PRIMA CARTE DINTR-O NOUĂ SERIE CAPTIVANTĂ

STAR WARS®

X-WING
ESCADRILA VAGABOND

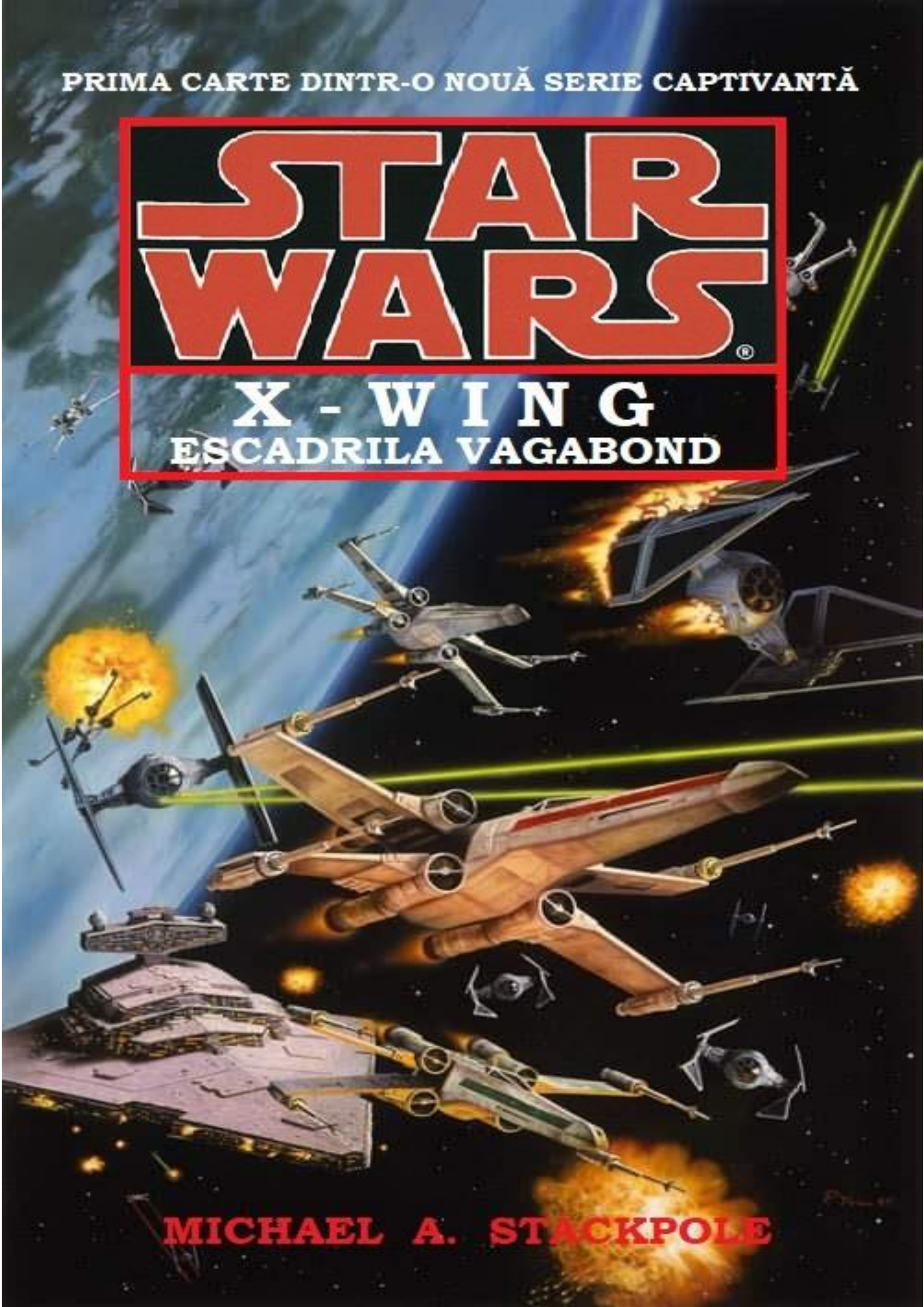

MICHAEL A. STACKPOLE

MICHAEL A. STACKPOLE

SERIA X-WING
ESCADRILA VAGABOND

Traducere făcută de *Dumitrescu Cristian* şi
Sebastian C.

Michael A. Stackpole
[X-Wing] - 01 - Rogue Squadron
1996

Michael A. Stackpole

Michael Austin Stackpole (născut la 27 noiembrie 1957) este un autor american de science-fiction şi fantasy, cunoscut mai ales pentru cărțile sale *Star Wars* şi *BattleTech*. S-a născut în Wausau, Wisconsin, dar a crescut în Vermont. Este licențiat în istorie la Universitatea din Vermont. Începând cu 1977, a lucrat ca designer de jocuri pentru diverse companii de jocuri şi a scris zeci de articole de revistă cu distribuție limitată în cadrul industriei.

În prezent locuieşte în Scottsdale, Arizona.

DRAMATIS PERSONAE

ESCADRILA VAGABOND
Comandantul Wedge Antilles – bărbat uman de pe Corellia
Căpitanul Tycho Celchu – bărbat uman de pe Alderaan
Locotenentul Corran Horn – bărbat uman de pe Corellia
Ooryl Qrygg – mascul Gand de pe Gand
Nawara Ven – mascul Twi'lek de pe Ryloth
Rhysati Ynr – femeie umană de pe Bespin
Bror Jace – bărbat uman de pe Thyferra
Erisi Dlarit – femeie umană de pe Thyferra
Peshk Vri'syk – mascul Bothan de pe Bothawui
Gavin Darklighter – bărbat uman de pe Tatooine
Riv Shiel – mascul Shistavanen de pe Uvena III
Lujayne Forge – femeie umană de pe Kessel
Andoorni Hui – femelă Rodiană de pe Rodia
Zraii – mascul Verpin de pe Roche G42
M-3PO – droid de protocol şi reglementări
Whistler – astromecul R2-D2 al lui Corran
Mynock – astromecul R5-D2 al lui Wedge
Amiralul Ackbar – mascul Mon Calamari de pe Mon Calamari
Generalul Horton Salm – bărbat uman de pe Norvall II
Generalul Laryn Kre'fey – mascul Bothan de pe Bothawui
Căpitanul Afyon – bărbat uman de pe Alderaan

ECHIPAJUL NAVEI *PULSAR SKATE*
Mirax Terrik – femeie umană de pe Corellia
Liat Tsayv – mascul Sullustan de pe Sullust

FORȚELE IMPERIALE
Ysanne Isard – Director al SII[1] – femeie umană de pe Coruscant
Kirtan Loor – Agent SII – bărbat uman din Churba
Generalul Evir Derricote – bărbat uman din Kalla

[1] SII – Serviciul Imperial de Informații.

...cu mult timp în urmă, într-o galaxie foarte, foarte îndepărtată

Capitolul 1

Eşti bun, Corran, dar nu eşti Luke Skywalker. Obrajii lui Corran Horn încă mai ardeau la amintirea evaluării Comandantului Antilles despre ultimului său exercițiu de simulare. Replica fusese un simplu comentariu, nu fusese menită să fie crudă şi nici nu fusese pronunțată în acest fel, dar îl rănise adânc pe Corran.

Nu am încercat niciodată să sugerez că sunt un pilot atât de bun. Îşi scutură capul. *Nu, voiai doar să ieşi în evidență şi să fii uşor de recunoscut de toți cei din jurul tău.* Întinzând mâna, apăsă comutatoarele de pornire pentru motoarele simulatorului de X-interceptor.

— Verde Unu are contact la toate cele patru motoare şi este gata. În jurul lui, în cabina de pilotaj, se aprinseră diverse întrerupătoare, butoane şi monitoare. Puterea primară şi secundară este la maxim.

Ooryl Qrygg, camaradul său Gand de zbor, raportă cu o voce ascuțită pornirea, de asemenea încununată de succes.

— Verde Doi este operațional.

Verde Trei şi Patru raportară, apoi ecranele externe prinseră viață proiectând un câmp stelar gol.

— Whistler[2], ai terminat calculele de navigație?

Unitatea R2, verde cu alb, aşezată în spatele lui Corran fluieră, apoi datele de navigație se revărsară pe monitorul principal. Acesta apăsă un buton trimițând aceleaşi coordonate celorlalți piloți din Grupa Verde.

— Treceți la viteză superluminică şi ne întâlnim la *Redemption*.

În timp ce Corran activa hiperpropulsorul X-interceptorului, stelele se alungiră în cilindri albi, apoi se transformară din nou în vârfuri de ac şi începură să se rotească încet, transformându-se într-un tunel de lumină albă. Corran se luptă cu impulsul de a folosi maneta pentru a compensa efectul de rostogolire. În spațiu, şi mai ales în hiperspațiu, *sus* şi *jos* erau relative. Felul în care se deplasa nava lui prin hiperspațiu nu prea conta – atâta timp cât rămânea pe cursul pe care îl calculase Whistler şi atingea o viteză suficient de mare înainte să intre în hiperspațiu, ar fi ajuns intact.

Zborul într-o gaură neagră ar fi făcut de fapt această simulare mai uşoară. Fiecare pilot se temea de simularea *Redemption*. Scenariul se baza pe un atac Imperial asupra navelor de evacuare înainte să fie distrusă prima Stea a Morții. În

[2] Whistler – Fluieraş.

timp ce *Redemption* aştepta ca trei navete Med-evac[3] şi corveta *Korolev* să acosteze şi să descarce răniții, fregata Imperială *Warspite*[4] dansa prin sistem, lansând nave de luptă TIE şi adăugând bombardiere pentru a face cât mai multe pagube.

Bombardierele, cu o încărcătură completă de rachete, puteau face multe pagube. Toți piloții numiseră simularea *Redemption* cu un alt nume: simularea *Recviem*. *Warspite* desfăşurase doar patru nave de luptă şi o jumătate de duzină de bombardiere – cunoscute în argoul piloților sub numele de *ochi* şi, respectiv, *duble* – dar făcuse acest lucru într-un tipar care făcea să fie aproape imposibil pentru piloți să salveze *Korolev*. Corveta era doar o țintă mare, iar bombardierele TIE nu avuseseră nicio problemă în a-şi descărca toate rachetele în ea.

Punctele stelare se alungiră din nou în momentul în care nava de luptă ieşi din hiperspațiu. În stânga sa, Corran văzu *Redemption*. Câteva momente mai târziu, Whistler raportă că sosiseră şi celelalte nave de luptă şi toate cele trei navete Med-evac. Navele de luptă raportară, iar primul Med-evac începu manevra de andocare la *Redemption*.

— Verde Unu, aici Verde Patru.

— Spune, Patru.

— Ca la carte, sau facem ceva mai sofisticat?

Corran ezită înainte să răspundă. Prin *ca la carte*, Nawara Ven se referise la modul general acceptat de abordare al scenariului. Aceasta spunea că un pilot ar trebui să joace rolul de câine rău al flotei[5] şi să se repeadă să atace prima grupă de TIE-uri, în timp ce celelalte trei nave de luptă rămâneau în apropiere ca întărire. Atâta timp cât trei dintre navele de luptă rămâneau acasă, se părea că *Warspite* îşi lansa navele de la o distanță considerabilă față de *Korolev*. Când nu o făceau, Imperialii deveneau mai îndrăzneți şi întregul scenariu devenea foarte sângeros.

Problema când făceai totul *ca la carte*, era că nu aveai o strategie foarte bună. Însemna că un pilot trebuia să se ocupe singur de cinci TIE – două *ochiuri* şi trei *duble* – apoi să se întoarcă şi să angajeze alte cinci. Chiar şi cu ele venind în valuri, posibilitatea de a reuşi împotriva unor astfel de şanse erau mici. Să o facă în alt mod ar fi fost dezastruos. *În plus, ce fiu loial al Coreiliei a avut vreodată nevoie de şanse?*

— Ca la carte. Țineți focul aprins acasă şi strângeți gunoaiele după mine.

— S-a făcut. Mult noroc.

— Mulțumesc.

Corran ridică mâna dreaptă şi o apăsă pe talismanul norocos pe care îl purta pe lanț în jurul gâtului. Deşi abia simțea moneda prin mănuşi şi prin materialul gros al costumului său de zbor, senzația familiară a metalului de pe sternul său îi aduse un zâmbet pe față.

Ți-a folosit de multe ori, tată, să sperăm că încă nu s-a terminat tot norocul.

Recunoştea deschis că depindea destul de mult de noroc pentru a trece cu bine peste dificultățile de acomodare cu forțele Alianței. Învățarea argoului necesitase ceva muncă – să treacă la numele de *ochi* pentru navele de luptă TIE şi *mijiți* pentru

---

[3] Med-evac – navete pentru evacuarea cazurilor medicale. Grup de trei navete T-4a din clasa Lambda care serveau în Flota Alianței Rebelilor în timpul Războiului Civil Galactic.

[4] Warspite – originile numelui sunt neclare, deşi probabil că provine din ortografia cuvântului "spite" – "spight" – care întruchipa, în parte, disprețul față de inamici, dar care era şi numele comun al ciocănitoarei verzi, sugerând că "Warspite" putea face găuri în carenele navelor inamice.

[5] Câinele rău al flotei – Fleethund – terminologia folosită de piloții de X-interceptoare pentru o manevră periculoasă de momeală prin care un pilot atrăgea focul inamicului asupra sa pentru a-l îndepărta de celelalte nave.

interceptoare avusese o anumită logică, dar mulți alți termeni se născuseră dintr-o logică care îi scăpase. Totul în legătură cu Rebeliunea părea ciudat în comparație cu viața sa anterioară, iar acomodarea nu fusese uşoară.

Şi nu va fi uşor nici să câştige acest scenariu.

Nava *Korolev* se materializă şi se îndreptă spre *Redemption*, determinându-l pe Corran să înceapă ultima verificare. Se gândise de nenumărate ori la scenariu. În rundele anterioare, când servise ca paznic în timp ce altcineva era *câine rău*, îl pusese pe Whistler să înregistreze modelele de sincronizare, stilurile de zbor şi vectorii de atac folosiți de navele TIE. În timp ce alți cadeți pilotau navele TIE din simulări, măiestria le dicta performanța şi o mare parte din secvența inițială de execuție fusese preprogramată.

Un ciripit ascuțit al lui Whistler îl alertă pe Corran de sosirea fregatei *Warspite*.

— Grozav, la 11 km în spate.

Trăgând de manşă spre dreapta, Corran aduse X-interceptorul într-un viraj larg. La capătul acestuia, acceleră la putere maximă. Apăsând un alt comutator din dreapta, blocă foliile S în poziție de atac.

— Verde Unu atacă.

Vocea lui Rhysati veni rece şi puternică prin radio.

— Stai peste ei ca *balele pe un Hutt*.

— Voi face tot ce pot, Verde Trei.

Corran zâmbi şi clătină X-interceptorul în timp ce zbura înapoi prin formația Alianței şi apoi spre *Warspite*. Whistler anunță pe un ton scăzut apariția a trei bombardiere TIE, apoi ridică tonul când li se alăturară două nave de luptă TIE.

— Whistler, marchează bombardierele ca fiind țintele unu, doi şi trei.

În timp ce unitatea R2 se conforma ordinului, Corran împinse puterea scutului la maximum pentru față şi aduse programul de țintire cu laser pe monitorul principal. Cu mâna stângă reglă butonul de pe manetă care calibra vizorul şi viză cele două nava de luptă.

Bun, se pare că sunt trei kilometri între ochi şi bombardiere.

Mâna dreaptă a lui Corran pipăi din nou moneda de sub costumul de zbor.

Inspiră adânc, expiră încet, apoi îşi aşeză mâna pe manşă şi îşi lăsă degetul mare să zăbovească pe butonul de tragere. La doi kilometri, afişajul heads-up[6] pictă o casetă galbenă în jurul navei de vânătoare TIE din frunte. Caseta deveni verde în timp ce imaginea navei de luptă se fixă în crucea de țintire a afişajului, iar țipătul strident al lui Whistler umplu cabina de pilotaj. Degetul mare al lui Corran apăsă pe buton, trimițând trei rafale de proiectile laser spre nava de luptă din frunte.

Prima rafală rată, dar a doua şi a treia trecură prin carlinga sferică. Panourile solare hexagonale se desprinseră şi se rotiră prin spațiu, în timp ce motoarele ionice explodau într-o minge de gaz incandescent în expansiune.

Corran duse X-interceptorul într-o rotire la 90 de grade şi trecu prin centrul exploziei. Focul laser al celei de-a doua nave de luptă îi aprinse scuturile din față, făcând să-i fie imposibil să aibă o linie vizuală bună asupra navei TIE. Whistler țipă, plângându-se că era luat la țintă. Corran trase în grabă o salvă şi ştiu că nimerise, dar TIE-ul trecu fulgerător pe lângă el şi îşi continuă zborul spre *Korolev*.

[6] Afişaj heads-up sau heads-up display – cunoscut şi sub numele de HUD – afişaj transparent care efectuează proiecția citirilor de pe instrumente pe un parbriz, permițând pilotului navei să le vadă fără să privească în jos.

E timpul să scriu un nou capitol pentru scenariul Recviem. Corran suprimă puterea până aproape de zero şi făcu X-interceptorul să decelereze.

— Whistler, arată ținta unu.

Imaginea primului bombardier TIE îi umplu monitorul. Corran trecu la controlul torpilelor protonice. Imaginea din HUD se schimbă într-o casetă mai mare, iar Whistler începu să bipăie în timp ce lucra la furnizarea de date către computerul de vizare pentru a fixa racheta pe țintă.

— Verde Unu, viteza ta a scăzut la 1%. Ai nevoie de ajutor?

— Negativ, Verde Doi.

— Corran, ce faci?

— Fac din *carte* o poveste mai scurtă. Sper.

HUD-ul se înroşi, iar țipătul lui Whistler deveni constant. Corran apăsă pe buton şi lansă prima rachetă.

— Arată ținta a doua.

HUD-ul deveni galben intermitent, apoi roşu, iar pilotul lansă a doua torpilă.

Numerele se derulară până la zero în timp ce torpilele se îndreptau spre țintele lor. La doi kilometri distanță, prima rachetă lovi, spulberând primul bombardier TIE. Câteva secunde mai târziu, a doua rachetă îşi atinse ținta. O explozie ca o novă lumină cabina de pilotaj a simulatorului, apoi se topi în negura spațiului.

— Arată ținta trei.

Chiar în timp ce dădea ordinul, ştiu că rata de apropiere dintre bombardier şi nava sa făcea ca ultima lovitură de torpilă să fie aproape imposibilă.

— Anulează ținta trei.

Acceleră din nou în timp ce al treilea bombardier trecea pe lângă el şi îşi întoarse nava. Trecu din nou pe lasere şi se fixă direct pe pupa bombardierului.

Pilotul *dublei* încercă să scape. Smuci nava cu cocă dublă spre stânga, apoi începu un viraj lung spre dreapta, dar Corran nu avea de gând să-l piardă. Îşi reduse viteza, ceea ce ținu bombardierul în fața lui, apoi îl urmă în viraj. Când ajunse din nou în urma lui, declanşă două rafale laser, iar computerul de țintire raportă avarii la fuselaj. Aripa dreaptă a bombardierului se ridică într-o rostogolire, iar Corran făcu acelaşi lucru. Dacă ar fi continuat să zboare ca înainte, laserele X-interceptorului ar fi trecut de o parte şi de alta a fuzelajului bombardierului, oferindu-i acestuia câteva secunde de viață în plus. Păstrând bombardierul centrat în vizorul său, Corran mai trase de două ori, iar nava voluminoasă se dezintegră în fața lui. Apăsând accelerația la maxim, Corran scană, căutând nava de vânătoare pe care o ratase. O găsi la doi kilometri distanță, îndreptându-se spre *Korolev*. De asemenea, mai găsi încă cinci nave TIE care veneau din cealaltă parte a corvetei, la optsprezece kilometri distanță.

La naiba, bombardierul mi-a luat mai mult timp decât trebuia.

Porni din nou programul de țintire a torpilelor şi se fixă pe nava de luptă rămasă. Afişajului păru să-i trebuiească o veşnicie înainte să se înroşească şi să se fixeze pe țintă. Corran trase o rachetă şi privi cum trece prin nava de luptă, apoi îşi îndreptă atenția spre noile TIE-uri.

— Verde Unu, vrei să ne angajăm?

Corran clătină din cap.

— Negativ, Doi. *Warspite* este încă aici şi ar putea trimite o altă escadrilă. Apoi suspină. Mutați-vă pentru a intercepta navele de luptă, dar nu vă depărtați mai mult de un kilometru de *Korolev*.

— Se face.

Bun, ei pot să țină ocupate navele de vânătoare în timp ce eu spulber dublele alea.

Corran studie datele de navigație pe care i le dăduse Whistler. *Korolev*, bombardierele şi escadrila lui de X-interceptoare formau un triunghi care se tot micşora. Dacă ar fi zburat direct spre bombardiere, ar fi sfârşit prin a zbura într-un arc de cerc, ceea ce i-ar fi luat mai mult timp decât avea şi le-ar fi lăsat să se apropie suficient de mult pentru a-şi lansa torpilele spre corvetă. Asta ar fi fost extrem de inutil din punctul lui de vedere.

— Whistler, trasează-mi un punct de interceptare la şase kilometri de *Korolev*.

R2 fluieră vesel, de parcă acel calcul ar fi fost atât de simplu încât până şi Corran ar fi trebuit să fie capabil să-l facă în minte. Îndreptându-se spre acel punct, Corran văzu că avea la dispoziție puțin peste un minut pentru a se ocupa de bombardiere înainte ca acestea să ajungă în raza de tragere pentru a lovi *Korolev*. Nu era timp suficient. Apăsând două comutatoare, Corran redirecționă energia generatorului de la încărcarea scuturilor şi a laserelor către motoare. Compensatorul de accelerație avu nevoie de o secundă pentru a porni, aşa că accelerarea navei îl împinse pe Corran înapoi în scaunul de comandă.

Ar fi bine să meargă.

— Verde Unu, *Warspite* a dispărut în hiperspațiu. Suntem autorizați să angajăm navele de luptă?

— Afirmativ, Trei. Duceți-vă după ei.

Corran se încruntă pentru o secundă, ştiind că tovarăşii săi piloți nu vor avea mult de muncă cu navele de luptă TIE. Asta l-ar priva de o victorie de unul singur, dar ar fi schimbat de bunăvoie două TIE-uri pentru corvetă. Comandantul Antilles ar fi putut să le rezolve singur, dar el are două Stele ale Morții pictate pe partea laterală a navei sale X-interceptor.

— Whistler, marchează fiecare dintre bombardiere cu numerele patru, cinci şi şase. Distanța până la interceptare era de trei kilometri şi mai adăuga treizeci de secunde la timpul său de luptă. Arată patru.

Computerul de țintire îi arătă că se apropia la un unghi de patruzeci şi cinci de grade față de traiectoria de zbor a țintei sale, ceea ce însemna că era mult în afara zonei de țintire. Puse rapid generatorul să-i reîncarce laserele şi scuturile, apoi luă şi mai multă energie din cvartetul de motoare Incom 4L4 cu fuziune şi o redirecționă spre încărcarea armelor şi a scuturilor. Redirecționarea resurselor îi reduse viteza. Corran trase de manşă, reducând viteza X-interceptorului într-un viraj care îl aduse direct în fața bombardierelor. Împingând maneta spre stânga, centră caseta de țintire pe prima *dublă*. Afişajul începu să se îngălbenească, apoi deveni rapid roşu. Corran trase o rachetă.

— Arată cinci.

Afişajul începu iar să se înroşească, iar țipătul lui Whistler răsună în carlingă. Corellianul trase o a doua rachetă.

— Arată şase.

Whistler țipă. Corran îşi privi ecranul. Derulând imaginea, văzu o notă despre Verde Doi, intercalată între rapoartele de lovituri asupra celor trei bombardiere.

— Verde Doi, raportează.

— A dispărut, Unu.

— L-a distrus o navă de vânătoare?

— Nu avem timp de discuții...

Comunicarea cu Twi'lekul din Verde Patru se încheie cu un şuierat de paraziți.

— Rhysati?

— Am doborât unul, Corran, dar ultimul e bun.

— Ține-te bine.

— O să fac tot ce pot.

— Whistler, arată şase.

Unitatea R2 fluieră. Ultimul bombardier trecuse deja de punctul de interceptare şi se îndrepta spre *Korolev*. Pilotul făcuse ca nava cu corp lat să se rotească încet, ceea ce făcea să fie o țintă dificilă pentru computerul de țintire. *Korolev*, fiind mare, ar fi prezentat o țintă suficient de bună încât chiar şi o navă care se rostogolea. Şi, odată ce reuşea să o țintească, *Korolevul* ar fi devenit gunoi spațial.

Corran trecu din nou pe lasere şi îşi împinse X-interceptorul înainte. Chiar dacă îi despărțeau doi kilometri, declanşă câteva rafale laser. Ştia că şansele sale de a lovi nu erau bune de la acea distanță, dar lumina fulgerelor ar fi trecut pe lângă TIE şi i-ar fi dat pilotului ceva la care să se gândească.

Şi vreau ca el să se gândească la mine, nu la acel nerf care paşte acolo.

Corran redirecționă toată puterea înapoi în motoare şi țâşni înainte. Încă două rafale laser făcură bombardierul TIE să se timoreze puțin, dar ajunsese deja în raza de țintire. Nava începu să-şi încetinească rostogolirea în timp ce pilotul îşi fixa ținta, apoi, în timp ce Corran îşi fixa laserele pe țintă, bombardierul făcu un salt şi o luă spre babord. Ochii Corellianului se îngustară.

Bror Jace este, probabil, pilotul navei. Crede că e timpul să se răzbune.

Celălalt pilot, un om de pe Thyferra, era – în opinia lui Corran – al doilea cel mai bun pilot din escadrila de antrenament.

O să distrugă Korolevul şi asta va opri simularea. Doar dacă...

Corran aduse toată energia scutului în față şi îşi lăsă pupa la fel de *goală* ca şi bombardierul TIE fără scut. Urmărindu-l pe Jace printr-o rostogolire, ținu accelerația la maxim. Când se echilibră din nou, Corran trase instantaneu spre bombardier. Lovi o bucată dintr-o aripă, dar Jace plonjă sub linia de tragere a X-interceptorului.

Îi dăm drumul!

Corran împinse manşa înainte pentru a urmări picajul bombardierului, dar, pentru că viteza sa era cu douăzeci la sută mai mare decât cea a navei lui Jace, X-interceptorul se deplasă într-o buclă mai largă. În momentul în care Corran inversă pentru a termina virajul, bombardierul lui Jace se ridicase din nou şi venea în coada X-interceptorului. Înainte ca bombardierul să poată trage una sau două rachete în pupa sa, Corran viră puternic la babord şi dispăru din linia de foc a inamicului. O manevră de bază cu un răspuns ca atare. Fără să se uite măcar la instrumente şi fără să acorde atenție țipătului de avertisment al lui Whistler, Corran reduse puterea motorului pentru a-şi reîncărca scuturile.

Încă o secundă.

Răspunsul lui Jace la frânarea lui Corran fu o inversare de accelerație. Aducând botul bombardierului în sus într-o urcare abruptă, apoi rostogolindu-se în direcția virajului, Jace reuşi să rămână în interiorul arcului de viraj al X-interceptorului. În timp ce bombardierul se echilibra, se apropie foarte repede de X-interceptor – prea mult pentru o fixare a rachetei pe țintă, dar nu şi pentru un tir cu

laserele. Bombardierul TIE se apropie urlând de X-interceptor. Alarmele de avertizare a coliziunii sunară. Corran simți emoția lui Jace pe măsură ce X-interceptorul devenea tot mai mare. Ştia că celălalt pilot avea să tragă un foc de armă rapid, apoi să se întoarcă, supărat că distrusese X-interceptorul, dar fericit să-l termine pe Corran înainte de distrugă *Korolevul*.

Pilotul X-interceptorului apăsă un comutator şi transferă toată puterea către scuturile din spate. Scutul deflector se materializă ca o jumătate de sferă la aproximativ douăzeci de metri în spatele navei. Fiind proiectat să disipeze atât energia, cât şi armele cinetice, nu avu nicio problemă în a proteja nava de luptă de cele două rafale laser ale bombardierului. Dacă bombardierul ar fi folosit rachete, scuturile ar fi putut chiar să suporte toate pagubele pe care le puteau face, deşi ar fi fost suficient pentru a le goli de putere. Bombardierul TIE, care avea o masă mult mai mare decât rachetele pe care le transporta, ar fi putut să străpungă scuturile şi chiar să-i distrugă nava de luptă, dar lovi în unghi şi ricoşă. Coliziunea goli jumătate din puterea scutului din spate şi făcu X-interceptorul să ricoşeze, dar, în rest, nu avarie în niciun fel nava de luptă. Nu acelaşi lucru se putea spune şi despre bombardierul fără scut. Impactul fu aproximativ echivalent cu cel al unui vehicul care lovea un zid de ferocretă cu şaizeci de kilometri pe oră. Acest lucru nu putea provoca pagube prea mari unui vehicul terestru, care era cu siguranță mai puțin delicat decât navele de luptă. Aripa dreaptă colapsă spre interior, înfăşurându-se în jurul cabinei de pilotaj a bombardierului. Ambele nacele ale navei îşi pierdură alinierea, aşa că motoarele aruncară bombardierul într-o cădere necontrolată prin spațiul creat de simulator.

— Verde Trei, ai văzut asta?

Corran nu primi niciun răspuns.

— Whistler, ce s-a întâmplat cu Trei?

Unitatea R2 ciripi pe un ton jalnic.

Bastard Sith. Corran răsuci controlul scuturilor pentru a le egaliza în față şi în spate.

— Unde este?

Pe monitorul lui Corran apăru imaginea unei nave de luptă TIE singuratice care făcea o cursă de mitraliere asupra *Korolevului*. Micuța navă alunecă pe suprafața corvetei, ferindu-se cu uşurință de focul slab de ripostă.

E foarte curajos pentru o navă de luptă TIE. Corran zâmbi. *Sau arogant, şi e timpul să-l facem să plătească pentru aroganța asta*.

Corellianul îşi activă programul de țintire a torpilelor protonice şi fixă ținta pe TIE. Acesta încercă să se rupă de linia de țintire, dar focul turbolaser de pe *Korolev* îl încadră, blocându-l. *Afişajul* lui Corran se înroşi şi acesta lansă torpila.

— Mai tăiem un *ochi* de pe listă.

Racheta porni direct spre nava de luptă, dar pilotul țâşni puternic spre stânga şi se îndepărtă, ceea ce făcu ca racheta să depăşească ținta.

Frumos zbor! Corran începu să coboare pentru a face bucla în spatele lui, dar în timp ce făcea acest lucru, TIE-ul dispăru de pe ecranul din față şi reapăru în spatele lui. Trăgând puternic de manşă spre dreapta şi înapoi, Corran duse X-interceptorul în sus şi dreapta, apoi inversă şi se rostogoli spre stânga.

Un foc de laser făcu să tremure scaunul simulatorului.

Noroc că aveam scuturi la pupa!

Corran le întări cu energia laserelor, apoi le uniformiză la prova şi la pupa. Pendulând nava de luptă la dreapta şi la stânga, evită focurile de laser care veneau din spate, dar toate fuseseră mult mai aproape decât i-ar fi plăcut. Ştia că Jace fusese în bombardier, iar Jace era singurul pilot din unitate care ar fi putut ține pasul cu el.

Cu excepția liderului nostru. Corran zâmbi larg. *Vrei să vezi cât de bun sunt cu adevărat, Comandante Antilles? Lasă-mă să-ți fac o demonstrație.*

— Asigură-te că eşti bine prins, Whistler, pentru că vom face o mică plimbare.

Corran refuză să lase gemetele lui R2 să îl încetinească. Cu o mişcare bruscă, ridică X-interceptorul pe aripa stângă. Trăgând înapoi de manşă ridică nasul navei de luptă, îndepărtându-l de linia de zbor inițială. TIE-ul execută aceeaşi mişcare, apoi viră mai strâns pentru a reduce distanța. Corran mai rulă apoi încă nouăzeci de grade şi continuă virajul în picaj. Trăgând înapoi de accelerație, rămase în picaj timp de trei secunde, apoi trase puternic de manşă şi urcă spre pupa TIE-ului. Salva laser a X-interceptorului rată mult spre dreapta, în timp ce TIE-ul o tăia spre stânga. Corran mări viteza la maxim şi se desprinse de TIE. Lăsă X-interceptorul să se ridice deasupra planului de frânare, apoi făcu o rostogolire care consumă suficient timp pentru a-l aduce din nou în spatele TIE-ului. TIE-ul se repezi spre dreapta, iar Corran ieşi în buclă spre stânga. Constată pe ecranul de urmărire cum distanța dintre ei creştea până la un kilometru şi jumătate, apoi încetini.

Bine, vrei să venim nas în nas? Eu am scuturi, dar tu nu ai. Dacă Comandantul Antilles voia să se sinucidă virtual, Corran era fericit să-i satisfacă dorința. Trase de manşă înapoi şi se rostogoli într-o buclă de inversiune. *Vin spre tine!*

Cele două nave de luptă se apropiară rapid una de cealaltă. Corran îşi centră adversarul în vizor şi aşteptă lovitura mortală. Fără scuturi, nava de luptă TIE ar fi fost distrusă cu o singură rafală, iar Corran dorea ca uciderea să fie curată.

Afiaşjul pâlpâi în verde în timp ce TIE-ul intra şi ieşea din centru, apoi se blocă în verde când ajunse aproape. TIE-ul începu să tragă de la distanța maximă şi lovi de câteva ori. De la distanța aceea, laserele nu făceau pagube reale asupra scuturilor, ceea ce îl determină pe Corran să se întrebe de ce irosea Wedge energia. Apoi, când culoarea verde a afişajului începu să pâlpâie, îşi dădu seama.

Rafalele luminoase de pe scuturi îmi distrag atenția de la țintă! Mai bine îl omor acum! Corran apăsă mai tare pe butonul de declanşare, trimițând ace roşii de laser spre TIE-ul care se apropia. Nu-şi putu da seama dacă nimerise ceva. Luminile se aprinseră în carlingă şi Whistler începu să țipe furios. Monitorul principal al lui Corran se înnegri, scuturile îi erau căzute, iar comenzile armelor erau moarte. Pilotul se uită în stânga şi în dreapta.

— Unde este, Whistler?

Monitorul din fața lui pâlpâi la viață şi începu să defileze un raport de diagnosticare. O margine roşie ca sângele încadra rapoartele de avarii.

— Scanerele sunt terminate, laserele sunt terminate, scuturile la fel; motorul, este scos din funcțiune! Sunt ca un Hutt care se tăvăleşte prin spațiu.

Scanerele X-interceptorului fiind moarte, droidul R2 nu mai putea localiza nava de luptă TIE dacă se afla în afara razei proprii de scanare. Whistler îl informă pe Corran despre acest lucru cu un ciripit nelinişitit.

— Uşor, Whistler, mai întâi fă-mi scuturile să funcționeze. Grăbeşte-te! Corran continuă să se uite în jur în căutarea TIE-ului. Mă laşi să fierb, nu-i aşa, domnule?

Distrugi *Korolevul* şi apoi vii după mine. Pilotul se încruntă şi simți un fior rece curgându-i pe şira spinării. Aveți dreptate, nu sunt Luke Skywalker. Mă bucur că nu credeți că sunt de lepădat, dar vreau să fiu cel mai bun!

Brusc, câmpul stelar se întunecă şi capsula simulatorului şuieră când se deschise. Cupola se ridică şi sunetul râsetelor umplu cabina de pilotaj. Corran aproape că îşi coborî pe ochi ochelarii căştii pentru a-i împiedica pe cei trei prieteni să-i vadă roşeața provocată de jenată.

Nu, mai bine să-mi primesc pedeapsa. Se ridică şi îşi dădu jos casca, apoi scutură din cap.

— Măcar s-a terminat.

Twi'lekul, Nawara Ven, bătu din palme.

— Câtă modestie, Corran.

— Ce este?

Femeia blondă de lângă Twi'lek îl privi radioasă.

— Ai câştigat simularea *Redemption*.

— Ce?

Gandul gri-verde aprobă din cap şi îşi puse casca pe botul simulatorului lui Corran.

— Ai avut nouă morți. Jace nu este mulțumit.

— Mulțumesc pentru veştile bune, Ooryl, dar tot am fost ucis acolo.

Corran sări din simulator.

— Pilotul care te-a ucis pe tine, Trei – Comandantul Antilles – m-a omorât şi pe mine.

Twi'lekul ridică din umeri.

— E în această meserie de ceva mai mult timp decât mine, aşa că nu e o surpriză că m-a doborât.

Rhysati clătină din cap, lăsându-şi părul auriu să-i cadă pe umeri.

— Surpriza a fost că i-a luat atât de mult timp să ne prindă, de fapt. Eşti sigur că te-a ucis?

Corran se încruntă.

— Nu cred că am primit un mesaj de încheiere a misiunii.

— Este clar că ai prea puțină experiență în ceea ce priveşte moartea în aceste simulatoare, pentru că ți-ai fi dat seama dacă ai fi murit.

Rhysati râse uşor.

— Poate că te-a lovit, Corran, dar nu te-a ucis. Ai supraviețuit şi ai câştigat.

Corran clipi, apoi zâmbi.

— Şi l-am prins pe Bror înainte să se ocupe de *Korolev*. O să bucur pentru asta.

— Aşa cum ar trebui să şi faci. Un om cu părul şaten şi ochi albaştri precum cristalul îşi făcu loc între Ooryl şi Nawara. Eşti un pilot excepțional de bun.

— Mulțumesc, domnule.

Omul îi oferi mâna lui Corran.

— Am crezut că te-am prins, dar când mi-ai distrus motoarele, racheta ta m-a ajuns din urmă. Bună treabă.

Corran îi strânse mâna cu ezitare. Omul purta un costum de zbor negru, fără însemne de nume sau de rang pe el, deşi pe mâneca stângă avea cusute tresele de luptă Hoth, Endor şi Bakura.

— Ştiți ce, sunteți foarte bun într-un TIE.

— Drăguț din partea dumneavoastră, domnule Horn – sunt puțin ruginit, dar chiar mi-a plăcut această cursă. Îi dădu drumul mâinii lui Corran. Data viitoare o să-ți dau mai multă bătaie de cap.

O femeie care purta uniforma de Locotenent îl atinse pe pilotul TIE pe braț.

— Amiralul Ackbar este gata să vă primească, domnule. Vă rog să mă urmați.

Pilotul TIE aprobă din cap către cei patru piloți de X-interceptor.

— Bun zbor. Felicitări pentru câştigarea scenariului.

Corran privi fix la spatele bărbatului care se retrăgea.

— Credeam că era Comandantul Antilles în acel TIE. Adică trebuia să fie cineva la fel de bun ca el ca să vă prindă pe voi trei.

Capetele cozilor cefalice ale lui Nawara Ven tresăriră.

— Se pare că este foarte bun.

Rhysati aprobă din cap.

— A zburat în cercuri în jurul meu.

— Cel puțin tu l-ai văzut. Gandul bătu cu trei degete pe coca simulatorului lui Corran. L-a prins pe Ooryl în timp ce Ooryl se fixa pe camaradul său. Ooryl a fost transformat în hidrogen în spațiul simulatorului. Omul acela este foarte bun.

— Sigur, dar cine este? se încruntă Corran. Nu este Luke Skywalker, evident, dar a fost cu *Escadrila Vagabond* la Bakura şi a supraviețuit la Endor.

Ochii roşii ai Twi'lekului scânteiară.

— Tresa de la Endor avea un punct negru în mijloc – adică a supraviețuit zborului prin Steaua Morții.

Rhysati îşi înfăşură brațul drept în jurul gâtului lui Corran şi îşi aduse pumnul uşor sub bărbia lui.

— Ce mai contează cine este?

— Rhys, a distrus trei dintre cei mai buni piloți ai noştri, m-a făcut să mor în spațiu şi spune că e puțin ruginit! Vreau să ştiu cine este, pentru că este în mod clar periculos.

— Aşa este, dar astăzi nu a fost cel mai periculos pilot. Acela ai fost tu. Îşi trecu celălalt braț pe după cotul drept al lui Nawara. Deci, Corran, uită că ai fost ofițer de Securitate şi, Nawara, tu uită că ai fost avocat şi renunțați la chestia asta. Astăzi suntem cu toții piloți, suntem cu toții de aceeaşi parte – le zâmbi dulce – iar omul care a învins simularea *Redemption* este pe cale să îşi respecte toate promisiunile de cină şi băutură pe care le-a făcut pentru a-şi convinge colegii să îl ajute să câştige.

Capitolul 2

Wedge Antilles îl salută pe Amiralul Ackbar şi menținu salutul până când acesta i-l întoarse.

— Vă mulțumesc că m-ați primit, domnule.

— Întotdeauna îmi face plăcere să te văd, Comandante Antilles. Fără să-şi mişte capul, Ackbar se uită cu un ochi spre celălalt bărbat care se afla în biroul său. Generalul Salm şi cu mine tocmai discutam despre impactul revenirii *Escadrilei Vagabond* în flotă. El consideră că sunteți aproape gata de plecare. Lista piloților este impresionantă.

Pilotul de vânătoare cu părul şaten aprobă din cap.

— Da, domnule. Am vrut să vă vorbesc despre listă, dacă se poate, domnule. Wedge văzu chipul lui Salm împietrind. S-au făcut schimbări fără consultarea mea.

Salm se întoarse de la globul albastru plutitor atârnat în colț şi îşi împreună mâinile la spate.

— Există circumstanțe independente de voința ta care au făcut necesare aceste schimbări, Comandante Antilles.

— Sunt conştient de asta, domnule. Locotenenții Hobbie Klivan şi Wes Janson se vor descurca bine aducând noi escadrile de antrenament. Nu voiam să-i pierd, dar asta era o bătălie pe care o pierdusem cu mult timp în urmă. Şi înțeleg de ce jumătate din locurile din escadrila mea merg către persoane numite politic...

Ackbar îşi ridică capul.

— Dar tu nu eşti de acord?

Wedge îşi opri cu greu un comentariu tăios.

— Domnule Amiral, mi-am petrecut o bună parte din cei doi ani şi jumătate de la moartea Împăratului vizitând lumi noi pentru Alianță, pentru că cineva a decis că noii noştri aliați trebuie să vadă că avem eroi – că nu suntem toți banditii pe care ne-a făcut Imperiul să fim. Am ținut discursuri, am sărutat copii, am făcut holograme cu mai mulți lideri ai lumilor respective decât am ştiut vreodată că există. Am fost acolo în timp ce maşina noastră de propagandă a transformat *Escadrila Vagabond* în acul care a explodat baloanele Stelelor Morții ale Împăratului.

Generalul uman aflat la comanda centrului de pregătire a bombardierelor de la Folor ale Rebeliunii, zâmbi cu răceală.

— Atunci înțelegi de ce este important ca aliații noştri să aibă reprezentanți în cadrul celei mai celebre escadrile a noastră.

— Da, dar eu ştiu care este diferența dintre o escadrilă adevărată de nave de luptă şi monstrul pe care l-ați făcut să pară *Escadrila Vagabond*. Imperiul nu se va pune la pământ şi va muri doar pentru că vede o duzină de nave care sar în sistem.

— Bineînțeles că nu.

— Dar, domnule General, asta este ceea ce sugerează corpul nostru diplomatic. Bothanii vor un pilot în *Escadrila Vagabond* pentru că ei au găsit a doua Stea a Morții şi noi am distrus-o. Şi înțeleg de ce este important să avem doi Thyferrani – trebuie să liniştim cele două conglomerate care controlează producția de bacta...

Ackbar ridică o mână cu membrană între degete.

— Comandante, întrebarea la obiect e următoarea: Piloții selectați sunt inferiori celorlalți candidați?

— Nu, domnule, dar...

— Dar?

Wedge inspiră adânc şi lăsă aerul să iasă încet. *Luke mi-ar fi spus că furia nu e bună. Are dreptate, pentru că furia nu mă va duce mai aproape de ceea ce îmi doresc.*

— Domnule Amiral, comand o escadrilă de vânătoare. Suntem o escadrilă de elită şi singurul lucru pe care vreau să-l schimb la ea este rata noastră de supraviețuire. M-ați lăsat să aleg dintre noii piloți care vin la noi şi am un grup bun. Cu ceva mai multă pregătire, cred că îi pot transforma în genul de unitate care să bage teroarea în inimile Imperialilor. Şi, adăugă el, dând din cap către Generalul Salm, sunt de acord cu selecția tuturor piloților de pe lista pe care o aveți, cu excepția a doi – *Vagabond Cinci* şi ofițerul meu executiv.

— Locotenentul Deegan este un pilot excelent.

— De acord, domnule General, dar el este de pe Corellia, la fel ca mine şi Corran Horn. Mi se pare că a avea Corellia suprareprezentată în *Escadrila Vagabond* nu este înțelept din punct de vedere politic.

Unul dintre ochii lui Ackbar se mişcă uşor.

— Te-ai gândit la cineva care să-l înlocuiască?

Wedge aprobă din cap.

— Mi-ar plăcea să-l folosesc pe Gavin Darklighter.

Salm clătină din cap cu hotărâre.

— Este doar un băiat de fermă de pe Tatooine care crede că abilitatea de a împuşca şobolani womp dintr-un speeder îl poate face erou.

— Îmi cer scuze, domnule, dar şi Luke Skywalker a fost doar un băiat de fermă de pe Tatooine a cărui abilitate de a împuşca şobolani womp dintr-un speeder chiar l-a transformat într-un erou.

Generalul mârâi la riposta lui Wedge.

— Doar nu vreți să sugerați că acest Darklighter are controlul Forței la fel ca şi Comandantul Skywalker.

— Nu ştiu nimic despre asta, domnule, dar ştiu că Gavin este la fel de inimos ca şi Luke. Wedge se întoarse spre Mon Calamari. Gavin avea un văr, Biggs, care a fost cu Luke şi cu mine în tranşee la Yavin. A rămas cu Luke atunci când mie mi s-a ordonat să mă retrag. Biggs a murit acolo. Gavin a venit la mine şi mi-a cerut să se alăture escadrilei.

— Ceea ce nu vă spune Comandantul Antilles, Amirale, este că Gavin Darklighter are doar şaisprezece ani. E un copil.

— Nu ți-ai putea da seama de asta uitându-te la el.

Filamentele cărnoase de pe barba lui Ackbar tremurară.

— Iertați-mă, domnilor, dar determinarea vârstei unui om prin indicii vizuale este o abilitate care mi-a scăpat de mult timp. Totuşi, punctul de vedere al Generalului Salm este foarte clar. Acest Darklighter este destul de tânăr.

— Sugerează domnul Amiral că cineva, undeva, în cadrul Alianței, nu-l va primi pe Gavin atunci când va trebui să punem pe cineva în cabina de pilotaj a unui X-interceptor? Nu cred că Comandantul Varth s-ar împotrivi să-l aducă pe Gavin la bord.

— S-ar putea să fie adevărat, Comandante Antilles, dar Comandantul Varth

are mult mai mult succes decât tine în a-şi ține piloții în viață.

Tonul egal al lui Ackbar ținu remarca departe de a fi o mustrare usturătoare, dar nu cu mult.

— Şi, da, ştiu. Comandantul Varth nu a trebuit să înfrunte niciodată o Stea a Morții.

Liderul *Escadrilei Vagabond* se încruntă.

— Domnule, Gavin a venit la mine pentru că eu şi Biggs eram prieteni. Mă simt obligat față de el. Chiar şi Generalul Salm va fi de acord că notele lui Gavin la teste sunt foarte bune – va face scenariul *Redemption* în trei zile şi mă aştept ca notele lui acolo să fie pe măsură. Vreau să-l pun în echipă pe Gavin cu Shistavanenul, cu Shiel. Cred că vor lucra bine împreună. Îşi deschise mâinile. Gavin este singur şi îşi caută un nou cămin. Lăsați-mă să-l pun în *Escadrila Vagabond*.

Ackbar se uită la Salm.

— În afară de această problemă nebuloasă a vârstei, aveți vreo altă neînțelegere cu privire la această selecție?

Salm se uită la Wedge şi clătină capul.

— În acest caz – dacă Darklighter se descurcă bine în scenariul *Redemption* – nu văd nicio problemă în a-l lăsa pe Comandantul Antilles să facă ce vrea.

Ceea ce înseamnă că se opune pe deplin alegerii mele pentru ofițerul secund – nu că m-aş fi aşteptat la mai puțin.

— Sunteți foarte amabil, domnule General.

Gura lui Ackbar se deschise în imitația Mon Calamari a unui zâmbet.

— Cred că tocmai ai folosit genul de sarcasm al Generalului Solo.

— Îmi pare rău, domnule. Wedge zâmbi, apoi îşi împreună mâinile la spate. De asemenea, aş spera ca domnul General să fie de acord să mă lase să-mi aleg singur ofițerul executiv.

Amiralul se uită la General.

— Cine se află în prezent în această poziție?

— Ofițerul secund al *Escadrilei Vagabond* este Căpitanul Aril Nunb. Ea este sora lui Nien Nunb, unul dintre ceilalți eroi de la Endor. Este un pilot la fel de priceput ca şi fratele ei şi a lucrat mult cu el în perioada în care acesta făcea contrabandă. Sullust ne oferă ajutor, iar prezența ei în *Escadrila Vagabond* ar creşte cu siguranță sprijinul din partea guvernului SoroSuub.

— Comandante, sunteți în dezacord cu această evaluare?

Wedge clătină din cap.

— Nu, domnule, deloc.

— Atunci problema este...?

— Este un pilot minunat, domnule Amiral, şi mi-ar plăcea să o am în escadrila mea, dar nu ca secund. În această poziție am nevoie de cineva care să mă ajute să-mi antrenez piloții. Ceea ce face Aril, la fel ca fratele ei, este intuitiv pentru ei. Nu-i poate învăța pe alții. Ca secund al meu, ea ar fi frustrată, piloții mei ar fi frustrați, iar eu aş avea un haos de înfruntat.

— Şi te-ai gândit la un alt candidat?

— Da, domnule. Wedge se uită la Generalul Salm şi se pregăti pentru reacția acestuia. Îl vreau pe Tycho Celchu.

— Categoric nu! Explozia pe care Wedge o aşteptase de la Salm nu îl dezamăgi. Amirale Ackbar, sub nicio formă nu voi permite ca Tycho Celchu să se apropie de o

escadrilă din serviciul activ. Doar pentru că nu este în închisoare nu este un motiv care să mă facă să-l vreau sub comanda mea.

— Închisoare! Gura lui Wedge se deschise. Omul nu a făcut nimic care să justifice închisoarea.

— Nu e de încredere.

— Eu cred că este.

— Haide, Antilles, ştii prin ce a trecut.

— Ceea ce ştiu, domnule General, este următorul lucru: Tycho Celchu este un erou – mult mai mult decât mine. Pe Hoth a luptat cu aceeaşi înverşunare ca oricine, iar la Endor a pilotat un A-interceptor care a condus o grămadă de interceptoare TIE într-o goană veselă prin Steaua Morții. Ni le-a luat de pe cap în timp ce eu şi Lando am intrat şi am aruncat în aer reactorul instalației. A luptat la Bakura şi a mers în misiuni ulterioare cu escadrila, apoi *s-a oferit voluntar*, da domnule General, s-a oferit voluntar să piloteze într-o misiune secretă pe Coruscant o navă de luptă TIE capturată. A fost prins. Apoi a evadat. Asta e tot.

— Asta e tot ce vrei tu să vezi, Antilles.

— Adică?

— Spui că a scăpat. Fața lui Salm se întări într-o mască de oțel. S-ar putea ca *ei să-i fi dat drumul*.

— Sigur, aşa cum l-au lăsat să plece la Endor. Wedge făcu o grimasă, încercând din greu să alunge furia pe care o simțea crescând în el. Generale, vă luptați cu fantome.

Salm dădu din cap sec.

— Ai dreptate, mă lupt pentru a vă împiedica pe tine şi pe piloții tăi să deveniți fantome.

— Ei bine, şi eu la fel, iar faptul că îl avem pe Tycho cu noi pentru a-mi antrena piloții le va oferi cele mai bune şanse de supraviețuire posibile.

Salm îşi aruncă mâinile în sus, dezgustat, şi se uită la Amiralul Ackbar.

— Vedeți, nu vrea să asculte de rațiune. Ştie că Tycho Celchu este o amenințare, dar nu acceptă să vadă asta.

— Voi asculta de rațiune, domnule, când voi vedea produsul unui raționament.

Ackbar îşi ridică mâinile.

— Domnilor, vă rog. Comandante Antilles, trebuie să recunoşti că îngrijorările Generalului Salm sunt valabile. Poate că dacă ar exista o modalitate de a le atenua pe unele dintre ele, s-ar putea ajunge la o înțelegere.

— M-am gândit la asta, domnule, şi am vorbit cu Căpitanul Celchu despre această problemă. Wedge începu să bifeze pe degete. Tycho a fost de acord să piloteze un Z-95 Headhunter în exercițiile noastre de antrenament, cu laserele reduse, astfel încât să poată doar să picteze o țintă, nu să o avarieze. A fost de acord să fie instalat un dispozitiv de distrugere în nava sa de luptă, astfel încât, dacă o să vrea să lovească ceva sau dacă va ieşi în afara liniilor spațiale care i-au fost desemnate, să poată fi distrus de la distanță. Atunci când nu zboară, a fost de acord să rămână în arest la domiciliu, cu excepția cazului în care este însoțit de Securitatea Alianței sau de membri ai escadrilei. A fost de acord să se supună la interogatorii, dacă este necesar, să-i fi examinate toate fişierele de pe computer şi corespondența şi este dispus chiar să ne lase să alegem ce mănâncă, când şi unde.

Salm înaintă şi se plasă între Wedge şi Amiralul Mon Calamari.

— Toate astea sunt bune şi frumoase, şi ar putea fi chiar eficiente, dar nu ne

putem permite riscul.

Ackbar clipi încet din ochi.

— Căpitanul Celchu a fost de acord cu toate aceste condiții?

Wedge aprobă din cap.

— El nu este diferit de dumneavoastră, domnule Amiral – este un războinic. Ceea ce ştie şi ceea ce-i poate învăța pe alții, îi va ține pe piloți în viață. Desigur, Generalul Salm nu are cum să-l mai lase vreodată să zboare pe nave de luptă.

— Asta poate fi gravat în oțel.

— Aşa că singurul mod în care poate lupta împotriva Imperiului este să servească ca instructor. Trebuie să-i dați această şansă.

Ackbar activă micul comunicator prins la gulerul uniformei sale.

— Locotenente Filla, te rog găseşte-l pe Căpitanul Celchu şi adu-l la mine. Amiralul se uită la Wedge. Unde se află în prezent?

Wedge privi în jos spre podea.

— Ar trebui să fie în complexul de simulatoare.

— Unde?!

Fața lui Salm deveni purpurie.

— Îl vei găsi în complexul de simulatoare, Locotenente. Aduceți-l aici imediat. Ackbar închise comunicatorul. Complexul de simulatoare?

— A fost rândul lui Horn să conducă scenariul *Redemption*. Tycho ştie să piloteze un TIE mai bine decât majoritatea piloților, aşa că am decis să-l pun să zboare împotriva lui Horn.

Filamentele bărbii lui Ackbar tresăriră.

— Se pare că ți-ai luat deja anumite libertăți în ceea ce-l priveşte pe Căpitanul Celchu, Comandante.

— Da, domnule, dar nimic care să nu fie necesar pentru ca piloții mei să fie cei mai buni. Cred că sunt prudent în această privință.

— Cel mai prudent lucru, Comandante – dacă v-ar fi păsat să-i protejați şi pe ceilalți cursanți de aici, nu doar pe ai dumneavoastră – ar fi fost să-l țineți pe Căpitanul Celchu departe de simulator! Salm îşi încrucişă brațele la piept. Poate că eşti un erou al Noii Republici, dar asta nu-ți dă autorizația de a pune în pericol securitatea noastră.

Poate că a-l pune pe Tycho să zboare astăzi a fost un pic prematur. Wedge aruncă o privire în jos, penitent.

— Aveți dreptate, domnule.

Ackbar sparse tăcerea neliniştită care urmă mărturisirii lui Wedge.

— Ceea ce este făcut, este bun făcut. Acum, folosirea Căpitanului Celchu în scenariu l-ar fi făcut mult mai dificil, nu-i aşa?

Wedge aprobă din cap, cu zâmbetul revenindu-i pe față.

— Da, domnule – ceea ce am şi vrut. Horn este bun, foarte bun, iar cei trei piloți care zboară de partea lui în exercițiu nu sunt nici ei răi. În general, Horn sau Bror Jace, Thyferranul, sunt cei mai buni piloți din întregul grup. Jace este arogant, ceea ce îl enervează pe Horn şi îl face să muncească din greu. Horn, pe de altă parte, este nerăbdător. Asta îl poate ucide, iar singurul mod de a-l face să vadă asta este ca cineva să-l împuşte în exerciții. Tycho o poate face.

Uşa biroului lui Ackbar se deschise şi o femeie ofițer conduse în încăpere un pilot într-un costum de zbor negru.

— Domnule Amiral, acesta este Căpitanul Celchu.

Tycho luă poziție de drepți.

— Mă prezint la ordon, domnule.

— Pe loc repaus, domnule Celchu.

Wedge îi oferi bărbatului puțin mai înalt un zâmbet liniştitor.

Amiralul coborî încet de pe scaun.

— Ne puteți lăsa, Locotenente. Amiralul Mon Calamari aşteptă să se închidă uşa în spatele ajutorului său, apoi făcu semn cu capul spre Wedge. Căpitane Celchu, Comandantul Antilles mi-a spus că ați fost de acord cu un număr remarcabil de restricții asupra dumneavoastră şi a activităților dumneavoastră. Este adevărat?

Tycho aprobă din cap.

— Da, domnule, aşa este.

— Îți dai seama că vei pilota o bombă lipsită de apărare, că nu vei avea intimitate şi nici libertate.

— Da, domnule.

Amiralul închise gura pentru o clipă şi se uită în tăcere la pilotul cu ochi albaştri.

— Nu vei fi tratat mai bine decât am fost eu când am servit ca sclav al Marelui Moff Tarkin. Vei fi tratat mai rău, de fapt, pentru că Generalul Salm, aici de față, crede că eşti o amenințare pentru Noua Republică. De ce eşti de acord cu un astfel de tratament?

Tycho ridică din umeri.

— Este datoria mea, domnule. Am ales să mă alătur Rebeliunii. Am înghețat de bunăvoie pe Hoth. Am urmat ordinele şi am atacat o Stea a Morții. M-am oferit voluntar pentru misiunea care m-a băgat în toate aceste probleme. Am făcut toate aceste lucruri pentru că am fost de acord să le fac atunci când m-am alăturat Rebelilor. Aruncă o privire în jos. În plus, chiar şi ce-mi puteți face dumneavoastră mai rău, tot va fi mai bine decât captivitatea Imperială.

Cu sudoarea strălucindu-i pe chelie, Salm arătă spre Tycho.

— Toate astea sunt nobile, domnule Amiral, dar ne-am aştepta la mai puțin de la cineva în poziția lui?

— Nu, Generale, şi nici nu ne-am aştepta la mai puțin de la un fiu nobil de pe Alderaan. Amiralul Mon Calamari luă un datapad de pe biroul său. Semnez ordinele pentru a-l numi pe Căpitanul Celchu ofițer executiv în *Escadrila Vagabond* şi de a-l pune şi pe acest Gavin Darklighter în escadrilă.

Wedge văzu expresia acră a lui Salm, aşa că îşi înăbuşi propriul zâmbet. Chiar şi aşa, îi făcu cu ochiul lui Tycho. *Două atacuri, două victorii.*

Ackbar aruncă o privire pe ecranul datapadului, apoi îşi ridică din nou privirea.

— Comandate Antilles, mă aştept să fiu informat despre orice nereguli sau probleme cu unitatea sau cu personalul tău. Un droid militar de protocol M-3PO a fost repartizat în biroul dumneavoastră pentru a vă ajuta să întocmiți rapoartele. Folosiți-l.

Corellianul îşi dădu ochii peste cap.

— Cum doriți, domnule, dar cred că acel droid ar putea fi mai util în altă parte.

— Sunt sigur că aşa crezi, Comandante, dar aceste decizii sunt luate de aceia dintre noi care nu au refuzat nenumăratele promovări.

Wedge îşi ridică mâinile.

— Da, domnule.

Mă predau, dar nu mă păcăleşti, Amirale. Îți place să te bagi în luptă la fel ca şi mie, dar tu foloseşti navele mari, în timp ce mie îmi plac cele rapide.

— Bine, mă bucur că ne înțelegem. Ackbar arătă din cap spre uşă. Sunteți liberi, amândoi. Îmi imaginez că aveți lucruri de sărbătorit.

— Da, domnule.

— Un ultim lucru.

Wedge ridică privirea, iar Tycho se întoarse cu fața spre Amiral.

— Domnule? întrebară ei în tandem.

— Ce părere aveți despre piloții din scenariul *Redemption*?

Wedge se uită la secundul său.

— L-ai prins pe Horn?

Tycho se înroşi.

— Oh, l-am prins pe Horn, dar nu atât de mult pe cât mi-aş fi dorit. Zâmbind cu mândrie, adăugă: Domnule Amiral, dacă piloții împotriva cărora am zburat sunt reprezentativi pentru restul celor cu care trebuie să lucrăm, *Escadrila Vagabond* ar trebui să fie operațională în câteva luni, iar distrugerea Imperiului ar trebui să aibă loc la scurt timp după aceea.

Capitolul 3

Kirtan Loor se străduia să nu-şi lase zâmbetul de mulțumire de sine să strice expresia severă pe care se străduise din greu să o cultive. Voia să pară implacabil. *Trebuia* să fie nemilos.

Se temu că va da greş în ambele privințe, dar dădu vina pe nerăbdarea sa de a se confrunta cu un vechi duşman, pus, în sfârşit, la respect. Ceea ce fusese o pată pe dosarul său avea să fie în curând şters. Mai important, cei care îl ridiculizaseră vor afla că îl subestimaseră în mod grosolan. Şi, făcând asta, se condamnaseră singuri.

Kirtan îşi ținea capul drept în timp ce cobora pe *Expeditious*. Crucişătorul uşor din clasa Carrack nu fusese construit pentru a găzdui oameni de înălțimea lui, aşa că simțea cum o parte din părul său negru se freca de tavan. Un om mai precaut şi-ar fi lăsat umerii uşor înclinați şi ar fi diminuat şansele de a se lovi cu capul de un corp de iluminat sau de vreun suport al pereților etanşi. Kirtan, după ce i se spusese cândva că arăta prin fiecare centimetru al său ca un Mare Moff Tarkin ceva mai înalt şi mai tânăr – de la tunsoarea sa subțiri şi corp zvelt, până la trăsăturile ascuțite ale unei fețe cadaveric de slabe – făcea tot ce îi stătea în putere pentru a evidenția asemănarea. Chiar dacă Tarkin era mort de aproape şapte ani, asemănarea îi aducea un oarecare respect. Pe o navă Imperială, respectul pentru un ofițer de informații ca el nu prea exista, aşa că se folosea de tot ce putea. Brațul militar al Imperiului era în mod clar nemulțumit de faptul că guvernul era condus de fostul şef al Serviciului de Informații al Împăratului şi îşi vărsa nemulțumirea pe cel mai mic dintre servitorii ei.

Kirtan îşi feri capul şi intră în anticamera închisorii de pe *Expeditious*.

— Sunt aici ca să-l interoghez pe prizonierul pe care l-ați luat de pe *Starwind*.

Locotenentul responsabil aruncă o privire la datapadul său.

— Tocmai s-a întors de la corpul medical.

— Ştiu, am văzut raportul. Kirtan aruncă o privire spre trapa care ducea la celulele de detenție. Nu i s-a spus nimic despre rezultate, nu?

Fața soldatului se întunecă.

— Nici mie nu mi s-a vorbit despre rezultate. Dacă are vreo boală, vreau să dispară de aici înainte să infecteze...

Agentul de informații ridică o mână.

— Calmează-te, sau o să-ți sară cilindrul de grad din buzunar.

Locotenentul ridică o mână pentru a-şi verifica insignele de grad şi, când le găsi la locul lor, se înroşi.

— Joacă-ți micile tale jocuri cu gunoaiele Rebele, nu cu mine. Eu am treabă serioasă de făcut.

— Bineînțeles că da, Locotenente. Kirtan afişă un zâmbet care era mai mult de prădător decât de camarad, apoi se întoarse spre celulele de detenție. Care dintre ele?

— Celula de detenție numărul 3. Aşteaptă aici până când îți aduc o escortă.

— Nu voi avea nevoie de una.

— Poate că nu crezi asta, dar figurează cu un rating de patru la indexul de ostilitate. Acest rating necesită doi ofițeri care să însoțească un anchetator.

Kirtan clătină încet din cap.

— Ştiu, eu i-am dat acest rating. Mă pot descurca cu el.

— Aminteşte-ți asta când vei fi într-o baie de bacta pentru a scăpa de amprentele lui.

— Aşa voi face, Locotenente.

Kirtan îşi împreună mâinile la spate şi porni prin culoarul hexagonal. Cizmele lui negre scoteau un sunet puternic de clănțănit pe grilajul de metal şi îşi măsura paşii cu atenție pentru ca sunetul să rămână ritmic şi descurajant.

Trapa spre celula 3 se deschise cu un şuierat de gaz sub presiune.

Lumina galbenă se revărsă pe coridor, iar Kirtan se aplecă pe jumătate pentru ca să încapă prin deschidere. Se opri în interiorul celulei şi se ridică cât era de înalt. Îşi îngustă ochii, apoi se răzgândi imediat.

Mereu spunea că arăt ca şi cum aş tresări de durere.

Bărbatul mai în vârstă şi mai greoi îşi dădu picioarele jos de pe pat şi se ridică în poziție de şezut.

— Kirtan Loor, mă gândeam eu că tu eşti.

— Te gândeai? Kirtan îşi injectă sarcasm în voce pentru a-şi acoperi propria surpriză. Cum se poate aşa ceva?

Bătrânul ridică din umeri.

— De fapt, mai degrabă mă bazam pe asta.

Ce? Ofițerul de informații pufni.

— Vrei să spui că te-ai gândit că nimeni în afară de mine nu va fi în stare să desluşească unde te afli.

— Nu, vreau să spun că m-am gândit că până şi tu ai fi putut să-ți dai seama cum să mă găseşti.

Kirtan se dădu uşor în spate din cauza veninului din vocea prizonierului, lovindu-se cu ceafa de partea superioară a trapei. *Nu aşa ar trebui să decurgă lucrurile.* Îngustându-şi ochii, se uită fix la bătrân.

— O să mori, Gil Bastra.

— Mi-am dat seama de asta în momentul în care TIE-urile tale au început să tragă în mine.

Kirtan îşi încrucişă încet brațele.

— Nu, tu nu înțelegi cât de disperată este situația ta aici. Ai crezut că ai fost mai isteț decât mine şi decât Imperiul. Ai fost precaut, dar nu insurmontabil. Mori, chiar şi în acest moment.

Sprâncenele cenuşii şi stufoase ale lui Bastra se întâlniră într-o încruntare.

— Despre ce vorbeşti?

— Când am luat *Starwind*, am ordonat o evaluare medicală pentru tine. Poate că ai uitat că eu îmi amintesc întotdeauna ceea ce am văzut şi auzit şi, făcând asta, ai uitat cum m-ai ridiculizat pentru că am folosit *skirtopanol* pentru a interoga un contrabandist care lucra pentru Rebeliune. Mi-ai spus atunci că a murit în timpul interogatoriului pentru că şeful său, Billey, şi-a pus oamenii să se dopeze cu *lotiramină*. Aceasta metabolizează drogul de interogare şi poate induce amnezie chimică sau, în unele cazuri, moartea.

Kirtan îi oferi lui Bastra un zâmbet rece.

— Scanarea medicală arată niveluri ridicate de *lotiramină* în sângele tău.

— Atunci cred că va trebui să mă omori după moda veche. Bastra zâmbi

deschis, arătând dinții albi pe fața acoperită de barbă. Din moment ce Vader a fost ultimul Jedi, cred că va trebui chiar să te murdăreşti pe mâini făcând asta.

— Nu chiar.

— Nu ai fost niciodată genul care să transpire făcând vreo treabă pe Corellia, nu-i aşa, Loor? Bastra se lăsă pe spate, pe peretele de protecție. Nu cred că te-ai fi integrat nici dacă ai fi făcut vreun efort. Întotdeauna ai fost cel mai mare duşman al tău.

— Nu am fost menit să mă integrez. Tu erai Securitatea Corelliană, eu eram Serviciul Imperial de Informații ataşat biroului tău. Kirtan se forță să se liniştească puțin şi îşi descleştă pumnii. Coborându-şi mâinile în lateral, trase de tivul tunicii sale negre. Iar acum, tu eşti propriul tău cel mai mare duşman. Ai *blastonecroză* accelerată.

— Ce? Minți.

— Nu, nu, nu mint. Kirtan lăsă mila să i se strecoare în voce. *Lotiramina* este foarte eficientă în mascarea enzimelor de urmărire a bolii. Dar aici, pe această navă, facilitățile noastre medicale sunt cu mult superioare celor pe care le-ai putea găsi printre Rebeli. Am reuşit să identificăm enzimele.

Umerii lui Gil Bastra se lăsară în jos şi capul său cenuşiu se plecă. Mâinile i se strânseră în jurul stomacului bombat.

— Oboseala, pierderea poftei de mâncare. Am crezut că doar îmbătrânesc.

— Îmbătrâneşti. Şi eşti pe moarte. Ofițerul de informații îşi mângâie bărbia ascuțită cu o mână cu degete lungi. Nu pot face nimic în legătură cu prima problemă, dar există modalități de a vindeca *blastonecroza*.

— Şi tot ce trebuie să fac pentru a fi vindecat este să-mi torn prietenii?

Privind în jos la grumazul cenuşiu al omului din fața lui, Kirtan se simți momentan stânjenit de amintirile legate de faptul că se temuse de judecata lui Gil Bastra asupra lui şi a muncii sale. Bastra nu fusese superiorul său direct, dar fusese cel care îi repartizase pe ofițerii care lucrau cu serviciile de informații, iar lipsa de respect a lui Bastra se reflectase în personalul trimis să lucreze cu Kirtan. De fiecare dată când Kirtan se simțea stăpân pe situație şi superior, Bastra reuşise să-l submineze şi să-l facă de ruşine.

Este asta o altă ocazie? Kirtan se controlă şi dădu încet din cap.

— Există mai multă luptă în tine decât ai vrea tu să cred că există. Ştiu că ai modelat noile identități pentru camarazii tăi şi ai făcut o treabă foarte bună. De fapt, ai făcut greşeli doar în propria ta acoperire. Cu toate astea, ştiam că îți vei găsi un cargobot şi vei umbla prin galaxie, după bunul plac al inimii tale. Erai prea bătrân ca să-ți schimbi stilul de viață în ceva total străin, pentru a nu fi detectat. Ai decis să te joci şi acum ai pierdut.

Bătrânul îşi ridică încet capul. Kirtan văzu focul care încă mai mocnea în ochii albaştri.

— Nu-ți dau nimic.

— Da, da, bineînțeles că nu. Spionul râse uşor. Uiți că am învățat să interoghez de la o serie de oameni foarte buni, printre care şi de la tine. Voi obține informațiile. Când o voi face – şi ştii că o voi face – Corran Horn, Iella Wessiri şi soțul ei vor fi ai mei. Este inevitabil.

— Îți supraestimezi abilitățile şi le subestimezi pe ale mele.

— Chiar aşa? Cred că nu. Te cunosc suficient de bine ca să ştiu că vei ceda

doar sub o presiune extremă. Pot şi te voi duce la limita rezistenței, apoi te voi băga în bacta până când vei fi gata să continuăm interogatoriul. Kirtan îşi încrucişă mâinile. Totuşi, tu eşti doar un releu în rețeaua care îi va aduce pe ceilalți la mine. Corran Horn este prea instabil pentru a rămâne limitat la rolul pe care i l-ai creat. Şi ştiu că acel rol a trebuit să fie foarte constrângător pentru el.

Pieptul lui Bastra se umflă puternic cu un oftat.

— Şi de unde ştii asta?

Kirtan îşi bătu tâmpla cu un deget.

— Crezi că am uitat cearta pe care ați avut-o voi doi? Ai decis să-l protejezi pentru că tatăl lui fusese partenerul tău la început, dar tu eşti un om răzbunător, Gil Bastra. Indiferent de rolul pe care l-ai creat pentru Corran, îl vei stoarce în fiecare zi, doar pentru a-i reaminti că îşi datorează viața unui om pe care îl ura.

Grăsimea se ondula sub salopeta gri a prizonierului în timp ce acesta râdea.

— Chiar mă cunoşti.

— Într-adevăr.

— Dar nu suficient de bine. Bastra afişă un rânjet care era numai dinți şi sfidare. Sunt suficient de răzbunător – suficient de răzbunător pentru a pune la cale lucrurile astfel încât un ofițer de informații căzut în dizgrație să îşi petreacă restul carierei alergând prin galaxie încercând să captureze trei persoane cu care a lucrat cândva. Trei oameni care au scăpat de sub ciocul lui încârligat, şi au reuşit să facă asta pentru că nasul lui era atât de sus tot timpul, încât nu a putut observa cea mai evidentă dintre greşelile pe care le-au făcut.

Kirtan se folosi de dispreț pentru a-şi înăbuşi surpriza.

— Pe tine te-am prins, nu-i aşa?

— Şi ți-a luat mai bine de doi ani să faci asta. Te-ai întrebat vreodată de ce? Te-ai întrebat vreodată de ce, când erai pe punctul de a renunța, apărea un nou indiciu?

Bastra se ridică în picioare. Deşi prizonierul era cu aproape treizeci de centimetri mai scund decât Kirtan, ofițerul de informații se simți cumva mic în fața lui.

— Am vrut să mă urmăreşti. În fiecare secundă în care erai pe urmele mele, în fiecare clipă în care păream mai uşor de prins decât ceilalți, ştiam că vei veni după mine. Şi, cât timp veneai după mine, nu te duceai după ceilalți.

Kirtan îndreptă un deget tremurând spre fața bătrânului.

— Asta nu contează, pentru că *poți* şi *vei fi* frânt. Voi lua de la tine lucrurile de care am nevoie pentru a-i găsi pe ceilalți.

— Te înşeli, Kirtan. Eu sunt o gaură neagră care îți suge cariera în inima ei. Bastra se lăsă să cadă înapoi pe pat. Ține minte asta când voi fi mort, pentru că voi râde de tine pentru eternitate.

Asta nu mai poate continua aşa. Nu mă voi mai lăsa umilit!

— O să-mi amintesc cuvintele tale, Gil Bastra, dar va dura mult timp până vei râde. Singura eternitate pe care o vei cunoaşte este interogatoriul tău şi îți garantez – îți garantez personal – că vei merge în mormânt abia după ce i-ai trădat pe cei care au avut cea mai mare încredere în tine.

Capitolul 4

Corran încercă în zadar să apuce cheia hidraulică cu mâna dreaptă, în timp ce unealta aluneca pe capota motorului tribord al X-interceptorului. Vârfurile degetelor sale atinseră capătul cheii, trimițând-o învârtindu-se spre puntea de ferocetă a hangarului. O jumătate de secundă mai târziu, când îi alunecă genunchiul drept şi se dezechilibră, îşi dădu seama că faptul că nu reuşise să prindă unealta era cea mai mică dintre problemele sale. Încercă să prindă marginea compartimentului deschis al motorului cu mâna stângă, dar îl rată, fiind gata să se prăbuşească cu capul înainte în urma cheii. Încercând să se pregătească pentru agonia unui craniu fracturat, fu surprins să constate că durerea înflorea în celălalt capăt al corpului său. Înainte să-şi poată da seama ce se întâmplase, mâna stângă, care încă se zbătea, prinse capota pe care o ratase mai înainte, întrerupând căderea pe podea. Se trase înapoi pe folia S şi rămase întins pe burtă pentru o clipă, considerându-se foarte norocos.

Pe măsură ce durerea din coapsa lui Corran se micşora, mustrarea lui Whistler căpăta volum. Corran îşi frecă o mână pe piciorul stâng şi simți o mică ruptură în țesătura costumului de zbor, ceea ce îl făcu să râdă.

— Da, Whistler, sunt foarte norocos că ai fost suficient de rapid ca să mă prinzi. Data viitoare, însă, n-ar putea cleştele tău să prindă mai puțin din mine şi mai mult din costumul de zbor?

Whistler răbufni un răspuns pe care Corran alese să-l ignore.

Pilotul se strecură pe scaunul său doar cu un uşor disconfort.

— Deci, mai am nevoie de unealtă sau ultima ajustare a fost suficientă?

Tonul droidului trecu de sus în jos într-o imitație corectă a unui oftat.

— Nu, bineînțeles că mai am nevoie de ea. Corran se încruntă. Ar fi trebuit să o prinzi tu, Whistler, nu eu. Eu pot să mă urc înapoi aici de unul singur. Ea nu poate.

Chiar în timp ce spunea asta şi aluneca spre marginea din față a foliei S, îi trecu prin minte că nu auzise cheia lovind pământul. *Asta-i ciudat.* Aruncând o privire peste marginea aripii, văzu o femeie zâmbitoare, cu părul şaten, care ținea cheia sus, în direcția lui.

— Să înțeleg că asta îți aparține?

Corran aprobă din cap.

— Da. Mulțumesc.

Ea i-o înmână, apoi se urcă pe căruciorul pe care îl folosise el pentru a se urca pe partea superioară a aripii S.

— Ai nevoie de ajutor?

— Nu, m-am descurcat destul de bine, în ciuda a ceea ce spune droidul.

— Oh. Întinse mâna spre el. Eu sunt Lujayne Forge.

— Ştiu, te-am mai văzut pe aici.

— Ai făcut ceva mai mult decât atât. Ai zburat cu o *dublă* împotriva mea în scenariul *Redemption*.

Îşi sprijini corpul zvelt de partea laterală a navei de luptă, lângă inscripția în verde şi alb care indica faptul că X-interceptorul era proprietatea Forțelor de Securitate Coreliene.

— Tu ai distrus *Korolevul*.

Corran presă cheia hidraulică peste şurubul de reglaj primar al extractorului centrifugal de resturi şi o împinse spre stânga.

— Ăla a fost noroc. Nawara Ven doborâse deja scuturile cu rachetele sale. Mai degrabă el a distrus nava, nu eu. Totuşi, te-ai descurcat bine.

Ochii ei căprui se îngustară foarte puțin.

— Cred că da. Dar am o întrebare pentru tine.

Corran se îndreptă de spate.

— Dă-i drumul.

— Felul în care te-ai luat cu bombardierul ăla după mine... ai făcut asta doar ca parte a exercițiului sau a fost ceva mai mult decât atât?

— Ceva mai mult?

Lujayne ezită, apoi aprobă din cap.

— Mă întrebam dacă m-ai ales pentru că sunt de pe Kessel?

Corran clipi surprins.

— De ce ar conta asta pentru mine?

Ea râse şi bătu cu un deget insigna CorSec de pe partea laterală a navei de luptă.

— Ai fost în CorSec, ai trimis persoane pe Kessel. În ceea ce te priveşte, toată lumea de pe Kessel este fie prizonier, fie un contrabandist care ar fi trebuit să fie prizonier. Şi când prizonierii şi contrabandiştii au eliberat planeta de Imperiali, ei bine, asta nu a schimbat nimic în ochii tăi, nu-i aşa?

Aşezând cheia pe un loc sigur, Corran îşi ridică mâinile.

— Stai puțin, te grăbeşti să tragi multe concluzii.

— Poate, dar spune-mi, nu ştiai că sunt de pe Kessel?

— Ei bine, am ştiut.

— Şi spune-mi că asta nu a contat pentru tine.

— Nu a contat, sincer.

— Sunt sigură.

Fermitatea maxilarului ei şi felul în care îşi încrucişă brațele pe piept îi spuseră lui Corran că fata nu-l credea. În cuvintele ei era destul de multă furie, dar şi ceva durere. Cu furia putea să se descurce – nu exista contrabandist sau criminal care să nu fi fost furios atunci când era în preajma lui. Durerea, însă, era neobişnuită şi îl făcea pe Corran să se simtă inconfortabil.

— Ce te face să crezi că îți port pică pentru că ai venit de pe Kessel?

— Felul în care te comporți. Expresia lui Lujayne se înmuie puțin şi o parte din furie se scurse, dar asta lăsă doar ca şi mai multă anxietate şi durere să se infiltreze în cuvintele ei. Ai tendința de a fi retras. Nu te asociezi cu noi, restul – dincolo de un cerc restrâns de piloți pe care îi crezi la fel de ageri ca tine. Întotdeauna priveşti şi asculți, evaluezi şi judeci. Şi alții au observat asta.

— Doamnă Forge, Lujayne, exagerezi totul prea mult.

— Nu cred şi nu vreau să fiu judecată pentru lucruri asupra cărora nu am avut niciun control. Bărbia ei se ridică şi în ochi îi scânteie focul. Tatăl meu s-a oferit voluntar să meargă pe Kessel în cadrul unui program al Vechii Republici în care îi învăța pe deținuți cum să se întoarcă în societate după ce erau eliberați. Mama mea a fost una dintre elevele sale. S-au îndrăgostit şi au rămas pe Kessel – încă sunt acolo, împreună cu majoritatea fraților şi surorilor mele. Sunt cu toții oameni buni, iar munca lor cu deținuții era menită să vă uşureze munca, oferindu-le infractorilor

alte abilități pentru ca aceştia să nu se întoarcă la infracțiuni atunci când erau eliberați.

Corran suspină şi umerii i se lăsară în jos.

— Cred că este grozav, chiar cred asta. Mi-aş dori să existe mii de oameni ca părinții şi rudele tale care să facă acest gen de muncă. Adevărul este totuşi că, şi dacă aş fi ştiut asta, tot aş fi mers după tine în timpul exercițiului.

— Oh, faptul că sunt de pe Kessel nu are nimic de-a face cu asta?

Era cât pe ce să-i respingă întrebarea cu o negație lejeră, dar se abținu şi ea îi observă clar ezitarea.

— Poate, doar *poate*, că a avut legătură cu zborul meu. Cred că am hotărât că dacă erai de pe Kessel şi puteai zbura, asta însemna că puteai fi un contrabandist, iar pentru mine era important să zbor mai bine decât tine.

Ea aprobă din cap o dată, dar expresia ei nu se schimbă din îngrijorare în triumf îngâmfat, aşa cum se aşteptase el să se întâmple.

— Cred asta şi pot să te înțeleg. Totuşi, e ceva mai mult de atât, nu-i aşa?

— Uite, îmi pare rău dacă ceea ce am făcut eu te-a făcut să arăți rău în timpul exercițiului, dar chiar nu am timp să vorbesc despre asta acum.

— Nu ai timp sau nu ai chef?

Whistler ciripi ceva într-o manieră complet nepăsătoare.

— Tu nu te băga în asta. Frustrarea îi strânse mâinile în pumni. N-o să renunți la asta, nu-i aşa, doamnă Forge?

Cu un zâmbet înflorit pe față, ea aprobă din cap.

— Dacă ai fi ajuns atât de departe într-un interogatoriu, ai fi renunțat?

Corran pufni în râs.

— Nu.

— Atunci, explică-te.

Auzi clar în vocea ei cum cerea mai mult decât o explicație a comportamentului său în scenariul *Redemption*. Pentru o fracțiune de secundă, îşi aminti de momentele de la CorSec când partenera lui umană, Iella Wessiri, îi făcuse cereri similare.

Iella fusese o conciliatoare – întotdeauna era cea care cârpea neînțelegerile dintre oamenii din unitate. Asta este ceea ce încearcă să facă Lujayne, ceea ce înseamnă că am reuşit să înstrăinez o serie de alți piloți care încearcă să intre în unitate.

— În ceea ce priveşte exercițiul, am vrut doar să văd cât de bună eşti. Am reuşit să-mi dau seama unde se situau ceilalți piloți în raport cu mine, dar nu mai zburasem împotriva ta. Să ştii că nu eşti deloc rea.

— Dar nu sunt în aceeaşi clasă cu tine şi cu Bror Jace.

Corran zâmbi scurt, apoi îl acoperi cu o încruntare.

— Adevărat, dar eşti totuşi foarte isteață. Îmi place să cred că restul piloților vor fi cel puțin la fel de ageri. Aş fi fost chiar pregătit să zbor împotriva puştiului Gimbel în scenariul *Redemption* de mâine, dar Jace s-a oferit voluntar înainte să o pot face eu.

— Numele lui este Gavin, Gavin Darklighter.

— Gavin, atunci.

— Şi nu ai vrut să îl urmezi pe Jace?

— Tu ai fi vrut?

Lujayne zâmbi.

— Având de ales, nu, cred că nu. Alături de tine, este cea mai impasibilă

persoană din grup.

Corran se simți neliniştit în interior.

— Nu sunt la fel de rău ca el.

— Nu? Cel puțin el are bunăvoința de a-şi îngădui să ni se alăture în timpul liber, pentru a se recrea. În comparație cu tine, el este ca o arhivă de date accesibilă tuturor.

Corran se întoarse spre stânga şi arătă cu degetul spre droidul astromec.

— Nici să nu te aud că începi.

Lujayne ridică o sprânceană.

— Deci şi droidul tău crede că ar trebui să ieşi mai des prin lume?

Ceva la jumătatea distanței dintre un răcnet şi un mârâit ieşi din gâtul lui Corran, dar îi lipsea puterea pentru a-l face să sune amenințător.

— Whistler are capacitatea, din când în când, de a fi un cicălitor. Problema lui este că, în perioada de când am părăsit CorSec, am fost în situații în care a trebuit să fiu foarte atent. Am trecut prin mai multe identități care nu îmi permiteau să fiu foarte deschis cu oamenii. De exemplu, cel mai recent, am petrecut mai bine de un an în calitate de consilier confidențial al unei succesiuni de oficiali incompetenți din Imperiu care guvernau o lume de pe Inel. O singură scăpare, o fisură în identitatea mea şi aş fi fost prins. Şi când îți pierzi obiceiul de a avea încredere în oameni şi de a te relaxa în preajma lor, ei bine...

— Înțeleg.

— Mulțumesc. Corran îi oferi un zâmbet recunoscător. Pe lângă asta, învăț o mulțime de lucruri noi aici şi am încercat să mă concentrez pe zborul meu. Nu este uşor – există un set complet nou de jargoane cu care trebuie să mă obişnuiesc şi ființe din specii despre care abia ştiam că există, cu care acum trebuie să lucrez şi chiar să împart locuința.

— Asta este dificil – colega mea de cameră este o Rodiană.

— E greu, dar pun pariu că e mai puțin idiosincratică decât colegul meu de cameră. Corran îl fluieră pe pilotul Gand care tocmai intra în hangar. Ooryl, vino aici, te rog.

Pielea pilotului, verde-cenuşie, contrasta cu portocaliul strident al costumului său de zbor, iar bucățile noduroase ale exoscheletului său scoteau de sub țesătură umflături, în locuri ciudate, în timp ce mergea.

— Vă poate ajuta Ooryl?

— Eram curios în legătură cu ceva de când am fost repartizați în aceeaşi cabină, dar nu m-am gândit să te întreb despre asta până acum. Corran se încruntă. Sper că nu te superi – s-ar putea să o iei personal şi nu vreau să te fac de râs.

Gandul doar îl privi cu ochii săi multifațetați.

— Qyrgg speră să evite să se facă de râs, dar poți să întrebi.

Corran aprobă din cap în ceea ce spera să fie o manieră prietenoasă.

— De ce vorbeşti despre tine la persoana a treia?

— Qrygg este stânjenit de faptul că nu înțelege întrebarea ta.

Lujayne zâmbi.

— Nu pari să te referi la tine cu pronumele *eu*.

— Şi alternezi numele pe care le foloseşti.

Lateralele gurii Gandului pocniră deschizându-se în ceea ce Corran decise că era cea mai bună aproximare a unui zâmbet uman de către un Gand.

— Ooryl înțelege.

— Şi?

Ooryl îşi încrucişă brațele, apoi îşi bătu cele trei degete pe plăcile deltoide de armură ale corpului său.

— Pe Gand se consideră că numele sunt importante. Orice Gand care nu a realizat nimic se numeşte Gand. Înainte ca Ooryl să-şi primească numele, Ooryl era cunoscut sub numele de Gand. Odată ce Ooryl şi-a lăsat amprenta în lume, Ooryl a primit numele de familie Qrygg. Mai târziu, stăpânind dificultățile astronavigației şi ale zborului, Ooryl şi-a câştigat dreptul de a fi numit Ooryl.

Femeia se încruntă.

— Asta tot nu explică de ce nu foloseşti pronume pentru a te referi la tine însuți.

— Qrygg îşi cere scuze. Pe Gand doar celor care au realizat lucruri mărețe li se permite să folosească pronume pentru autodenumire. Folosirea atrage după sine prezumția că toți cei care aud discursul vor şti cine este vorbitorul, iar această prezumție este adevărată doar în cazul în care vorbitorul este atât de mare, încât numele lui este cunoscut de toți.

Lui Corran i se părea un sistem curios, dar cumva satisfăcător.

Întotdeauna se pare că cei care folosesc cel mai mult pronumele eu sunt cei care au cele mai puține realizări care să justifice asta. Ganzii au oficializat un sistem pe care ar fi trebuit să-l adoptăm cu mult timp în urmă.

— Deci Ooryl este echivalentul lui Corran, iar Qyrgg este acelaşi lucru cu Horn pentru mine?

— Exact.

— Atunci de ce te referi uneori la tine prin numele de familie, iar alteori prin propriul nume?

Gandul privi în jos pentru o clipă şi lateralele gurii lui se închiseră.

— Când un Gand a jignit sau îi este ruşine de acțiuni, acest lucru diminuează câştigurile obținute în viață. Reducerea numelui este un act de căință, o scuză. Lui Ooryl i-ar plăcea să creadă că Ooryl nu va fi numit adesea Qyrgg, dar Qyrgg ştie că probabilitatea ca acest lucru să se întâmple este redusă.

Whistler se împinse încet în Corran.

— Lumea ar şti că prenumele meu este Corran chiar dacă am folosi acest sistem. Îşi dădu ochii peste cap. Şi orice droid care ar vrea să-şi păstreze numele ar fi rulat până acum micul său program de diagnosticare şi mi-ar fi spus dacă extractorul a fost reglat corect sau nu.

Lujayne aruncă o privire spre el.

— Probleme cu motorul?

— Nimic major. Corran arătă cu degetul în jos, în gaură. A trebuit să înlocuiesc un extractor cu ceva timp în urmă şi este important să îl mențin ajustat pe parcursul primilor cincizeci de parseci.

Lujayne aprobă din cap.

— Până când se aşează cum trebuie. Se pare că lucrezi la carcasă când ar trebui să pui doar un distanțier pe ax.

— Te pricepi la repararea chestiei ăsteia?

Ea ridică din umeri.

— Repararea speederelor de teren a fost una dintre abilitățile comerciale pe care tatăl meu obişnuia să le predea. T-47 foloseşte sisteme de extracție a resturilor practic identice. Ceea ce faci tu va funcționa, dar vei continua să faci ajustări timp de

încă şase luni. Pot să măsor un distanțier şi să ți-l rectific la dimensiune într-o jumătate de oră sau cam aşa ceva.

— Serios?

— Sigur, dacă vrei să te ajut.

Corran se încruntă.

— De ce n-aş vrea?

— Mi-ai datora o favoare şi ar trebui să ai încredere în mine.

Să aibă încredere în cineva pe care nu-l cunoştea i se părea ciudat, dar nu atât de ciudat încât să nu o poată face.

— Înțeleg ce vrei să spui. Cred, totuşi, că pot avea încredere în tine.

— Atunci ne-am înțeles.

Ooryl îşi ridică privirea spre Lujayne.

— Veți avea nevoie de un distanțier şi de calibre laser? Ooryl le va obține, dacă doriți.

— Te rog.

Corran se sprijini pe folia S.

— Apreciez acest ajutor.

Ea zâmbi şiret.

— Sper să mai crezi asta şi după ce vei auzi care este favoarea pe care o cer.

— Spune-o.

— După ce îți reparăm X-interceptorul, vii cu mine la sala de recreere şi faci cunoştință cu ceilalți care au şanse să ajungă în escadrilă. Cu toții avem chestia asta destul de bine pusă la punct – Gavin este un *wild card*, dar Bror Jace crede că probabil îl va scoate din cursă. Câțiva dintre noi sunt la limita inferioară a ceea ce presupunem că vor fi scoruri acceptabile, dar sperăm să reuşim. Oricum, ne adunăm acolo jos, schimbăm poveşti şi ne cunoaştem mai bine. Din moment ce, fără îndoială, vei fi şi tu acolo, ar trebui să ni te alături.

Corran aprobă din cap.

— Bine, o voi face, dar nu ăsta este favorul pe care ți-l datorez.

— Dacă aşa vrei tu.

— Categoric. Corran îi zâmbi. Îți sunt dator pentru mai mult decât că m-ai ajutat cu motorul. Să-mi ceri să mă împrietenesc cu nişte persoane pe care ar trebui să le cunosc deja nu este o favoare pe care ți-o fac ție, ci una pe care mi-o voi face mie însumi. Dar mai e un lucru totuşi. Nu va trebui să mă întrețin cu Bror Jace, nu-i aşa?

— De ce ai fi tu primul?

— Bine.

Când Ooryl se întoarse cu piesa şi cu unealta, Corran îi făcu cu ochiul lui Lujayne.

— Ei bine, hai să punem motorul ăsta în funcțiune, apoi putem vedea dacă există o modalitate de a-mi repara relațiile cu restul *Escadrilei Vagabond*.

Capitolul 5

Corran Horn încercă să-şi ascundă zâmbetul când intră în amfiteatrul alb de şedinţe, apoi văzu că toţi ceilalţi piloţi care *puteau* zâmbi, erau foarte zâmbitori. Nu văzu niciuna dintre expresiile nervoase pe care le purtaseră cu toţii noaptea trecută în sala de recreere. Primul mesaj din lista de pe datapadul său îl informase că, după micul dejun, trebuia să se prezinte la prima şedinţă de informare a *Escadrilei Vagabond*. Mesajul în sine fusese neutru şi de rutină prin formulare – chiar dacă era prima notificare oficială că intrase în escadrilă.

Îşi făcuse o idee destul de clară că va reuşi, dar, în ciuda asigurărilor primite de la ceilalţi candidaţi, nu-şi permisese niciodată să presupună că va reuşi. În trecut, se arsese făcând presupuneri nejustificate. E drept că acele presupuneri îl conduseseră în cele din urmă să se alăture Rebeliunii, ceea ce nu era un lucru complet rău, dar îl îndepărtaseră mult de locul în care îşi imaginase că va fi în acest moment al vieţii sale.

Chiar dacă nu-şi permisese luxul de a crede că va fi selectat înainte să se întâmple acest lucru, era mândru de faptul că fusese ales pentru escadrilă. Corran nu fusese niciodată genul care să se abţină. Intrase la Academia Forţelor de Securitate Corelliene imediat după terminarea liceului şi continuase tradiţia familiei Horn, stabilind noi recorduri în cadrul antrenamentelor de acolo. Unul dintre ultimele recorduri pe care le depăşise fusese stabilit de tatăl său, Hal, cu douăzeci de ani mai devreme, iar Hal bătuse recordul stabilit de propriul său tată.

Şi *acum sunt un Rebel, un proscris. Ce ar fi crezut tatăl şi bunicul meu?* O senzaţie de frig îi făcu pielea ca de găină. *Mă rog, ar fi gândit lucruri mult mai rele dacă aş fi devenit Imperial.*

Rhysati Ynr îi făcu semn lui Corran să se îndrepte spre banca pe care stătea ea.

— Am reuşit, chiar am reuşit.

— A fost drăguţ din partea Comandantului Antilles să fie de acord cu consensul grupului nostru. Urcă treptele până la rândul lui Rhysati şi se strecură lângă ea. Încă nu m-am obişnuit cu asta, în unele privinţe.

Gandul, care stătea în spatele lor, se aplecă în faţă.

— Ooryl a aflat că zborul tău din scenariul *Redemption* a avut cel mai mare punctaj din ciclul nostru de antrenament.

Corran îi aruncă Gandului un zâmbet larg – descoperise că exagerarea expresiei sale îl ajuta într-adevăr pe Ooryl să înţeleagă importanţa acesteia.

— Cine a ieşit al doilea? Bror Jace, pun pariu.

Gandul clătină din cap.

— Gavin Darklighter l-a învins pe Thyferran.

— Puştiul l-a învins pe Jace? Corran aruncă o privire spre locul în care pilotul înalt, cu părul şaten, de pe Tatooine stătea de vorbă cu lupul Shistavanen cu blană neagră, Shiel. Corran, cu ani de experienţă în porturile spaţiale şi staţiile de pe Corellia, îl remarcase pe Gavin ca fiind tânăr în ciuda dimensiunilor sale. *Se vede în ochi – anii pur şi simplu nu sunt acolo, dar se pare că abilitatea de pilot este!*

Twi'lekul se aşeză lângă Ooryl, înfăşurându-şi una dintre cozile cefalice pe umărul stâng.

— Jace nu este mai fericit de asta decât a fost de pierderea în fața ta. S-a oferit voluntar să zboare într-un *ochi* în exercițiul lui Gavin şi a fost lovit de o rachetă de la distanță. Nu a avut nicio şansă.

Corran aprobă din cap şi privi spre partea din față a camerei, unde se afla Bror Jace. Înalt, zvelt şi chipeş, pilotul cu părul blond şi ochii albaştri se dovedise foarte bun în timpul exercițiilor de selecție. Corellianul credea că ar fi putut chiar să-l placă pe Jace, dar ego-ul lui era la fel de mare ca un Distrugător Imperial şi probabil la fel de mortal. Egoiştii pe care Corran îi cunoscuse în CorSec arseseră întotdeauna strălucitor, dar se stinseseră devreme. La un moment dat, se băgau singuri într-o situație pe care ar fi putut la fel de uşor să o evite dacă ar fi gândit mai limpede.

Corran zâmbi în direcția lui Jace şi prinse un semn din cap din partea femeii cu părul negru cu care vorbea Jace.

— Ooryl, cum s-a descurcat Erisi Dlarit la exercițiu?

— La mijloc, după Nawara Ven şi înaintea lui Ooryl. Lujayne Forge a intrat în spatele grupului, iar ceilalți s-au strecurat printre. Notele au fost totuşi foarte bune, dar concurența este acerbă aici.

Wedge Antilles intră în sală şi merse în față, spre locul unde ecranul holografic de informare creştea din podea ca o ciupercă mecanică. Alăturându-i-se în fața sălii, Corran îl văzu pe pilotul misterios din ziua precedentă şi un droid negru 3PO cu un cap nestandardizat. Semăna mai degrabă cu modelul de scoică văzut la droizii controlori de zbor, la care discul superior concav se suprapunea peste cel inferior, dar lăsa o gaură facială. Construcția neobişnuită avea sens, atât datorită lipsei de piese de schimb pentru droizi, cât şi datorită faptului că acest droid era repartizat unei escadrile de nave de luptă. Mica creastă sagitală de pe cap îl făcea să pară oarecum marțial.

— Piloți, vă rog să luați loc. Sunt Wedge Antilles, Comandantul *Escadrilei Vagabond*. Bărbatul cu ochii verzi zâmbi deschis. Aş dori să vă urez bun venit aici şi să vă felicit pentru că ați fost aleşi pentru *Escadrila Vagabond*. Vreau să trec în revistă împreună cu voi criteriile de bază pe care le-am folosit pentru a face selecția şi să vă anunț ce se va aştepta de la voi pe măsură ce veți continua pregătirea şi ne vor fi atribuite misiuni.

Wedge îşi privi audiența, iar Corran simți un mic şoc care îl străbătu când privirile lor se întâlniră. *Ochii lui au văzut anii... au văzut mai mult decât ar fi trebuit.* Corran ştia despre trecutul lui Wedge pentru că Hal Horn fusese unul dintre anchetatorii care îi urmăriseră pe pirații care uciseseră familia lui Wedge pe Gus Treta. Hal rămăsese cu ochii pe Wedge şi îl declarase o cauză pierdută când începuse să facă contrabandă cu arme pentru Rebeliune.

Wedge expiră încet.

— Cunoaşteți cu toții istoria acestei escadrile. Chiar înainte să fie creată în mod oficial, i s-a încredințat sarcina de a distruge prima Stea a Morții. Am făcut-o şi am pierdut o mulțime de piloți buni acolo. Toți au fost şi sunt eroi ai Rebeliunii – vor fi la fel de faimoşi în anii care vor urma ca unii dintre vechii Cavaleri Jedi. *Escadrila Vagabond* a avut parte de multă acțiune după aceea, păzind convoaie şi atacând nave Imperiale. Am acoperit evacuarea de pe Hoth, am luptat la Gall, iar un an mai târziu, la Endor, am distrus o altă Stea a Morții. De acolo am mers la Bakura şi am

luptat cu Ssi-ruuk. După şapte ani de lupte neîntrerupte, conducerea Noii Republici a decis să reconstruiască şi să revitalizeze această unitate. A fost o alegere înțeleaptă, deoarece noi toți – cei care supraviețuiserăm – am văzut o mulțime de piloți noi venind în *Escadrila Vagabond* şi fiind ucişi. Wedge se uită la pilotul misterios. Toți veteranii au vrut să vadă *Escadrila Vagabond* continuând, dar au vrut, de asemenea, ca piloții din ea să primească pregătirea de care aveau nevoie pentru a supraviețui.

Omul care pilotase un TIE aprobă din cap în semn de acord cu declarația lui. Wedge se uită din nou la noii piloți.

— Cu aproximativ un an în urmă, Amiralul Ackbar, la îndemnul Consiliului Provizoriu, mi-a prezentat planurile de reformare a *Escadrilei Vagabond*. Escadrila devenise un simbol pentru Alianță. Trebuia să se ridice la înălțimea legendei sale şi să devină din nou un grup de piloți de elită la care să se poată apela pentru a face genul de misiuni imposibile pe care *Escadrila Vagabond* a reuşit întotdeauna să le execute. După cum ştiți, am intervievat şi am testat o mulțime de piloți – aproape o sută pentru fiecare dintre cele douăsprezece posturi pe care le ocupați acum. Motivul pentru care vă menționez toate astea este că trebuie să fiți conştienți de ceva care s-ar putea să nu fi fost înțeles în timpul procesului de selecție. Sunteți piloți de elită şi chiar mai mult decât atât, dar indiferent cine sunteți sau cât de buni sunteți, nu veți fi niciodată considerați la fel de buni ca Biggs Darklighter sau Jek Porkins, sau oricine altcineva care a murit în serviciul *Escadrilei Vagabond*. Ei sunt legende, această unitate este o legendă şi niciunul dintre noi nu va putea fi vreodată mai mult decât ei.

Cu excepția cuiva ca tine, Comandante, care deja eşti mai mult. Un zâmbet înflori pe fața lui Corran. *Şi eu pot visa la asta, nu-i aşa?*

Wedge îşi deschise mâinile.

— Adevărul este că majoritatea dintre voi sunteți deja piloți mai buni decât mulți dintre bărbații şi femeile care au murit în această unitate. Sunteți o gaşcă diversificată – doi dintre voi aveau condamnări la moarte înainte să vă alăturați Alianței, iar restul le vor câştiga imediat ce Imperiul va afla cine a fost repartizat în această unitate. Ați fost aleşi pentru îndemânarea voastră de zbor şi pentru alte abilități pe care le posedați, deoarece Amiralul Ackbar doreşte ca această unitate să fie mai mult decât o simplă escadrilă de nave de luptă. Vrea să fim capabili să operăm independent dacă este necesar şi să efectuăm operațiuni care în mod normal ar necesita un grup mult mai mare de persoane.

Rhysati se aplecă spre Corran.

— Baronul-Administrator Calrissian avea propriul său grup de piloți de comando. Ideea are merite, chiar dacă nu l-au putut opri pe Darth Vader să-i facă probleme.

Corran aprobă din cap.

— CorSec a avut propria sa echipă de răspuns tactic. Dorința de a transforma *Escadrila Vagabond* în ceva asemănător explică de ce unii dintre noi au reuşit, iar alții nu.

Corran încă se întreba ce aptitudini speciale avea să aducă Gavin în grup, dar era dispus să aştepte un răspuns în loc să presupună că nu exista unul.

Comandantul îşi continuă şedința de informare.

— În următoarea lună veți avea parte de cea mai intensă pregătire pe care ați avut-o vreodată. Căpitanul Celchu se va ocupa de ea. Pentru aceia dintre voi care

nu-l cunosc, Căpitanul Celchu a absolvit Academia Navală Imperială şi a servit ca pilot TIE. A părăsit serviciul Imperial după ce planeta sa natală, Alderaan, a fost distrusă. S-a alăturat escadrilei la scurt timp după aceea şi a participat la tot ce a fost nevoie, de la evacuarea de pe Hoth până la cursa din Steaua Morții la Endor şi nu numai. Este un pilot superior, aşa cum unii dintre voi au aflat deja, iar ceea ce vă va învăța el vă va ține în siguranță în fața celor mai buni piloți pe care Imperiul îi poate arunca asupra noastră. Wedge arătă cu capul spre droid. M-3 este droidul nostru de protocol militar. Se va ocupa de rechiziții, de repartizarea sarcinilor şi de alte sarcini administrative. Vă veți muta într-un complex separat pentru a vă continua pregătirea – M-3 are repartizarea camerelor şi a navelor inițiale şi vi le va da la sfârşitul acestei întâlniri. Aşadar, acum faceți cu toții parte din *Escadrila Vagabond*. La ce vă puteți aştepta în viitor este următorul lucru: cantități nesfârşite de plictiseală şi rutină punctate de momente de teroare pură. Oricât de buni ați fi, studiile statistice asupra piloților de vânătoare indică faptul că majoritatea dintre voi vor muri în primele cinci misiuni. Deşi capacitatea de supraviețuire creşte după aceea, şansele ca voi să trăiți pentru a vedea distrugerea completă a Imperiului sunt încă slabe. Motivul este că veți fi acolo pentru a vedea doar cum vor fi tăiate *bucăți* din el. *Escadrila Vagabond* va primi misiuni dificile şi este de aşteptat să le îndeplinim, în special pentru că suntem cei mai buni dintre toți. Wedge îşi sprijini mâinile în şolduri. Asta e tot deocamdată, dacă nu aveți întrebări.

Jace se ridică în picioare.

— Antrenamentul nostru va consta în mai multe exerciții pe simulator sau ni se vor da X-interceptoare reale pe care să le pilotăm?

— Este o întrebare corectă. M-3 m-a informat că escadrilei noastre i-au fost alocate douăsprezece X-interceptoare. În acest moment suntem în posesia a zece, iar alte două sunt aşteptate în cursul săptămânii. Când vor sosi şi acele nave, vom începe să ne antrenăm cu ele. Până atunci, şi ca o completare a antrenamentului de zbor, vom folosi mult mai multe exerciții pe simulator. Comandantul zâmbi. Şi, da, ne-ar fi putut fi alocate A-interceptoare sau B-interceptoare, dar noi folosim X-interceptoare. Puteți dezbate între voi meritele diferitelor nave, dar *Escadrila Vagabond* a fost întotdeauna o escadrilă de X-interceptoare şi aşa va rămâne. Alte întrebări? Nu? Atunci sunteți liberi până mâine la ora 8:00, când ne vom întâlni din nou şi vom începe să vă modelăm într-o adevărată unitate de luptă.

Corran se ridică în picioare, intenționând să coboare jos pentru a-i mulțumi Comandantului pentru că l-a ales să facă parte din escadrilă, dar Jace se apropiase primul de Wedge, iar Corran refuză să facă ceva care să dea impresia că îl urma pe Jace.

Mai târziu, îi pot mulțumi mai târziu.

Nawara Ven îşi mângâie bărbia cu mâna stângă.

— Aşadar, doi dintre noi au deja condamnări la moarte. Mă întreb cine?

Rhysati îl împunse cu cotul în coaste.

— Vrei să spui că tu nu eşti printre ei, Nawara? Ai fost avocat, la urma urmei.

— Da, şi fără îndoială că încă sunt unii dintre clienții mei de pe Kessel care ar vrea să mă omoare, dar nu ştiu să am vreo condamnare la moarte.

Ochii lui roşii se îngustară.

— Shistavanenul e un client dur. L-aş putea vedea ca fiind căutat de Imperiu.

Femeia blondă se încruntă.

— Cred ca este garantat că este unul dintre ei. Ce zici de Andoorni Hui? E o Rodiană şi majoritatea dintre ei tind să lucreze cu Imperiul. A făcut ceva care i-a supărat pe vechii ei angajatori?

Ooryl clipi din ochii săi mari şi compuşi.

— Nu ea. Rodienii sunt vânători care trăiesc şi mor datorită reputației lor. Andoorni este o vânătoare care a decis că alăturându-se celei mai celebre trupe de vânătoare din galaxie – *Escadrila Vagabond*. Asta e o modalitate de a-şi spori reputația. Ooryl nu crede că a făcut ceva care să atragă mânia foştilor ei patroni.

Rhysati se uită la Corran.

— Tu ce crezi?

— Eu? Nu ştiu. Nu cred că m-am întâlnit vreodată cu ea când am fost în CorSec, dar îmi este greu să deosebesc un Rodian de altul şi nu le pot vorbi limba. Ştiu însă că nu era pe nicio listă de arestare pe care am văzut-o vreodată, deci nu avea condamnare la moarte înainte să părăsesc eu serviciul. Apoi ridică din umeri. Pe de altă parte, Shiel probabil că are o condamnare la moarte. Mulți dintre oamenii-lupi au fost scoşi din activitatea de recunoaştere din cauza restricțiilor impuse de Împărat. Unii dintre ei s-au întors şi şi-au vândut serviciile Rebeliunii şi au găsit adăposturi precum Dantooine şi Yavin. Nu cred că Imperiul apreciază acest tip de activitate.

— Mai corect, domnule Horn, Riv Shiel şi-a câştigat condamnarea la moarte atunci când a ucis o echipă de trupele de şoc care a încercat să îl captureze, crezând că este Lak Sivrak. Droidul negru de protocol urcă cu grijă scările. Iertați-mă că vă întrerup şi vă rog să-mi permiteți să mă prezint. Eu sunt M-3, droid pentru relații şi reglementări cu specializare militară. Cunosc fluent peste şase milioane de limbi şi sunt familiarizat cu un număr echivalent de doctrine militare actuale şi istorice, regulamente, coduri de onoare şi protocoale.

Capetele cozilor cefalice ale Twi'lekului tresăriră.

— Pe lângă faptul că eşti familiarizat cu dosarele de personal ale tuturor celor din escadrilă?

— Păi, da. Lumini aurii străluciră adânc în gaura întunecată a feței droidului. Funcția mea principală îmi cere să port cu mine astfel de date. Fără ele...

Nawara ridică o mână.

— Deci ne-ai putea spune cine este celălalt individ cu condamnare la moarte.

— Aş putea. Capul lui M-3 se înclină într-o parte. Shiel nu a făcut nicio încercare de a-şi ascunde condamnarea la moarte, dar cealaltă persoană nu a spus nimic despre asta. Ar fi înțelept să-i dezvălui identitatea, domnule Horn?

Corran ridică din umeri.

— Am încetat să mai fiu ofițer de poliție de ceva vreme, aşa că nu ştiu dacă dezvăluirea acestei informații ar fi o încălcare a legii. Consilierul Ven ar putea...

Twi'lekul închise ochii pe jumătate.

— Cu greu. Condamnările la moarte impuse de Imperiu sunt menite să fie o chestiune de interes public. Şi, în această companie, nu este deloc o ruşine.

— Cine este? întrebă Rhysati.

— Nawara are dreptate, este mai mult o insignă de onoare decât orice altceva. Corran îşi încrucişă brațele. Haide, M-3, spune-ne ce ştii.

Droidul se uită cu atenție la Corran.

— Sunteți sigur, domnule?

De ce mă întrebi asta?

— Bineînțeles.

— Foarte bine. Droidul îşi îndreptă din nou capul. Cealaltă condamnare la moarte a fost emisă după uciderea brutală şi vivisecția a şase ființe.

Lui Corran i se răci sângele.

— Cine a făcut asta?

Ochii droidului ardeau strălucitor.

— Dumneavoastră, domnule. Sunteți căutat pe Drall, în sectorul Corellian, pentru uciderea a şase contrabandişti.

Capitolul 6

Râzând atât de tare încât trebui să se țină de stomac, Corran se aşeză brusc. Aterizã doar parțial pe bancă şi ajunse apoi pe podea, la picioarele lui M-3.

— Asta nu-i nimic. Îşi şterse cu mâinile lacrimile care-i curgeau pe față. Uitasem cu totul despre ea.

Gandul se uită în jos la el.

— Ooryl nu ştia că uciderea era considerată veselă.

Nawara Ven îşi încrucişă brațele.

— Nu este.

În momentul în care Rhysati se dădu înapoi, interpunându-l pe M-3 între ea şi el, Corran îşi dădu seama că distrusese rapid tot ceea ce reuşise prin socializarea sa anterioară. Se ridică în picioare şi se linişti.

— Pot să vă explic totul, chiar pot.

Avocatul Twi'lek mişcă o coadă cefalică spre el.

— Am mai auzit asta înainte.

— Da, ei bine, ăsta este adevărul, spre deosebire de ceea ce spuneau probabil clienții tăi. Corran se uită la droid. Poți să accesezi fişierele de registru de aici?

— Sunt pe deplin capabil de o serie întreagă de funcții în această privință...

— Bine. Vezi dacă poți extrage fişierele de deces pentru numele din rapoartele despre crime, apoi potriveşte-le cu datele de naştere. În timp ce luminile ochilor droidului începură să pâlpâie, Corran se întoarse spre colegii săi de escadrilă. Pe scurt, iată cum stă treaba: la CorSec, în divizia mea, aveam un ofițer Imperial de legătură care avea suficientă ambiție pentru a visa să devină un Mare Moff şi suficient talent ca să se descurce cu regulamentele şi birocrația pentru a fi o problemă gravă. El dorea ca noi să ne ocupăm de toată contrabanda Rebelă din sistem, dar noi eram mai preocupați să vânăm genul de pirați care chiar făceau rău – contrabandişti de mirodenii şi altele asemenea. Loor – aşa îl chema pe ofițerul Imperial – ne-a amenințat că ne va acuza de complicitate cu Rebeliunea. Împerialii care au fugit pe Corellia după moartea Împăratului au oferit Diktatului[7] foarte mult de sprijin, ceea ce a însemnat că ofițerii Imperiali au avut brusc puterea de a-şi susține amenințările. Şeful meu, Gil Bastra, a decis să-şi inventeze noi identități pentru el, partenera mea Iella Wessiri, soțul ei, Diric, şi pentru mine, dar ştia că Loor ar fi fost suspicios în legătură cu timpul pe care îl petreceam cu toții împreună în afara biroului. Gil şi cu mine am inventat dosarele acestor contrabandişti, am lansat indicii că aceştia existau şi că erau foarte periculoşi, iar apoi am lansat rapoarte că ar fi fost ucişi. Loor a văzut toate rapoartele – şi citirea lor a fost cel mai apropiat lucru de o investigație pe teren pe care a făcut-o vreodată. Într-o scenă regizată în birou, Gil m-a acuzat că i-am executat pe contrabandişti, iar eu i-am spus că nu am făcut-o şi că oricum nu putea dovedi acest lucru. Ne-am certat în public, iar Loor a presupus că nu ne-am mai întâlnit niciodată după aceea. Dar noi am făcut-o şi am aranjat lucrurile astfel încât să putem pleca şi să ne îndepărtăm de Imperiu. Corran

[7] Diktat – denumirea şefului de stat de pe Corellia.

suspină. Loor şi cu mine nu ne înțelegeam deloc. M-a amenințat cu condamnarea la moarte pentru acele omoruri dacă voi mai călca strâmb vreodată. Când am plecat – când mi-a întins o capcană şi nu a reuşit să mă ucidă – şi-a dus amenințarea până la capăt. De aici vine condamnarea.

Twi'lekul îşi deschise mâinile şi se uită la droid.

— Ai înregistrările, M-3?

— Da. Au date de naştere.

— Gil a făcut o treabă bună. Converteşte ora naşterii lor în ora militară. Inversează valorile pentru minute şi ore, apoi compară-le cu data de naştere a următoarei persoane în ordine alfabetică – folosind Bazica, bineînțeles.

Droidul îşi înclină capul spre dreapta.

— Există o progresie. Ora de naştere a unuia este luna şi ziua de naştere a următorului, dar modelul nu se învârte până la capăt în jurul acelor valori.

— Ba da, dacă adaugi ziua şi ora naşterii mele. Corran zâmbi. În plus, spitalul în care s-au născut nu există – şi nici oraşul în care ar trebui să fie spitalul.

Rhysati ieşi din spatele droidului şi îl bătu pe Corran pe umăr.

— Mă bucur să ştiu că eşti nevinovat, dar nu puteai să găseşti altceva în afară de omoruri pe care să le foloseşti ca să îl păcăleşti pe Imperialul tău?

— Ei bine, când eşti în CorSec, vezi atâtea morți încât trebuie să glumeşti pe seama lor, altfel te macină. În plus, a fost amuzant să-l văd pe Loor citind rapoartele fictive şi reacționând la ele.

— Înseamnă că ar găsi amuzant dosarul morții lui Gil Bastra, să înțeleg?

Lui Corran îi căzu falca.

— Ce?

Capul droidului deveni orizontal.

— Există o notificare a morții lui Gil Bastra. A venit când am cerut datele despre toate numele din raport.

— Nu se poate.

— Mă tem că da, domnule. Capul lui M-3 se înclină spre stânga. A fost anexată la transmisia Holonetului Imperial cu numărul A34920121.

Pilotul clătină din cap, dorindu-şi să nu se simtă atât de gol pe dinăuntru.

Gil, mort?

— Nu, nu cred asta. Gil nu poate fi mort.

Twi'lekul îl împinse pe Corran jos pe bancă.

— Cât de sigur este raportul despre moartea lui?

Ochii droidului pâlpâiră pentru o clipă.

— Răspunsul la această întrebare ar putea compromite operațiunile de culegere de informații.

— Ce contează, Nawara? Corran îşi frecă ambele mâini pe față. A fost suficient de sigur pentru a fi difuzat pe Holonet.

Nawara zâmbi cu grijă, deşi vederea dinților săi ascuțiți purta cu sine o urmă de amenințare.

— Nu, Corran, pe Holonet a fost transmis raportul unui *deces*. Asta nu spune nimic despre corectitudinea informațiilor pe care s-a bazat raportul. Acel raport ar fi putut fi bazat pe ceva ce a făcut Gil al tău sau chiar pe ceva ce a făcut acest Loor pentru a ajunge la tine.

Are dreptate.

— Trebuie să fi fost un mare avocat pentru a observa o astfel de inconsecvență.

Twi'lekul îl plesni pe Corran pe umăr.

— M-ai fi urât dacă ai fi încercat să câştigi un caz împotriva unuia dintre clienții mei – indiferent dacă mințea sau nu în legătură cu nevinovăția lui. Deci, M-3, cât de sigur este acest raport? Există şi alte rapoarte care să îl confirme?

— Nu am rapoarte conexe.

— Nu ar conta dacă ai avea, cel puțin nu vreunul care provine din dosarele Forțelor de Securitate Corelliene. Gil avea acces deplin la baza de date. În acelaşi mod în care a creat identități pentru partenera mea, soțul ei, el însuşi şi pentru mine, ar fi introdus totul pentru a le face să arate bine. Chiar a făcut totul – aveam identități temporare care ne permiteau să călătorim în lumile în care el crease identități solide în spatele cărora ne puteam ascunde. La ultima mea destinație, m-a pus să lucrez ca ajutor al prefectului militar local.

Rhysati îi aruncă lui Corran o privire dură cu ochii ei căprui.

— Deci vrei să spui că nu eşti Corran Horn?

— Nu, sunt Corran Horn. Am folosit identitățile pe care Gil mi le-a făcut când am fugit şi m-am ascuns, dar m-am alăturat Rebeliunii cu numele meu. Corran respiră adânc şi suspină greu. Uite, ceea ce v-am spus despre mine este adevărat, dar nu v-am spus totul. Nu e vorba că nu am avut încredere în voi, dar despre multe dintre ele nu am vrut să vorbesc. Eu...

Femeia blondă întinse mâna şi îi strânse umărul.

— Hei, cu toții avem amintiri urâte.

— Mulțumesc, Rhys. Corran îşi simțea pieptul încordat, dar pe măsură ce vorbea simțea cum o parte din tensiune se mai destinde. Era multă duşmănie între mine şi Loor şi, ştiind că voi pleca, chiar am început să-l sfidez. El a decis să se ocupe de mine. În ceea ce credeam că va fi ultima mea misiune, am scos un X-interceptor din fondul de nave pe care le capturasem şi le transformasem pentru a fi folosite de CorSec. Trebuia să efectuez o inspecție surpriză asupra unor contrabandişti mărunți care veneau în sistem. Whistler şi cu mine am urcat în navă – R2 îmi servise drept partener pe teren şi avea toate noile fişiere de identitate pe care le făcuse Gil pentru mine. Fără ca Loor să ştie, Whistler calculase deja şi el un număr de salturi de pe Corellia, deoarece plănuisem să-l iau cu mine când plecam. Acolo unde ar fi trebuit să fie contrabandiştii am găsit resturi şi două *grupuri* de TIE-uri care căutau probleme. Am *iluminat* câteva cu laserele mele, apoi am sărit. Ăsta e începutul unei lungi poveşti despre cum şi de ce mă aflu acum aici.

M-3 se uită în jos la el, cu ochii strălucind ca nişte stele pe fața lui neagră.

— Domnule, aveți copii ale dosarelor de identitate ale domnului Bastra şi ale celorlalți?

— Nu. Gil era singura persoană care avea un set complet şi sunt sigur că le-a distrus. Eu le am doar pe ale mele şi sunt stocate în memoria lui Whistler.

— Poate că, domnule, dacă mi-ați putea furniza fişierele dumneavoastră, aş putea căuta în bazele noastre de date şi să văd dacă pot localiza alte fişiere care au fost piratate în mod similar, determinând astfel dacă noua identitate a domnului Bastra ne este cunoscută.

— Ooryl vede înțelepciunea acestui lucru.

Corran îi zâmbi peste umăr Gandului.

— Şi eu la fel. Nu văd cum ar putea să facă rău.

— Domnule, dacă îmi permiteți atunci, voi întreba unitatea dumneavoastră R2 şi voi încerca să rezolv acest mister.

Corran aprobă din cap.

— Fă ce trebuie să faci.

— Da, domnule, ceea ce îmi aminteşte... Droidul îi dădu fiecăruia dintre piloți o bucată îngustă de plastic cu o bandă magnetică neagră încorporată pe spate. Acestea sunt repartițiile dumneavoastră pe cameră. Domnul Horn şi domnul Qrygg vor continua să fie cazați împreună. Domnule Ven, veți sta în cameră cu domnul Jace, iar doamna Ynr va împărți camera cu doamna Dlarit.

Corellianul se uită înapoi la Gand.

— Cel puțin ştiu că nu sforăi.

La naiba, nici măcar nu ştiu dacă respiri.

Țesuturile moi aflate în interiorul gurii lui Ooryl se clătinară pentru o secundă.

— Ooryl crede că nici tu nu sforăi. Ooryl nu doarme în acelaşi mod ca majoritatea celorlalți, aşa că producția ta ocazională de sunete nocturne ritmice nu este o problemă. Ooryl o găseşte oarecum liniştitoare, de fapt.

— Este prima dată când aud că este descrisă ca fiind *liniştitoare*. Corran roşi, apoi se ridică şi îl bătu pe Twi'lek pe braț. Nu cred că poți descrie nimic la colegul tău de cameră ca fiind liniştitor, prietene.

Ochii roşii ai lui Nawara se întunecară uşor.

— Din moment ce nu mă voi lupta cu Jace pentru timpul petrecut în fața oglinzii pentru a mă aranja, cred că vor fi puțsine certuri între noi – mă voi consola cu acest fapt. Rhysati, pe de altă parte, va avea mai multe probleme cu Thyferrana ei.

— De ce? Credeți că o să mă îngrijesc de aspectul meu pentru a vă impresiona pe voi? Nicio şansă. Rhysati îşi încrucişă brațele la piept. Îmi voi petrece timpul devenind cel mai bun pilot care din această escadrilă, aşa că romantismul nu se află pe lista mea de priorități.

Corran zâmbi.

— În plus, nu trebuie să munceşti ca să fii frumoasă, Rhys.

— Sigur. Să-ți aminteşti asta când îți voi transforma X-interceptorul în zgură.

— Oh, sper că nu veți face asta, Stăpână Ynr. Un ton plângăreț răzbătea din cuvintele lui M-3, iar brațele i se agitau. Formularele care ar trebui completate, curtea marțială şi rechizițiile pentru piese noi – treaba asta ar fi nesfârşită.

— Uşurel, M-3, glumeam.

— Ah, oh, da, bineînțeles că glumeați. Brațele droidului coborâră din nou în lateral. Dacă nu mai aveți nevoie de mine, îl voi găsi pe Whistler, domnule Horn, şi voi vedea ce pot face pentru a afla mai multe despre soarta prietenului dumneavoastră.

— Mulțumesc, M-3. Corran îşi reprimă un zâmbet în timp ce droidul se întorcea cu paşi mici şi se îndrepta spre uşă. Nawara, a trebuit să ai de-a face cu droizi de protocol la tribunal?

Vârfurile cozilor cefalice ale Twi'lekului se dădură înapoi.

— Funcționau ca parajurişti[8], dar niciunul nu avea voie să intre în instanță fără bolțuri de reținere. Odată, un judecător a aruncat cu ciocanul în unul dintre ei.

— Nu în droidul tău, să înțeleg?

— Nu. Nu eram o privelişte binevenită în tribunalele Imperiale, aşa că orice droid pe care mi l-aş fi putut permite nu ar fi fost lăsat să intre.

[8] Parajurist – persoană instruită în chestiuni juridice subsidiare, dar care nu este pe deplin calificată ca avocat.

Rhysati se încruntă.

— Dar atunci nu exista nicio şansă ca apărarea pe care le-ai oferit-o clienților tăi să fie atât de puternică pe cât ar fi trebuit să fie. Asta nu e drept.

— Legea şi justiția sunt rareori servite în acelaşi timp. Nawara ridică din umeri. Căutarea dreptății ne-a adus pe toți în Alianță, nu-i aşa? Rhys, tu vrei dreptate pentru dezbinarea familiei tale când Imperiul i-a făcut să fugă de pe Bespin. Eu caut dreptatea pe care nu am putut să o obțin pentru clienții mei. Corran vrea dreptatea refuzată ființelor nevinovate oprimate de oficialii Imperiali. Nawara se opri şi se întoarse spre Gand. Şi tu, prietene, care este dreptatea pe care o cauți?

Pleoapele blindate ale lui Ooryl se închiseră pentru o secundă peste ochii săi multifațetați.

— Ooryl nu crede că ai putea înțelege pe deplin ceea ce caută Ooryl. Acceptarea pe care Ooryl a cunoscut-o aici este într-adevăr o uşurare binevenită față de prejudecățile Imperiului. Asta va fi suficient ca dreptate a lui Ooryl.

— O căutare nobilă, într-adevăr, Ooryl, îl asigură Nawara.

Corran conduse cvartetul afară din sala de şedințe. Traseul lor spre noile locuințe îi scoase din complexul principal printr-un tunel către un labirint mai mic de camere şi apartamente. Baza Rebelilor fusese cândva un complex minier extins de pe Folor, cea mai mare lună a lui Commenor. Sistemul Commenor fusese ales datorită nivelului ridicat de trafic care trecea prin el şi datorită apropierii sale de Corellia şi de lumile centrale.

Corran îşi lăsă mâna dreaptă să se plimbe pe suprafața netedă a pereților tunelului.

— Chiar căutăm dreptate, Nawara, sau vrem cu adevărat răzbunare?

— Sau este acesta un caz, Corran, în care răzbunarea şi dreptatea sunt două aspecte ale aceluiaşi lucru? Suntem cu toții hotărâți să vedem căderea Imperiului. Moartea Împăratului a avansat cauza noastră, dar nu suficient pentru a duce conflictul la concluzia pe care o dorim. Trei din zece lumi sunt în Rebeliune deschisă şi poate că alte douăzeci de procente susțin nominal lupta noastră, dar jumătate dintre lumi sunt încă ferm aliate împotriva noastră. Când Împăratul a dizolvat Senatul, le-a dat Moffilor controlul asupra provinciilor lor. Deşi nu cred că Palpatine a văzut această acțiune ca pe o protecție împotriva dezastrului, asta este, de fapt, ceea ce a devenit.

— Ştiu. Dacă nu ar fi fost unii dintre Moffi care să facă jocuri de putere împotriva altora, ar fi fost greu de împiedicat să nu fim alungați din Nucleu. Corellianul se încruntă. Totuşi, cu Vader şi Împăratul morți şi Stelele Morții distruse, mă întreb dacă Rebeliunea nu şi-a pierdut ceva din focul ei.

— Sunt de acord cu asta. Rhysati veni în fața cvartetului, apoi se întoarse pentru a merge cu spatele pe coridor şi a sta cu fața la ei. Vader era un simbol, la fel ca şi Împăratul, iar când au murit, uşurarea a fost palpabilă. Cred că multe ființe au crezut că întreaga Rebeliune a fost câştigată acolo. Eu iau revitalizarea *Escadrilei Vagabond* ca pe un semn că cel puțin Comandantul Antilles şi Amiralul Ackbar nu împărtăşesc această convingere.

Twi'lekul îşi înfăşură una dintre cozile cefalice înapoi peste umărul stâng.

— Prin înfrângerea Împăratului la Endor, Rebeliunea s-a dovedit a fi o putere legitimă în galaxie. La o lună după Endor, Consiliul Provizoriu al Alianței a emis Declarația unei Noi Republici. Rebeliunea a devenit un guvern – deşi unul cu foarte puține bunuri reale – şi a prezentat o alternativă la Imperiu. Lumile care se alătură

Noii Republici o fac în propriile condiții, iar aceste negocieri sunt departe de a fi fericite. Distrugerea Împăratului a adus o mulțime de națiuni în rândurile noastre, dar în primul rând pe cele care se simțeau cele mai asuprite sau mai amenințate.

Corran se gândi un moment.

— Ceea ce vrei să spui este că victoria de la Endor a transformat o insurgență militară într-o entitate politică.

— Nu chiar, dar aproape. Politica a făcut întotdeauna parte din Rebeliune, dar a rămas în mare parte latentă în timp ce se purta războiul. Odată cu moartea Împăratului, a devenit mai importantă, deoarece a permis Rebeliunii să aducă mai multe lumi fără a fi nevoită să recurgă la cuceriri militare. Nawara arătă vag în spatele lor cu un deget cu gheare. Turneul victorios al Comandantului Antilles arată cât de importantă a fost şi este politica pentru Rebeliune – un lider militar cheie a fost scos din serviciu şi forțat să facă muncă diplomatică.

— Şi mai sunt şi toate poveştile despre Luke Skywalker şi posibilitatea de a restabili Cavalerii Jedi. Rhysati zâmbi. Chiar dacă Jedii fuseseră eliminați până când m-am născut eu, bunica mea obişnuia să-mi spună poveşti despre ei şi despre Războiul Clonelor.

— Bunicul meu a luptat în Războiul Clonelor.

Twi'lekul se holbă la Corran.

— Bunicul tău a fost Jedi?

— Nu, doar un ofițer în CorSec, ca şi tatăl meu şi ca mine. Cunoştea câțiva Cavaleri Jedi şi a luptat alături de ei în câteva acțiuni de lângă Corellia, dar nu era unul dintre ei. Cel mai bun prieten al lui a fost şi a murit în războaie, dar bunicul nu a vorbit niciodată prea mult despre acele vremuri. Corran aruncă o privire în jos. Când Vader a început să-i vâneze pe toți Jedii, resursele CorSec au fost folosite pentru a-i găsi, iar bunicului meu nu i-a plăcut deloc acest lucru.

— Genul de resentimente pe care o astfel de acțiune Imperială le-a generat în rândul ființelor este tocmai mijlocul prin care Alianța este capabilă să aducă lumi noi care să i se alăture. Prințesa Organa şi mulțimea de diplomați care lucrează pentru Alianță au făcut mai mult pentru a întări Noua Republică decât ar putea face întreaga flotă Katana, dacă această legendă ar fi adevărată şi noi am avea controlul asupra ei. Chiar şi aşa, există o limită la ceea ce pot face diplomații.

— De aici şi reconstruirea *Escadrilei Vagabond*.

— Aşa cred, Corran.

Rhysati se încruntă.

— Ce anume îmi scapă?

Corran arătă cu capul spre Nawara.

— Spune că diplomații au cam exploatat tot minereul pe care îl puteau găsi. Lumile care vor să ni se alăture au făcut-o; cei care nu vor, nu au făcut-o; iar cei care nu sunt siguri vor trebui convinşi. Thyferra, de exemplu, este sursa a 95 % din bacta din galaxie. În acest moment sunt neutri şi fac profituri mari vânzând către toate părțile, dar noi îi vrem în tabăra noastră. Dacă punem doi dintre semenii lor în *Escadrila Vagabond*, le transmitem un mesaj Thyferranilor că îi prețuim. Acelaşi lucru este valabil şi pentru prezența Bothanilor în escadrilă.

— Iar unitatea *este* comandată de un Corellian şi are un alt pilot Corellian în ea. Nawara se bătu în piept. Sunt fie un Twi'lek simbolic, fie un avocat simbolic.

Rhysati râse.

— Cred că eu sunt o refugiată simbolică.

Ooryl pocni din cele trei degete pe datacardul său.

— Ooryl este simbolul Gand.

— Deci, dacă această unitate este un simbol care este plin de *simboluri*, presupunerea este că trebuie să facem ceva foarte simbolic pentru a convinge mai multe lumi să se alăture Noii Republici. Corran zâmbi. Atâta timp cât asta înseamnă că pot face dreptate pe pielea unor piloți Imperiali, sunt de acord.

— Oh, cred că vei avea această ocazie, Corran. Ochii roşii ai Twi'lekului se întunecară la culoarea sângelui uscat. Cred că *Escadrila Vagabond* va avea cea mai mare parte a acestui tip de oportunitate.

— Crezi că ştii ce țintă va urma, Nawara?

— Este logic, Corran. Ambele cozi ale Twi'lekului tresăriră în tandem. Nu peste mult timp vom merge după cel mai mare simbol dintre toate. Să sperăm că ne vor antrena foarte bine, pentru că *Escadrila Vagabond* va fi vârful de lance pe care Alianța îl va înfige în inima Imperiului.

Un fior îi trecu pe şira spinării lui Corran.

— Coruscant?

— Cu cât cade mai repede, cu atât mai repede se destramă Imperiul.

— Nu am vrut niciodată să merg pe Coruscant. Pilotul Corellian zâmbi. Dar dacă va trebui să mă duc, dacă o voi face în carlinga unui X-interceptor Rebel, vizita va fi cu atât mai memorabilă.

Capitolul 7

Wedge Antilles îşi stăpâni zâmbetul mândru în timp ce îşi începea inspecția la pas a X-interceptorului său. Îşi trecu degetele de-a lungul părții inferioare a conului neted din nasul navei.

— Recent recondiționat, bine.

Accentuă această judecată cu o mişcare fermă a capului, astfel încât cei care nu-l auzeau să poată determina ce spunea şi ce gândea. În tot hangarul cavernos, ritmul de lucru încetinise de când venise să-şi inspecteze nava. Escadrila sa eliberase deja zona şi îl aştepta pe partea întunecată a lui Folor, lăsându-l singur cu personalul tehnic. În afară de X-interceptorul său, de alte trei X-interceptoare la care se lucra şi de o mulțime de alte nave de luptă avariate, nu prea existau multe lucruri care să ocupe atenția echipajelor. În timp ce se prefăceau că înfăşurau cabluri şi sortau scule, îl priveau pe el şi reacția lui la munca lor. Continuă să ocolească partea dreaptă a navei, observând cât de bine erau curățate lansatoarele de torpile protonice. Aprobă încă o dată din cap. Zumzetul de fond al conversației crescu în volum şi viteză, dar Wedge îl ignoră şi îşi continuă inspecția.

Ar fi putut invoca zeci de motive pentru a face o inspecție a navei sale înainte de zbor, şi toate ar fi fost bune, corecte şi adecvate din punct de vedere militar. Nava de luptă îl ajutase să treacă prin şapte ani de bătălii crâncene cu un minim de eşecuri. Inspecția îi permitea să depisteze orice ar putea fi o problemă înainte să iasă în spațiu – şi asta l-ar fi scutit de o lungă şi rece aşteptare a unui echipaj de salvare. Mai important decât atât, faptul că făcea un tur al navei sale era un bun exemplu pentru restul *Escadrilei Vagabond*. Voia să combată convingerea că, deoarece erau piloți de elită, erau mai presus de tipul de îndatoriri banale pe care trebuiau să le suporte toți ceilalți piloți. Cei mai mulți dintre piloții săi nu erau aşa, dar nu voia ca lenea unei singure persoane să se răspândească încet-încet la restul escadrilei. Deşi nu erau acolo ca să-l vadă, ştia că veştile despre inspecția sa vor ajunge la ei.

Şi dacă o fac cum trebuie, le va părea rău că au ratat spectacolul.

Se opri pentru o clipă şi privi rândurile de nave de luptă TIE, bombardiere şi interceptoare pictate pe partea laterală a navei. Semnele mari ale Stelelor Morții întregeau colecția de nave mai mici de o parte şi de alta, iar navele de luptă Ssi-ruuk începuseră un nou rând, chiar în partea de sus a benzii roşii care marca fuselajul.

A fost o luptă lungă. Şi va fi şi mai lungă.

În spatele lui, Wedge auzi nişte clicuri pe care M-3 i le traduse.

— Stăpânul Zraii îşi cere scuze că nu a putut să facă să încapă toate victoriile în spațiul alocat. Navele redate în roşu sunt menite să reprezinte o escadrilă ca valoare – adică o duzină.

Wedge se încruntă când se întoarse cu fața la droid.

— Am o vagă idee despre câte nave sunt într-o escadrilă, să ştii.

— Da, bineînțeles, domnule. Ştiu asta, dar având în vedere că Verpinii numără în mod normal în baza şase, iar oamenii folosesc baza zece sau doisprezece, care

pentru un Verpin este cunoscută sub numele de *patru pumni*[9], potențialul de confuzie a justificat o explicație.

Omul își ridică mâinile în semn de capitulare.

— Bine. Spune-i doar că poate grupa omorurile în câte zece sau pe loturi brute. Pentru mine nu are nicio importanță.

— Loturi brute, domnule?

— O duzină de duzini, M-3.

— O sută patruzeci și patru? Patru *aripi*[10]?

— Da, patruzeci și opt de *pumni* în Verpină.

M-3 se uită de la Wedge la insectoidul maro care venea în urma lor.

— Domnule, dacă aș fi știut că vorbiți fluent Verpina...

— Ajunge, M-3. Nu vorbesc fluent Verpina, dar mă pricep la cifre. Lasă-mă să termin inspecția.

Wedge inspiră adânc și expiră încet. *Va trebui să vorbesc cu Luke și să aflu cum se împacă el cu unitatea lui 3PO – stai, asta nu va merge. Nu am nicio soră pe aici ca să dau droidul pe mâna ei.* Se întoarse la motoarele de la tribord și inspectă paletele de răcire și puținul din extractorul centrifugal de resturi pe care îl putu vedea. După ce se uită la motoare, examină lentilele proiectoarelor scutului deflector și văzu că fuseseră instalate unele noi. Scuturile ofereau X-interceptorului un avantaj major în fața navelor de luptă TIE și contribuiau la reputația X-interceptoarelor de a fi capabile să suporte multe avarii înainte să se prăbușească. Chiar dacă laserele erau dezactivate pentru exercițiile de antrenament, îl mulțumea faptul că vedea echipamentul scutului deflector în stare bună. Acordă o atenție deosebită tunurilor laser duble montate la capetele foliilor stabilizatoare ale navei. Trase în jos de cel aflat mai aproape de el și simți o ușoară deplasare înainte ca actuatorul nealimentat să interzică mișcarea. Asta era bine – mai mult joc decât câțiva centimetri ar fi însemnat că laserele s-ar fi putut decala în timpul utilizării.

— M-3, întreabă-l pe Zraii la ce rază de acțiune a reglat laserele?

Un schimb de clicuri și bâzâituri avu loc între tehnician și droid.

— Spune că le-a reglat la 250 de metri, domnule Comandant.

— Bine.

Când zburaseră împotriva Stelei Morții, X-interceptoarele fuseseră configurate astfel încât punctul lor zero – punctul în care convergeau cele patru raze – era de aproape o jumătate de kilometru. Asta le permitea să fie folosite foarte eficient în doborârea țintelor terestre staționare. În luptele spațiale, unde razele de acțiune se micșorau și țintele se deplasau destul de mult, menținerea punctului focal mai aproape creștea șansele de a obține lovituri letale asupra inamicului. Deși laserele puteau încă să lovească o altă navă de vânătoare la o distanță de peste un kilometru, aveau cea mai mare putere la distanțe mici. Țevile tunurilor, supresoarele de flăcări, cuplele de poartă și vârfurile laserelor păreau în stare bună. Strecurându-se pe sub tunuri, se întoarse spre spatele X-interceptorului. Cuplajele de putere, generatoarele deflectoare, porturile de evacuare și indicatoarele celulelor de energie păreau toate în ordine. Inspecția foliilor S și a tunurilor de la babord arătă că erau în stare bună.

Inspecția sa se încheie odată cu întoarcerea sa la botul navei, unde plecă capul în fața tehnicianului Verpin.

---

[9] Un pumn – trei obiecte.

[10] Aripi – grup de zbor format din trei escadrile sau 36 de nave.

— Arată ca nouă, dacă nu chiar mai bine.

M-3 traduse, iar Verpinul începu să bâzâie. Wedge nu îşi putu da seama ce spunea, dar bătaia prietenoasă pe braț dată de insectoid îi spuse lui Wedge că entuziasmul pe care îl auzea era pozitiv.

— M-3, ce i-ai spus?

— I-am spus că dumneavoastră credeți că această navă este superioară față de ceea ce a fost în stadiul de *pre-năpârlire*. Asta este o mare laudă. Spune că are o pasiune pentru restaurarea antichităților ca aceasta şi că şi-a luat libertatea de a face mici ajustări care îi vor îmbunătăți performanțele.

— Oh, minunat.

Wedge zâmbi şi îşi păstră tonul lejer. Verpinii, cu fascinația lor pentru tehnologie şi cu o vedere care le permite să observe detaliile microscopice – cum ar fi fracturile de tensiune – fără echipament de mărire, făceau parte din cel mai bun suport tehnic din galaxie. Cu toate astea, erau, de asemenea, cunoscuți pentru faptul că se ocupau de îmbunătățirea performanțelor navelor de care se îngrijeau. Wedge nu avusese niciodată o problemă în această privință, dar poveştile abundau despre nave în care comenzile fuseseră reconfigurate în ceea ce un Verpin găsea că ar fi fost o aliniere mult mai bună – fără să realizeze că majoritatea piloților nu aveau vedere microscopică sau nu gândeau în baza şase. Continuând să zâmbească, Wedge urcă scara pe care un tehnician o aduse în fugă pe partea laterală a X-interceptorului. Aşezat pe marginea cabinei de pilotaj, pilotul îşi privi astromecul. Nu-l recunoscuse, dincolo de faptul că îşi dădea seama că era un droid R5 cu partea superioară ca un ghiveci de flori. Deşi R5 era un astromec de model mai nou, Wedge prefera de fapt droizii R2 cu partea superioară în formă de cupolă, precum cel folosit de Luke, datorită profilului de țintă mai mic pe care îl ofereau inamicului.

— Dacă sunt suficient de aproape pentru a fi lovit, tu vei primi loviturile înainte să atingă carlinga, nu-i aşa? Ciripeala panicată a droidului îi aduse un zâmbet pe față. Nu-ți face griji, împuşcăturile nu vor începe încă.

Wedge se lăsă în scaunul pilotului şi avu parte de o surpriză plăcută. Una dintre îmbunătățirile aduse de Zraii fusese recondiționarea căptuşelii scaunului ejectabil. Acest lucru va face mai confortabile acele lungi salturi prin hiperspațiu. Se fixă în centură, apoi îşi activă sistemele. Toate monitoarele şi indicatoarele reveniră la viață, aşa cum se aşteptase.

— Armele sunt pe verde şi funcționale.

Unitatea R5 raportă că toate sistemele de navigație şi de zbor funcționau, aşa că Wedge îşi puse casca şi apăsă pe unitatea de comunicații.

— *Liderul Vagabond* cere autorizație de plecare de la Controlul de Trafic Folor.

— *Vagabond Unu* ai permisiune de plecare. Să aveți un zbor plăcut, domnule.

— Mulțumesc, Control.

Prin apăsarea unui comutator, tăie generatoarele repulsorlift şi dădu drumul la accelerație, astfel încât nava sa de luptă se ridică de pe puntea hangarului într-un mod deliberat şi ferm. Folosind pedalele de cârmă pentru a menține generatoarele de ridicare în tandem, elimină balansul şi deviația. Voia să nu existe niciun dubiu în mintea celor din hangar că mâna lui era puternică şi fermă la comenzi. Performanța lui, ştia bine, va fi transmisă prin rețeaua de zvonuri a bazei şi va deveni hrană pentru orice conversație inutilă până când o va înlocui ceva cu adevărat demn de discuție. Adăugând un impuls înainte, deplasă X-interceptorul spre bula magnetică de reținere atmosferică şi trecu prin ea spre exteriorul lipsit de aer. Odată ajuns

afară, porni motoarele Incom 4L4 cu fuziune la putere maximă şi se îndepărtă de suprafaţa lunară gri şi stâncoasă. Roti X-interceptorul şi ridică uşor nasul navei, trimiţând-o într-un arc uşor spre orizont. Ecranul de date din faţa lui raportă că motoarele funcţionau la 105% din eficienţă – o creştere pe care o puse pe seama modificărilor făcute de Verpin. Regresând la 70 la sută, apoi la 65 la sută, reduse viteza şi apăsă un comutator aflat deasupra umărului drept. Foliile stabilizatoare se despărţiră şi se blocară în modelul încrucişat care dăduse numele X-interceptoarelor.

Aruncă o privire în colţul din stânga sus al ecranului şi văzu că unitatea R5 era denumită *Mynock*.

— Ţi se spune Mynock pentru că ai nevoie de multă energie?

Fluierăturile şi trilurile urgente se transpuneau într-un rând de text derulat chiar în partea de sus a ecranului. *Un pilot a spus odată că am ţipat ca un mynock când eram în luptă. O calomnie, domnule Comandant.*

— Pot să înţeleg asta. Nimănui nu-i place să fie considerat un şobolan spaţial. Wedge clătină din cap. Vreau să reglezi compensatorul de acceleraţie puţin mai jos. Vreau 0,05 gravitaţie.

Droidul astromec se conformă şi Wedge începu imediat să se simtă mai bine în cabina de pilotaj. Pentru a combate efectele gravitaţiei negative şi pozitive din cauza manevrelor, nava de luptă avea un compensator care crea un buzunar neutru din punct de vedere gravitaţional atât pentru navă, cât şi pentru pilot. Acesta prevenea o mulţime de probleme cu fluxul sanguin şi cu pierderile de memorie şi de culoare la piloţi, dar Wedge simţea că îl izola de aparat şi îl lăsa în afara contactului cu situaţia reală. Să zboare cu gravitaţia anulată i se părea ca şi cum ar fi încercat să adune boabe de sare purtând mănuşi grele. Ar fi fost posibil, dar ar fi fost mult mai uşor fără interferenţe. Zborul necesita folosirea tuturor simţurilor, iar compensatorul tăia majoritatea senzaţiilor kinestezice.

Şi asta îi ucide pe piloţi. Wedge era convins că unii piloţi muriseră inutil pentru că nu puteau simţi unde se aflau. Jek Porkins, un bărbat corpolent care avea întotdeauna compensatorul pornit la maxim, se izbise de prima Stea a Morţii în timp ce încerca să iasă din picaj. Asigurările sale repetate de genul *Pot să o ţin, pot să o ţin*, dispăruseră într-o explozie de electricitate statică atunci când X-interceptorul său se izbi de jucăria Împăratului. Dacă Porkins nu ar fi fost compensat, ar fi putut să-şi dea seama că nu se ridica şi ar fi avut timp să facă altceva.

Să zboare fără compensaţie completă este doar un alt lucru pe care trebuie să îi învăţăm pe aceşti copii. Wedge râse în sinea lui. În afară de Gavin, întreaga *Escadrilă Vagabond* era aproape de vârsta lui sau mai în vârstă. Se gândea la ei ca la nişte copii pentru că nu văzuseră genul de îndatoriri pe care le avuseseră el şi Tycho. *Şi cu ceea ce îi vom învăţa, poate că vor supravieţui mai mult decât au făcut-o ceilalţi.*

Wedge rostogoli din nou X-interceptorul când atinse linia de demarcaţie şi lumina zilei dispăru în întuneric. Apăsând pe un buton al consolei, îşi schimbă ecranul pe un scaner tactic şi detectă o duzină de alte urme. Ecranul raportă şi marcă unsprezece X-interceptoare şi un Z-95XT Trainer – versiunea mai puţin letală a fratelui mai mic al X-interceptoarelor. Îşi schimbă comunicaţia pe frecvenţa tactică pe care o împărţea cu Tycho.

— Toată lumea e în regulă şi funcţionează, Tycho?

— Afirmativ. Sistemele sunt în funcţiune. Totuşi, au existat unele nemulţumiri în legătură cu *hrănirea la troaca de porci.*

— Nu e nicio surpriză. Trecem pe Tac-Unu[11].

— Am înțeles.

Trecând pe frecvența comună cu restul escadrilei, Wedge prinse ultimul comentariu al lui *Vagabond Nouă*, Corran Horn.

— ...orbi, se tăvălesc ca nişte porci şi sunt lenți.

— Sunt sigur, *Vagabond Nouă*, că tovarăşii tăi care zboară cu Y-interceptoare vor fi încântați să afle ce părere ai despre navele lor.

— Îmi pare rău, domnule.

— Bine.

Comandantul unității deceleră şi alimentă generatoarele repulsorlift cu suficientă energie pentru a contracara gravitația lunii. Referirea la Y-interceptoare, la viteza lentă şi la performanța slabă a senzorilor lor, fusese auzită în taberele Rebelilor încă din primele zile ale luptei împotriva Imperiului. B-interceptoarele fuseseră dezvoltate pentru a contracara defectele Y-interceptoarelor şi pentru a le înlocui în serviciu, dar producția încă nu satisfăcuse cererea, aşa că încă mai erau în serviciu o mulțime de Y-interceptoare. Reputația lor de *porci care se tăvălesc* dusese la numirea poligonului de artilerie şi bombardament Folor drept *troaca de porci*.

Comandamentul Alianței îl desemnase inițial *Tranşeea*, în memoria piloților care muriseră în timp ce parcurgeau canionul artificial de pe Steaua Morții, dar piloții nu vedeau niciun motiv pentru a fi ceremonioşi. Y-interceptoarele îşi exersau cursele de bombardament în virajele canionului lunar, în timp ce piloții de vânătoare preferau rostogolirea şi buclele în câmpul de sateliți care înconjura luna.

— Astăzi vreau să faceți cu toții câteva lucruri de bază în poligonul de tragere. Țintele laser au fost amplasate pentru a vă oferi o serie de provocări de zbor şi de țintire. Traseul vostru va fi notat în funcție de precizie şi viteză, iar dacă veți fi loviți, veți pierde puncte. Dacă suferiți o defecțiune a echipamentului, retrageți-vă şi veți avea parte de o altă cursă după ce lucrurile sunt reparate. Nu vrem să vă pierdem, pe voi sau echipamentul, aşa că încercați să nu faceți vreo prostie. Aveți întrebări?

— Domnule, țiui vocea lui Horn prin cască, laserele noastre sunt setate la 250 de metri, ceea ce este cam puțin pentru misiunile de atac la sol.

— Atunci, cred că va trebui să fiți foarte buni şi foarte rapizi la tragere, nu-i aşa, domnule Horn?

— Da, domnule.

Wedge zâmbi.

— Bine, atunci poate că ai vrea să începi tu primul. Domnul Qrygg va pilota în tandem cu tine.

— Da, domnule. Entuziasmul din voce se potrivi cu energia din rostogolirea şi picajul pe care le execută X-interceptorul său. Trecem la modul de atac la sol.

— Succes, domnule Horn. Wedge îşi opri unitatea de comunicații. Mynock, ia o citire de senzor de pe unitarea R2 al lui Horn. Trimite-o Căpitanului Celchu pe Tac-Trei. Apoi îşi trecu comunicatorul pe Tac-Doi. Căpitane, vei primi o transmisie de date de la *Vagabond Nouă*.

— Va fi interesant de urmărit. Va intra în forță.

— Aşa este, Tycho, foarte în forță. Vrea să stabilească o țintă pe care ceilalți să nu o poată atinge. Wedge aprobă încet din cap. Cred că are nevoie de o altă lecție astăzi. Iată ce vom face...

[11] Tac-Unu – Prima frecvență tactică de comunicații.

Capitolul 8

Corran ieşi din scufundare şi zbură peste suprafața lui Folor. Îndreptă botul navei sale de vânătoare spre munții împerecheați care marcau deschiderea *troacei de porci*. Un şir de lumini roşii se aprindeau şi se stingeau succesiv, părând să trimită lumina dinspre câmpie spre vârfurile munților gri. Sub el treceau fulgerător marginile aspre ale nenumăratelor cratere.

— *Nouă*, *Zece* ar trebui să mute scuturile spre înainte?

— Negativ, *Zece*. Echilibrează-le. Probabil că vom avea ținte în spatele nostru. Corran aruncă o privire la ecranul său de date. Whistler, poți să-mi amplifici senzorii din față? Caută formațiuni de fundal şi identifică tot ce e anormal. Da, da, ocupă-te mai întâi de legătura de comunicații, dar fă-o. Mulțumesc.

După câteva secunde, droidul astromec se conformă cererii şi imaginea de pe ecranul de date se rafină. Munții apărură într-o nuanță deschisă de verde, iar țintele probabile – în acest caz, luminile de pe munți – au fost transpuse în cercuri roşii care începură să clipească atunci când avea o țintă clară asupra lor. Din experiența trecută, ştia că Whistler ar fi transformat cercurile în diamante dacă se dovedeau a fi ostile. Nava de luptă țâşni înainte în *troacă*. Ziduri înalte şi zimțate se înălțau de o parte şi de alta a lui. Spre deosebire de canioanele cioplite în piatră de curgerea neîncetată a apei, acesta se mândrea cu pereți ascuțiți care ar fi măcinat o navă de luptă până ar fi făcut-o pulbere. *Parcă aş zbura printre dinți, nu printre pietre*.

Ghidă nava peste o mică ridicătură şi apoi în jos, într-o vale în care două cercuri roşii deveniseră diamante. Tunurile sale urmăriră spre stânga şi loviră prima țintă, în timp ce salvele laser al Gandului o loviră pe cea de-a doua.

— Frumoasă tragere, *Zece*.

— Ooryl era nerăbdător. Ooryl va aştepta pe viitor autorizația pentru a trage.

— Nici vorbă de aşa ceva. Încă două ținte. Mă ocup eu. Corran îşi lăsă nava de vânătoare să plutească în derivă spre dreapta. Tu distruge ceea ce ratez eu.

— Voi face aşa cum ordoni.

Corran trase înapoi de manşă şi urcă brusc pentru a ajunge la prima țintă. O lovi înainte ca laserul ei să se aplece suficient pentru a trage înapoi spre el. Rulându-şi nava spre stânga, se întoarse în centrul canionului, apoi termină rostogolirea cu o buclă interioară care îl aduse în jos pentru a ținti al doilea diamant. A doua țintă îl lovi o dată înainte să o elimine, dar tirul ei nu îi penetră scuturile. Urcând puțin, ridică nava de luptă pe aripa sa dreaptă şi făcu un arc în jurul unui colț din şanț. Urcând pentru a lăsa senzorii să citească valea de dincolo de o ridicătură abruptă, primi focuri de laser de la două buncăre aflate la aproape un kilometru distanță. Împinse manşa înainte şi coborî X-interceptorul la sol, apoi luă din nou altitudine.

— Eu îl iau pe cel din stânga, tu ia-l pe cel din dreapta.

Un fluierat scurt şi ascuțit veni prin stație, semnalând că Ooryl înțelesese ordinul. X-interceptorul trecu pe deasupra liniei de creastă şi începu imediat să tragă asupra țintei din stânga. Corran trecu pe sub ea, intenționând să repete cursa sa de urcare abruptă de mai înainte, când Whistler începu să se tânguiască. O lumină de amenințare ardea în poziția de la pupa.

— Scuturile la maxim la pupa, Whistler!

Fulgerele laser trecură pe lângă X-interceptor în timp ce Corran făcea o manevră spre stânga. Apăsă pedala de cârmă din dreapta, vectorizând împingerea pentru a trimite coada navei într-o mică derapare la stânga. Acest lucru îl scoase din raza de acțiune a ambelor tunuri, permițându-i în acelaşi timp să-şi țină nasul pe ținta dorită. Declanşă patru rafale, lovind cu a doua şi a treia. Rostogoli nava pentru a-şi acoperi burta cu peretele muntelui care adăpostea tunul pe care îl redusese la tăcere, apoi porni generatoarele repulsoare. Acestea creară un câmp care îl făcu să ricoşeze din perete şi îl împinse înapoi spre centrul canionului. Rostogolindu-se la dreapta, opri generatoarele repulsorlift şi plonjă pentru a prinde puțină viteză. Făcând asta, ieşi pe sub Ooryl, încă având proiectile laser care treceau pe lângă el. Whistler schimbă pentru o clipă perspectiva asupra canionului şi îi arătă lui Corran ce se întâmplase în acea secțiune. Un amplasament fusese localizat pe panta inversă a înălțimii. Dacă Corran nu şi-ar fi coborât nava când fusese atacat prima dată, senzorii săi ar fi putut să detecteze locația.

Aş fi venit, aş fi făcut o buclă, aş fi lovit-o, apoi m-aş fi rostogolit şi aş fi luat ținta din partea dreaptă. Ooryl ar fi putut nimeri ținta din stânga şi am fi fost gata.

— Arată din nou ce avem în față, Whistler. Văzând gama de ținte care se apropia, Corran îşi reduse viteza pentru a avea mai mult timp de țintire. O să fie aglomerat.

Whistler ciripi ceva despre subestimare.

Țintele veneau repede şi păreau să devină tot mai precise cu cât se adâncea mai mult în *troacă*. Corran îşi atinse talismanul norocos o dată, apoi se forță să se concentreze. Analiză locațiile țintelor şi trasă unghiurile de atac. Rulându-şi nava de luptă, plonjând şi urcând, îşi croi drum prin traseul de tragere. Nu nimeri toate țintele asupra cărora trase, dar foarte puține dintre ele îl loviră. La două treimi din parcurs, Corran şi Ooryl se apropiară de o altă creastă asemănătoare cu cea care ascunsese o poziție de tragere pe versantul din spate.

— Lasă-te în spate, *Zece*. Lasă-mă să atrag focul de la tunurile de pe versantul din spate, apoi poți să vii şi să le loveşti.

Un țipăt îi răspunse. Corran zbură prematur peste margine şi trase un foc de armă spre tunurile din stânga. Rostogolindu-se larg spre dreapta, alunecă în lateral pentru a scăpa de focul de jos.

— La jumătatea pantei de jos, *Zece*.

Fără să aştepte confirmarea, Corran îşi întoarse X-interceptorul şi ochi ținta din dreapta. Ținta din stânga continua să tragă în el, dar el plonjă sub linia de tragere şi navigă mai departe prin canion.

— Ooryl a nimerit-o, *Nouă*.

— Felicitări, *Zece*.

Ajungând la ultima curbă amplă, Corran văzu o îngustare a canionului în jos, spre partea mai adâncă a acestuia. Deasupra acelei crevase, patru ținte laser aveau un câmp de tragere perfect pentru a spulbera orice X-interceptor, dar ei nu puteau trage în jos, în crăpătura din stânci.

— Whistler, dă-mi lățimea crevasei.

Droidul raportă cu jale că era de 15 metri în medie, cu 12,3 metri lățime în punctul cel mai îngust.

— Bun. Pereții mă vor acoperi.

În spatele lui, anticipându-l, Ooryl îşi rulase deja X-interceptorul pe aripa dreaptă. Corran zâmbi şi porni spre crevasă, păstrându-şi aripile paralele cu solul.

— *Nouă*, trebuie să te rostogoleşti.

— Negativ, *Zece*. E suficient de largă – un metru de rezervă pe fiecare parte.

— Dacă te duci în jos pe mijloc.

— Dacă nu o fac, voi fi mort.

Respirând adânc, Corran se concentră asupra unui punct imaginar aflat la aproximativ zece metri de nasul navei sale de luptă. Îşi ţinu mâna lejer pe manşă şi vră spre acel punct. Rămase în mijlocul crevasei, plutind în stânga şi în dreapta, pe măsură ce secţiunile peretelui ieşeau în afară de o parte sau de alta.

Punctul de strangulare se închise odată cu el. *Uşor, uşor*. Pluti o jumătate de metru în derivă la stânga şi, dintr-o dată, punctul strâmt era în spatele lui fără ca el să fi lăsat vopsea de o parte sau de alta a acestuia. Pereţii treceau în fugă, negrul şi griul amestecându-se neclar. Corran se trezi pilotând nava aproape fără efort. Ştia că ar fi putut să se descurce în cursă cu toată viteza şi să nu aibă nicio problemă.

Aproape că am impresia că am kilometri la dispoziţie pe fiecare parte, nu un metru sau doi. Linia luminoasă care marca capătul crevasei se deschidea în faţa lui. *Iar acum am ţinte*. Luând-o în sus şi ieşind din fanta stâncilor, X-interceptorul lui Corran scuipă foc. Începu cu ţinta cea mai joasă, nimerind-o direct cu prima lovitură, apoi îşi urmări focul în sus şi la dreapta, cu o rostogolire şi o urcare. Lovi a doua ţintă, apoi îşi continuă rostogolirea până când ajunse invers. Trăgând două rafale controlate de poziţionare, ajunse la a treia staţie de tragere, iar Ooryl, învârtindu-se în bucla lui Corran, o atinse pe ultima. Corran coborî, ocoli şi trase pe lângă Ooryl în timp ce se îndreptau spre ieşirea din poligon. Trăgând din nou de manşă, îşi ridică X-interceptorul pe coadă şi se îndepărtă în trombă de Folor. Făcând o buclă lungă, schimbă distanţa pentru timp şi veni lângă Ooryl, în timp ce amândoi se îndreptau spre locul în care orbita restul escadrilei.

Vocea Comandantului Antilles umplu casca lui Corran.

— Un zbor foarte impresionant, domnule Horn. Scorul dumneavoastră este de 3250 din 5000 posibile. Destul de bun.

Corran zâmbi larg.

— Ai auzit asta, Whistler? *Liderul Vagabond* a fost impresionat. Apoi îşi activă unitatea de comunicaţii. Mulţumesc, domnule.

— Vă puteţi întoarce la bază acum, domnule Horn. Participarea la acest exerciţiu s-a încheiat. Consideraţi-vă liber pentru restul zilei.

— Da, domnule. *Vagabond Nouă* se îndreaptă spre casă.

* * *

Da, eram liber... liber să fiu umilit.

Muşchii se încordară la colţurile maxilarului lui Corran, în timp ce scrâşnea din dinţi. Aşteptase în hangar ca ceilalţi să se întoarcă la bază, sperând să audă că scorul lui rezistase tot restul exerciţiului. Ştia că aştepta felicitări pentru zborul său grozav, dar nu în felul egoist în care ar fi făcut-o Bror Jace. Nu voia să-i domine pe ceilalţi, dar voia să ştie că ei îl considerau bun.

Ceilalţi se întorseseră în perechi şi, în cea mai mare parte, încercaseră să îl evite. Lujayne Forge şi Andoorni Hui fuseseră primele care se întorseseră. Când văzu

navele lor sosind, zâmbetul lui deveni larg. Ştia că depăşise orice scor pe care îl puteau stabili. *Sunt piloți buni, dar eu chiar am zburat bine acolo. Nu mă pot atinge astăzi.*

Andoorni rămăsese tăcută, poate că era gânditoare – dar cine putea spune cu Rodienii? Lujayne aproape că-şi ceru scuze.

— Eu am făcut 3300, Corran. Andoorni a atins 3750.

— Ce?

Lujayne ezită, trăgându-şi o şuviță de păr şaten după urechea stângă.

— A fost doar ziua noastră să zburăm bine. Ne-ai inspirat, într-adevăr.

— Inspirat, Horn.

Urechile Rodianei se rotiră spre el, apoi se întoarseră din nou în timp ce Andoorni se îndepărta. Lujayne îi oferi un zâmbet înțelegător.

— Vrei să ne îndreptăm spre sala de recreere şi să mâncăm ceva?

Tonul vocii ei sugera clar că voia ca el să-i accepte oferta pentru a se feri de ceea ce avea să se întâmple în continuare. În ciuda avertismentului ei, el clătinase din cap.

— Mulțumesc. Poate că ne vedem mai târziu la o cafea.

Corran continuă să aştepte ca restul escadrilei să se întoarcă. Peshk Vri'syk şi Ooryl se întoarseră împreună. Bothanul cu blană roşcată se bucură mult să raporteze un scor de 4200. Gandul fusese foarte tăcut, iar când în sfârşit vorbi, spuse:

— Qrygg a obținut un scor de 4050.

Acest răspuns îi spuse lui Corran că se întâmpla ceva foarte ciudat. Revenind la a se numi pe sine după numele de familie, Ooryl se arăta ruşinat de scorul său, dar Corran ştia că ar fi trebuit, în schimb, să fie extaziat de el. Faptul că Ooryl nu voia în mod clar să vorbească cu Corran şi că cedase doar după ce Corran insistase, însemna că lucrue de care se ruşina Ooryl avea legătură cu Corran. Ceilalți nu spuseră mare lucru, în afară de a-şi raporta scorurile. Fiecare pilot obținuse un scor mai bun decât Corran şi majoritatea o făcuseră cu peste 1000 de puncte. Lui Corran nu i se părea posibil aşa ceva. Ştia că zburase pe acel curs cât de bine putuse. La cursele următoare poate că ar fi putut obține un scor mai mare, dar nu la prima cursă.

Nu este posibil. Doar dacă... Corran alergă până la locul unde Whistler se conectase la o priză de încărcare.

— Whistler, la începutul cursei noastre, ai stabilit o legătură de comunicare cu cineva. Cu cine?

Proiectorul holografic al droidului începu să strălucească. Imaginea în miniatură a lui Wedge Antilles plutea între ei.

— I-ai trimis datele senzorilor mei, nu-i aşa?

Fluierături ascuțite de mustrare urmară unui ton afirmativ.

— Ştiu că nu am interzis asta. Un chițăit sec îl făcu pe Corran să tresară. Da, Whistler, aprob acțiunea. Dar să nu mai dai niciodată astfel de date fără permisiunea mea, ai înțeles?

Micul droid scoase un piuit pudic, apoi trecu la tonul cântat pe care îl folosise pentru a-l avertiza pe Corran atunci când intra Loor în biroul CorSec. Pilotul se întoarse şi văzu nava de antrenament intrând prin bula magnetică, urmată îndeaproape de *Liderul Vagabond*.

Ignorând intenționat ciripiturile lui Whistler, Corran privi nava aterizând.

— E timpul să primim răspunsuri la câteva întrebări.

Corran simți o smucitură pe costumul de zbor, în timp ce cleştele de prindere al lui Whistler se închidea pe pânză. Trase de el, rupând materialul.

— M-ai trădat deja o dată, Whistler, nu agrava problema.

Tonurile jalnice ale droidului cântară în ritmul unui marş funebru în timp ce Corran se apropia de X-interceptorul lui Wedge. Trecu pe sub nas şi luă poziție de drepți când Wedge coborî scara. Cu gâtul plin de furie, Corran salută şi îşi ținu mâna tremurândă pe loc până când Wedge îi întoarse salutul.

— Vrei să vorbeşti cu mine despre ceva, domnule Horn?

— Da, domnule.

— Ei bine? spuse Wedge scoțându-şi mănuşile.

— Îmi dați permisiunea să vă vorbesc sincer, domnule?

— Fă-ți de cap, domnule Horn.

Mâinile lui Corran se transformară în pumni.

— Le-ați dat celorlalți datele mele de țintire. Am zburat cu toată priceperea şi am zburat pe acel traseu la fel de bine cum ar fi putut oricine la prima sa trecere. Le-ați dat celorlalți datele, astfel încât ei au făcut o cursă bazată pe ceea ce am făcut eu. Le-ați dat scorul meu ca bază de plecare şi ei au construit pe baza lui.

Privirea din ochii căprui a lui Wedge nu se clinti când o întâlni pe a lui Corran.

— Şi?

— Şi? Nu este corect, domnule. Sunt unul dintre cei mai buni piloți din escadrilă, dar acum pare că sunt cel mai prost. Ceilalți par mai buni, dar nu sunt. Am fost furat.

— Înțeleg. Ai terminat?

— Nu.

— Ei bine, ar trebui să o faci, sau *poți fi făcut să o faci.* M-ai înțeles?

Tonul glacial din vocea lui Wedge umplu stomacul lui Corran cu ace înghețate.

— Da, domnule.

Wedge dădu din cap pe lângă el, spre exteriorul bazei.

— Trebuie să analizezi de ce te afli aici, domnule Horn. Faci parte dintr-o echipă şi trebuie să te comporți ca atare. Dacă am nevoie să zbori printr-un şanț ca acela şi să transmiți datele tale către o escadrilă de Y-interceptoare care va trece prin el, te voi pune să o faci. Cât de bun eşti tu nu înseamnă nimic dacă restul piloților din escadrilă sunt ucişi. Poate că eşti cel mai bun pilot, dar escadrila este la fel de bună ca şi cel mai slab pilot din ea. Astăzi, ceilalți au învățat să folosească datele unui zbor de recunoaştere pentru a-i ajuta să traverseze un teritoriu mortal. Tu ai învățat că nu eşti mai important decât oricine altcineva din această escadrilă doar pentru că eşti un pilot talentat. Sunt mulțumit că aceste lecții au fost învățate de piloții mei. Dacă tu nu eşti mulțumit, sunt sigur că există alte escadrile care ar dori să-i aibă pe cei plecați din *Escadrila Vagabond*.

Obrajii lui Corran ardeau şi stomacul i se întoarse pe dos. *Are dreptate – a văzut acelaşi lucru ca Lujayne şi a găsit o modalitate de a sublinia cât de gravă poate fi problema. Am fost un idiot.* Înghiți în sec.

— Da, domnule.

— Da, ce, domnule Horn?

— Sunt fericit că am învățat ceea ce am învățat, domnule. Vreau să rămân în

escadrilă.

Wedge aprobă încet din cap.

— Bine, nu vreau să te pierd. Ai stofă de pilot superior, dar încă nu eşti acolo. Ai abilitățile de care ai nevoie, dar să faci parte din această escadrilă înseamnă mai mult decât să pilotezi bine. Pregătirea pe care o vei primi va fi puțin diferită de a celorlalți, dar nevoia ta de a învăța este la fel de mare. Ai înțeles?

Corran aprobă din cap.

— Da, domnule. Mulțumesc, domnule.

Wedge îi înmână casca şi mănuşile unui astrotehnician.

— Şi ca să ştii, ai dreptate să fii supărat. Ține minte asta, totuşi, dacă cedezi la acest tip de furie în luptă, vei fi ucis. Nu cred că îți doreşti asta mai mult decât mine. Liderul escadrilei îi aruncă un salut tăios. Poți pleca, domnule Horn.

Corran salută, se întoarse pe călcâie şi se îndepărtă rigid, intrând mai adânc în hangar. Îşi croi drum printre navele de luptă, trecând peste cablurile electrice şi pe lângă cărucioarele cu scule. Se îndepărta intenționat de locul în care se încărca Whistler – micuța unitate R2 îşi perfecționase un fluierat de genul *Ți-am spus eu* pe care Corran îşi dădu seama că îl auzise mult prea des de la moartea tatălui său.

— Domnule Horn.

Corran se opri şi clipi pentru a alunga norii de amintiri întunecate care se adunau. Mâna i se ridică în semn de salut.

— Domnule Căpitan Celchu.

Bărbatul cu ochi albaştri îi întoarse salutul, apoi îşi încrucişă brațele la piept.

— Încă mai mergi şi mai vorbeşti?

— Domnule?

— Ori Comandantul Antilles îşi pierde îndemânarea de a pedepsi recruții, ori – Tycho zâmbi strâmb – eşti făcut dintr-un material mai tare decât mi-aş fi putut imagina.

Capitolul 9

Ochii verzi ai lui Corran se îngustară.

— Nu cred că m-a menajat Comandantul, domnule.

Tycho ridică o mână.

— Iartă-mă, domnule Horn, nu a ieşit aşa cum mi-am dorit. Din dosarul de la CorSec şi din modul în care ai tendința de a excela în scenariile în care acționezi singur, mi s-a părut că eşti un singuratic. Solitarii nu au tendința să le placă atunci când sunt puşi să joace în echipă.

Dar eu nu sunt aşa. Nu? Corran se încruntă.

— Pot să lucrez cu alții, dar ştiu că nu mă pot baza decât pe mine însumi atunci când lucrurile devin rele. Nu mă pot abține de la această atitudine, pentru că m-a ținut în viață în vremuri grele.

Tycho arătă spre pasajul care ducea în adâncul bazei Folor şi Corran veni în pas cu el.

— Problema cu această atitudine, Corran, este că îi ține departe pe ceilalți. Îi face să le fie mai greu să te ajute atunci când ai nevoie. Îi face nesiguri că tu îi vei ajuta atunci când va veni momentul în care vor avea nevoie de tine.

— Hei, eu nu voi lăsa niciodată un prieten în necazuri.

— Nu mă îndoiesc de asta, dar tu defineşti amicii în termenii tăi. Alții s-ar putea să nu se considere prietenii tăi. Bărbatul mai înalt îşi strânse buzele într-o linie sumbră. Este clar că a fi aici nu e uşor pentru tine.

Este o presupunere nejustificată. M-am adaptat la fel de bine ca oricine. Corran aruncă o privire în dreapta, spre Tycho.

— De ce credeți asta, domnule?

— Ai fost în Forța de Securitate Corelliană şi ți-ai petrecut o bună parte din timp vânând ființe care acum sunt aliații tăi. Această tranziție nu este ceva ce poți face peste noapte.

— Nu poate fi mai uşor pentru dumneavoastră, domnule. Ați fost pilot Imperial.

Tycho nu răspunse imediat, iar Corran simți o undă de vulnerabilitate care apăru, apoi dispăru aproape imediat. O ştia cu certitudinea pe care o avea atunci când se lovea de minciunile pe care i le spuneau suspecții în timpul interogatoriilor. Voia să continue şi să insiste, dar fiorul de durere pe care îl văzuse trecând prin ochii lui Tycho îl opri.

— Să spunem doar, Corran, că situația mea a fost destul de diferită de a ta. Fața lui Tycho se relaxă într-o mască lipsită de emoții. Vremuri diferite, circumstanțe diferite.

Corran auzi onestitatea pură în cuvintele lui Tycho şi decise să nu insiste. Acea onestitate îi limpezi mintea şi străpunse ziduri pe care nu-şi dăduse seama că le ridicase.

— S-ar putea să aveți dreptate, domnule. Uitându-mă în jur, văd genul de ascunzătoare a contrabandiştilor pe care tatăl meu şi cu mine am tânjit tot timpul să o spargem. Doar văzând acest loc ştiu că trebuie să fi fost folosit de contrabandişti

înainte ca Alianța să-l transforme în bază. Dacă aş fi ştiut atunci ceea ce ştiu acum...

— Ai fi fost şi mai convins că Rebeliunea se înşela.

— Da, cred că aş fi fost. Corran îşi plesni propria burtă cu mâna dreaptă. Îmi amintesc că eram în Academia CorSec când au fost emise mandatele Imperiale de arestare pentru Han Solo şi Chewbacca. Erau acuzați de uciderea Marelui Moff Tarkin – nu s-a spus niciun cuvânt despre Steaua Morții, bineînțeles. Îmi amintesc că mă gândeam că, dacă aş fi fost deja în CorSec, l-aş fi prins pe Solo. Am crezut că era o pată pe onoarea Corelliei.

O urmă de zâmbet trase de colțurile gurii lui Tycho.

— Şi încă mai crezi asta.

Corran tresări.

— Făcea contrabandă cu mirodenii pentru un Hutt. Înțeleg că a făcut nişte alegeri care i-au făcut viața să se destrame. Pot să înțeleg că a eliberat sclavi Wookiee – nimănui de pe Corellia nu-i plăcea ideea de sclavi – dar a căzut destul de jos după aceea.

Tycho aprobă din cap.

— Când viața ta s-a dezintegrat, *tu* nu te-ai scufundat atât de mult, aşa că *nici el* nu ar fi trebuit să o facă?

— Cam aşa ceva. Corran se opri chiar înainte să intre pe coridorul de ieşire din hangar. Aceasta este evaluarea dumneavoastră asupra opiniei mele sau evaluarea lui Solo în legătură cu faptul că a părăsit serviciul Imperial aşa cum a făcut-o?

Zâmbetul lui Tycho se lărgi.

— O perspectivă interesantă. Cred că a fost o vreme când Solo, care îşi legase concepția despre onoare de serviciul său în Imperiu, a uitat că onoarea poate exista şi în afara serviciului Imperial. Pare să fie o concepție greşită, pe care el a corectat-o.

— Şi corectarea ei i-a adus faimă, glorie şi pe Prințesa Organa.

— Adevărat, dar ceea ce este important este că el ştie că onoarea există în interior şi nu poate radia decât în exterior. Ceea ce se întâmplă în exterior nu o poate schimba sau ucide decât dacă îți abandonezi onoarea. Prea mulți oameni renunță prea uşor la ea, apoi fac tot ce pot pentru a umple golul din inima lor. Tycho clătină din cap. Iartă-mi această mică prelegere. Am avut o perioadă nefericită de timp pentru a mă gândi la acest gen de lucruri.

Doi ofițeri de securitate ai Alianței se îndreptară spre locul unde se aflau Corran şi Tycho. Locotenentul de sex feminin vorbi cu o voce calmă şi uniformă.

— Căpitane Celchu, sunteți gata să vă întoarceți în cabina dumneavoastră?

Bărbatul mai înalt păru brusc foarte obosit, de parcă scheletul său tocmai devenise cu o mărime mai mic, astfel încât carnea atârna lejer pe el.

— Da, aşa cred. Vă mulțumesc pentru această conversație, domnule Horn.

— Cu plăcere, domnule.

Tycho îi făcu semn din cap femeii.

— După dumneavoastră.

— Nu, domnule, spuse ea, după dumneavoastră.

Tonul ei i se păru lui Corran total greşit. Presupusese că ea se oferise să-l escorteze pe Căpitanul Celchu până la cabina lui, din politețe, dar tăişul din vocea ei îi transformă cuvintele într-un ordin. *De ce l-ar obliga să se întoarcă în cabina lui? Nu înțeleg. Îl tratează ca pe un criminal.* Se uită după ei, încercând să împace acțiunea ofițerului cu nevoia de a-l proteja pe Tycho de o amenințare oarecare. Nu-şi putea

imagina pe nimeni din Alianță care să-i reproşeze lui Tycho acțiunile întreprinse înainte să se alăture cauzei Rebelilor. Să devii Rebel era ca şi cum ai fi luat-o de la capăt – totul era şters şi trecutul uitat. *Cu toate astea, încă am rezerve în privința lui Han Solo. Chiar şi aşa, nu vreau să-l omor, aşa că nu are nevoie de protecție.*

Îşi dădu seama că încerca să justifice motivul pentru care Tycho era escortat de gărzi înarmate, iar răspunsul cel mai simplu era că Tycho reprezenta, într-un fel sau altul, o amenințare pentru Alianță. Ridicolul evident al acestei idei strălucea ca o supernovă, pentru că dacă Tycho ar fi reprezentat o amenințare de orice fel, nimeni nu ar fi avut încredere în el pentru a-i învăța pe piloți cum să zboare. Totuşi, este pus să zboare pe o navă de antrenament Headhunter.

— Iată-te.

Capul lui Corran se ridică la auzul vocii femeii. Doar un pic mai înaltă decât el, dar zveltă şi mergând pe nişte picioare lungi şi foarte bine conturate, intră în hangar dinspre coridor şi se uită fix la el. Corran se întoarse şi se uită în spatele lui pentru a vedea cui i se adresa, dar când se uită înapoi la ea, femeia se oprise chiar în fața lui.

— Mă întrebam unde eşti.

— Eu? Corran ridică o sprânceană. Eşti sigură că mă căutai pe mine, Erisi?

Ea aprobă din cap cu încredere. În ochii ei mari şi albaştri se citea simpatia.

— Am fost trimisă să te găsesc. Restul suntem în sala de recreere, analizând ce s-a întâmplat acolo.

— Nu ați râs suficient, aşa că ați vrut să mă alătur vouă? Aprobă din cap. Mulțumesc oricum, altă dată.

— Nu. Acum! Erisi îl apucă ferm de cotul stâng. Noi *chiar vrem* să fii acolo. Ca să ne putem cere scuze.

Corran ezită, acoperindu-şi surpriza. Părea sinceră, dar ea era din Thyferra şi aproape întotdeauna în compania lui Bror Jace. Încercă să îşi dea seama dacă îi întindea o cursă, dar felul blând în care părul ei negru şi scurt se aşezase pe ceafă îi distrăgea atenția.

— Nu sunt sigur că aş fi o companie bună.

— *Trebuie* să vii. Îl trase uşor spre coridor. Uite, am folosit cu toții datele tale pentru că Comandantul Antilles ne-a spus că exercițiul nostru presupunea tocmai asta. Abia după ce ne-am făcut traseele ne-a spus fiecăruia dintre noi ce s-a întâmplat – ce ți-a făcut ție. Ne-a ordonat să nu îți spunem nimic, cu excepția raportării scorurilor noastre. Niciunul dintre noi nu s-a simțit bine în legătură cu ceea ce s-a întâmplat şi vrem să ne revanşăm față de tine.

El aprobă din cap şi începu să meargă cu ea.

— Şi cum ai primit sarcina de a veni după mine? Ai ales cartea de sabacc cu valoarea cea mai mică?

Erisi îi zâmbi, ochii ei dominând o față delicat sculptată, cu pomeți înalți şi o linie a maxilarului puternică.

— M-am oferit voluntar. Nawara Ven şi Rhysati Ynr încearcă să-l facă pe Bror să fie mai rezonabil şi a trebuit să mă îndepărtez.

— Ai abandona un coleg Thyferran pentru o conversație cu un avocat Twi'lek?

Râsul ei răsună slab prin coridorul întunecat. O bandă de iluminare se întindea de-a lungul marginilor tunelului, acolo unde podeaua se întâlnea cu pereții şi le dădea suficientă lumină pentru a se deplasa, dar majoritatea persoanelor din fața lor erau siluete umbrite.

— Bror Jace provine dintr-o familie care deține o parte semnificativă de acțiuni în Zaltin. Ai lui sunt cunoscuți pentru faptul că sunt destul de aroganți şi încăpățânați.

— Nu am observat.

— Te-aş fi crezut un observator mai ager decât atât. Ea îi strânse brațul. În plus, Bror te-a observat. Te vede ca fiind principalul său rival pentru supremația în această escadrilă.

— Îi uită pe Comandant şi pe Căpitanul Celchu.

Ea clătină din cap.

— Nu, nu-i uită, doar îi ignoră. Aşa cum a spus Comandantul Antilles, cei care au mai servit în *Escadrila Vagabond* sunt legende, iar Bror nu crede că este posibil să învingi o legendă. Să devii una, da, dar cea mai bună, niciodată.

— Erisi, îți apreciez sinceritatea, dar nu mă aşteptam să vorbeşti despre un prieten în termeni atât de neplăcuți.

— Ce ți-a dat impresia că suntem prieteni?

— Poate faptul că petreci mult timp cu el.

— Oh, asta? Erisi chicoti politicos. Mai bine Mofful pe care îl cunoşti decât noul trimis al Împăratului. Nu aş putea fi niciodată cu adevărat prietenă cu cineva care a crescut în cultura corporatistă Zaltin. Semenii mei sunt cu Xucphra, adevăratul lider în producția şi rafinarea bacta. Unchiul meu a fost cel care a descoperit contaminarea pe care Ashern a introdus-o în Lotul ZX1449F.

— Serios?

Femeia îl privi pe furiş, cu fața înghețată pentru o milisecundă, apoi zâmbi şi îi dădu o palmă jucăuşă pe umărul stâng.

— Haide! Ştiu că politica corporatistă Thyferrană este plictisitoare, dar este sângele vital al poporului meu. Deşi sunt mii de Vratix care cultivă efectiv alazhi şi rafinează bacta, cei zece mii de oameni care conduc corporațiile sunt de fapt cei care pun bacta la dispoziția galaxiei. Din moment ce suntem o comunitate atât de mică – şi, recunosc, una destul de bogată – punem mare preț pe realizările rudelor noastre.

Corran aprobă din cap în timp ce păşeau pe o scară rulantă care îi ducea mai adânc în inima lui Folor.

— Alegerea unuia dintre voi din fiecare familie corporatistă a fost menită să mențină lucrurile egale?

— Dacă ar fi fost posibil, desigur. Erisi îi făcu cu ochiul. Ar fi fost trimişi mai mulți dintre noi, bănuiesc, dar implicarea puternică în Alianță este un lucru care face obiectul unor dezbateri aprinse pe Thyferra. Neutralitatea benignă pare să fie cursul pe care îl aleg liderii noştri.

A juca ambele capete înseamnă profituri mari pentru Cartelul Bacta.

— Dar ai simțit suficient de mult pentru Rebeliune încât să te oferi voluntar să te alături ei?

— Sunt momente în care trebuie să pui idealurile mai presus de siguranța personală.

La capătul scării rulante, coborâră şi traversară o cameră mică până la o deschidere întunecată sculptată în piatră netedă topită. Dincolo de ea se afla o galerie de piatră plină de gălăgie, aproape fără lumină vizibilă – cu excepția cazului în care culorile strălucitoare ale ornamentelor de neon stroboscopic trebuiau să fie considerate adecvate pentru iluminat. Vocile a zeci de gâturi extraterestre croncăneau la adăpostul sau țipau pe deasupra vacarmului zgomotos de conversații

umane. Aerul greu şi umed mirosea a sudoare, a fum acru şi îmbâcsit şi a nectaruri fermentate din sute de lumi ale Alianței şi nu puține fortărețe Imperiale.

Corran se opri în pragul cafenelei improvizate pe care Rebelii o numiseră *Recreerea. Dacă aş fi fost încă în CorSec, aş fi cerut întăriri înainte să pun piciorul într-un loc ca acesta.*

Erisi, luându-l de mână, îl conduse în încăpere. Ca şi cum ar fi putut vedea lucruri pe care el nu le vedea, îl ghidă printre mesele cu lumini holografice şi grupurile de piloți şi tehnicieni. Într-un colț fusese montat un holoproiector. Părea să proiecteze un eveniment sportiv transmis pe Commenor, dar căptuşeala de exoschelet pe care o purtau jucătorii şi mingea cu țepi ciudați pe care o aruncau de colo-colo nu erau din niciun joc pe care Corran îl recunoştea. În afară de un cvartet de Ugnaughti care stăteau chiar la marginea inelului de proiecție şi se holbau la figurile impunătoare, nimeni nu părea să fie interesat de joc.

Restul *Escadrilei Vagabond* se adunase într-un colț al încăperii. Corran îl zări primul pe Gavin – atât din cauza mărimii, cât şi a nervozității sale. Tânărul se holba la toți extratereştrii diferiți ca şi cum nu i-ar mai fi văzut niciodată. Acest lucru îl surprinse pe Corran, deoarece credea că, având în vedere că Mos Eisley se afla pe Tatooine, Gavin ar fi trebuit să fie sătul de extratereştri. *Dar nu cred că puştiul a petrecut prea mult timp acolo. E la fel de verde ca spuma de pe Lomin-ale*[12].

În dreapta, Bror Jace şi Nawara păreau a fi într-o conversație profundă. Shiel se strecură pe lângă Corran şi îi întinse lui Gavin o cană plină cu un lichid aburind care mirosea dulce. Lujayne, văzându-l pe Corran, îi zâmbi şi bătu cu cana în masa în jurul căreia stăteau.

— A venit Corran.

Reacția Bothanului la sosirea lui păru să fie relativ apatică, dar toți ceilalți păreau să fie încântați să-l vadă. Twi'lekul arătă spre Corran cu vârful unei cozi cefalice, iar Bror Jace reuşi un zâmbet încordat. Făcând un pas înainte, pilotul Thyferran îi oferi mâna lui Corran.

— Vreau să ştii că nu aş fi zburat cu datele tale dacă aş fi ştiut. Voi fi primul care va semna scrisoarea de protest adresată Generalului Salm.

— Scrisoare de protest?

Nawara păru un pic exasperat.

— Unii membri ai escadrilei consideră că se impune un protest față de modul în care te-a tratat Comandantul Antilles.

Corran îl privi pe Nawara în ochi.

— Nu crezi că ar trebui?

Twi'lekul clătină încet din cap.

— Nu cred că va fi eficient şi cred, cu toată sinceritatea, că acest incident este într-adevăr destul de minor.

Corran zâmbi.

— Mă bucur să văd că cineva nu şi-a pierdut simțul perspectivei aici.

Ochii albaştri ai lui Bror se îngustară.

— Ce vrei să spui cu asta?

— Vreau să spun, prieteni, că facem parte dintr-o unitate militară implicată într-o insurecție ilegală împotriva unui guvern care controlează marea majoritate a

[12] Lomin-ale – Băutură preferată de membrii *Escadrilei Vagabond*. Deoarece formula sa era unică pentru fiecare cantină, nu exista o rețetă precisă.

planetelor din această galaxie. Suntem cu toții voluntari aici, şi am venit cu toții pentru că ne aşteptăm să câştigăm libertatea pentru toate speciile sapiente prin răsturnarea guvernului. Suntem cu toții dispuşi să facem sacrificiul suprem dacă se va ajunge la asta, dar vom protesta împotriva modului în care conduce exercițiile de antrenament unul dintre cei mai decorați şi respectați lideri? Nu prea cred.

Gavin îi aruncă lui Corran o privire confuză cu ochii săi mari.

— Dar ceea ce ți-a făcut nu a fost corect. A fost urât şi rece şi a fost menit să te rănească.

— Sunt de acord că a fost urât şi rece, dar nu a fost menit să mă rănească. Se uită în jur la restul escadrilei. Comandantul Antilles a avut un punct de vedere în legătură cu mine, şi a reuşit să se facă înțeles. Şi a făcut-o şi cu voi. Faptul că sunteți aici, în felul acesta, disconfortul vostru față de ceea ce s-a întâmplat şi dorința voastră de a protesta împotriva tratamentului meu înseamnă că ştiu că veți fi acolo atunci când voi avea nevoie de voi. Şi ştiți că sunt dispus să fac tot ce trebuie să fac pentru a mă asigura că escadrila noastră îşi poate face treaba. Dacă asta înseamnă să mă duc singur sau cu Ooryl sau orice altceva pentru a obține informații, o voi face. Lucrul pe care trebuie să-l reținem cu toții este acesta: Comandantul Antilles nu ne poate face nimic care să fie mai rău decât ceea ce a făcut deja Imperiul pe sute de lumi. Au distrus Alderaanul. I-au distrus pe Jedi şi ne vor distruge şi pe noi dacă vor putea. Din cauza a ceea ce a făcut astăzi, Comandantul Antilles ştie că poate conta pe mine şi sper că şi voi ceilalți ştiți la fel.

Erisi ridică mâna stângă a lui Corran deasupra capului.

— Cred că are dreptate. S-ar putea să nu fi fost cel mai bun pilot de pe curs astăzi, dar probabil că este cel care a învățat cel mai mult.

Lujayne se ridică în picioare şi îl îmbrățişă strâns pe Corran.

— În calitate de al doilea cel mai prost pilot de astăzi, îți mulțumesc – atât pentru îndemânarea ta, cât şi pentru înțelepciunea de acum.

Corran roşi uşor, îşi eliberă mâna stângă din strânsoarea lui Erisi şi se desprinse din îmbrățişarea lui Lujayne.

— Mulțumesc tuturor, dar ca să nu credeți că sunt tot timpul atât de calm, trebuie să recunosc că am avut o discuție cu Comandantul Antilles în care el mi-a indicat majoritatea acestor idei.

Omul-lup mârâi cu voce joasă.

— Țipând? Cu pumnii?

— Nu. Doar cu o conversație clară şi concisă.

Shiel îşi arătă dinții, iar Gavin râse. Lujayne scotoci în buzunarul de la coapsa costumului de zbor şi scoase un pumn de monede de credit de formă ciudată. I le întinse Twi'lekului, care le luă în ambele mâini şi zâmbi cu aviditate. Răsfiră câteva cu degetele sale cu gheare, apoi îşi ridică privirea şi îngheță ca şi cum ar fi fost prins în flagrant.

Corran îşi împleti degetele şi le lăsă să se sprijine de catarama centurii.

— Şi pentru ce sunt acele credite?

— Câştigarea pariului.

Nawara le strecură cu grijă în buzunar.

— Am spus că vei fi rezonabil.

Rhysati îi dădu un cot.

— Ai pariat pe rezonabil pentru că ai obținut cele mai bune cote cu acel pariu.

Twi'lekul păru ofensat.

— Eu *am* opinii, nu *pariez* pe ele.

Corran râse.

— Cine a ales *Îl va provoca pe Comandantul Antilles la un duel mortal cu X-interceptoare*?

Erisi ridică mâna.

— A fost un pariu cu şanse egale, de asemenea.

— Nawara a câştigat pariind pe ceea ce aveam în creier, dar tu ai pariat pe ceea ce aveam în inimă. Corran arătă spre bar. În onoarea perspicacității tale, îți voi cumpăra orice îți doreşte inima.

Ea îi luă din nou mâna stângă.

— Şi dacă nu are un preț?

— Atunci îți voi face cinste cu o băutură şi vom discuta despre cum să te facem fericită în alt mod.

Bror Jace se înclină de la brâu în direcția lui Erisi.

— Pentru a o face fericită ar trebui să faci corporația familiei ei încă şi mai profitabilă.

— Şi pentru a face asta înseamnă că ar trebui să stimulez utilizarea bactei, nu-i aşa? Corran îşi deschise mâinile şi cuprinse întreaga escadrilă. Şi din moment ce Imperiul cumpără bacta şi noi vom trage în piloții lor, nu cred că va fi deloc greu de făcut.

Capitolul 10

Pilotul navetei se uită înapoi peste umărul stâng.

— Agent Loor, probabil că veți dori să vă prindeți centura de siguranță. Ieşim din hiperspațiu.

Kirtan începu să bâjbâie după hamul de fixare, apoi îşi ridică repede capul, jenat că lipsa lui de coordonare îi trăda nervozitatea.

— Mulțumesc, Locotenente, dar am mai călătorit pe aici.

— Da, domnule, veni răspunsul mieros al pilotului, dar aş paria că este prima dată când ajungeți la Centrul Imperial.

Kirtan voia să dea o replică tăioasă care să-l înțepe pe om, dar îl cuprinse un sentiment de dezastru total şi complet. Aşteptase două săptămâni întregi înainte să raporteze superiorilor săi moartea lui Gil Bastra. În acest timp, încercase să analizeze toate pistele pe care le oferise Bastra în timpul interogatoriului său. Toate păreau să fie fundături, să nu ducă nicăieri. Dar ştia, pur şi simplu ştia, că îl vor pune pe urmele lui Corran Horn dacă va avea suficient timp să le descopere semnificația. În raportul său, încercase să sublinieze aspectele pozitive, dar la câteva ore după ce raportul fusese trimis mai departe, primise convocarea la Centrul Imperial, cunoscut anterior sub numele de Coruscant. I se ordonase să se îndrepte spre capitala Imperială cât mai repede posibil. Din fericire – norocul nu i se părea în nici un caz benign – traseul fusese aranjat, pe o serie de nave, cu un minim de dificultăți. Această ultimă navă, una împrumutată de pe *Aggressor*, îl transporta spre dezastru.

Zidul de lumină vizibil prin hublou se dizolvă într-un milion de milioane de puncte de lumină în momentul în care nava părăsi hiperspațiul. Centrul Imperial, o lume cenuşie şi înnorată, înconjurată de platforme de apărare Golan, părea chiar mai interzisă decât îşi imaginase. Se aşteptase să vadă că lumea care devenise oraş era la fel de moartă şi de rece ca şi Împăratul care domnise din ea. În schimb, cu norii clocotitori cu fulgere albe, adevărata natură a planetei era ascunsă şi mascată, la fel ca şi viitorul său.

— Centrul Imperial, aici naveta *Objurium* care solicită autorizația de intrare pe Vectorul Palatului.

— Transmiteți codul de autorizare, navetă *Objurium*.

— Transmit acum. Pilotul se întoarse spre Kirtan. Ar fi bine ca acest cod să fie bun. Ne aflăm în raza de acțiune a celor mai apropiate două stații Golan.

— Este bun. Kirtan păli. Adică, este codul pe care l-am primit împreună cu ordinele.

Era gata să continue să explice mai departe, dar văzu că pilotul şi copilotul îşi făceau rapid cu ochiul şi îşi dădu seama că era tachinat.

— Nu vă faceți face griji, agent Loor, zilele în care Imperiul distrugea una dintre propriile navete pentru a ucide un agent de informații au trecut demult. Nu se pot lipsi de nave în acest moment, ceea ce mă face să fiu un pic mai sigur.

Kirtan forță o notă amenințătoare în vocea sa.

— Şi de unde ştii, Locotenente, că nu mă aflu aici doar pentru a monitoriza şi a raporta atitudinea ta?

— Nu eşti primul om pe care l-am transportat spre moarte, agent Loor.

— Naveta *Objurium*, anunță comunicatorul, autorizație acordată. Aliniați cursul pentru baliza 784432.

— Înțeles, Control, *Objurium* terminat.

Pilotul introduse numărul balizei în computerul de navigație, apoi îi aruncă copilotului său o privire sumbră.

— Ce e?

Kirtan încercase să se abțină să nu rostească întrebarea şi se pregăti pentru o ironie usturătoare din partea pilotului, dar nu primi niciuna.

— Ne îndreptăm spre Turnul 78, nivelul 443, compartimentul 2.

— Şi?

Kirtan văzu cum mărul lui Adam al pilotului se mişca în sus şi în jos.

— Domnule, singura dată când mi s-a mai dat acest vector a fost atunci când am avut plăcerea de a-l transporta pe Lordul Vader la Împărat. A fost după dezastrul de pe Yavin.

Kirtan simți cum un fior se revarsă încet în el şi îi urcă pe coloana vertebrală os cu os. *Oare Lordul Vader se temuse de răzbunare pentru acțiunile sale aşa cum mă tem eu? Poate că Împăratul a vrut să-l ucidă, dar Vader şi-a răscumpărat viața aducându-i Stăpânului său veşti despre existența unui alt Jedi.* Pumnul lui Kirtan lovi coapsa dreaptă. *Dacă aş fi avut puțin mai mult timp, aş fi putut să-mi salvez cariera.*

În fața navetei, Kirtan văzu fulgerele care se înălțau din nori spre spațiu. Loviră şi se răspândiră, luminând slab o zonă hexagonală care atârna deasupra norilor.

— Ce este ăla?

— Scutul de apărare.

Pilotul apăsă câteva butoane de pe consola de comandă. Un model miniatural al planetei se materializă între pilot şi pasager, apoi două sfere formate din elemente hexagonale înconjurară lumea. Sferele se mişcau în direcții opuse în jurul lumii, schimbându-se constant, iar hexagoanele din stratul superior acopereau o suprafață mai mare decât cele de jos.

— Centrul Imperial, din motive evidente, are cel mai sofisticat sistem de scuturi de apărare din Imperiu. O mică porțiune din el va coborî pentru a ne lăsa să intrăm, apoi acea secțiune va fi închisă în spatele nostru, în timp ce o alta se va deschide mai jos.

— Nimic nu poate intra fără autorizație.

Pilotul aprobă din cap.

— Sau ieşi. Mai mulți agenți Rebeli au fost prinşi încercând să se grăbească să iasă în timp ce intrau navele. Este un pariu, dar nu unul care să dea roade foarte des.

Copilotul apăsă un buton luminos de pe consolă.

— Am trecut de primul scut.

— Următoarea noastră deschidere vine la două grade nord, patru grade est.

— Curs stabilit, domnule.

— Nu mai e mult până aterizăm, agent Loor. Singurul lucru care ar putea merge prost acum este un nor care să se descarce şi să încearcă să lovească scutul superior prin deschiderea pe care o vom folosi noi.

— Se întâmplă asta?

— Câteodată.

— Adesea?

Pilotul ridică din umeri.

— Energia pentru scutul superior vine prin deschiderile din scutul inferior. Acest lucru tinde să ionizeze o mulțime de atomi, ceea ce face ca fulgerele să călătorească cu atât mai repede pe acele rute. Cu toate astea, nu pare că gaura noastră a servit ca şi conductă de energie foarte recent, aşa că ar trebui să fim în siguranță.

Turbulențele loviră naveta în timp ce străpungea stratul de nori. Kirtan strânse câteva dintre centurile care îl reținеau, apoi se prinse de partea din spate a scaunului copilotului, cu degetele albe. Voia să dea vina, pentru senzația tot mai mare de greață, pe felul în care naveta ricoşa în atmosferă, dar ştia că nu era singura cauză.

Lumea de sub aceşti nori este ultimul lucru pe care îl voi vedea înainte să mor.

Naveta străpunse învelişul de vapori din jurul planetei, iar pilotul îi zâmbi.

— Bine ați venit pe Centrul Imperial, agent Loor.

În ciuda fricii sale, Kirtan Loor privi lumea întunecată de dedesubt şi se simți copleşit de panoramă. Recunoscut instantaneu, Palatul Imperial se ridica înalt, ca un vulcan care se înălțase în inima metropolei care domina întregul Coruscant. Turnurile îl împodobeau, ca nişte spirale pe o coroană, iar mii de lumini străluceau ca nişte bijuterii aşezate într-un mozaic incandescent pe pielea sa de piatră. Sub el, pitită până la insignifianță, se afla Colina Senatului. Clădirile sale minuscule – ridicate ca monumente ale dreptății şi gloriei Vechii Republici – păreau înghețate de spaima că Palatul va creşte şi le va consuma. Răspândite din acel punct central, luminile strălucitoare de neon, în tot felul de culori, pulsau ca nişte nervi care transportau informații către şi de la palatul însuşi. Kirtan urmări un râu de lumină în timp ce trecea de la roşu şi verde la auriu şi albastru, din inima lumii până la orizont. Pe măsură ce nava cobora mai jos, văzu profunzimi ale fluxurilor de lumină, unde clădirile se acumulau, scufundând străzile în canioane răsucite şi neregulate. Ştia că lumina nu putea ajunge până jos, iar imaginația lui nu avu nicio dificultate în a popula acele brâuri negre cu creaturi de coşmar şi pericole mortale.

Dar pericolul letal cu care mă confrunt se află deasupra tuturor acestor lucruri.

Kirtan se lăsă pe spate în timp ce naveta se înclina şi nasul se ridica puțin. Pilotul echilibră naveta, în timp ce copilotul apăsa un comutator deasupra capului său. Un pătrat roşu apăru pe fereastra navetei şi înconjură vârful unuia dintre turnurile palatului. Luminile clipiră în jurul unei deschideri mult prea mici pentru a permite accesul navetei, chiar şi cu aripile pliate.

— Nu putem merge acolo. Unde vom ateriza?

— Pare mică, agent Loor, doar pentru că încă suntem la trei kilometri distanță de ea.

Gura lui Kirtan rămase întredeschisă, în timp ce creierul său se lupta să pună în perspectivă tot ceea ce vedea. Străzile de mai jos, pe care le crezuse a fi nişte piste înguste, trebuiau să fie de mărimea unor bulevarde importante. Turnurile nu erau minarete subțiri, ca nişte ace, ci clădiri masive proiectate să găzduiască sute sau mii de oameni la fiecare nivel. Iar structurile de la suprafață, blindau planeta cu strat după strat de beton armat.

Kirtan tresări când îşi dădu seama cât de adânci trebuiau să fie măruntaiele planetei, şi totuşi se îndoia că cineva pusese piciorul pe solul de sub Oraşul Imperial timp de secole. Tot i se părea imposibil ca o lume să poată găzdui atât de multe

ființe, dar acesta era Coruscantul. Era inima unui Imperiu care se mândrea cu milioane de lumi cunoscute. Dacă fiecare lume avea nevoie de doar o mie de oameni pentru a se ocupa de ea şi de problemele ei, Coruscantul trebuia să găzduiască miliarde de oameni. Iar pentru a le satisface nevoile, ar trebui să fie nevoie de alte miliarde de persoane care să locuiască, să lucreze, să construiască, să facă curățenie.

Dintr-o dată, nu se mai întrebă cum putea Coruscantul să găzduiască atât de mulți oameni şi se întrebă dacă miliardele de indivizi erau suficiente pentru a supraveghea Imperiul. *Sau ceea ce a mai rămas din el.*

Objurium se apropie de turn. Deschiderea părea a fi o gaură neagră care aştepta să-l absoarbă şi să-l sfâşie atom cu atom. Deşi logica se opunea cheltuirii banilor cu costul aducerii lui pe Coruscant doar pentru a fi ucis, ştia că Moartea plutea în apropiere şi că îl căuta. Eşuase, iar prețul pe care Imperiul îl cerea pentru eşec era într-adevăr scump.

Kirtan îşi trecu un deget în jurul gulerului pentru a-l slăbi. Să argumenteze împotriva morții sale, în afară de banii irosiți cu călătoria, era un gând care i se părea cu totul ridicol. Singurul mod în care ar fi rămas în viață era dacă avea ceva pe care persoana care îl chemase aici îl considera valoros. Dar el era doar o singură persoană. Singurul lucru pe care îşi imagina că îl poseda şi care nu era dublat de alți zece, o sută sau o mie de oameni de pe Coruscant era viața lui. *Nu am nimic altceva care să fie unic.*

Deschiderea se profila suficient de aproape pentru ca Kirtan să vadă siluete mişcându-se în umbra ei. Pilotul apăsă un buton de pe consola de comandă. Aripile navetei se ridicară şi se blocară în timp ce trenul de aterizare cobora. Naveta pluti înainte, intrând uşor în hangar, apoi se aşeză încet pe punte. Aterizã doar cu o uşoară lovitură, dar nervii lui Kirtan au amplificat-o până când a simțit-o la fel de grea ca lovitura unei vibrolame pe gâtul său. Pregătindu-se pentru ce era mai rău, plesni catarama de pe stern şi alunecă pentru a se elibera din hamul de fixare.

— Mulțumesc, Locotenente, pentru eforturile depuse în numele meu.

Pilotul îl privi o clipă, apoi aprobă din cap.

— Mult noroc, domnule.

Kirtan şi-a tras o pereche de mănuşi din piele neagră şi îşi flexă mâna dreaptă.

— Zbor uşor înapoi pe *Aggressor*.

Agentul de informații se ridică încet, lăsându-şi picioarele să se obişnuiască cu gravitația planetei, apoi plecă din cabina de pilotaj şi coborî pe rampa de ieşire. La baza rampei, patru gărzi Imperiale, strălucitoare în uniformele lor stacojii, stăteau în poziție de drepți. Când păşi în mijlocul lor, se întoarseră ca unul şi îl conduseră spre uşa din capătul îndepărtat al hangarului.

Cei câțiva oameni pe care Kirtan îi văzu în hangar nu se uitară direct la el. Chiar şi atunci când a întors capul, căutând să surprindă pe vreunul dintre ei cu coada ochiului, ei nu îl băgară în seamă. *Oare au văzut atât de mulți oameni venind, fără să se mai întoarcă, încât nu mai este ceva remarcabil pentru ei? Sau se gândesc că o atenție nejustificată acordată mie i-ar face să mă urmeze?*

Fiind atât de înalt, aproape că putea să vadă peste cupola roşie a coifurilor gărzilor. Atât cât putea el să distingă, cei patru gardieni erau identici ca înălțime şi la alte dimensiuni fizice, dar mantalele îi învăluiau suficient de bine încât să se piardă detaliile care i-ar fi putut diferența unul de altul. Din această cauză, păreau identici

cu toate hologramele pe care le văzuse cu Gărzile Imperiale, cu o mică excepție.

Mantiile lor fuseseră tivite cu o panglică neagră. În lumina slabă nu fusese uşor de remarcat, iar prezența ei aproape că făcea să pară că gărzile păşeau la câțiva centimetri deasupra podelei. Anul de doliu impus oficial se încheiase cu mai bine de un an înainte – cu excepția, desigur, a lumilor în care notificarea morții Împăratului ajunsese cu întârziere sau, mai rău, inspirase o Rebeliune deschisă. Dar aici, pe Coruscant, asta nu era o problemă, aşa că Kirtan luă panglica ca pe un semn al devotamentului continuu al gărzilor față de Stăpânul lor ucis.

Trecură printr-o uşă şi intrară într-un mic coridor care părea să se prelungească la nesfârşit. Lui Kirtan i se păru că observă o uşoară arcuire a podelei şi un tremur în structură care îi sugerau că intraseră pe unul dintre podurile dintre turn şi Palatul propriu-zis. Pasajul strâmt nu avea ferestre, iar orice decorațiuni de pe pereți fuseseră acoperite cu metru după metru de satin negru. Prin capătul celălalt şi de-a lungul unui alt coridor, gărzile îl aduseră la o uşă unde se aflau alte două gărzi. Escorta lui se opri când ceilalți doi gardieni se întoarseră şi deschiseră uşile din fața lui.

Păşi prin ele într-o încăpere mare, al cărei perete îndepărtat era construit în întregime din sticlă. O femeie înaltă şi zveltă stătea în profil în fața lui, deşi lumina de fundal de la suprafața planetei o contura în roşu.

— Tu eşti Kirtan Loor.

Nu suna ca o întrebare, ci ca o afirmație plină de importanță.

— Mă prezint aşa cum mi s-a ordonat. Încercă să-şi păstreze vocea la fel de egală şi de vitală ca a ei, dar nu reuşi. Un scârțâit nervos îi punctă vorbele. Pot să-mi explic raportul.

— Agent Loor, dacă aş fi vrut ca raportul tău să fie explicat, i-aş fi pus pe superiorii tăi să se străduiască să obțină această explicație de la tine. Se întoarse încet spre el. Ai vreo idee cine sunt eu?

Lui Kirtan i se uscă gura.

— Nu, doamnă.

— Sunt Ysanne Isard. *Sunt* de la Serviciile Secrete Imperiale. Îşi deschise brațele. Eu conduc acum şi sunt hotărâtă să distrug această Rebeliune. Cred că mă poți ajuta în această sarcină.

Kirtan înghiți în sec.

— Eu?

— Tu. Ea coborî mâinile pe lângă corp. Sper că încrederea mea nu este neîntemeiată. Dacă este, voi fi făcut mari cheltuieli ca să te aduc aici degeaba. Conturile vor trebui să fie echilibrate şi nu cred că ai cum să plăteşti ceea ce datorezi.

Capitolul 11

Wedge Antilles zâmbi când Amiralul Ackbar aprobă din cap.

— Cred că veți vedea, domnule, că escadrila se descurcă destul de bine.

Mon Calamariul îşi ridică privirea de pe datapadul de pe birou.

— Cifrele voastre de performanță şi scorurile obținute la exerciții sunt lăudabile. Piloții voştri sunt mai buni decât unele unități de linie operaționale.

— Mulțumesc, domnule.

— Totuşi, nivelul lor de disciplină nu este ca cel al unităților de linie, domnule Amiral.

Wedge se uită la Generalul Salm. Iritarea din vocea sa se potrivea cu expresia acră de pe fața omului mic de înălțime. Deoarece venise din rândurile piloților de Y-interceptoare, Salm nu fusese încântat când *Escadrila Vagabond* organizase un atac de antrenament asupra a trei escadrile întregi de bombardiere Y-interceptoare. Deşi aprobase exercițiul şi pilotase în fruntea uneia dintre escadrile, era clar că nu se aşteptase ca lucrurile să meargă atât de prost pentru cursanții săi. *Vagabonzii* pierduseră patru dintre navele lor de luptă, dar distruseseră toate Y-interceptoarele, cu excepția a şase. Salm era unul dintre supraviețuitori, ceea ce Wedge considera că era un lucru bun şi le-ar fi cerut piloților săi să-l lase în pace dacă s-ar fi gândit la asta înainte. În ciuda acestui fapt, raportul de victime de aproape opt la unu fusese mai bun decât îşi imaginase Wedge că ar fi putut fi posibil şi asta îl înfuriase pe Salm.

— Apreciez evaluarea domnului General asupra escadrilei mele, dar aceştia sunt piloți de elită. Cred că unele concesii pentru temperamentul lor promovează un moral ridicat. Wedge îşi ridică bărbia. Piloții mei mai au multe de făcut pentru a se ridica la înălțimea...

— În momentul de față, pufni Salm, trăiesc la înălțimea numelui escadrilei.

— Îmi cer scuze, domnule General, dar cred că judecați prea aspru *Escadrila Vagabond*. Şi asta pentru că am făcut ca escadrilele dumneavoastră *Guardian*, *Warden* şi *Champion* să arate ca şi cum ar fi fost *Şchiop*, *Bolnav* şi *Muribund*! Pilotul de vânătoare se uită la Ackbar. Domnule, nu au existat incidente – în afară de exercițiul la care Generalul a participat de bunăvoie – în care *Escadrila Vagabond* să fi făcut ceva nepotrivit.

Liderul militar Mon Calamari lăsă jos datapadul.

— Cred că Generalul Salm are îngrijorări legitime în legătură cu descărcarea de coduri informatice modificate în computerele Y-interceptoarelor sale. Am înțeles că au pictat stema escadrilei voastre pe monitorul lor principal după ce au fost doborâți de piloții voştri.

Ochii lui Salm se aprinseră, iar Wedge se luptă să nu zâmbească. Gavin Darklighter crease blazonul şi, cu ajutorul lui Zraii, conectase o imagine digitalizată a acestuia în pachetele de pornire şi de comunicații din escadrilă. Emblema, prezenta o stea roşie cu douăsprezece vârfuri, cu stema Alianței în albastru, în centru, având un X-interceptor în fiecare punct al stelei. Deşi imaginea nu fusese aprobată de Alianță, astrotehnicienii începuseră să o picteze pe aripile X-interceptoarelor escadrilei, iar M-

3 rechiziționase plasturi care prezentau desenul unității. Wedge nu reuşise să stabilească dacă Corran, Nawara, Shiel, Rhysati sau o combinație a acestora îl convinseseră pe tehnicianul-şef Verpin să adauge imaginea la pachetul de programe a *Exercițiului de Atac Țintă-Agresor*, dar ştia că unitatea R2 a lui Horn efectuase o parte din piratarea codului. Când pachetul de programe îi informase pe piloții de Y-interceptoare doborâte despre statutul lor în exercițiu, după cum observase Ackbar, emblema *Vagabond* apăruse pentru a-i enerva pe piloții de bombardiere.

— Am întreprins o investigație în această situație, domnule, şi am restricționat timpul de recreere al unității până când voi afla cine şi ce a făcut în toată această poveste.

Salm luă în derâdere această explicație.

— Ai aranjat ca escadrila să folosească exclusiv facilitățile de recreere. Au mai mult timp în sala de gimnastică acum decât au avut vreodată înainte, iar sala de şedințe a escadrilei are mai multe echipamente de recreere decât salonul ofițerilor de aici. Lujayne Forge petrece mai mult timp ca secretară socială pentru *odraslele* tale decât antrenându-se.

— Domnule General, alcătuiesc o escadrilă căreia i se vor încredința misiuni dificile, ceea ce înseamnă că am nevoie ca ei să aibă încredere unii în alții. Dacă asta înseamnă că trebuie să fie exclusivişti, atunci aşa să fie.

Ackbar se ridică de pe scaun şi se îndreptă spre locul unde un glob albastru de apă atârna suspendat într-o cutie cu repulsorlift. Aparatul nega gravitația, permițând apei să formeze un glob perfect. Înăuntrul acestuia, un banc de peştişori mici, cu dungi de neon albastru şi auriu, sclipeau încoace şi încolo. Mon Calamariul îi studie pentru o clipă, apoi îşi înclină capul spre Salm.

— Nu mi se pare, Generale, că plângerile dumneavoastră anterioare despre manipularea pachetului de programe se refereau la modul în care îşi petrece timpul de recreere *Escadrila Vagabond*.

— Nu, domnule, dar toate astea indică dificultățile pe care le creează *Vagabonzii*. Am trei escadrile de bombardiere care se antrenează aici, precum şi alte două escadrile de vânătoare. Moralul trupelor mele are de suferit, deoarece *Vagabonzii* sunt recompensați pentru că ignoră regulile operaționale.

Ackbar îi aruncă lui Salm o privire ca de granit.

— Plângerea dumitale se referă la programul de antrenament?

Ochii căprui ai lui Salm mocneau.

— Capacitatea *Escadrilei Vagabond* de a modifica pachete de software strict secrete şi brevetate are ramificații serioase în materie de securitate, mai ales că Tycho Celchu serveşte ca ofițer executiv al acestei unități.

Lui Wedge îi căzu fața.

— Domnule Amiral, Tycho nu a avut nimic de-a face cu incidentul, în primul rând, şi în al doilea rând, Tycho nu a făcut nimic care să arate că reprezintă un risc.

Ackbar îşi împreună mâinile la spate.

— Sunt de acord cu ambele puncte de vedere, dar recunoşti că îngrijorările Generalului Salm sunt valabile?

Liderul *Escadrilei Vagabond* ezită, fără să dea glas negării fierbinți pe care o pregătise când auzise întrebarea. Deşi nu se îndoia de loialitatea lui Tycho, îşi dădea seama că nu era înțelept să îşi asume riscuri.

— Da, domnule.

— Bine, pentru că am de gând să-ți fac o cerere extraordinară.

— Da, domnule.

— Voi face *Escadrila Vagabond* operațională în decurs de o săptămână.

— Ce? Wedge se simți ca şi cum ar fi fost prins într-o plasă paralizantă Stokhli. A trecut doar o lună de când a fost finalizată lista, domnule. Antrenamentul avansat durează şase luni în mod normal – patru dacă este grăbit. Nu suntem pregătiți.

Ackbar se întoarse la biroul său şi bătu în datapad.

— Nu asta este ceea ce sugerează cifrele tale.

— Domnule Amiral, ştiți că o unitate înseamnă mai mult decât numere. Piloții mei sunt buni, dar sunt încă începători. Am nevoie de mai mult timp.

Salm îşi încrucişă brațele.

— *Escadrila Vagabond* a mai intrat în luptă şi înainte, cu mai puțină pregătire.

— Da, şi am pierdut o mulțime de bărbați şi femei buni din cauza asta. Îşi deschise brațele şi făcu apel la Ackbar. Domnule Amiral, nici măcar nu am făcut exerciții de hiper-salt cu aceşti piloți.

— Ah, dar am crezut că toți piloții au fost verificați în prealabil dacă sunt capabili de astronavigație.

— Sunt, dar…

Wedge avea de gând să protesteze că Gavin Darklighter avea nevoie de mai multă muncă cu astronavigația, dar Lujayne îl îndrumase şi raportase că Gavin era un talent înnăscut. *La fel ca vărul său. La naiba, nu-mi place asta.*

— Aş prefera totuşi să am timp să fac mai multe exerciții.

— Cu toții ne-am dori acest lux, Comandante, dar nu-l avem. Salm se încruntă. Eu îmi fac escadrilele de Y-interceptoare – cele pe care le-ați terfelit atât de frumos – operaționale în două săptămâni.

Wedge tăcu. *Piloții mei sunt mult mai aproape de a fi gata de luptă decât ai lui Salm. Ca întotdeauna, nevoile Rebeliunii sunt mai presus de nevoile piloților săi – dar asta ştiam de la început.*

— Domnule Amiral, pot măcar să fac câteva exerciții de astronavigație pentru ca piloții mei să lucreze împreună când ies din hiperspațiu?

— Cum doreşti, Comandante. De fapt, am misiunea perfectă pe care să o folosiți în acest sens.

Ackbar atinse ecranul datapadului său în două sau trei locuri şi luminile din biroul său se diminuară. Pe măsură ce făceau acest lucru, un disc învolburat de stele apăru suspendat între tavan şi podea. Acesta se mări pe margine şi un cerc verde se apropie încet de Commenor, localizându-l chiar în afara Nucleului galactic dens.

— Voi muta escadrila *Escadrila Vagabond* de aici la Talasea, în sistemul Morobe.

Chiar înainte ca un alt cerc verde să apară şi să localizeze noul sistem, ochii lui Wedge se îngustară.

— Asta este în direcția Nucleului, pornind de aici.

Ackbar aprobă din cap.

— Au fost multe dezbateri în Consiliul Provizoriu despre cum ar trebui să procedăm în războiul împotriva Imperiului. Mare parte din ceea ce am discutat a fost pus în paralel cu conversațiile purtate de marea majoritate a cetățenilor, atât Rebeli, cât şi Imperiali.

— Mergem după Coruscant? Centrul Imperial?

Filamentele de pe barba lui Ackbar se crispară.

— Nu prea avem de ales, de fapt, dacă dorim să răsturnăm ultimele rămăşiţe ale Imperiului – acest obiectiv fiind ceva ce ar putea dura generaţii întregi până la finalizare, nu uitaţi asta. Mulţi dintre Moffi adoptă o atitudine de aşteptare în ceea ce priveşte Noua Republică. Alţii, precum Zsinj, s-au proclamat Lorzi Războinici şi fac tot ce pot pentru a-şi consolida proprietăţile cu cele ale vecinilor mai slabi. Oricare dintre aceşti războinici ar putea decide să îşi îndrepte forţele spre Coruscant şi, prin cucerirea acestuia, să se proclame moştenitor al tronului lui Palpatine.

— Deci trebuie să ajungem primii acolo.

— Sau cel puţin să părem hotărâţi să atingem acest obiectiv, descurajându-i pe ceilalţi să ne uzurpe locul în galaxie. Salm încercă să-şi păstreze vocea egală, dar dorinţa lui de a-i vedea pe Rebeli la putere îl făcu să grăbească cuvintele. Aceşti pretendenţi vor afla că nu am muncit atât de mult doar pentru a le oferi lor ocazia de a viola şi jefui sisteme întregi.

Wedge era de acord cu sentimentul Generalului, dar ştia că deschiderea Coruscantului şi cucerirea lui nu va fi deloc simplă.

— Aproape că mi se pare că o alternativă expeditivă ar fi să lăsăm nişte Moffi să se împingă în faţă şi să o lăsăm pe *Inimă de Gheaţă* să se ocupe de ei.

— Opinia ta a fost auzită şi în consiliile noastre. S-a hotărât că a lăsa pe cineva la mila ei este o crimă de proporţii.

Ysanne Isard se ridicase pentru a umple vidul de putere lăsat de moartea Împăratului. Fiica ultimului director al Securităţii Interne a lui Palpatine, ajunsese la vârsta maturităţii la curtea Împăratului. Wedge auzise zvonuri conform cărora ar fi fost amanta Împăratului pentru o vreme, dar nu avea cum să verifice această poveste. Ceea ce ştia era că ea îşi trădase tatăl în faţa Împăratului, susţinând că acesta urma să dezerteze la Alianţă. Tatăl ei fusese executat imediat şi se spunea că ea declanşase focul de armă care îl ucisese. Împăratul o numise în locul tatălui ei şi, în absenţa lui, făcuse o treabă remarcabilă în menţinerea nucleului Imperial laolaltă.

Războinicul Mon Calamari arătă spre ecranul galactic.

— Din Talasea, *Escadrila Vagabond* va asigura escorta navelor care vor pătrunde şi mai adânc, înfiinţând lumi sigure şi depozite de aprovizionare. Veţi fi doar o unitate dintre multe altele care vor sonda apărarea Imperială centrală.

— Vreţi să vedeţi cât de tare va riposta *Inimă de Gheaţă*. Măsuraţi puterea pe baza vitezei şi a naturii răspunsului?

— Da, dar vrem şi să determinăm rutele de aprovizionare pentru o posibilă întrerupere.

Pentru Wedge, asta era perfect logic. Deşi spaţiul oferea un număr nelimitat de moduri de a ajunge dintr-un punct în altul, câteva reguli de bază simple guvernau modul şi locul prin care călătoreau navele. O navă atingea viteza şi direcţia înainte să facă saltul, apoi îşi menţinea viteza prin hiperspaţiu. O navă care se deplasa suficient de repede putea ocoli fenomene precum găurile negre, reducând cu parseci întregi o rută mai conservatoare şi mai sigură. Deoarece obiectele cu masă – stelele, găurile negre, planetele şi navele Imperiale din clasa Interdictor – exercitau influenţă asupra hiperspaţiului, acestea trebuiau să fie ocolite. Prezenţa lor putea anula un zbor prin hiperspaţiu şi, în cazul unei găuri negre sau al unei stele, putea însemna un dezastru pentru orice navă care se apropia prea mult de ele. Efectuarea unei călătorii prin hiperspaţiu necesita calcule precise care să profite de viteza şi de masa navei pentru a o duce în siguranţă la destinaţie. Deoarece pericolele de navigaţie diminuau

numărul de rute calculabile, comerțul tindea să se deplaseze prin coridoare previzibile. Deoarece călătoria între stele nu era ieftină, comercianții alegeau rutele care le permiteau să viziteze cele mai profitabile sisteme de pe drum. Aceste rute, inclusiv sistemele în care navele părăseau hiperspațiul pentru a schimba vectorii de călătorie, erau bine cunoscute, iar pirateria nu era neobişnuită.

Întreruperea rutelor de aprovizionare Imperiale ar fi avut un dublu efect pentru Rebeliune. Nu numai că ar lipsi garnizoanele Imperiale de materialul necesar pentru a continua războiul, dar ar furniza acelaşi material Rebeliunii. În timp ce Noua Republică şi Imperiul foloseau nave de luptă şi nave capital diferite, provizii precum blastere, rații şi bacta puteau fi folosite cu uşurință de ambele părți.

Wedge îşi trecu o mână pe marginea maxilarului nebărbierit.

— Înțeleg misiunea şi apreciez urgența ei. Totuşi, am o întrebare.

— Te rog, Comandante, aprobă Ackbar din cap.

— *Vagabonzii* îşi vor face treaba, dar mă întrebam dacă am fost avansați pentru ea pentru că suntem unitatea care o poate face, sau dacă suntem folosiți ca simbol.

— Întrebare directă. Coloraţia Amiralului se lumină până la un roz somon pe cupola capului său. Am argumentat împotriva angajării voastre atât de curând, dar alții au subliniat cu îndreptățire că, dacă nu ați fi puşi la muncă acum, operațiunile noastre s-ar putea să nu aibă timp să reuşească. *Escadrila Vagabond* este un simbol în cadrul Alianței şi, prin poziționarea voastră pentru a conduce atacul împotriva Imperiului, arătăm că ne-am luat angajamentul de a-i elibera pe toți din Imperiu.

Gura lui Wedge deveni uscată.

— Dar singurul mod în care utilizarea noastră poate funcționa ca simbol este dacă ar fi bine mediatizată. Iar această publicitate trebuie să ajungă la Lorzii Războinici pe care vă aşteptați să-i speriați cu prezența noastră.

Umerii lui Ackbar coborâră foarte uşor.

— Cuvintele tale sunt frânturi ale discuțiilor mele cu Consiliul. Borsk Fey'lya este destul de convingător şi este ascultat de Mon Mothma în multe privințe.

Wedge se uită la Salm.

— Şi dumneavoastră sunteți îngrijorat că Tycho reprezintă un risc de securitate!

— Tycho Celchu nu şi-a riscat viața pentru a obține Alianței locația celei de-a doua Stele a Morții.

— Nu, el şi-a riscat viața doar pentru a distruge acea Stea a Morții.

Ackbar păşi între subordonații săi.

— Vă rog, domnilor, dacă vreau certuri mărunte, pot să mă duc la mai multe şedințe ale Consiliului. Este important pentru voi să vă exprimați nemulțumirile, dar nu vă voi lăsa să vă luptați şi să reluați aceleaşi bătălii la nesfârşit.

— Îmi pare rău, domnule. Scuzele mele, domnule General.

— Sunt acceptate, Comandante. Îmi cer scuze, domnule Amiral.

Ackbar aprobă încet din cap.

— Comandante Antilles, în efortul de a minimiza daunele cauzate de profilul public care a fost dat misiunii tale, vom păstra secretă destinația ta. Asta înseamnă că piloții tăi nu vor şti unde vor fi staționați şi li se va spune doar că vor merge într-un exercițiu de antrenament prelungit. Angajații Corpului de logistică şi aprovizionare au pregătit liste de echipamente care acoperă tot ceea ce unitatea ta ar putea să nu transporte cu ea în timpul călătoriei. Avem o navetă Imperială pe care

Căpitanul Celchu o va folosi pentru a aduce proviziile în călătoria voastră.

— Datele de navigație vor fi transmise piloților mei înainte de fiecare salt?

— Exact. Ar trebui să le dai şefilor tăi de zbor numeroase rute pentru care să calculeze soluțiile de navigație, apoi să o alegi pe cea potrivită şi să o comunici escadrilei tale la fiecare schimbare de curs. Mon Calamariul arătă spre reprezentarea Talasea de pe ecran, iar aceasta se mări. Sistemul Morobe este unul binar roşu-galben, iar Talasea este a patra planetă pe orbită în jurul planetei primare galbene. Lumea este răcoroasă şi umedă, cu viață indigenă de insecte şi reptile. Există şi mamifere acolo, precum şi descendenți fertili ai animalelor aduse pentru o colonie agricolă timpurie. Baza voastră se află pe cel mai mare dintre continentele insulare. Atmosfera este densă, ceața este comună, dar lumea este sigură.

— Ce s-a întâmplat cu colonia agricolă?

— De-a lungul secolelor, cei mai mulți dintre copii au emigrat pe lumi unde puteau vedea stelele şi nu trebuiau să muncească atât de mult. Ultimul grup a făcut greşeala de a găzdui un Jedi după Războiul Clonelor. Lordul Vader i-a distrus ca pe un exemplu. Ruinele aşezării se află pe insula voastră, dar cercetaşii noştri au raportat că nu a rămas nimic de interes acolo.

— Casă, dulce casă. Wedge zâmbi. Când vom ajunge acolo?

— Peste o săptămână.

— Nu e prea mult timp.

— Ştiu. Ackbar ridică din umeri. A fost tot ce am putut să-ți procur. Fie ca Forța să fie cu tine, Comandante Antilles. Sper că nu vei avea nevoie de ea.

Capitolul 12

Kirtan Loor îşi împreună strâns mâinile la spate pentru ca acestea să nu mai tremure.

— Vă sunt îndatorat, doamnă Director, şi sunt la dispoziția dumneavoastră.

— Ce drăguț din partea ta să spui asta, agent Loor.

Ysanne Isard îşi trecu degetul peste un mic dispozitiv. Luminile din cameră crescură încet în putere, în timp ce scuturile coborau peste ferestre. Iluminarea crescândă dezvălui că încăperea avea un tavan înalt, cu grinzi de lemn întunecat care se curbau din cele patru colțuri pentru a se întâlni într-un apex deasupra centrului podelei. Pereții şi covorul erau de un albastru intens, deşi o fâşie de covor de acelaşi culoare roşu aprins ca cea purtată de Gărzile Imperiale mărginea podeaua lângă perete. În colțul îndepărtat văzu un birou şi scaune elegante, dar departe de a fi ornamentate – în concordanță cu natura spartană generală a încăperii.

I se păru ciudat că o încăpere mare, care era aproape goală, putea părea atât de decadent de opulentă. Singurul lucru în care camera părea bogată era spațiul irosit. Apoi îşi dădu seama. *Într-o lume atât de aglomerată, cu atât de mulți oameni, risipirea acestui spațiu este un lux suprem.*

Mersul ca al unui prădător al lui Isard spre centrul încăperii îi smulse atenția de la mesajele subtile ale arhitecturii şi ale dotărilor. Purta o uniformă de amiral, completată cu cizme, pantaloni de călărie şi o jachetă, deşi hainele erau roşii. O brățară neagră îi înconjura partea superioară a brațului stâng, iar jacheta nu purta deloc însemne de grad sau cilindri. Cu toate astea, chiar şi fără semnele exterioare ale rangului, intensitatea ei şi deliberarea cu care se mişca radiau putere.

Deşi i-ar fi dat o vârstă cu vreo zece ani mai mare decât a lui, o găsea atrăgătoare. Înaltă şi zveltă, îşi purta părul negru lung, iar şuvițele albe care îi coborau din tâmple o făceau să pară mai mult exotică decât de vârstă mijlocie. Fața ei i se părea de o frumusețe clasică. Un maxilar puternic, pometii ascuțiți, frunte înaltă, nas mic şi grațios şi ochii mari erau toate elemente pentru care majoritatea femeilor ar fi ucis să le aibă sau ar fi plătit ca să le fie oferite. Chiar şi în timp ce cataloga toate părțile din ea care ar fi trebuit să declanşeze în el un fel de dorință – şi aura de putere care o înconjura era teribil de excitantă –, frica anulă orice licărire de poftă carnală. Când se uita la el, cu sprâncenele întunecate accentuându-i ochii, ştia unde sălăşluia amenințarea din ea. Unul dintre ochi era albastru ca gheața – la fel de rece ca Hoth şi la fel de crud ca un Hutt într-o dispoziție jucăuşă. Celălalt ochi, cel stâng, era de un roşu topit, cu reflexe aurii care scânteiau cu o determinare înflăcărată. Ochiul stâng îi spunea că orice efort din partea lui care nu era pe deplin dedicat slujirii ei va fi întâmpinat cu răsplata lipsită de sânge promisă de ochiul ei drept, cel rece.

Kirtan se cutremură şi ea zâmbi.

— Agent Loor, dosarul tău personal are o serie de notări interesante. Eşti cotat ca având o rată de păstrare a memoriei vizuale de aproape sută la sută.

El aprobă din cap.

— Dacă o citesc sau o văd, mi-o amintesc.

— Ăsta poate fi un instrument util, dacă este aplicat corect. Expresia lui Isard îşi pierdu din duritate, deşi acest lucru nu îl făcu în niciun caz pe Kirtan să se simtă mai în siguranță. În raportul despre Bastra ai menționat că nu ai folosit *skirtopanol* în timpul interogatoriului său, deoarece se dopase cu *lotiramină*. Asta a fost o precauție pe care ai învățat să o iei din cauza unui caz de pe Corellia în care faptul că ai făcut exact asta a avut efecte negative, nu?

— Suspectul a murit.

— Raportul tău spune că te-ai folosit de faptul că *lotiramina* maschează prezența *blastonecrozei* pentru a-l confrunta pe Bastra cu propria mortalitate. Când acest lucru nu s-a dovedit eficient, ai început interogatoriul convențional.

Kirtan aprobă din cap.

— Privarea de somn, înfometarea prin lipsirea de proteine, iluzii holografice şi auditive coercitive preluate din ceea ce ştiam despre el. Totul s-a dovedit destul de promițător până când *blastonecroza* a început să-i septicizeze întregul corp. Atunci am inițiat un tratament pentru această afecțiune.

— Şi acest tratament l-a ucis. Ochii ei deveniră nişte fante neasortate. Ştii de ce?

— A avut o reacție la bacta folosită pentru a-l trata.

— Ştii de ce?

Kirtan era pe punctul de a-i oferi explicația pe care i-o dăduse droidul MD-5 când Bastra murise în bazinul de bacta, dar ştia că ea nu o va accepta.

— Nu ştiu.

Isard ezită o secundă şi Kirtan ştiu că scăpase de pedeapsă pentru că fusese sincer.

— Ce înseamnă ZXI449F pentru tine, dacă înseamnă ceva?

Recunoscu instantaneu numărul, dar îşi reținu răspunsul până când putu să ordoneze detaliile şi să le pună într-o formă coerentă.

— Acesta este numărul unui lot de bacta care a fost contaminat de rebelii Ashern de pe Thyferra. A ajuns până la Centrul Imperial şi a infectat aproape două milioane de soldați şi cetățeni. I-a făcut alergici la bacta. Kirtan se încruntă. Dar Gil Bastra nu a fost niciodată la Centrul Imperial.

— Nu ştii asta cu certitudine. Poate că a fost aici. Ea clătină încet din cap. Nu contează, pentru că ar fi putut da peste acel lot de bacta aproape oriunde. S-a ordonat să fie eliminat, iar eu am avut grijă ca o mare parte din el să fie direcționată către piața neagră. Totuşi, acest lucru nu este important. Ceea ce este important este următorul lucru: *Blastonecroza* este o afecțiune care a afectat aproximativ două procente din persoanele care au fost injectate cu acel lot de bacta. Un droid MD ar fi întrebat pacientul dacă a folosit bacta în ultimii doi ani.

— Dar pentru că eu am ordonat tratamentul şi nu am recunoscut importanța bolii, Gil Bastra a murit.

— Nu! Ochii lui Isard împietriră. Gil Bastra s-a sinucis.

— Ce?

— Rapoartele lui despre tine se află în dosarul tău. Hackerul tău a reuşit să le şteargă din dosarele Corelliene, dar nu şi din dosarele mele. Un om este cel mai bine evaluat de către duşmanii săi.

Stomacul lui Kirtan se prăbuşi încet în el însuşi.

— Acele evaluări nu au fost obiective în ceea ce mă priveşte.

— Poate, dar Bastra a fost uimitor de perspicace. A scris că te bazezi prea mult pe memorie – crezând că reținerea informațiilor poate compensa cumva o cantitate insuficientă de analiză. Pentru că ştii atât de multe – cum ar fi faptul obscur despre interacțiunea fatală dintre *lotiramină* şi *skirtopanol*, nu ai privit dincolo de linia evidentă de apărare a lui Bastra pentru a vedea cât de mult evoluaseră lucrurile. Dacă ai fi făcut-o, ai fi ştiut despre posibila sa alergie la bacta şi poate că ar mai fi fost încă printre noi. Ea expiră încet şi trase de tivul jachetei ei stacojii. Bastra te cunoştea suficient de bine ca să ştie că va muri în curând. Asta i-a dat suficientă speranță ca să îți dea informații inutile. A rezistat cât de mult a putut pentru a le da amicilor săi cât mai mult timp ca să rupă legăturile cu trecutul lor.

Agentul de informații îşi dădu seama chiar atunci că demonstrația de bravadă pe care o oferise Bastra în timpul primei lor întâlniri pe *Expeditious* nu fusese ceva fals. Fața lui Kirtan se aprinse în timp ce rememora tot ce îi spusese Bastra, de data asta chiar cu tonul batjocoritor, intact şi brutal, al bărbatului.

Ceea ce eu considerasem geniul meu în a-i descoperi erorile, fusese faptul că el se jucase cu sentimentul meu de superioritate, ducându-mă după el ca un nerf dornic de sacrificare. Timp de doi ani am fost un prost.

Revelația îl lovi suficient de puternic încât să-l facă să tremure.

— Am fost păcălit chiar mai mult timp decât cei doi ani în care i-am urmărit, nu-i aşa?

— Foarte bine, agent Loor. Expresia lui Isard se lumină uşor, ca şi cum ar fi fost pe punctul să zâmbească, dar nu o făcu. Responsabilitatea pentru amăgeala ta nu îți aparține în totalitate. Pregătirea şi îndoctrinarea noastră tind să îi facă pe agenți şi soldați să creadă în propria infailibilitate. Acest lucru s-a dovedit a fi în detrimentul Imperiului. Nu ai fost singurul care a căzut pradă acestui lucru – chiar şi răposatul Împărat a avut punctele sale oarbe.

Kirtan decise să evite invitația de a pune la îndoială înțelepciunea Împăratului, sau lipsa ei, şi în schimb continuă cu întrebarea sa anterioară.

— *Cearta* pe care au avut-o Bastra şi Horn a fost înscenată. Am crezut că motivul era prostesc şi am presupus că erau proşti pentru că erau în dezacord din cauza asta.

— Asta e chiar şi mai bine, agent Loor.

— Mă simt ca şi cum, realizând cât de prost am fost lăsându-mă folosit, pot vedea mai multă profunzime în lucruri.

— Un punct orb a fost eliminat, permițându-ți să vezi mai mult din ceea ce se întâmplă în jurul tău. Îşi trecu un deget arătător de-a lungul maxilarului. Dacă ai fi citit evaluările pe care le-a făcut Bastra despre tine în loc să le distrugi, ai fi putut să ajungi mai devreme la această revelație.

El aprobă din cap cu încredere.

— Şi i-aş fi prins până acum.

— Şi te descurcai atât de bine. Fața lui Isard se contorsionă într-o strâmbătură. Să mai bate câmpii.

Kirtan se înroşi.

— Îmi pare rău.

— E mai mare păcat că nu-ți pare cu adevărat. Îți asumi superioritate acolo unde nu există. Îşi încrucişă brațele la piept. Împăratul a presupus, de asemenea, că dacă îi va distruge pe toți Cavalerii Jedi, *Cavalerul său Jedi* – şi o mână de agenți

speciali antrenați în Forță – vor fi suficienți pentru a controla galaxia. Nu a văzut – deşi am încercat să-l avertizez – imposibilitatea de a dovedi că au fost distruşi toți Jedii şi că niciun alt Jedi nu se va putea ridica împotriva lui. Obsesia lui pentru Jedi l-a orbit cu privire la adevărata amenințare reprezentată de liderii opoziției care nu sunt mai inteligenți sau mai remarcabili decât tine. Ca atare, Imperiul se destramă, iar Rebelii amenință să suplinească Imperiul cu propria lor Noua Republică.

Kirtan aprobă din cap.

— Iar dumneavoastră doriți să restaurați Imperiul.

— Nu. Negarea ei veni suficient de rece încât să înghețe carbonita. Scopul meu este să distrug Rebeliunea. Restaurarea Imperiului poate fi realizată doar dacă sunt eliminați Rebelii, iar acest lucru poate fi realizat doar dacă le zdrobim armata, le stresăm dureros administrația şi le zdrobim spiritul. Aceste obiective sunt interconectate şi am agenți, ca tine, care lucrează la toate nivelurile pentru a-mi duce planurile la îndeplinire. Poți rezista presiunii unei misiuni atât de vitale?

Kirtan aprobă încet din cap.

— Pot. Cum pot să vă servesc?

De data asta ea zâmbi şi Kirtan îşi dori să nu o fi făcut.

— Ținta ta este să tai în inima Rebeliunii. Tu vei fi moartea *Escadrilei Vagabond*.

— Poftim? Kirtan se încruntă, întrebându-se dacă nu cumva o auzise greşit. Eu nu sunt pilot de vânătoare. Nu ştiu nimic despre *Escadrila Vagabond*.

— Ah, dar tu ai expertiza pe care o vreau şi o doresc. Ai servit pe Corellia, iar comandantul unității este Corellian.

— Wedge Antilles, ştiu. Kirtan îşi ridică mâinile. Dar asta nu înseamnă că îl cunosc. Chiar nu-l cunosc. Nici măcar nu ştiu nimic despre escadrilă.

— Dar poți să înveți.

— Da, pot să învăț.

— Şi vei învăța. Ea dădu încet din cap spre el, apoi îşi ridică brusc capul. Vei descoperi, de asemenea, că ai un interes personal în asta.

Kirtan evită o tresărire.

— Da?

— Sursa noastră din cadrul escadrilei ne spune că un prieten de-al tău este un lider de zbor de o abilitate remarcabilă.

Una dintre afirmațiile anterioare ale lui Isard îi trecu din nou prin minte. *Un om este cel mai bine evaluat de către duşmanii săi.*

— Corran Horn.

— Vezi, ştii deja mai multe despre ei decât credeai. Ysanne Isard îi aruncă o privire neutră. Accepți să fii instrumentul de distrugere a *Escadrilei Vagabond*?

— Cu plăcere, doamnă Director.

Kirtan zâmbi în sinea lui. *Cu cea mai mare plăcere, într-adevăr.*

Capitolul 13

Corran se forță să se relaxeze. Deşi Comandantul Antilles prezentase călătoria ca pe un exercițiu de astronavigație şi de salt hiperspațial, în adâncul sufletului său, Corran credea că rămăseseră nespuse multe lucruri. Era sigur că dacă ar fi plecat într-o misiune oficială de patrulare sau de escortă, Wedge le-ar fi spus acest lucru. Faptul că nu spusese nimic intra în conflict cu cerința misiunii de a-şi împacheta şi depozita echipamentul personal în X-interceptoare. Acest lucru îl făcu pe Corran să creadă că avea loc ceva mai mult decât un exercițiu. Datorită punctajelor obținute la exercițiile de antrenament, fusese promovat la gradul de locotenent şi i se dăduse comanda *Grupei Trei*. În calitate de ofițer, se aştepta ca Wedge să aibă suficientă încredere în el pentru a-i spune ce se întâmpla cu adevărat. Chiar şi aşa, având în vedere trecutul său, avea un mare respect pentru securitate, iar asta punea o frână în calea neliniştii.

Aceste îngrijorări nu mai contează. Să trec de exercițiu, asta contează.

Îndreptându-se spre ieşirea de pe suprafața cenuşie şi plină de cicatrici a lui Folor, Corran pilotă în fruntea *Grupei Trei* a *Escadrilei Vagabond*. Ooryl era în dreapta, în timp ce Lujayne şi Andoorni erau în stânga, la fel de bine eşalonați în față şi în spate. În cadrul *Escadrilei*, aveau indicativele de apel al unității de comunicații de la *Vagabond Nouă* la *Doisprezece*, deşi pentru acest exercițiu urmau să opereze ca un zbor semi-independent.

— Să ținem aproape, *Grupa Trei*. Whistler vă va trimite toate coordonatele noastre de salt şi parametrii de viteză. Puneți droizii R2 să le verifice de două ori, apoi înregistrați ruta.

Îşi verifică pe ecranul de date pozițiile primelor două *Grupe* şi pe cea a lui Tycho Celchu care venea din urmă într-o navetă capturată din clasa Lambda, *Forbidden*.

— Urmărim *Grupa Unu* pe această rută, apoi *Grupa a Doua* pe următoarea. După aceea, noi conducem, aşa că să fim pregătiți.

Membrii *Grupei* sale îşi semnalară disponibilitatea de a sări, aşa că îşi setă comunicatorul pe frecvența de comandă.

— *Grupa Trei* gata să sară la semnalul tău, *Vagabond Unu*.

— Bine. Toate *Grupele*, cinci secunde până la salt.

La răspunsul lui Wedge, Whistler începu numărătoarea inversă pentru cele cinci secunde. Corran privi secundele cum se scurgeau pe ecranul digital. Când deveni 00:00, activă hiperpropulsorul X-interceptorului şi se lăsă pe spate, în timp ce stelele umpleau fereastra. În momentul în care culoarea amenință să-l copleşească cu intensitatea ei, nava de luptă sări în hiperspațiu şi trecu dincolo de capacitatea luminii de a abuza de el.

Prima etapă avea să le ia aproximativ o oră şi îi făcea să zboare de-a lungul planului farfuriei galactice, deplasându-se împotriva vârtejului galaxiei. Cursul îi ducea din ce în ce mai mult spre Nucleu, ceea ce era bine pentru că bazele de date care conțineau informații despre pericolele de navigație deveneau din ce în ce mai bune pe măsură ce se îndreptau spre Nucleu. Şi spre Coruscant.

Corran ştia că nu capitala Imperială era ținta lor – cel puțin nu pentru acest zbor – dar era sigur că vor ajunge acolo în cele din urmă. Cu toate astea, preocuparea sa imediată era să traseze cursul pentru a treia etapă a saltului. Deşi nu i se spusese destinația finală, Comandantul Antilles îi dăduse o listă cu douăzeci de puncte de plecare şi de sosire, iar el calculase cele mai bune trasee pe care le putea vedea pentru a face acele salturi. Direcția, viteza şi durata primei etape i-au permis să elimine toate cursurile date, cu excepția a două, date lui Rhysati pentru soluția celei de-a doua etape, iar acea restrângere a punctelor finale însemna că mai avea de rafinat doar două planuri proprii. Primul său curs, care ar fi dus zborul mai departe de-a lungul discului şi în afara celei mai populate şi mai avansate secțiuni a galaxiei, fusese trasat destul de bine. Câteva grupuri de găuri negre reduseseră marja de manevră în ceea ce priveşte acest curs. Se uită din nou la el şi decise că nu putea fi rafinat mai mult de atât.

— Whistler, arată cursul pentru sistemul Morobe.

Droidul astromec ciripi în timp ce pe ecran apăreau cifre şi grafice.

— Da, ştiu că ai făcut tot ce ai putut cu acest curs. Opreşte ieşirea acolo. Bătu în sticla monitorului. La sistemul Chorax ne-ai scurtat ruta cu 0,25 de parseci. Există o singură masă planetară în acel sistem, iar soarele nu este atât de mare. Din moment ce sistemul Chorax apare atât de devreme în etapa noastră, dacă mai recuperăm încă o zecime de parsec, ar trebui să ieşim din hiperspațiu suficient de aproape de planetele locuibile ale sistemului Morobe pentru a nu fi nevoie să facem un salt în interiorul sistemului pentru a găsi gravitația ca să ne folosim de ea.

Astromecul se văicări la el, iar Corran râse.

— Ai dreptate, datele pe care le-ai folosit pentru a calcula cursul indicau să pui o distanță mai mare față de sistem, dar asta pentru că foloseşti datele comercianților şi ei se tem de pirații şi contrabandiştii care operează în sistem. Noi suntem o escadrilă de X-interceptoare. Nu avem de ce să ne facem griji.

Având în vedere că astronavigația şi salturile în hiperspațiu erau o afacere atât de complicată, cursurile erau trasate cât mai des pentru a trece pe lângă sisteme locuite, chiar dacă erau populate de inadaptați sociali şi indezirabili. Dacă un hiperpropulsor se stingea în timpul zborului sau refuza să se activeze după o corecție de curs între salturi, faptul că se aflau la o distanță de apelare a lumilor din care se putea chema cu uşurință ajutor, era o binecuvântare. Încercarea de a găsi o navă care sărea greşit într-un loc oarecare din galaxie era aproape imposibilă – aşa cum învățaseră toți cei care vânaseră legendara flotă Katana de la dispariția acesteia.

Prima etapă a călătoriei se încheie fără incidente. *Grupa a Doua*, cu Rhysati în frunte, preluă comanda de la *Grupa Unu* şi aduse escadrila pe noua sa direcție. Chiar înainte să facă saltul, Comandantul Antilles îi transmise lui Corran coordonatele pentru cel de-al treilea salt.

— Deci, până la urmă e Morobe.

Corran apelă pentru ultima oară planul de zbor, ignorând geamătul dezgustat al lui Whistler, şi îl parcurse din nou. Cursul părea cât se poate de perfect, având în vedere navele pe care le foloseau. O navă capabilă de o viteză mai mare ar fi putut reduce şi mai mult distanța de parcurs, apropiindu-se mai mult de sistemul Chorax. Viteza mai mare i-ar fi permis să reziste la influența umbrei de masă hiperspațială a stelei. Fără această rezistență, nava ar fi fost trasă înapoi în spațiul real din sistem şi, cel mai probabil, nu ar fi putut scăpa din strânsoarea gravitațională a soarelui.

— Din fericire, X-interceptoarele au suficientă putere pentru a ne trece prin ea.

Corran aruncă o privire la citirile nivelului de combustibil al reactorului său. Hipermotoarele abia sorbeau combustibil, în timp ce motoarele subluminice îl înghițeau. Rularea până la un salt hiperspațial consuma mult combustibil, deşi nu atât de mult precum manevrele într-o luptă de aproape, dar nimic din ceea ce făcuseră până atunci în călătoria lor nu fusese atât de solicitant pentru motoare sau pentru rezervele de combustibil.

Până când vom face saltul meu, vom fi încă la 87% din încărcătura completă. Mai mult decât suficient pentru a ajunge în sistemul Morobe şi înapoi acasă.

Escadrila ieşi din hiperspațiu, iar Corran îşi îndreptă manşa spre stânga.

— *Escadrilă*, întoarceți-vă la un curs de 230 de grade şi cu 12 grade sub nivel. Planul de zbor este în drum spre voi. Împinse manşa înainte până când botul X-interceptorului se scufundă uşor. Salt la viteză superluminică în cinci secunde.

Saltul în hiperspațiu pentru piciorul său păru cumva mai lin şi fără efort decât cele două anterioare. Ştia că acea senzație era o iluzie şi se întrebă despre asta pentru o clipă sau două. Îi trecu prin minte că motivul pentru care se simțea mai în largul lui cu saltul era că el îl controlase. Greşelile făcute în calcularea unui salt hiperspațial puteau fi fatale, iar lui Corran nu-i plăcuse niciodată să pună responsabilitatea pentru viața lui în mâinile altei persoane.

— Dar nu trebuie să mă îngrijorez de o greşeală în această etapă, din moment ce eu am făcut calculele. Un fluierat ascuțit din partea astromecului său îl făcu să zâmbească. Bine. Tu ai făcut calculele, fără niciun ajutor din partea mea.

Fluieratul lui Whistler deveni mai urgent. Astromecul începu să deruleze datele senzorilor pe ecranul cabinei de pilotaj, dar nimic din toate astea nu avea sens pentru Corran.

— Există o altă masă stelară în sistemul Chorax. Asta e imposibil, doar dacă…

Înainte să poată transmite un avertisment celorlalți membri ai *Escadrilei Vagabond*, întrerupătorul automat de siguranță al hiperpropulsorului se activă. Nava de luptă trecu printr-un zid alb incandescent şi pătrunse în limitele exterioare ale sistemului Chorax.

Şi chiar în mijlocul unei lupte de lumini.

Corran aruncă manşa cu putere spre babord şi o împinse înainte.

— *Vagabond Unsprezece*, rupe formația în sus. Avea încredere că Ooryl îl va urma mişcându-se în jos şi la stânga, ceea ce deschidea calea pentru ca restul escadrilei să intre în sistem. Blocați foliile S în poziție de atac.

Ridică mâna şi apăsă comutatorul cu mâna dreaptă.

— Whistler, ai identificat navele?

Micuțul droid îi răspunse cu un țipăt de urgență.

— Dă-mi orice poți.

Nava mare, Corran ştiu imediat, era un crucişător Imperial Interdictor. Cvartetul său de proiectoare de puțuri gravitaționale îi permitea să creeze o umbră hiperspațială aproximativ echivalentă cu cea a unei stele de dimensiuni normale. Interdictoarele se dovediseră eficiente în ambuscadele întinse contrabandiştilor şi piraților – iar prezența unuia dintre aceste crucişătoare triunghiulare de şase sute de metri lungime în sistemul Chorax nu era complet neaşteptată. Cu toate astea, nu fusese acolo pentru a-i prinde în capcană. În spatele crucişătorului, pe care Whistler îl identifică drept *Black Asp*, se afla un iaht stelar modificat din clasa Baudo. De aproximativ trei ori mai lung decât X-interceptorul său, iahtul avea o formă largă,

triunghiulară, care era atenuată de curbura uşoară a aripilor. Părea aproape organic la origine, de parcă ar fi trebuit să înoate prin spațiu în loc să se deplaseze cu ajutorul propulsiei ionice a motorului său dublu.

Corran văzuse o mulțime de iahturi modificate în timpul petrecut în cadrul Securității Corelliene, iar acesta îi păru chiar vag familiar. Cel mai adesea, iahturile erau modificate pentru a transporta contrabandă. Deşi nu-i plăceau contrabandiştii, îi plăcea şi mai puțin Imperiul. *Duşmanul duşmanului meu este prietenul meu.*

Whistler behăi brusc. Corran aruncă o privire pe ecran, apoi apăsă pe butonul sistemului de comunicații.

— TIE. *Mijiți*... adică interceptoare. Se pare că sunt o duzină. Privi în sus prin cupola cabinei de pilotaj şi simți panică atunci când nu putu vedea cu ochiul liber ceea ce instrumentele arătau atât de clar pe monitor. *Vagabond Unu*, care sunt ordinele?

Vocea lui Wedge se auzi rece.

— Atacă-i, dar ai grijă la armele crucişătorului.

— Am înțeles. *Vagabond Zece*, la mine.

Ooryl făcu dublu clic pe comunicator, indicând că înțelesese ordinul lui Corran. Această acțiune a lui părea, ca şi ordinul Comandantului Antilles, să nu trădeze deloc nervozitate. Gustul amar care îi alunecă pe limbă lui Corran îl surprinse, pentru că mai zburase împotriva Imperialilor în viața reală şi în nenumărate bătălii pe simulator. Niciodată nu fusese atât de rău înainte – nervos, da, dar nu era pe punctul de a-şi pierde cumpătul.

Adună-te, Corran. Mâna lui şerpui în sus şi atinse moneda pe care o purta. *Colegii tăi de escadrilă şi cei din iaht se bazează pe tine.*

Pentru că mişcarea pe care o executaseră îi dusese în jos, Interdictorul şi TIE-urile sale se apropiau deasupra liniei lor de vizibilitate. Trăgând înapoi de manşă, Corran apăsă un comutator care puse toată puterea în scutul din față.

— Toată energia în scutul frontal, comutând pe torpilele cu protoni.

O casetă de țintire apăru pe afişajul HUD şi Corran manevră X-interceptorul pentru a lăsa ținta pe interceptorul din frunte. Indicatorul de rază de acțiune scăzu pe măsură ce X-interceptorul se apropia de nava de luptă Imperială.

Uşor, uşor. Lasă-te în voie, ca la antrenament. Împinse manşa de zbor spre stânga şi încadră perfect *mijitul* care se apropia. Caseta se înroşi şi un bip strident umplu cabina de pilotaj. Corran apăsă pe trăgaci şi prima torpilă se îndreptă cu viteză spre țintă. O altă torpilă trecu pe lângă el şi se duse spre un interceptor. Ambele nave Imperiale cotiră brusc, dar torpila lui Ooryl îşi reduse ținta la foc şi fier vechi. Racheta lui Corran îşi rată ținta, aşa că trecu din nou pe lasere şi îşi uniformiză scuturile.

— Bună lovitură, *Zece*. Ai terminat un *mijit*! Trecând cu degetul peste moneda pe care o purta pe sub costumul de zbor, Corran înghiți în sec, apoi apăsă tastatura unității sale de comunicații. Acoperă-mă, mă duc după al meu.

Accelerând la maxim, Corran ridică X-interceptorul pe stabilizatoarele stânga, apoi coborî în vârtej, într-o rostogolire care îl aduse în coada interceptorului. Îşi conectă laserele din lateral astfel încât să tragă câte două odată şi declanşă o rafală care arse blindajul de pe aripile îndoite ale interceptorului, dar nu reuşi să-l distrugă. *Mijitul* derapă spre stânga, apoi se ridică într-o rostogolire care îl aduse în jurul şi deasupra liniei de zbor a lui Corran. *Dacă va continua rostogolirea asta, îl voi*

depăşi şi va ajunge pe urmele mele. Corran împinse manşa spre stânga, făcând un viraj larg care deschidea distanța față de interceptor, dar lăsa totuşi nava Imperială să se strecoare în spatele lui.

— Ooryl nu-l poate prinde, *Nouă*.

— Ştiu, *Zece*, nu-ți face griji.

Ținând un ochi pe telemetru, Corran menținu X-interceptorul pe bucla lungă. *Haide, ştii că mă vrei. Dacă ai avea torpile protonice, aş fi ioni în spațiu, dar nu ai!*

— Da, Whistler, ştiu ce trebuie să fac. Simțind că îi revine o parte din încredere, ridică din umeri. Cel puțin sunt destul de sigur că ştiu.

Pilotul interceptorului se apropie rapid şi zbură în linie dreaptă pentru a ajunge rapid în acelaşi punct din spațiu în care Corran putea ajunge mai încet cu marea lui buclă. Văzându-şi prada apropiindu-se rapid, Corran se centră şi trase înapoi de manşă, strângând considerabil virajul şi înghesuindu-şi corpul în scaun.

X-interceptorul veni peste linia de zbor a TIE-ului, la doar douăzeci de metri în spatele navei. Trăgând de manşă spre tribord, Corran roti aparatul de luptă la 180 de grade. Trase de manşă înapoi spre piept, aducând botul X-interceptorului în sus, într-o altă întoarcere care inversă cursul anterior. Nivelând nava de luptă, veni chiar pe coada TIE-ului – întoarcerea sa lungă în S îi permise să îl lase să îl depăşească cu o distanță destul de mare.

O distanță letală. Corran alinie interceptorul în vizor şi îl distruse cu două rafale laser. În timp ce bucăți din nava dezintegrată treceau pe lângă el, apăsă tasta de comunicații.

— *Zece*, raportează.

— Acoperă-l pe *Zece*. Cursul la 90 de grade.

— Te acopăr, *Zece*.

Ghidând maneta spre dreapta, văzu cum X-interceptorul lui Ooryl ieşi în fața lui şi intră în urma ionică a unui interceptor. Prima lovitură a Gandului scoase scântei şi bucăți de armură din bila centrală a navei de luptă.

Încă una, Ooryl, şi l-ai prins!

— *Nouă* şi *Zece*, rupeți imediat spre stânga! Ieşiți de acolo!

Conformarea lui Ooryl la ordinul lui Wedge veni imediat. Virajul său brusc îl duse peste linia de zbor a lui Corran, forțându-l pe acesta să tragă înapoi de manşă şi să se rostogolească la dreapta. Se nivelă şi începu un viraj la stânga, dar țipătul strident al lui Whistler umplu cabina de pilotaj. Manşa se trânti înapoi în pieptul lui Corran, imobilizându-l în scaunul de ejecție, în timp ce droidul ridica botul X-interceptorului. Roşeața se strecura în colțurile vederii lui Corran, iar presiunea manşei pe sternul său îl făcea să respire greu. Întinderea imensă a navei *Black Asp* îi umplu câmpul vizual. *Pentru toate sufletele de pe Alderaan!* Un fulger albastru de energie de tunuri ionice pătrunse şi doborî scuturile X-interceptorului. Whistler țipă, iar manşa cedă pentru o clipă, permițându-i lui Corran să acționeze.

Plesni cu putere manşa la stânga, ridicând X-interceptorul într-o rotire bruscă care puse Interdictorul sub el. Începu să tragă înapoi de manşă, pentru a-i întoarce spatele crucişătorului şi a se îndepărta cu totul de el, dar simți o furnicătură care îl străbătu când o altă explozie de ioni prinse parțial foliile stabilizatorului de la tribord. Țipetele astromecului se stinseră brusc şi Corran fu izbit de partea stângă a cabinei de pilotaj. Chiar şi fără să vadă stelele care se învârteau în jurul lui ca nişte particule de praf într-o tornadă de nisip de pe Tatooine, ştiu ce se întâmplase. Explozia de ioni

îi scosese din funcțiune motoarele subluminice din dreapta, lăsând perechea din stânga navei să funcționeze la putere maximă şi fără concurență. Acest lucru îl făcu să se învârtă în gol, complet scăpat de sub control.

Dar cel puțin sunt greu de lovit.

Explozia de ioni, pe lângă faptul că îl oprise pe Whistler, îi omorâse toate sistemele electronice din carlingă şi compensatorul de accelerație. Ştia că singurul lucru pe care îl putea face, era să-şi oprească motoarele şi să încerce să repornească. Până când avea ceva energie, *sau până când crucişătorul îi aplica o rază tractoare*, X-interceptorul se va roti ca un giroscop.

Trebuie să opresc energia.

Era mai uşor de spus decât de făcut. Panoul de oprire de urgență era amplasat în partea dreaptă a carlingii. Fiind zdrobit în partea opusă de forța centrifugă, panoul rămânea chiar dincolo de raza de acțiune a degetelor sale întinse. Strângând din dinți, Corran se împinse din peretele cabinei de pilotaj cu cotul stâng şi încercă să lovească panoul. Manşa îl trânti înapoi în loc, imobilizându-l. Corran o prinse cu mâna dreaptă şi încercă să o împingă în față. Durerea iradia din locul în care manşa îi înfipsese medalionul în stern. *S-a dus norocul meu teribil.* Manşa făcea ca respirația să-i fie dureroasă, adăugând încă o complicație inutilă la situația lui dificilă.

Un sentiment de urgență clocoti în el, anulând panica în loc să o amplifice.

— Dă-mi! Drumul!

Îşi dublă efortul de a mişca manşa. Acesta se împotrivi la început, dar Corran refuză să se lase descurajat. Concentrându-se cu fiecare fibră a ființei sale, împinse şi manşa cedă. Centimetru cu centimetru, o forță să se îndepărteze de el.

Da, sunt liber.

Corran împinse manşa cât putu de mult spre stânga, apoi o folosi pentru a se îndepărta de partea stânga a cabinei de pilotaj. Cu mâna stângă pe partea de sus a manşei, îşi ridică cotul, centimetru cu centimetru, trecând cu el pe lângă diverse întrerupătoare şi butoane care muriseră odată cu restul navei. Când brațul său ajunse deasupra vârfului manşi, se năpusti spre dreapta, lăsând manşa să-i alunece sub axilă, şi lovi cu cotul drept panoul de închidere.

Trosnetul motoarelor din stânga se stinse, lăsându-l singur cu sunetul propriei respirații în cabina de pilotaj. Nava încă se învârtea şi nu dădea semne de încetinire, iar fără frecare sau altă rezistență în vidul spațiului, ar fi continuat să se învârtă la nesfârşit. Corran se relaxă oarecum, uşurat de întreruperea motoarelor, şi fu răsplătit prin faptul că fu izbit înapoi de partea stângă a cabinei de pilotaj. Casca lui se lovi de un stâlp de rezistență, lăsându-l puțin amețit. Împreună cu greața indusă de rotație, asta îl făcu să spere că cineva îl va împuşca şi va pune capăt suferinței sale. Acea străfulgerare de disperare dură o clipă, până când o altă scânteie de durere i se răspândi dinspre stern. *Poate că mă vor ucide, dar eu nu am de gând să le uşurez sarcina.* Îşi strecură mâna dreaptă pe piept, pe lângă medalion şi umărul stâng, şi mişcă trei întrerupătoare în sus. Puțin mai departe, ridică un capac ce acoperea un buton roşu încastrat, apoi apăsă acel buton şi speră că va fi bine.

Ceea ce voia să audă era revenirea trosnetului motorului, dar ceea ce obținu a fost… nimic. *Circuitele de aprindere probabil că sunt prăjite. Trebuie să mai fie ceva ce să pot face.* Fără motoare, nu mai avea energie. Celulele de energie primară şi cele de rezervă pentru lasere aveau probabil suficientă energie în ele pentru a-i asigura cel puțin comunicațiile, jeturile de control al atitudinii şi o parte din senzori, dar să

ajungă la ele din interiorul cabinei de pilotaj prezenta o altă problemă. *Nu e ca şi cum aş putea să aterizez acest monstru şi să încrucişez manual nişte cabluri.*

Corran râse cu voce tare.

— Nu, dar *eu chiar pot* ateriza manual chestia asta.

Îşi aduse piciorul stâng în sus şi agăță cu călcâiul un mic buton de pe peretele cabinei de pilotaj. Acesta scoase o mică manetă care stătea într-o canelură. Corran îşi centră piciorul pe manetă şi o apăsă în jos. Aceasta se ridică din nou sub piciorul său şi el o împinse în jos din nou şi din nou. Din botul navei de vânătoare se auziră pocnituri metalice. Maneta era conectată la un mic generator care producea suficient curent pentru a desfăşura trenul de aterizare al navei de luptă. Extinderea acestuia nu afectă cu nimic rotirea, dar răsplata pe care Corran o spera nu avea să vină până când trenul nu se bloca în poziție. Cu o tresărire pe care o simți în toată nava, trenul de aterizare pocni în poziție complet desfăşurată. Monitorul din cabina de pilotaj se aprinse din nou, iar manşa începu să se simtă vie în mâna sa stângă.

Râzând cu voce tare, Corran luă manşa în mâna dreaptă şi o trase în partea dreaptă a cabinei de pilotaj. Rotația începu să încetinească.

Pipăi din nou medalionul cu mâna stângă. Deoarece aterizările fără energie ar fi dăunat grav majoritatea formelor de viață, extinderea trenului de aterizare al navei de vânătoare deschisese un circuit care permitea celulelor de energie primară şi de rezervă să acționeze jeturile de pe foliile S pentru manevrele simple şi să pornească motoarele repulsorlift. Celula de putere tindea să fie folosit în principal de tehnicieni pentru a muta navele în instalațiile de reparații şi întreținere, deoarece pornirea motoarelor de fuziune la putere maximă de manevră în locuri închise era în general considerată dăunătoare pentru majoritatea creaturilor vii.

Corran încercă din nou repornirea, cu aceleaşi rezultate ca mai înainte.

Diagnosticul îi spuse că pierduse unul dintre stabilizatoarele laterale Incom inversate de la tribord şi că motorul pur şi simplu nu mai pornea, nivelurile de putere fluctuând peste tot. *Nu există motoare, dar poate că am senzori şi comunicații.*

Activă acele sisteme, dar nu primi nimic de la senzori şi o mulțime de voci care acopereau statica de pe sistemul de comunicații.

— Aici *Vagabond Nouă*. Aş avea nevoie de ajutor.

Aşteptând un răspuns, activă circuitele de lansare a torpilelor protonice. Fără senzori, capacitatea sa de a lovi ceva era nulă, dar cel puțin putea să tragă o lovitură sau două. *Şi probabil că o să am nevoie de asta.*

Deasupra şi la tribord văzu *Black Asp*. *Escadrila Vagabond* se regrupase pentru a forma un ecran între Interdictor şi contrabandist. Nu-şi putea da seama câți *Vagabonzi* mai rămăseseră, iar strălucirea ocazională a luminii soarelui de pe panourile solare Quadanium ale interceptoarelor TIE îi spunea că încă mai existau câțiva *mijiți*, dar păreau să fie mult mai mulți *Vagabonzi* decât TIE-uri, iar ăsta era un semn bun. Interdictorul se aventurase în apropierea luptei, cu laserele şi tunurile sale ionice care aruncau fulgere verzi şi albastre. Fluxurile de energie umpleau spațiul, în timp ce artileriştii încercau să țintească evazivele X-interceptoare. Deşi fusese lovit destul de uşor, ştiu că manevra sa de evitare a coliziunii îl ținuse pe loc suficient de mult timp pentru ca artileriştii să-l lovească, şi asta doar pentru că se aventurase mult mai aproape de Interdictor decât ar fi trebuit.

Auzi pe jumătate o comandă prin stația de comunicații, dar nu putu să-i dea sens. Dincolo de botul navei sale, văzu o serie de lansări de torpile protonice de la X-

interceptoare. Se îndreptau spre nava mare dintr-o multitudine de unghiuri. În timp ce puterea fiecărei torpile nu reprezenta o amenințare pentru Interdictor, daunele combinate ale unei astfel de salve erau suficiente pentru a-i distruge scutul din față. Zidul concav de energie străluci într-un galben bolnăvicios înainte să facă implozie şi Corran fu sigur că văzuse mai multe torpile explodând în fuselajul Interdictorului.

— Da, *Vagabonzi*! Corran râse cu voce tare. Oh, Whistler, o să-ți pară rău că ai ratat asta.

Interdictorul îşi aduse nasul în sus pentru a îndepărta prova vulnerabilă de X-interceptoare. Putea repara scutul avariat pompând mai multă energie în el, dar asta ar fi necesitat oprirea proiectoarelor puțului gravitațional. Acest lucru, la rândul său, ar fi permis X-interceptoarelor şi iahtului să scape, transformând întregul angajament într-o remiză. *Dacă nu-i pui la socoteală pe mijiții care au fost evaporați.*

Nava mare execută o rostogolire care, combinată cu bucla, inversă cursul crucişătorului.

— Fuge. L-au alungat! Da!

Bucuria lui se stinse când îşi dădu seama că asta însemna că nava cea mare se îndrepta în direcția lui, iar interceptoarele TIE supraviețuitoare zburau în urma ei ca nişte mynoci care urmăreau un cargobot lent.

— Whistler, eşti norocos că nu vezi asta. Va fi urât.

— *Vagabond Nouă*, mă recepționezi?

— Recepționez. Corran nu recunoscu imediat vocea. Sunt pe energie parțială. Whistler e mort şi eu sunt mai orb decât un Y-interceptor.

— Aici *Vagabond Zero*. Ai *mijiți* care vin spre tine. Am marcat doi.

— Oh, alte veşti bune. Mulțumesc, *Zero*. Eşti invitatul meu. Corran îşi încovoie gâtul pentru a vedea unde se aflau Tycho şi naveta, dar nu-i putea vedea. Sunt gol aici, aşa că te rog să-i iei de pe mine.

— Nu este posibil, *Nouă*. Eliberează senzorii la 354,3.

— Ce? Corran se încruntă când văzu TIE-ul apropiindu-se. Stau aici ca un Hutt.

— Ai spus deja asta, *Nouă*. Eliberează senzorii.

Corran introduse codul de frecvență în tastatura de sub mâna stângă.

— Gata, *Zero*.

— Vânătoare fericită, *Nouă*.

Afişajul de țintire al lui Corran reveni la viață şi monitorul său arătă datele telemetrice de țintire de pe *Forbidden*. Dincolo de afişaj, Corran văzu TIE-urile făcând mişcări înşelătoare, pentru a încerca să scape de navetă, dar Tycho reuşi să țină ținta fixată pe interceptorul din frunte, în ciuda faptului că pilota o navă mai lentă şi mai puțin agilă. Afişajul deveni roşu şi Corran fredonă o imitație a tonului de țintire al lui Whistler. Apăsă de două ori pe trăgaciul de pe manşă, trimițând două torpile spre interceptorul de frunte.

— Liderul a dispărut, *Zero*, dă-mi a doua navă.

Afişajul pâlpâi, apoi Corran împinse X-interceptorul în jurul său şi lansă alte două rachete spre interceptorul încadrat cu roşu pe afişajul său tactic. Piloții Imperiali fuseseră atât de concentrați să scape de naveta din spatele lor, încât nu avură nicio şansă să reacționeze la rachetele care se îndreptau spre ei din față.

Primul pilot muri fără să poată executa nici măcar cea mai elementară manevră de evitare. Torpilele protonice trecură prin bila cabinei de pilotaj, sfâşiind

nava în bucăți şi transformând combustibilul motorului ionic într-o minge de foc umflată. Al doilea set de rachete trecu prin acea minge de foc şi distruse o aripă de pe țintă. *Mijitul* se îndepărtă, făcând salturi şi răsuciri sălbatice în spațiu. Bucăți din el zburară în gol, apoi explodă strălucitor, ştergând imaginea Interdictorului care accelera spre viteza superluminică.

— Grozavă lovitură, *Nouă*.

Corran clătină din cap.

— Ai zburat foarte bine, *Zero*. Eu am făcut partea cea mai uşoară.

— Uciderile sunt ale tale, Corran. Trei confirmate – cele mai bune de astăzi.

Pilotul Corellian ridică din umeri.

— Poate că ziua de azi nu a fost atât de ghinionistă până la urmă.

— Mă bucur că simți asta, *Nouă*.

— De ce, Căpitane?

— Ai avut cele mai multe victime. Când vom ajunge la bază, tu faci cinste.

Capitolul 14

Corran desfăcu fericit sigiliile de la cupola cabinei de pilotaj a X-interceptorului său după ce iahtul îşi opri jeturile de manevră şi ceața groasă coborî peste nave. La Chorax, iahtul se întorsese şi îl preluase, folosind echipamentul de aterizare pentru a prinde trenul de aterizare al X-interceptorului. Astfel, nava sa rămăsese agățată de corpul dorsal al iahtului ca o *viespe de noroi* pe spatele unei păsări. Situația nu-i plăcea în mod deosebit, dar era un drum lung de la Chorax la Talasea, în sectorul Morobe, şi îi plăcea ideea de a-şi lăsa în urmă nava de luptă şi pe Whistler chiar mai puțin decât să fie cărat în port. Închise toate sistemele, cu excepția sistemului de susținere a vieții, aşa că nu avea nicio comunicație cu pilotul iahtului.

Corran fusese impresionat de cât de uşoară fusese aterizarea în spațioportul primitiv. O ceață densă ascundea aproape totul, iar puținul pe care îl putea vedea pe fundalul jeturilor de manevră părea invadat de iederă de un verde închis. Vedea forme vagi care semănau cu nişte clădiri, dar majoritatea erau acoperite de suficientă vegetație încât se întrebă dacă nu cumva Noua Republică *cultivase* baza în loc să o construiască.

Se ridică şi se întinse, apoi îşi dădu jos casca şi mănuşile şi le puse pe scaunul de comandă. Sărind din cabina de comandă, ateriză greoi pe corpul iahtului. *E mai multă gravitație aici decât mă aşteptam.* Corran căută o scară pe care să coboare, dar nu găsi niciuna. În schimb, merse de-a lungul aripii curbate şi sări la sol din punctul cel mai de jos. Genunchii i se îndoiră din cauza impactului şi căzu în patru labe.

— Ori este mai multă gravitație aici decât mă aşteptam, ori lupta aceea chiar m-a epuizat.

În timp ce se îndrepta şi îşi scutura noroiul de pe genunchii salopetei roşii, ştia că ambele ipoteze erau probabil corecte. *Sunt norocos că sunt în viață.*

O trapă se deschise cu un şuierat pe partea inferioară a iahtului şi o rampă coborî încet. Corran se întoarse spre rampă, ştergându-şi mâinile pe coapse. Un Sullustan coborî primul, urmat de un droid de întreținere insectoid, de fabricație Verpină. Corran îi salută din cap, dar aceştia îl ignorară, aşteptând la baza rampei.

Corran presupuse că îl aşteptau pe căpitanul navei – o persoană despre care presupunea că era bărbat, deoarece foarte puțini dintre contrabandiştii independenți erau femei. În timp ce căpitanul cobora rampa, Corran îşi văzu presupunerea spulberată de prima vedere a unor picioare lungi şi bine conturate, învelite în cizme şi într-o salopetă albastru-închis, mulată pe corp. O centură de pistol îi înconjura talia subțire, iar părul lung şi negru îi cădea până la jumătatea spatelui. Femeia se prinse de suportul din față al rampei şi se roti cu fața la el într-o manieră lipsită de griji, iar Corran fu foarte surprins de zâmbetul care îi lumina chipul frumos.

Îşi şterse din nou mâinile pe salopetă.

— Mulțumesc că m-ai adus aici.

Ea îi întoarse zâmbetul în timp ce scurta distanța dintre ei.

— Mulțumesc pentru că m-ai salvat acolo.

— Cu plăcere. Îi întinse mâna. Sunt Corran Horn.

Ceva periculos străfulgeră în ochii ei căprui.

— Eşti rudă cu Hal Horn?

— El este... a fost tatăl meu. De ce?

— Pentru că l-a hăituit pe tatăl meu şi l-a trimis pe Kessel. Îl lovi în piept, chiar acolo unde îl lovise manşa. Dacă aş fi ştiut cine eşti, te-aş fi lăsat acolo.

Corran se dădu înapoi surprins şi pentru prima dată văzu peticul de pe umărul salopetei ei. Acesta arăta o *sea-ray Corelliană*[13] care avea o bară în locul ochilor. Din cauza firului polarizat folosit pentru a broda bara neagră a ochilor, o mică linie albă verticală trecea prin ea, mergând dintr-o parte în alta.

Cunosc acea emblemă – ştiam eu că nava asta îmi este cunoscută!

— Aia este *Pulsar Skate*. Dacă aş fi ştiut că Booster Terrik mă va aduce aici, aş fi rămas acolo.

— Văd că v-aţi cunoscut deja?

Corran se întoarse şi îl salută rapid pe Wedge.

— Da, domnule.

Femeia îşi înfipse pumnii în şoldurile înguste.

— Nu mi-ai spus cine este acest pilot pentru că ştiai că nu l-aş fi transportat, nu-i aşa?

Wedge zâmbi lejer.

— Am *bănuit* că ar fi putut exista unele fricţiuni. Ce mai faci, Mirax?

— Plătesc piesele de schimb şi combustibilul, Wedge. Mirax îl sărută pe Wedge pe obraz. De asemenea, am adunat poveşti despre tine din toată galaxia. Părinţii tăi ar fi fost mândri.

Wedge aprobă solemn din cap.

— Mi-ar plăcea să sper că da.

Ochii verzi ai lui Corran se îngustară.

— Domnule, vă daţi seama că *Pulsar Skate* este o navă cu un istoric bine documentat de contrabandă şi că Booster Terrik este unul dintre cei mai cunoscuţi contrabandişti care au plecat vreodată de pe Corellia.

Comandantul lui Corran zâmbi.

— Ştiu totul despre *Skate*, Locotenente Horn. Aveam vreo cincisprezece ani când am ajutat la înlocuirea camerei de fuziune de pe acel motor de la tribord. Tatăl lui Mirax folosea cu regularitate staţia de alimentare a părinţilor mei pentru reparaţii şi realimentare.

— Dar, Booster obişnuia să facă contrabandă cu miro...

Wedge îl întrerupse cu o privire încruntată.

— De asemenea, m-a ajutat să dau de urma piraţilor care au distrus staţia de alimentare şi i-au ucis pe părinţii mei – piraţi care au distrus-o în timp ce fugeau de Securitatea Corelliană şi pe care CorSec nu i-a prins niciodată.

— Şi asta face ca totul să fie în regulă?

— Nu, Locotenente, doar pune lucrurile în perspectivă. Wedge o îmbrăţişă pe Mirax în jurul umerilor. Mirax nu este tatăl ei. De când s-a retras el, ea se ocupă de o mulţime de provizii pentru Alianţă. Apoi se întoarse şi îi aruncă ei o privire dură. Şi nici Corran nu este tatăl lui. Dacă nu ar fi făcut nişte ajustări de ultim moment la cursul pe care îl luasem, nu am fi ajuns în sistemul Chorax la timp pentru a vă salva.

Mirax aruncă o privire spre pământ. Furia din expresia ei se mai domoli puţin,

[13] Sea-ray – Creatură acvatică nativă de pe Corellia.

ajutată de culoarea care îi urca în obraji.

— Ai dreptate, Wedge. Încă mai sângerez de pe urma stresului de a fi atacată aşa. *Black Asp* a apărut din hiperspațiu chiar pe vectorul meu de ieşire şi m-a țintuit pe loc. Cineva m-a vândut.

Corran pufni pe nas.

— Nu există onoare printre hoți.

Wedge se încruntă la el.

— Mai degrabă creditele Imperiale cumpără mai multă loialitate decât promisiunea creditelor Alianței.

Mirax ridică din umeri.

— Pentru unii dintre noi, aceste promisiuni sunt mai sigure decât să lăsăm Imperiul să ne pună în cârlige. Îi întinse mâna lui Corran. Vreau să-mi cer scuze pentru comportamentul meu, Locotenente.

Corran îi strânse mâna.

— Scuzele sunt acceptate şi îmi cer şi eu scuze. Sunt încă zdruncinat după ce am fost atacat de un crucişător. R2-ul meu este terminat şi sunt puțin îngrijorat...

Ea zâmbi şi o parte din tensiunea din pieptul lui se mai domoli.

— Înțeleg. Dacă te pot ajuta în vreun fel.

— Apreciez oferta. Corran se uită la Wedge. Probabil că ar trebui să mă ocup de descărcarea X-interceptorului şi de repararea lui Whistler.

— Imediat, Locotenente, vreau să vorbesc cu tine mai întâi. Arătă cu un deget spre *Pulsar Skate*. Mirax, ştii încotro se îndrepta transportul tău?

— Trebuia să mă întâlnesc cu o navă pentru transfer sau coordonate. Ea ridică din umeri. Conform manifestului de zbor, erau o mulțime de lucruri esențiale pentru înființarea unei baze. Probabil că le-ai putea folosi pe majoritatea aici.

— Nu mă îndoiesc de asta. Wedge scoase un comunicator cilindric dintr-un buzunar al costumului de zbor şi îl activă cu degetul mare. Antilles către M-3.

— Aici M-3, domnule. Încerc să dau de dumneavoastră de când am aterizat...

Wedge îşi dădu ochii peste cap.

— Sunt sigur că ai încercat. Nu avem timp să asta acum. Vreau să aduci aici o echipă de salvare cu o macara de ridicare pentru a lua X-interceptorul lui Horn şi unitatea R2. De asemenea, trebuie să iei şi încărcătura lui *Pulsar Skate*. Află unde se ducea acel transport de provizii şi vezi dacă nu poți aranja ca ceea ce ne trebuie să rămână aici.

— Da, domnule. După cum spuneam, domnule...

— Antilles terminat. Wedge închise comunicatorul şi îl băgă din nou adânc în buzunar. Tycho a spus că nu a avut probleme cu droidul în timpul călătoriei până aici, dar de ce nu, nu-mi pot imagina.

Mirax arcui o sprânceană spre Wedge.

— Aşa că l-ai trimis aici ca să vorbească cu mine?

— Crede-mă, nu este cel mai rău droid de protocol al nostru, nici pe departe. Wedge îi făcu cu ochiul. Dă-i doar datacardul, retrage-te pe *Skate* şi amenință că-l împuşti dacă vine la bord.

— Asigură-te că tragi de două ori.

— O să țin minte asta, Locotenente. Mirax oftă. Nu ar fi mai uşor dacă aş descărca manifestul în computerul vostru central?

Wedge tresări.

— În acest moment el este computerul nostru central.

— Adevărat, aici nu este chiar ca pe Coruscant. Face ca lumile de pe Inelul Exterior să pară civilizate.

— Mă bucur că înțelegi. Wedge îi aruncă un salut scurt. Vom vorbi mai târziu, Mirax. Locotenente, te rog, urmează-mă.

Corran veni lângă comandantul său.

— Ați vrut să-mi spuneți ceva, domnule?

— Niciodată nu va fi la fel ca prima dată. Wedge zâmbi. Să înfrunți nave de luptă e una, dar să lupți în umbra unei nave capitale, e suficient pentru a epuiza pe oricine.

Poate că asta era diferența dintre această dată şi celelalte.

— Apreciez perspectiva, domnule.

— Am vrut, de asemenea, să te felicit pentru modul în care te-ai recuperat acolo. Ai fost într-o poziție foarte dificilă şi ai ieşit din ea destul de bine.

— A fost mai mult noroc decât orice altceva, domnule. Dacă cea de-a doua explozie m-ar fi prins în plin, m-aş fi trezit capturat de acel Interdictor şi Talasea ar fi fost sub asalt.

— Spune-i cum vrei, domnule Horn, te-ai descurcat bine. Wedge clătină din cap. Faptul că ai distrus acele două interceptoare după ce sistemele erau terminate a fost foarte impresionant.

— Aşa cum i-am spus Căpitanului Celchu, el a făcut partea cea mai grea, eu doar am apăsat pe trăgaci. Dacă s-ar fi rupt de dispozitivul lui de țintire, nu i-aş fi lovit niciodată. Bărbatul mai tânăr se încruntă. Asta mă duce la o întrebare, domnule.

— Da?

Corran se opri şi o ceață cenuşie se învârti între cei doi.

— Căpitanul Celchu a reuşit să fixeze ținta pe cele două interceptoare. De ce nu le-a distrus el însuşi?

Wedge ezită, punându-l instantaneu pe Corran în gardă.

— *Forbidden* este modificat în scopuri de antrenament pentru a simula profilul unei canoniere de asalt. Deşi are pachetul de senzori pentru rachete, nu transportă niciuna şi nici nu ar putea să le lanseze dacă ar avea.

— Atunci de ce nu le-a luat cu laserele? Navetele din clasa Lambda au lasere.

Răspunsul lui Wedge veni încordat şi cu o urmă de frustrare.

— *Forbidden* nu are.

Corran aruncă o privire spre pământ.

— Comandante, am văzut Securitatea Alianței escortându-l pe Căpitanul Celchu pe Folor. El nu a avut niciodată arme complet alimentate pe Z-95 Headhunter şi îmi spui că navetei sale i-au fost scoase laserele, în ciuda faptului că am călătorit prin sectoare disputate ale Nucleului? Ce se întâmplă aici?

Wedge inspiră adânc, apoi lăsă aerul să iasă încet.

— Ai mai spus cuiva despre escortele de securitate?

— Nu, eu...

— Locotenente, vreau să înțelegi două lucruri: În primul rând, am cea mai mare încredere în Căpitanul Celchu. Nu am nicio rezervă – niciuna în ceea ce îl priveşte pe el, serviciul său, abilitățile sale sau angajamentul său față de Alianță. Ai înțeles?

— Da, domnule.

— În al doilea rând, problema la care faci aluzie este una privată, care îl priveşte doar pe Căpitanul Celchu. Din această cauză, el a fost de acord să i se impună limitări. Discutarea acestei probleme este la latitudinea lui, dar atât el, cât şi eu, credem că aducerea în discuție a acestei probleme nu va face decât să distragă atenția escadrilei.

De parcă faptul că nu ştiu nu mă va distrage.

— Asta înseamnă că nu-l pot întreba despre asta?

Wedge îşi încrucişă brațele la piept.

— Corran, ai fost ofițer de poliție, aşa că suspiciunea îți vine uşor, iar încrederea nu. Pune-ți această întrebare – dacă ai putut avea încredere în el ca să te ajute să distrugi acele două interceptoare, nu crezi că poți avea încredere în el în toate privințele? Nu era obligat să te salveze, dar a făcut-o, ştiind foarte bine că era la fel de mort ca şi tine dacă interceptoarele se întorceau împotriva lui.

— Vă înțeleg punctul de vedere, domnule. Corran aprobă încet din cap. Asta nu înseamnă că nu pot să nu întreb, dacă nu îmi ordonați împotrivă, dar nu voi spune nimănui altcuiva despre asta. Şi dacă Căpitanul refuză să-mi răspundă la întrebări, va trebui să las lucrurile aşa cum sunt, cred. Mi-a salvat viața. Îi datorez măcar atât.

— Bine.

— Încă un lucru, domnule.

— Da, Locotenente?

Corran se uită înapoi spre *Pulsar Skate*.

— Ați menționat că Securitatea Corelliană nu i-a prins niciodată pe pirații care au distrus stația Gus Treta şi v-au ucis părinții. Tatăl meu s-a ocupat de acest caz şi a lucrat din greu la el. Nu s-a dat bătut, doar că nu avea legături în cealaltă parte a legii. Înghiți în sec. Cred că, dacă tatăl meu ar fi ştiut că Booster Terrik v-a ajutat să-i găsiți, ar fi lăsat-o mai moale şi Booster nu ar fi făcut închisoare în minele de mirodenii.

Wedge întinse mâna şi îl plesni uşor pe umăr pe Corran.

— Este clar că Booster nu era un Jedi, nici vreun bastard Sith, iar perioada petrecută pe Kessel l-a scos din afaceri. Într-o clipă de sinceritate, Mirax va recunoaşte probabil că cei cinci ani pe care i-a petrecut în întuneric i-au făcut bine tatălui ei.

— Mă îndoiesc că eu şi ea vom avea multe momente de sinceritate, domnule.

— Serios? Cred că voi doi v-ați înțelege destul de bine împreună.

— Tații noştri se urau deschis unul pe celălalt. Nu e cea mai bună bază pentru o prietenie de durată. Corran clătină din cap. În plus, ea este prietena ta...

— Dar este doar o prietenă. Mai mult ca o soră, din moment ce stătea cu noi atunci când tatăl ei făcea curse periculoase.

Ca o soră pentru ofițerul comandant – ăsta e un stimulent pentru a o cunoaşte.

Corran zâmbi.

— Voi lua asta în considerare, domnule.

— Fă-o, Locotenente. Să ai prieteni nu strică niciodată.

— Domnule, domnule!

Amândoi bărbații îşi ridicară privirea când M-3 se materializă din ceața Talasiană. *Culoarea lui întunecată pe această lume întunecată... nu-l invidiez pe comandantul care încearcă să evite să aibă de-a face cu droidul aici.*

Wedge se uită la Corran şi Corran ştiu imediat că se gândiseră la acelaşi lucru.

— M-3, bine, te las să discuți cu Locotenentul Horn despre X-interceptorul său. Caută-mă după aceea.

Corran citi un *dacă poți* în zâmbetul lui Wedge, în timp ce liderul *Escadrilei Vagabond* se întorcea şi pleca.

— Cum doriți, domnule. Droidul întrerupse salutul, apoi îşi târî picioarele pentru a se întoarce spre Corran. În legătură cu X-interceptorul dumneavoastră. Domnule, avariile nu sunt atât de mari.

— Cum rămâne cu Whistler?

— Ah, unitatea R2. Droidul îşi înclină uşor capul în lateral. Whistler va fi bine. S-a oprit singur înainte să o facă explozia de ioni – asta în virtutea faptului că a fost la un pas de a fi ratat. Trebuie să spun, domnule, că am crezut...

— Da, M-3, apreciez asta, dar va fi bine?

— Cred că da, domnule, deşi a fost cât pe ce.

— Cât pe ce? întrebă Corran, regretând instantaneu invitația pe care i-o făcuse lui M-3 de a da explicații.

— Ei bine, domnule, un cuplaj de putere a fost polarizat negativ, împiedicând o repornire automată. Mulți ar considera asta o problemă minoră. Cuplajul va trebui să fie supus unei termo-recondiționări, dar avem aici facilitățile necesare pentru asta, deoarece coloniştii obişnuiau să folosească agrodroizi şi această lume are nişte furtuni feroce în sezonul ploios.

— Fascinant, într-adevăr, M-3. Corran zâmbi lejer. Ar trebui să-l rogi pe Comandantul Antilles să te lase să informezi escadrila despre climatologia acestei lumi. *Ai vrut să mă foloseşti pentru a scăpa de droid, nu?* Cere-i-o, vorbesc serios.

— Să i-o cer? Oh, Doamne.

— Insist. Cincisprezece sau douăzeci de minute de discuție cu el ar trebui să-l convingă de necesitatea ei. Corran aprobă solemn din cap. Acum, în legătură cu X-interceptorul meu. Mi-a explodat un stabilizator lateral inversat.

— Aşa este, domnule. M-3 îi înmână lui Corran un datapad. Am descărcat formularele de rechiziție pentru piesă în acest datapad. Dacă le veți completa, împreună cu un raport despre incident, îl voi pune pe Căpitanul Celchu să revizuiască formularele şi pe Comandantul Antilles să le semneze. Vom transmite informațiile domnului General Salm. Ar trebui să avem piesa într-o lună sau cel mult două.

Lui Corran îi căzu falca.

— O lună sau două?

— Cu condiția să aibă piesa şi să nu fiți împins înapoi în lista de priorități.

— Lista de priorități?

— Da, domnule. V-ați adus singur X-interceptorul şi nu ați semnat niciodată oficial trecerea lui în proprietatea Alianței. Pentru a împiedica indivizii să folosească Alianța ca depozit de întreținere, regulamentul 119432, subsecțiunea 5, paragraful 3 prevede: *Navele care nu aparțin Alianței şi care sunt aliate sau lucrează sub comanda unui lider al Alianței vor primi piese de schimb şi întreținere la discreția Comandantului şi/sau a ofițerului superior responsabil cu piesele de schimb şi cu aprovizionarea pentru navele respective. În cazul în care navele respective sunt avariate în cadrul unor acțiuni care nu au fost planificate sau aprobate în prealabil (a se vedea secțiunea 12, paragraful 7 pentru o listă de excepții), toate daunele sunt considerate ca fiind legate*

de alte nave decât cele ale Alianței şi urmează să fie reparate numai după ce au fost finalizate reparațiile autorizate pentru navele avariate în urma unor acțiuni aprobate. Acum, excepțiile...

— Stai aşa, M-3. Corran îşi masă tâmplele. Asta este singura modalitate de a obține un stabilizator nou?

— Domnule, cunosc bine regulamentele a peste şase milioane de organizații militare şi paramilitare diferite şi nu există nimic care...

Pilotul lovi cu un deget în pieptarul negru al droidului şi asta opri litania.

— M-3, trebuie să existe mai multe stabilizatoare laterale inversate decât avem noi în toate navele şi depozitele Alianței. Navele Z-95 Headhunters şi speederele Incom T-47, folosesc ambele aceeaşi piesă. De fapt, probabil că există pe aici vreo epavă de T-47.

— S-ar putea, domnule. Droidul îşi roti capul în cerc pentru a scana întreaga zonă. Voi pregăti formularele prin care se solicită o cercetare generală a sectorului local.

Lăsând jos datapadul, Corran se întinse şi apucă capul droidului cu ambele mâini. Apoi trase spre el deschiderea facială a lui M-3.

— Nu înțelegi ce vreau să spun, M-3. Formularele şi solicitările vor lua timp. Fără această piesă, nu pot zbura. Dacă nu pot zbura, voi fi blocat în această ceață şi la sol şi asta îmi va face viața mizerabilă şi nu vreau asta. Sunt piese de luat...

— Şi regulamente care trebuie respectate.

— La naiba cu regulamentele!

Droidul se retrase cu un pas şi condensul de pe cap îl ajută să scape.

— Domnule, dintre toți membrii *Escadrilei*, aş fi crezut că dumneavoastră veți aprecia respectarea regulamentelor!

Corran suspină.

— Regulamentele îşi au locul lor, dar nu şi atunci când fac rău. Nu poți să *scotoceşti* după piesa sau ceva de genul ăsta?

Droidul îngheță pe poziție, lumina intermitentă din ochii săi fiind singurul indiciu că încă mai lucra. Pilotul se bucură de încetarea pălăvrăgelii droidului, dar aceasta continuă mult mai mult decât auzise până atunci în prezența droidului.

Clipitul ochilor deveni asincron, iar acest lucru îl îngrijoră puțin pe Corran.

— M-3?

Ochii droidului se întunecară pentru o clipă, apoi membrele şi capul i se smuciră ca şi cum ar fi fost lovit de fulger.

— M-3?

Ochii se luminară din nou şi Corran ar fi jurat că erau puțin mai strălucitori.

— Protocolul de *scotocire* angajat, domnule. Droidul se aplecă şi recuperă fără probleme datapadul. Aruncă o privire pe el, apoi clătină din cap. Voi trimite o rechiziție prin canalele oficiale, dar cred că pot să vă găsesc ceva, mai repede decât orice am primi de la Comandament. Sunteți pilot, iar treaba mea este să vă fac să continuați să zburați. Considerați că am făcut-o.

Chiar şi vocea îi părea diferită lui Corran.

— M-3, eşti în regulă? Te-a afectat umezeala?

— Sunt bine, domnule. Umiditatea nu e o problemă. O lumină din ochi se aprinse şi se stinse. Poate un mic virus, dar nu e nimic îngrijorător.

Oare droidul ăsta tocmai mi-a făcut cu ochiul?

— Eşti sigur?

— Da, domnule. Droidul salută cu eleganță. Dacă nu mai aveți nimic altceva, domnule, mă voi ocupa imediat de problemă. Şi o să vă trimit echipamentul la locul de asamblare, domnule.

— Mulțumesc, M-3. Corran îi întoarse salutul. Poți pleca.

Droidul se întoarse brusc pe călcâie şi plecă. Corran se uită după el, apoi tremură.

— Ooryl nu credea că e atât de frig aici.

Corran se întoarse şi îl văzu pe Gandul de culoare gri-verzuie stând în spatele lui. *Încă unul care se amestecă în această ceață.*

— Nu e frig, Ooryl, doar oboseală. A fost o zi lungă, plină de surprize.

— Qrygg a vrut să-şi ceară scuze că te-a abandonat. Gandul îşi strânse mâinile cu penitență. Qrygg era prea ocupat să se ferească de interceptoarele de pe coada lui Qrygg ca să vadă că nu erai acolo.

— Ai urmat ordinele, aşa cum aş fi făcut-o şi eu.

— Qrygg îți va da un semn al regretului lui Qrygg.

Corran aruncă un braț în jurul umerilor exoscheletici ai Gandului.

— Să-ți spun ceva. Condu-mă înapoi la cantonament şi lasă-mă să dorm opt ore bune şi vom fi chit. Îți va alina asta vinovăția tipică de Gand?

— Ooryl găseşte asta acceptabil.

— Bine. Corran îşi trecu mâna stângă prin ceață. Deschide drumul, Ooryl, şi de data asta promit că te voi urma.

Capitolul 15

Ofițerul servil şi dolofan se holbă la Kirtan Loor, ochii săi aruncând proiectile laser.

— Văd că ordinele sunt toate întocmite cum trebuie, dar nu mi-a plăcut niciodată ca agenții serviciilor de informații să se amestece în afacerile flotei.

— Apreciez îngrijorarea dumneavoastră, domnule Amiral Devlia, precum şi dorința dumneavoastră de a vă întoarce din pensie în serviciul Imperial, dar în acest moment securitatea Imperială trebuie să aibă prioritate, ceea ce, cred că sunteți de acord, este foarte important.

Omulețul îşi perie mustața cenuşie cu un deget şi expresia lui se mai domoli.

— Am spus-o doar ca să ne înțelegem.

— Bineînțeles.

Lui Kirtan nu-i păsa prea mult de preocupările Amiralului, dar crucişătorul Interdictor *Black Asp* era sub comanda lui Devlia. Raportul său despre faptul că fusese prins într-o ambuscadă de o escadrilă pe care o identificase ca fiind *Escadrila Vagabond* îl adusese pe Kirtan tocmai de pe Coruscant la Vladet, în sistemul Rachuk, pentru a vorbi cu Căpitanul navei *Black Asp*, Uwlla Iillor. Bănuia că o mare parte din disconfortul lui Devlia față de vizita sa venea din cauză că îl forța pe Amiral să aibă de-a face cu Iillor, una dintre femeile care se ridicase la comandă pentru a umple golurile lăsate în Marina Imperială după dezastrul de la Endor.

Agentul de informații se trezi nerăbdător să o cunoască pe Căpitanul Iillor. În timpul călătoriei de pe Coruscant îi citise dosarul, precum şi pe cel al Amiralului Devlia şi al majorității personalului superior de comandă. Dosarele erau o schimbare binevenită față de urmărirea diverselor zvonuri despre *Escadrila Vagabond*, dar dosarul ei îl intrigase în mod deosebit. Studiindu-l, surprinse indicii despre cât de energică trebuie să fi fost pentru a urca în Marina Imperială mult mai departe decât ajunsese înainte de moartea Împăratului.

Devlia se ridică în picioare şi îşi netezi jacheta gri peste burta rotundă.

— Şi îți spun aici şi acum că voi opri orice întrebare care mi se pare deplasată.

— Înțeleg asta, domnule. *Visează cât vrei, Amirale.*

Devlia îl conduse pe Kirtan din biroul său spațios, pe un hol îngust din conacul care adăpostea personalul de comandă. Amiralul îl precedă într-un mic birou care fusese transformat în sală de conferințe prin adăugarea unei mese mari care domina încăperea. Cutii pline cu datacarduri încă mai căptuşeau rafturile încorporate şi Kirtan gândi că era o bibliotecă mai mare decât s-ar fi aşteptat să găsească pe o planetă ca Vladet. Devlia îşi asigură singur scaunul din capul mesei, apoi făcu un semn cu mâna spre femeia care stătea în capătul celălalt.

— Căpitane Iillor, acesta este agentul Kirtan Loor. Vrea să îți pună câteva întrebări despre ambuscadă.

— Da, domnule. Femeia cu părul şaten îl privi pe Kirtan fără nicio urmă din privirea hăituită pe care majoritatea oamenilor o dobândeau atunci când li se spunea că serviciile de informații doreau să-i interogheze. Voi ajuta dacă voi putea, agent Loor.

Vocea ei avea o tentă care susținea provocarea din ochii ei negri. Kirtan presupuse că lipsa ei de teamă venea după ani în care fusese pe pista *Nu-Non-umani* a Marinei. Prejudecata Imperiului împotriva extratereştrilor şi a femeilor atinsese un nivel de rafinament fără precedent în Marina Imperială. Iillor fusese trimisă să servească sub comanda Colonelului Thrawn şi a unei serii de alți ofițeri superiori extratereştri înainte să i se dea o navă proprie. Ar fi rămas blocată pe acel crucişător din clasa Carrack – dacă înfrângerea de la Endor nu ar fi făcut ca nevoia de ofițeri competenți să fie atât de mare, încât supraviețuitorii personalului de comandă au reevaluat personalul şi au acordat comenzile în funcție de o oarecare aparență de merit.

— Sunt sigur că aşa va fi, Căpitane. Aş dori să primesc toate rapoartele pe care le-ați depus în legătură cu această acțiune, precum şi orice înregistrări holografice ale acesteia, împreună cu orice interceptări de comunicații. Merse în jurul părții stângi a mesei, apoi se întoarse spre Devlia. Cu permisiunea domnului Amiral, bineînțeles.

Bătrânul aprobă din cap.

— Foarte bine. Dacă nu vă deranjează, vă rog să-mi spuneți ce s-a întâmplat.

— Pot să iau loc?

— Vă rog. Kirtan zâmbi, dar rămase în picioare. Făceți-vă comodă.

Căpitanul Iillor se aşează şi îşi întoarse scaunul astfel încât să-i ofere profilul lui Devlia.

— Aveam informații că un contrabandist care transporta provizii pentru Rebeli era aşteptat în sistemul Chorax la o anumită oră şi că va pleca după ce va lua nişte provizii de acolo. Am trimis o navetă pentru a monitoriza situația contrabandistului, în timp ce am plasat *Black Asp* la marginea sistemului. Când *Pulsar Skate* a început să se îndrepte spre ieşirea din sistem, am făcut saltul cu *Black Asp* şi mi-am pornit proiectoarele gravitaționale G7-x.

Kirtan se încruntă.

— Saltul în interiorul sistemului este o tactică destul de neobişnuită, nu-i aşa?

Iillor clătină din cap.

— Am văzut că a fost folosită cu mare succes în Sectorul Necunoscut. A funcționat şi la Chorax, pentru că *Skate* nu avea nicio idee de unde venim. Le-a luat aproape şase secunde să înceapă manevrele de evitare. Mi-am luat libertatea de a opri folosirea tunurile noastre ionice asupra navei în tot acel timp. Apoi, au intrat în sistem o duzină de X-interceptoare. Mi-am desfăşurat escadrila de interceptoare, dar niciunul dintre piloți nu are material pentru Academie. Ar fi fost devorați, aşa că am adus *Black Asp* şi am reuşit să dezactivez un X-interceptor. Apoi, însă, restul au ecranat *Skate* şi mi-au lovit scutul din față cu o salvă de torpile protonice. Scutul a căzut şi am pierdut două baterii laser. A trebuit să aleg între a-mi întări scuturile sau a păstra proiectoarele operaționale. Am ales prima variantă, am recuperat cinci interceptoare şi am făcut saltul în hiperspațiu.

Devlia se aplecă în față.

— O aşteptau pe *Black Asp*. Au ieşit din hiperspațiu chiar deasupra ei.

Kirtan îşi mângâie bărbia.

— Nu cred că un lucru stabileşte celălalt. Nu văd nicio dovadă a vreunei ambuscade.

Capul lui Iillor se ridică.

— Asta i-am spus şi eu domnului Amiral.

— Sunteți amândoi orbi.

— Cred, domnule, cu tot respectul, că faceți presupuneri nejustificate. Kirtan începu să se plimbe pe lângă marginea mesei, trecând prin spatele Amiralului şi înapoi. Crucişătoarele Interdictor sunt proiectate să scoată navele din hiperspațiu. Desigur, numai atunci când ruta este cunoscută în avans pot fi poziționate în aşa fel încât să facă acest lucru să fie posibil. În acest caz, din moment ce *Black Asp* se afla în sistemul Chorax special pentru a împiedica o navă să intre în hiperspațiu, ați ales să renunțați la una dintre funcțiile sale principale.

— Absurd!

Este exact genul de greşeală pe care aş fi făcut-o şi eu înainte. Kirtan îşi permise un uşor zâmbet.

— Gândiți-vă mai bine. Dacă ați alege să prindeți în ambuscadă un crucişător Interdictor, ai face-o cu o singură escadrilă de X-interceptoare?

Fața lui Devlia se înroşi.

— Poate că nu aş face-o, dar eu am un antrenament pe care majoritatea ofițerilor Rebeli nu-l au.

— De acord, domnule, dar Rebelii nu sunt lipsiți de o conducere înțeleaptă.

Kirtan lăsă nerostite aluziile la Yavin şi Endor, dar văzu, după expresia lui Devlia, că bătrânul se prinsese oricum.

— Aş putea întreba de ce şi-ar pierde timpul Rebelii atacând un crucişător Interdictor? Nu vreau să fiu lipsit de respect față de tine, Căpitane Iillor, sau față de nava ta, dar acțiunea Interdictoarelor nu este deloc paralizantă pentru Rebeliune. Principalele noastre flote de luptă asigură garnizoana unor lumi cheie, precum Corellia şi Kuat, aşa că nici măcar prădarea Interdictoarelor nu este probabil să îi atragă.

Iillor nu zâmbi, dar încuviințarea din cap nu mai era la fel de rigidă ca înainte.

— Presupunerea mea a fost că am suferit ghinionul de a scoate un convoi din hiperspațiu, dar domnul Amiral a considerat improbabilă o astfel de coincidență.

Kirtan zâmbi.

— Domnul Amiral, în ciuda acestei erori de judecată, este suficient de formidabil pentru ca să cred că Rebelii ar fi complet nebuni să opereze în zona sa de comandă.

Devlia îşi deschisese gura pentru a protesta față de prima jumătate a afirmației lui Kirtan. A doua jumătate, pe care Kirtan o adăugase ca o acoperire pentru vanitatea bărbatului, opri comentariul Amiralului şi îi închise gura.

Agentul de informații se concentră din nou asupra Căpitanului Iillor.

— Cum i-ați identificat ca fiind din *Escadrila Vagabond*?

— Interceptările de comunicații arată că foloseau indicativul de apel *Vagabond*. Datele vizuale nu sunt foarte bune, dar există un blazon unic al unității pictat pe foliile S. Cercetările preliminare o corelează cu o stemă despre care se spune că este cea a *Escadrilei Vagabond*. De asemenea, *Pulsar Skate* este o navă cu legături Corelliene, la fel ca Wedge Antilles. Iar piloții erau buni – mi-au doborât şapte dintre interceptoare, iar ultimele două au căzut din cauza unui X-interceptor care era mort.

Devlia se lăsă pe spate.

— Interesant, dar circumstanțial, după cum sunt sigur că agentul Loor va fi de acord.

— Circumstanțial, da, dar convingător.

Tot ceea ce-i spusese ea despre escadrila care atacase *Black Asp* părea să indice că era *Escadrila Vagabond*. Kirtan se îndoia că vreo altă unitate din Rebeliune ar fi purtat indicativul *Vagabond*, iar datele de pe blazon trebuiau verificate. Cu toate astea, nu erau concludente. *Este, totuşi, un început.*

— Căpitane, naveta ta a rămas în sistem şi a monitorizat escadrila pentru vectorul şi viteza de ieşire?

Iillor se încruntă.

— Nu, iar Locotenentul Potin a fost mustrat pentru că a fugit atunci când nu era amenințat. Am date despre vectorul şi viteza de intrare, iar acestea sunt triangulate cu datele de pe navetă.

— Atunci, e ceva.

— Mă voi asigura că le veți avea la timp pentru întoarcerea la Centrul Imperial, agent Loor. Devlia se ridică. Presupun că nu mai vrei nimic altceva.

— Vreau să vorbesc cu piloții care au zburat împotriva X-interceptoarelor, precum şi să examinez toate datele înregistrate de interceptoarele care au fost distruse.

— Voi avea grijă ca interviurile să fie aranjate imediat.

— Nu vă grăbiți, domnule Amiral. Următoarele două sau trei zile vor fi îndeajuns.

Expresia bătrânului se acri.

— Rămâi atât de mult timp?

— Mai mult chiar, bănuiesc. Kirtan zâmbi larg spre Amiral. Dacă *Escadrila Vagabond* operează în această zonă, şi cred că aşa este, voi pleca doar după ce îi vom găsi şi îi vom distruge, şi nicio clipă mai devreme.

Capitolul 16

În numai două săptămâni, în timp ce cererea oficială pentru un nou stabilizator lateral cu inversare lâncezea într-o uitare birocratică, M-3 găsi o pereche de stabilizatori laterali cu inversare pe care *Pulsar Skate* le aduse la a doua sa cursă spre Talasea. Tehnicianul Verpin al *Vagabonzilor* folosi noile piese pentru a înlocui piesele mai vechi, deteriorate. Când le sincroniză, Zraii reuşi să îmbunătățească lucrurile, astfel încât Corran observă o creştere cu cinci procente a puterii la turație maximă, cu o reducere de trei procente a consumului de combustibil.

Corran acceleră uşor, egalându-şi viteza cu cea a lui Ooryl.

— *Grupa Trei* la conducere – suntem toți în formație, domnule.

— Recepționat, *Nouă*. Aşteptați.

— Cum ordonați, *Lider*.

Corran zâmbi larg în sinea lui. Pe vremea când era în CorSec, urâse misiunea de escortă, dar după două săptămâni la sol, s-ar fi oferit voluntar să meargă după Stelele Morții chiar dacă ar fi fost înşirate în jurul sistemului ca nişte perle la un colier. Chiar şi în timpul cât fusese fugar de pe Corellia, reuşise să zboare cel puțin o dată pe săptămână, chiar dacă asta ieşea cu mult din profilul identității pe care i-o crease Gil Bastra.

Se întoarse şi se uită înapoi la Whistler.

— A venit M-3 cu vreo informație pe baza analizei sale a identității pe care mi-a creat-o Gil?

Un ciripit jalnic veni ca răspuns în timp ce cuvântul *Nu* apăru pe afişajul său.

— Da, nici mie nu-mi place ideea de a nu-l mai vedea niciodată pe Gil. Aruncă o privire la monitorul senzorului său. *Doisprezece*, mai bagă un pic acolo, rămâi în urmă. Probleme?

— Nicio dificultate. Mă conformez.

— Bine. Stai aproape. Această misiune ar trebui să fie suficient de uşoară încât să o poată face şi un păstor de nerfi, dar cealaltă parte va fi mai grea, aşa că trebuie să fim atenți.

În ciuda tonului lejer din vocea lui, ştia că lucrurile puteau deveni urâte.

Agenții Alianței efectuaseră sondaje în lumile Nucleului pentru a evalua climatul politic şi pentru a determina puterea forțelor Imperiale care le protejau. La o cursă de întoarcere spre baza lor de operațiuni – cunoscută de piloți doar sub numele de *Baza Black Curs*, fără a i se specifica locația din motive de securitate – dădură peste crucişătorul de atac *Havoc*. Rebelii aterizară pe o mică planetă junglă din sistemul Hensara. Îşi scufundaseră nava, o fregată vamală Imperială modificată, într-un lac adânc şi nu dispuneau de echipamentul necesar pentru a repara avariile, care să le permită să o pună din nou în mişcare.

Havoc adusese la sol un *păşitor* Imperial şi doi cercetaşi împreună cu două plutoane de trupe de şoc. Deşi progresul lor raportat în căutarea Rebelilor fusese lent, începuseră relativ aproape de lac, aşa că descoperirea navei era doar o chestiune de timp. Alianța se împăcase cu pierderea navei şi intenționase o extracție sub acoperire a personalului, apoi *Havoc* părăsi sistemul, oferind o fereastră pentru

repararea şi fuga fregatei numită *Bătălia de la Yavin*.

Wedge trimisese escadrilei coordonatele pentru călătoria spre sistemul Hensara. Pentru a acoperi locația bazei lor, călătoria urma să fie întreprinsă în trei părți. Primul salt, unul scurt, îi va duce la primul lor punct de tranzit, un sistem stelar nelocuit, nu departe de sistemul Morobe. De acolo, vor sări înapoi spre Inele, către al doilea sistem de tranzit şi după aceea în sistemul Hensara. În timp ce salturile multiple şi schimbările de direcție ar fi adăugat ore la timpul de zbor, ascunderea punctului de origine era vitală. Alianța învățase că răspândirea forțelor sale însemna că era aproape imposibil pentru Imperiu să dea o lovitură mortală Rebeliunii. Dacă nu ar fi fost eforturile câtorva oameni curajoşi de pe Hoth, cartierul general al Rebeliunii ar fi fost distrus şi Rebeliunea odată cu el. Dacă nu-şi luau măsuri de precauție, ar fi identificat locația bazei lor şi asta ar fi invitat la represalii.

Au făcut primul salt la semnalul lui Wedge şi au ieşit în marginea sistemului de tranzit, toți întregi. X-interceptoarele au manevrat rapid până la vectorul de ieşire, apoi au trebuit să marcheze timpul, odată cu apropierea lui *Skate* şi a corvetei Corelliene *Eridain*. Corran împinse accelerația înapoi cu o treaptă, scurtând distanța dintre el şi Gand. Navele mai mari raportară că erau pregătite, aşa că întregul convoi intră în hiperspațiu şi ieşi intact în al doilea sistem de tranzit. Ajustarea cursului nu fu la fel de radicală ca cea din primul sistem, aşa că se mişcară rapid şi ajunseră în sistemul Hensara, chiar în afara masei gravitaționale al celei de-a treia planete.

Corran auzi vocea lui Tycho prin stația de comunicații.

— *Lider Vagabond*, Căpitanul Afyon raportează o scanare curată a sistemului. Aveți liber de plecare.

— Recepționat, *Control*. *Grupa Trei*, tu zbori CAP[14]. *Doi* şi *Unu*, cu mine.

Corran lăsă un mârâit scăzut să-i răsune în gât. Zborând în cadrul Patrulei de protecție însemna că zborul său ar fi rămas la marginea atmosferei Hensarei Ill împotriva unei posibile incursiuni a oricăror forțe Imperiale. Celelalte opt nave din escadrilă urmau să escorteze *Skate* până jos şi să mitralieze gunoaiele Imperiale care îi vânau pe Dirk Harkness şi pe compatrioții săi de pe planetă. Mitralierea împotriva trupelor terestre – chiar şi a trupelor de şoc – nu erau cine ştie ce la capitolul acțiune, dar era mai bine decât să sari peste atmosferă, trăgând în gol.

Ridică din umeri.

— Poate că dacă îi va da o palmă unui AT-AT, asta va îndulci dispoziția lui Jace.

Whistler scoase un ciripit bâlbâit care sună cât de aproape putu droidul să imite un râset. Corran îi răspunse cu un râset al său.

— Jace se gândeşte în mod clar că, deoarece numele lui rimează cu *as*, chiar ar trebui să fie un as. Nu poate înțelege de ce piloții TIE nu se aliniază pentru ca el să îi *cicălească* pe toți dintr-o singură trecere.

Apelul urgent de comunicare al lui Tycho întrerupse comentariul lui Whistler.

— *Control* către toți *Vagabonzii*. Avem un crucişător de atac care tocmai a sărit în sistem. Profilul se potriveşte cu cel al lui *Havoc*, dar i-au fost adăugate două compartimente pentru nave de luptă. TIE-urile sunt în curs de lansare.

— *Grupa Trei*, fixați follile S în poziție de atac. Corran aruncă o privire la ecranul senzorilor. Vin pe direcția 272 de grade.

— Aici *Control*. Am treizeci şi şase, repet, trei-şase TIE-uri lansate. Şase

[14] CAP – combat air patrol – patrula aeriană de protecție.

interceptoare, şase bombardiere şi douăzeci şi patru, repet, doi-patru nave de luptă. *Eridain* începe manevrele de evitare. Aşteptați. Confirm, bombardierele se îndreaptă spre sol.

— Recepționat, *Control*. Vocea lui Wedge se auzi puternică, în ciuda faptului că era năpădită de statică. *Vagabonzii Trei* şi *Patru*, bombardierele sunt ale voastre. Restul sunt ale noastre. Țineți-i departe de *Eridain*.

— La ordin, *Lider Vagabond*. Corran împinse accelerația la maxim. Dați-i drumul, *Grupa Trei*. Pe mijloc, trageți în tot ce nu e X-interceptor. Cereți dacă aveți nevoie de ajutor.

În circumstanțe normale, Corran ştia că ar fi fost sinucigaş să zboare în mijlocul unei formațiuni inamice, dar oricum, cotele de treizeci la patru nu erau chiar atât de favorabile supraviețuirii pe termen lung. Din moment ce fuga nu era o opțiune, să facă ceea ce inamicul nu se aştepta, le-ar fi adus o secundă sau două de surpriză, iar asta l-ar fi ținut în viață cu atât mai mult timp.

Trăgând din nou de manşă şi înclinând nava foarte puțin într-o parte, aduse X-interceptorul într-o manevră dezechilibrată de tirbuşon. În timp ce mişcarea sacadată a botului navei însemna că nu avea nicio şansă de a lovi ceva, era mult mai greu să fie lovit el însuşi. Pompă mai multă energie în scuturi, apoi trecu printr-o rafală de lasere înainte să pătrundă în formația Imperială. Trase înapoi pe manşă, oprind zborul răsucit şi aruncându-şi nava spre un grup de TIE-uri. Alinie unul în vizorul său şi îl lăsă să primească o rafală cvadruplă de lasere. În timp ce *ochiul* exploda, trase puternic manşa spre dreapta, apoi se rostogoli într-o linie care îl aduse pe cursul inițial, cu o tăietură de jumătate de kilometru la dreapta. În timp ce formațiunea TIE se prăbuşea în urma lui, el ieşea pe partea cealaltă a acesteia. Inversându-şi X-interceptorul, trase nava de luptă într-o buclă care îl aduse în urma TIE-urilor, deşi puțin sub ele. Ridicând botul, se îndreptă din nou spre ele. Detectă un interceptor TIE care se rupsese de grup la dreapta, în timp ce colegul său de zbor se rupsese la stânga. Ooryl continuă pe coada celui din urmă. Celălalt interceptor îşi strânse virajul într-o buclă în formă de lacrimă menită să-l aducă pe pupa Gandului. Laserele cvadruple ale lui Corran sfărâmară aripa de tribord a interceptorului şi distruseră unul dintre motoarele ionice gemene. Celălalt, care funcționa la putere maximă, făcu nava să se învârtă. Corran tresări în semn de compasiune față de pilot, apoi intră iar în mijlocul formației de TIE-uri.

X-interceptoarele care plonjau şi se roteau prin mijlocul TIE-urilor aveau un avantaj neaşteptat, şi anume că aveau un raport foarte mare de ținte în care puteau trage. În plus, deoarece aveau scuturi, chiar şi o lovitură trasă în grabă asupra unui alt *Vagabond* nu s-ar fi dovedit probabil fatală. Nu acelaşi lucru se putea spune despre TIE-uri – o rafală de lasere putea paraliza sau ucide un coleg pilot.

Corran trase o salvă asupra unui TIE şi îl privi cum se dezintegrează. Whistler scoase un sunet de avertizare şi el îşi apăsă piciorul drept pe pedala de cârmă eterică. Pupa X-interceptorului se roti spre stânga, scoțându-l din linia de tragere a unui interceptor, iar el îndreptă botul direct spre *mijit*, în timp ce aceasta trecea pe lângă el. Împinse X-interceptorul la nouăzeci de grade, trase din nou de manşă, apoi finaliză inversiunea şi plonjă în jos pe coada interceptorului. Trimise kilojouli de energie stacojie prin cabina de pilotaj şi privi nava explodând.

— *Nouă*, viraj la stânga.

Fără să gândească, Corran trânti puternic manşa la stânga şi surprinse

reflexele verzi ale unor lasere care treceau prin locul în care tocmai fusese el. Mai multe lasere roşii urmăriră înapoi de-a lungul aceleiaşi linii şi ceva explodă acolo.

— Mulțumesc, Comandante.

— Nicio problemă, *Nouă*.

Corran îşi eliberă manşa înainte şi plonjă în jos pentru a rămâne la distanță de masa de nave de luptă. Odată cu sosirea restului escadrilei, ştia că nu avea cum să urmărească toate navele şi să deosebească prietenii de duşmani. Chiar când reveni, văzu mai puține lasere brăzdând norul de nave decât atunci când forțele erau mai puțin egale.

— Atât de multe învârteli şi răsuciri se întâmplă acolo, încât nimeni nu poate găsi o țintă şi să rămână cu ea suficient de mult timp pentru a o face praf.

Tragându-se în sus pentru a-şi continua bucla în jurul marginii bătăliei, văzu un X-interceptor eliberându-se cu un TIE în coadă. Senzorii săi îi spuseră că Gavin se afla la manşa navei Alianței. Calculând linia lui Gavin, Corran îşi rostogoli nava şi făcut o buclă tangentă cu linia tânărului.

— *Vagabond Cinci,* virează puternic la dreapta.

Nava lui Gavin se rostogoli pe aripa dreapta în mod crispat şi se îndepărtă la un unghi care punea la îndoială existența inerției. TIE-ul care îl urmărea încercă să-i imite manevra, dar nici pilotul, nici nava nu erau în stare de aşa ceva. În timp ce TIE-ul se rostogolea, Corran se năpusti şi trase. Laserele sale sparseră capsula sferică ca pe o bulă, trimițând aripile hexagonale să se rostogolească prin spațiu.

Înainte ca el să poată zâmbi, X-interceptorul său se smuci în față. Instrumentele sale indicară că scutul din spate era grav avariat.

— Whistler, fixează-mă pe acel TIE.

Corran inversă motoarele şi plonjă, apoi trase înapoi de manşă pentru a se înălța printr-o lacrimă şi a ajunge pe coada TIE-ului. În loc să fie acolo unde se aştepta, TIE-ul, un interceptor, apăru în afara aripii lui stângi, îndepărtându-se la un unghi drept față de cursul său. Corran se ridică pe aripa stângă, apoi făcu o rotire rapidă care îi oferi o vedere a planetei de deasupra capului său şi a interceptorului care se îndepărta în viteză de el. În momentul în care se temu că va ajunge suficient de departe pentru ca Tycho sau altcineva de pe *Eridain* să îl distrugă, interceptorul îşi făcu propria buclă spre planetă şi porni înapoi spre el. *Cap în cap... ştie ce face*. Aşa cum Wedge şi Tycho subliniaseră de nenumărate ori în timpul antrenamentelor, majoritatea omorurilor aveau loc în confruntări *cap în cap. Dar şi eu ştiu ce fac*.

— Ai grijă de coada noastră, Whistler.

Corran îşi trecu scuturile înainte şi porni direct spre interceptor. Telemetrul de pe monitorul de țintire derulă numerele cu o viteză neinteligibilă. Reperul deveni verde şi el trase, dar nu putu vedea cât de multe pagube provocase din cauza spectacolului de lumină produs de laserele interceptorului care îi loveau scuturile. Corran înțepă cu piciorul pedala din dreapta a cârmei, rotind nava la 180 de grade. Eliberând accelerația la maxim, opri elanul, apoi coborî motoarele la tracțiune zero. Cu degetul mare, trecu controlul armelor pe torpilele protonice şi obținu un semnal sonor solid când prinse interceptorul în caseta de țintire. Degetul lui se strânse o dată pe trăgaci şi o singură torpilă porni în zbor pe un jet de flacără albastră. Torpila ajunse destul de repede din urmă interceptorul, dar pilotul TIE, confirmându-şi posesia abilității pe care Corran i-o acordase de bunăvoie mai înainte, îşi scoase interceptorul din calea ei în ultima secundă. Din nefericire pentru el, manevrele sale

şi fuga de Corran îl duseră la marginea exterioară a atmosferei Hensarei. Deşi nu era deosebit de densă, impactul la viteza cu care se deplasa interceptorul se dovedi a fi devastator. Aripa dreaptă se spulberă, iar interceptorul ricoşă într-o cădere mortală.

— *Control*, aici *Skate*. Suntem pe drumul de întoarcere. Avem musafiri care vor să se întoarcă acasă.

— Bună treabă, *Skate*. *Lider Vagabond*, misiunea este îndeplinită.

— Am auzit, *Control*. *Vagabonzi*, regrupați-vă pentru plecare.

Corran zâmbi când auzi vocea lui Gavin în comunicator.

— *Lider*, sunt doi care scapă.

— Lasă-i să plece, *Cinci*. Liderii de grupuri, verificați-vă piloții.

— Whistler, dă-mi informații despre grupa mea. O hartă de urmărire înlocui datele de țintire de pe ecranul lui Corran. *Nouă, Zece, Unsprezece* şi *Doisprezece*.

— *Grupa Trei* este aici.

— *Control* către *Lider Vagabond*, am o duzină de X-interceptoare în sistem, două interceptoare pe vectori de fugă şi cele două navete cu misiunea de recuperare a piloților.

Corran bătu din palme.

— N-am pierdut pe nimeni?

— Te plângi, *Nouă*?

— Nu, domnule Comandant, deloc. Doar că...

— Da, *Nouă*?

— Asta este *Escadrila Vagabond*. Credeam că majoritatea piloților nu supraviețuiesc misiunilor.

— Asta a fost când încă mai exista un Împărat, *Nouă*. Tonul sumbru din vocea lui Wedge făcu loc unuia ceva mai uşor. Cred că asta e diferența. Să mergem acasă, *Vagabonzi*. Asta este o victorie pe care o putem sărbători fără a mai fi nevoiți să închinăm pentru camarazii morți şi mie, unul, îmi place schimbarea.

Capitolul 17

Wedge stătea cu spatele lipit de peretele gros al Marii Camere din ceea ce fusese cândva Palatul Guvernatorului Planetar al Talasea. Titlul suna mult mai important decât clădirea şi încăperea pe care le descria. Construită cu grinzi grele din lemnul nativ de culoare închisă şi cu tencuiala lipită pe lamele de lemn, îi amintea de fel de fel de reconstrucții pe care le văzuse în muzeele de pe Corellia.

E cât se poate de primitivă. Incongruența îl frapă în timp ce-şi privea piloții stând în jurul a două mese centrale, folosindu-şi mâinile pentru a descrie peripețiile prin care trecuseră în ceea ce ei obişnuiseră să numească *Debandada Hensara.*

Ar fi putut să îşi descarce pachetele de senzori şi să le redea pe holovizorul cu ecran lat din colț, dar dispozitivul rămăsese închis. Spunând ei înşişi poveştile, împărtăşeau nu numai ceea ce făcuseră – ceea ce datele senzorilor ar fi arătat cu lux de amănunte – ci şi ceea ce simțiseră.

Şi, făcând asta, vor şti că sunt toți la fel. Wedge îşi înclină scaunul pe spate, sprijinindu-se de perete. Se uită la cei doi Alderaaniani care împărțeau masa cu el.

— Au făcut o treabă bună azi acolo.

Tycho zâmbi larg.

— Au făcut mai mult decât bine – au fost spectaculoşi. Am avut treizeci şi patru de distrugeri din treizeci şi şase posibile, fără a avea pierderi. Dacă nu aş fi fost acolo, aş fi crezut că este vorba de propagandă.

Afyon ridică privirea de la halba abia atinsă din echivalentul local al lumului.

— Ştiți la fel de bine ca şi mine, domnilor, că au fost teribil de norocoşi. Poate că sunt cei mai tari piloți din toate timpurile, dar nu vor lua Coruscantul distrugând TIE-uri. Va fi nevoie de o operațiune care va avea nevoie de ceva mai mult decât o joacă de copii pentru a o face să meargă.

Wedge îşi coborî cana cu lum.

— Căpitane, sunt în această Rebeliune de la fel de mult timp ca şi tine. Îmi amintesc luptele de la Endor şi ştiu că *Eridain* a luptat din greu.

— Apreciez asta, Comandante Antilles, dar tu ai fost cel care a fost prezentat în Noua Republică ca fiind eroul care a salvat Rebeliunea.

Ochii albaştri ai lui Tycho se îngustară.

— El a distrus Steaua Morții, îți dai seama, şi a supraviețuit la precedentul atac al Stelei Morții.

— Ştiu, şi ştiu că şi tu ai fost acolo. Afyon se lăsă pe spate şi se încruntă. Uite, nu spun că nu-ți meriți recunoaşterea şi nu spun că piloții tăi nu-şi merită mica lor petrecere aici. Să te legi în chingile unei nave de luptă nu este cel mai uşor lucru de făcut şi mor mai mulți piloți de luptă decât cei care au echipaj, ca mine, dar contribuția noastră la această Rebeliune este la fel de importantă ca şi a voastră.

Wedge aprobă încet din cap.

— Ştiu asta, Căpitane, şi dacă *Eridain* nu ar fi fost acolo astăzi pentru a face *Havoc* să se gândească de două ori înainte să se apropie de noi, am fi ieşit din sistem sărind nepregătiți în hiperspațiu.

Afyon clătină din cap.

— Nu mă lua drept soldat din trupele de şoc, Antilles, nu cred tot ce mi se spune. V-aţi fi dus şi după *Havoc*. Ce este un crucişător *Strike* pentru o echipă care a transformat două Stele ale Morţii în găuri negre?

Corellianul îşi lăsă scaunul pe toate cele patru picioare.

— Noua Republică ar putea să mă promoveze pe mine şi escadrila ca fiind nemuritori şi imuni la pericol, dar eu ştiu că nu este aşa. Doi dintre noi, doar doi, au supravieţuit pe Yavin. O jumătate de duzină au supravieţuit la Hoth şi doar patru dintre noi au supravieţuit la Endor. În ceea ce mă priveşte, Stelele Morţii şi-au respectat numele. Ei bine, acum, această escadrilă trebuie să se ridice la înălţimea numelui ei. Noua Republică ne foloseşte ca simbol, pentru că este mai uşor să faci lumea să nu vadă costul sângelui din război când poţi sărbători eforturile eroice ale unei jumătăţi de duzină de piloţi. Luke Skywalker este uşor de admirat şi de urmat. Han Solo este un om care s-a ridicat de la nimic pentru a deveni un erou şi consort regal. Eu sunt soldatul prin excelenţă care îşi face treaba foarte bine. Dar care este acea treabă? Două lucruri: să neutralizez Imperiali şi, partea pe care o iau cel mai în serios, să-mi ţin piloţii în viaţă.

Wedge îşi trecu degetele prin părul castaniu.

— Nu contează dacă am fost buni sau norocoşi astăzi – şi aş prefera prima variantă decât să am încredere în cea de-a doua. Ceea ce contează este că am supravieţuit cu toţii, iar ăsta este cel mai apropiat lucru de un miracol pe care mă aştept să îl văd vreodată în viaţa mea. Principalul lucru de reţinut este că nu pot avea încredere în norocul sau în îndemânarea noastră. Nu pot să-mi permit să cred că am fost mult mai buni decât Imperialii şi nu-mi pot lăsa piloţii să creadă asta. Dacă o vor face, vor muri asumându-şi riscuri pe care nu ar trebui să şi le asume niciodată.

Afyon îşi supse dinţii pentru o secundă.

— Ai dreptate. Cred că îmi amintesc de Războiul Clonelor şi de modul în care au fost distribuite etichetele de *erou*. Ai zice că o duzină de Jedi şi două duzini de zburători cu nasul pe sus au câştigat totul. Chiar şi toţi anii pe care i-am petrecut luptând pentru pace – la fel ca majoritatea celorlalţi oameni de pe Alderaan – nu au atenuat niciodată acel sentiment de nedreptate pe care l-am avut în ceea ce priveşte meritele pentru război. Ciudat, nu-i aşa, să doresc pacea atât de mult încât să fiu de acord cu dezarmarea planetei mele natale, dar să fiu totuşi supărat că nu mi se acordă credit pentru rolul meu într-un război?

Celălalt Alderaanian de la masă clătină din cap.

— Una dintre problemele pe care le avem cu toţii este că încercăm să ne gândim la noi înşine în termeni generali, iar asta netezeşte unele dintre inconsecvenţele care ne fac ceea ce suntem. Noi îi vedem pe toţi Imperialii ca pe nişte ranchiunoşi, iar ei ne văd pe toţi ca pe nişte nerfi. Simplul fapt că îi vedem ca un front unit este ridicol, la fel cum noi nu suntem cu toţii uniţi – aşa cum demonstrează această discuţie.

Afyon zâmbi.

— Nu am mai auzit o astfel de filozofie de când, ştii tu, lumea noastră…

Tycho aprobă solemn din cap şi îl strânse pe Afyon de umăr cu mâna dreaptă.

— Ştiu. Zâmbi şi se uită la grupul de piloţi din centrul camerei. Mă tem că acest grup nu inspiră atât de multă filozofie. Apreciez faptul că pot împărtăşi ceva cu un alt Alderaanian.

Wedge aruncă o privire către piloţii săi, apoi îşi înclină scaunul înapoi pe

perete în timp ce Twi'lekul se ridica. Nawara Ven îşi învârti una dintre cozile cefalice în jurul şi peste umăr ca şi cum ar fi fost o eşarfă, apoi se poticni uşor. Wedge nu era sigur dacă modul cavaleresc în care îşi aruncase cozile sau băutura îl făcuse pe pilot să se împiedice. Lumul preparat de echipajul de la sol avea potența coniacului Corellian şi buchetul picant – după spusele lui Gavin – al unui dewback[15] în călduri de pe Tatooine.

Nawara rămase aproape complet drept în timp ce-şi croia drum printre mese până la locul unde stătea Wedge.

— Iertați-mă, nobili conducători, dar avem nevoie de stimatele voastre personalități pentru a acționa ca un tribunal care să judece o chestiune. Twi'lekul îşi apăsă o mână pe piept. Datorită pregătirii mele juridice, am fost numit avocat neutru pentru a vă prezenta cazurile.

Wedge nu-şi putu reține zâmbetul de pe față.

— Vă rog să continuați, domnule avocat.

— Vă mulțumesc, domnule. Nawara se întoarse spre ceilalți piloți. Mai întâi avem cazul celui mai slab pilot din unitate. Vi-l prezint pe Gavin Darklighter, care a câştigat acest premiu în virtutea faptului că nu a reuşit să distrugă nimic astăzi.

Mai uşor de citit decât încruntarea de pe chipul lui Gavin era uşurarea deschisă de pe fețele lui Lujayne Forge şi Peshk Vri'syk. Wedge ştia că premiul trebuia să-l înțepe rău pe Gavin, dar era tânăr. Restul escadrilei fusese dispusă să îl ia mai lejer din cauza tinereții sale, dar acea atitudine nu avea să dureze prea mult. După părerea lui Wedge, Gavin nu era nici pe departe cel mai slab pilot, dar lipsa de omoruri le permitea colegilor de escadrilă să-l ironizeze puțin.

Nawara făcu un gest către Gavin.

— Acuzatul va sta în picioare.

Gavin rămase aşezat. Bror Jace îl apucă de umărul costumului de zbor şi îl trase în sus de pe scaun.

— Iată-l, cel mai slab pe care îl avem. La fel ca şi piloții TIE, are zero omoruri.

Vocea tăioasă a lui Jace provocă un răcnet din partea colegului de zbor al lui Gavin, Shiel. Culoarea inundă fața lui Gavin şi muşchii i se încleştară la nivelul maxilarului, în timp ce îşi scrâşnea dinții. Jace râse şi îl trase de umăr pe Gavin, ca un păpuşar care manipulează o marionetă.

Twi'lekul, care părea să nu țină cont de disconfortul lui Gavin, zâmbi tribunalului.

— Am stabilit că ar trebui să existe un fel de pedeapsă, pentru a încuraja o îmbunătățire a performanțelor.

Wedge îşi întoarse capul spre ceilalți doi membri ai tribunalului.

— Idei, domnilor?

Tycho ridică un deget în sus.

— Mi se pare că a-l face pe Gavin ucenicul celui mai bun pilot, punându-l să facă comisioane şi altele asemenea, ar putea oferi situația perfectă pentru ca Gavin să învețe cum să fie mai bun.

Îmi place asta, Tycho. Corran nu va fi prea dur cu el, iar responsabilitatea suplimentară îi va da lui Corran ceva la care să se gândească în afară de situația ta.

Wedge aprobă din cap.

---

[15] Dewback – reptilă cu pielea groasă, originară de pe Tatooine, unde era folosită ca animal de povară şi pentru călărie.

— Cred că este o idee bună. Căpitane Afyon?

— Sigur. Ştiu că mi-ar plăcea să am un ajutor care să redacteze rapoartele de performanță pentru *Eridain*.

Sugestia lui Afyon stârni un mârâit din partea escadrilei, aşa că Wedge catalogă amenințarea pregătirii rapoartelor pentru o viitoare utilizare disciplinară.

— Cred, domnule consilier, că v-ați pronunțat.

Twi'lekul se înclină şi se îndreptă încet de spate, apoi se întoarse spre colegii săi.

— Gavin Darklighter, eşti condamnat să serveşti ca ajutor al celui mai bun pilot din escadrilă până când nu vei mai fi considerat cel mai slab pilot.

Bror zâmbi larg şi mai smuci o ultimă dată costumul de zbor al lui Gavin.

— Bine, poți să-ți începi serviciul aducându-mi mai mult lum.

Wedge se încruntă.

— Cum se face că tu, domnule Jace, eşti considerat cel mai bun pilot? Tu ai avut doar cinci omoruri, iar domnul Horn a avut şase. Dacă facem o medie pe ultimele două angajamente, atunci domnul Horn are patru şi jumătate, iar dumneavoastră, domnul Qrygg şi eu avem fiecare câte două şi jumătate. Nu vă descurcați mai bine nici dacă le însumăm.

Nawara zâmbi, arătându-şi dinții ascuțiți.

— Ați atins miezul problemei, domnule. Domnul Jace susține că procentele spun povestea adevărată. A ucis cinci din cele şase bombardiere cu care s-a confruntat, ceea ce înseamnă că a doborât optzeci şi cinci la sută din TIE-urile pe care le-a angajat.

Gavin se aşează şi mârâi:

— Şi erau bombardiere mari şi greoaie – nimeni nu le putea rata.

Twi'lekul chicoti la Gavin, apoi îşi continuă explicația.

— Domnul Horn, pe de altă parte, a distrus doar şase din treizeci, ceea ce îi dă un procent de doar douăzeci la sută.

Wedge clătină din cap.

— Asta este ridicol. Procentele nu au ce căuta în acest caz.

— Dacă nu vă supărați, domnule, Corran se ridică şi îl privi pe Bror. Sunt dispus să las lucrurile să fie calculate după procente.

— Dă-i drumul, domnule Horn.

Corran îşi încrucişă brațele la piept.

— Vrei un concurs adevărat, Jace?

Thyferranul ridică capul şi privi în jos spre bărbatul mai scund.

— Este o ofertă uşor de făcut de către cel care conduce.

— Sunt dispus să facem un meci egal şi chiar îți voi ceda această rundă – declarându-te cel mai bun pilot până la următoarea noastră misiune. Corran deschise brațele şi îşi aşează mâna dreaptă pe umărul lui Gavin. Ceea ce sunt dispus să fac este să fac o medie între uciderile lui Gavin şi ale mele. Cea pe care a obținut-o la Chorax se adaugă la cele nouă ale mele, apoi le împărțim în două. Asta ne pune la egalitate, la o medie de cinci omoruri. Tu şi cu mine suntem amândoi aşi, iar acum şi el este la fel.

— Nu face asta, Corran.

Omul mai mic îi făcu cu ochiul lui Gavin.

— Am încredere în tine, puştiule. Te vei descurca bine.

— Începem de la un egal? întrebă Thyferranul.

Corran aprobă din cap.

— De acum încolo, mergem direct la omoruri sau le facem media, tu alegi.

Bror ridică o sprânceană blondă.

— Eşti încă dispus să faci o medie între uciderile puştiului şi ale tale?

Corellianul aprobă din nou din cap şi îl bătu pe umăr pe Gavin.

— Eşti dispus să accepți provocarea?

Wedge privi emoțiile contradictorii care se răsfrângeau pe fața lui Bror Jace. Era evident că voia să se dueleze unu la unu cu Corran, ca să demonstreze în mod clar că era mai bun, însă regulile pe care i le oferea Corran jucau în favoarea lui. Orice omor al lui Corran ar fi contat doar pe jumătate. Cu excepția cazului în care Corran excela – ucigând doi pentru unul a lui Bror – sau Gavin începea să aibă succes, Bror ar fi câştigat cu uşurință. Diferența dintre nivelurile lor de îndemânare nu era suficient de semnificativă pentru a-i oferi lui Corran o şansă reală de a câştiga.

Ochii albaştri ai lui Bror se subțiară până la două fante înghețate.

— Vom face o medie, doar ca să-l ținem pe Gavin în joc, dar noi doi putem să ne confruntăm singuri atunci când o să vreau eu.

— Nu aş vrea să fie altfel.

— Iar tu şi cu mine, pentru că am avut cele mai multe omoruri la Hensara, vom împărți coroana de cel mai bun pilot până la următoarea noastră ieşire.

Corran zâmbi.

— S-a făcut.

Wedge aprobă din cap spre Corran, apoi se uită la Twi'lek.

— Aşadar, conform acestei înțelegeri, Bror şi Corran sunt împreună cei mai buni piloți, iar Gavin are cinci omoruri, corect, Consilier?

Twi'lekul aprobă din cap.

— Dacă sunteți de acord, membri ai tribunalului.

Cei trei judecători se declarară de acord, iar Nawara zâmbi.

— S-a făcut, atunci.

— Şi cel mai slab pilot este în continuare ucenicul celui mai bun pilot?

Nawara aprobă din cap.

— Cel mai slab pilot încă este legat de acest acord.

— Bine. Wedge se ridică în picioare şi îi dădu o palmă pe spate Twi'lekului. Atunci, din moment ce Gavin are cinci morți la activ, asta te face pe tine, cu o singură ucidere, cel mai slab pilot.

Tenul pătat al lui Nawara deveni fantomatic.

— Fără apel?

Wedge zâmbi.

— Pentru tine probabil că nu există, dar ideea ca un avocat să primească sentința în locul clientului său are un oarecare farmec pentru mine.

Twi'lekul se încruntă şi îşi mângâie una dintre cozile cefalice.

— Poate că e adevărat că un avocat care se are pe sine ca şi client e un prost.

— Tocmai de aceea eşti acum pilot, domnule Ven. Wedge râse uşor. Considerați sentința suspendată, cel puțin pe durata acestei sărbători. Astăzi am dovedit cât de buni putem fi – mâine ne întoarcem la antrenamente pentru a ne asigura că ştim cum am făcut ceea ce am făcut, astfel încât să putem continua să o facem şi pe viitor.

* * *

Kirtan Loor îşi scărpină pata roşiatică de carne crudă din spatele urechii sale drepte. *Rachuk roseola* era un virus, i se spusese, care se transmitea tuturor celor care veneau pe acea lume. Scărpinarea nu părea să o înrăutățească şi nimic altceva decât timpul nu o făcea să se amelioreze. Îl deranja pentru că îi distragea atenția, iar în acest stadiu târziu al calculelor sale, distragerea atenției era ultimul lucru de care avea nevoie. Răsfoi din nou datele de la Hensara, corelând cifrele şi citirile senzorilor cu parametrii de performanță recunoscuți pentru X-interceptoare. Toate navele din escadrilă păreau să opereze în limita a două deviații standard de la media specificațiilor Rebelilor. Acest lucru îi spunea că navele erau în stare bună, ceea ce însemna că Rebelii cheltuiau resurse considerabile cu acea escadrilă, pentru a menține navele în funcțiune. Acest mic detaliu, combinat cu rata spectaculoasă de ucideri, îl făcu să creadă că *Escadrila Vagabond* fusese la Hensara. Imaginile vizuale erau în general de o calitate slabă, dar emblemele şi navele de luptă păreau să se potrivească cu imaginile înregistrate de *Black Asp*, confirmând prezența escadrilei şi la Chorax. Nu avea nicio confirmare obiectivă cu privire la faptul că era *Escadrila Vagabond*, dar o interceptare a comunicațiilor includea numele *Wedge*, iar lui Kirtan i s păruse că auzise o urmă slabă a vocii lui Corran Horn în alte mesaje.

Manevra de atac *cap în cap* care dusese la avarierea unui interceptor TIE era marca Horn, oferindu-i lui Loor toate dovezile de care avea nevoie pentru a eticheta X-interceptoarele ca fiind din *Escadrila Vagabond*. Amiralul Devlia nu fusese convins, dar fusese de acord să trimită unități pentru a găsi baza escadrilei, dacă Kirtan va putea să o identifice. Amiralul făcuse oferta cu o voce care sugera că furnizarea unor astfel de informații ar fi fost imposibilă.

Ar fi trebuit să fie imposibil, şi pentru majoritatea oamenilor ar fi fost. Cu toate astea, Kirtan Loor îşi amintea o sumedenie de lucruri care ar putea fi banalități pentru alții, dar care se dovedeau a fi utile pentru căutarea bazei *Vagabonzilor*. Trebui să facă câteva presupuneri despre ei şi despre forța cu care sosiseră, dar calculele sale puteau fi rulate cu o serie de variabile luate în considerare, apoi toate aceste date puteau fi corelate cu locațiile cunoscute ale sistemelor şi cu preferințele Rebelilor pentru baze. Pentru că mai multe dintre X-interceptoare intraseră în atmosfera Hensarei, lăsaseră urme semnificative de combustibil ionizat în atmosferă. Analiza spectrală a acestor urme furnizase o putere de împingere care îi oferi lui Loor o indicație a cantității de combustibil folosită pe secunda de funcționare cu motoare subluminice. Aceasta se dovedi a fi în concordanță cu specificațiile cunoscute ale X-interceptoarelor. Din moment ce performanțele motoarelor subluminice nu fuseseră modificate, presupuse că motoarele hiperspațiale erau la fel de standardizate. Forțele de la sol, de pe Hensara, furnizaseră câteva date de bază privind vectorul de intrare şi viteza pentru forța Rebelă. Trasarea datelor înapoi nu a fost teribil de dificilă şi îi sugeră lui Kirtan că forța începuse ultimul salt din sistemul Darek. Folosind cifrele de consum de combustibil pentru motorul hiperspațial al unui X-interceptor, a putut să scadă din greutatea navei cantitatea corespunzătoare de combustibil.

Citirile privind puterea de împingere, vectorul şi viteza îi oferiră date privind modificarea greutății X-interceptoarelor pe măsură ce acestea consumau combustibil în timpul zborului. Greutatea finală şi consumul de combustibil păreau să fie consecvente pentru profilurile de performanță cunoscute. Excluzând opririle pentru

realimentare pe drum, cantitatea de combustibil pe care o calculase pentru ele determina distanța până la baza lor. Trebuia să presupună, bineînțeles, că plecaseră cu o încărcătură completă de combustibil, iar acelaşi lucru trebuia să fie presupus şi pentru *Pulsar Skate* şi *Eridain*, precum şi pentru naveta de clasă Lambda de pe Chorax. Calcularea consumului de combustibil şi a limitelor de rază de acțiune pentru aceste nave arătau că acestea erau mult mai potrivite pentru călătorii la distanță decât X-interceptoarele, aşa cum era de aşteptat de la navele mai mari, dar puține nave preferau să călătorească dincolo de raza de acțiune a escortelor lor. Chiar şi limitarea călătoriei la raza de acțiune a X-interceptoarelor oferea capacitatea de a parcurge o distanță considerabilă. Reduse şi mai mult distanța presupunând că Rebelii vor păstra suficient combustibil în nave pentru o luptă de aproape sau o acțiune de ariergardă care să permită celorlalte nave să scape. Acest lucru reduse raza de acțiune la aproximativ jumătate, iar atunci când făcu o reprezentare sferică pe o hartă a galaxiei pentru fiecare dintre aparițiile escadrilei, sferele se intersectară într-o zonă relativ mică din spațiu.

Cinci sute de sisteme cunoscute existau în acea porțiune de spațiu care se suprapunea. Kirtan elimină de pe listă toate lumile cu adevărat loiale. De asemenea, elimină şi lumile în mod clar Rebele, deoarece serviciile de informații aveau destui spioni proprii în focarele de sprijin al Rebelilor pentru a-l informa dacă fusese văzută *Escadrila Vagabond*. În timp ce Alianța era dispusă să atragă voluntari şi sprijin din astfel de lumi, alegea să nu le pună în pericol stabilindu-şi baze de operațiuni pe ele. Lumile inospitaliere erau trecute pe o listă secundară. În timp ce baza de pe Hoth demonstrase că Rebelii erau dispuşi să se ascundă aproape oriunde, defecțiunile şi evaluările ulterioare invaziei de pe Hoth arătaseră că Rebelii avuseseră probleme în a modifica echipamentul pentru a funcționa acolo. De fapt, dacă Rebelii nu ar fi fost afectați de înfrângerea de la Derra IV, probabil că ar fi ocolit Hoth cu totul.

Fiind oportunişti, Rebelii aveau tendința de a prefera lumile care aveau deja pe ele structuri care puteau fi transformate în instalații. Se părea că, cu cât lumea părea mai benignă şi mai abandonată, cu atât era mai probabil ca Rebeliunea să o aleagă ca bază. Kirtan se îndoia că Rebelii înşişi îşi dădeau seama că aveau această predilecție pentru preluarea ruinelor pentru uz propriu şi îşi imagină că avea legătură cu o dorință subconştientă de a reînnoi Vechea Republică.

Acelaşi lucru care îi împingea împotriva Imperiului le cerea să îmbrățişeze lucruri mai vechi decât Imperiul, pentru a da mişcării lor o legitimitate care îi lipsea.

Lista finală a lumilor primare conținea doar zece nume. Kirtan supuse această listă procesului final de selecție – unul care îi venise ca inspirație la trezirea dintr-un vis care includea viziuni cu Ysanne Isard metamorfozându-se într-o fantomă stacojie a lui Darth Vader. X-interceptoarele, la sosirea pe Chorax, nu se aşteptaseră să fie scoase din hiperspațiu. Asta însemna că vectorul lor de intrare, dacă ar fi fost trasat ca o linie prin spațiu, ar fi indicat destinația lor. Kirtan trecu acea linie prin modelul său de date şi apoi ceru computerului să ordoneze lumile candidate în funcție de proximitatea lor față de orice lume de pe acea linie.

O lume avea o corelație perfectă cu acea linie. Kirtan zâmbi.

— Talasea, în sistemul Morobe. Descărcă rezultatul în datapadul său personal şi se îndreptă spre biroul Amiralului Devlia. Ştim unde vă aflați, *Escadrilă Vagabond*. Acum vă vom zdrobi.

Capitolul 18

Ochii lui Corran se deschiseră brusc. Ştia, după răcoarea aerului şi întunericul adânc, că era încă noapte. Ceața care pătrundea prin fereastra micuței căsuțe părea să amplifice liniştea nopții. Ştia că nu-l trezise nici ceața, nici sunetele, dar ştia şi că ceva nu era în regulă. Aruncă o privire spre patul lui Ooryl şi văzu că era gol. Asta nu era o surpriză prea mare. Aflase că Gandul avea nevoie doar de o fracțiune din somnul de care aveau nevoie oamenii şi părea să fie capabil să îl stocheze pentru momentele în care nu putea dormi. I-ar fi plăcut să afle ce set de presiuni evolutive le dăduse Ganzilor această abilitate, dar Ooryl rămăsese hotărât să fie rezervat în ceea ce priveşte specia sa şi Corran nu insistase să afle detalii. Sentimentul de nelinişte al lui Corran nu se centra pe Ooryl. Rămânea o senzație că ceva nu era în regulă, iar acea senzație era una cu care Corran avea prea multă experiență. O mai simțise atunci când se pregătea pentru întâlniri cu infractori sau în timpul muncii sub acoperire, când identitatea îi fusese descoperită şi duşmanii îl aşteptau să-i facă rău. Tatăl său dăduse din cap cu înțelepciune când Corran îi povestise despre această senzație şi îl încurajase să țină cont de ea atunci când se manifesta.

Îşi deschise sacul de dormit şi tremură când aerul rece îi atinse pielea expusă. *Ei bine, tată, o să mă bazez pe instinct.* Corran îşi trase pe el costumul de zbor şi descoperi că materialul sintetic al acestuia reținea frigul nopții mai bine decât reținea carnea lui căldura. Îşi puse cizmele care, de asemenea, erau destul de friguroase. Ar fi alergat pe loc pentru o clipă ca să se încălzească, dar îl cuprinse un val de furie.

Corran porni spre uşa deschisă a cabanei şi se ghemui în umbră. Şi-ar fi dat brațul drept pentru un blaster, dar îşi depozita arma personală în centrul de zbor de pe Talasea, împreună cu casca, mănuşile şi alte echipamente. *Pe vremea când lucram la CorSec, nu aş fi fost prins nici mort fără vreun fel de armă. Nu am nici măcar o vibrolamă. Ori voi fi foarte norocos, ori voi fi foarte mort.*

Orice avantaj pe care l-ar fi putut avea venea din aspectul de bază al cabanei în sine. Cu o uşă deschisă, ferestre fără geamuri şi un acoperiş căzut, căsuța nu părea deloc genul de loc în care cineva, cu atât mai puțin piloții, ar alege să locuiască. Din nefericire, Ooryl şi Corran nu aveau de ales, deoarece o furtună de vânt trântise un copac local kaha prin peretele camerei lor din aripa piloților din centrul de zbor. Neiluminată şi abia vizibilă din centrul complexului, căsuța putea trece neobservată.

Doar dacă nu cumva cineva este foarte meticulos.

Zgomotul inconfundabil al noroiului sub cizmă îl alertă pe Corran de prezența cuiva chiar în fața cabanei. Privind spre uşă, văzu botul unei carabine blaster. Îl urmă un picior stâng învelit în armura gri argintie purtată de trupele de şoc în misiuni de comando. Botul armei se deplasă spre dreapta, departe de el, şi începu să mătură încet camera. Corran explodă din poziția ghemuit şi îşi trânti pumnul stâng în gâtul soldatului. Folosindu-şi propriul corp ca armă, Corellianul îl zdrobi pe soldat de tocul uşii. Trecându-şi mâna dreaptă prin subsuoara armurii soldatului, Corran se învârti şi îl aruncă pe bărbat în centrul cabanei. Făcând un pas înainte, Corran sări în sus şi ateriză cu ambii genunchi pe stomacul Imperialului. Soldatul avu o reacție şi voma îi țâşni de sub cască. Corran îi scoase pistolul blaster din toc, i-l băgă

sub bărbie şi apăsă o dată pe trăgaci. Un țipăt înăbuşit însoți lumina roşiatică care sclipi prin ochelarii de protecție ai căştii, apoi corpul de sub el deveni flasc.

Corran tresări. *Cel care poartă o armă de foc setată să ucidă moare din cauza unei arme de foc setată să ucidă.* Aruncă pistolul blaster pe podea, lângă carabină, apoi alunecă de pe abdomenul mortului. Desfăcu cureaua de muniție a soldatului mort. Trăgând-o pentru a o elibera de pe corp, observă, pe lângă dispozitivele de prindere pentru blastere, o serie de buzunare, dintre care jumătate erau bombate. Deschizând unul dintre ele, văzu cilindri argintii compacți şi îl străbătu un nou fior.

Încărcături explozive! Unele trebuie să fi fost deja puse.

Un zgomot în uşă îl făcu pe Corran să se răsucească. Un soldat din trupele de şoc stătea acolo, privindu-l. Mâna dreaptă a lui Corran căută blasterul, dar ştia că nu va ajunge la timp la el. Apoi observă că mâinile soldatului erau goale şi, mai important, picioarele lui erau la cinci centimetri de pământ.

Ooryl aruncă corpul într-o parte şi acesta se prăbuşi pe podea. Gandul aruncă o privire la soldatul de pe podea, apoi aprobă o dată din cap.

— Ooryl îşi cere scuze pentru că te-a lăsat fără apărare. Ooryl era la plimbare când prezența acestor intruşi a devenit evidentă.

— Câți sunt?

Gandul clătină din cap.

— Cu doi mai puțin. Ooryl a văzut alți patru în diverse puncte din perimetru.

— Şi santinelele noastre?

— Au dispărut.

— Nu e bine. Trupele de şoc se deplasează în echipe de câte nouă... să ne gândim că sunt două duzini, plus echipajul care i-a adus aici. Corran luă centura de muniție şi şi-o puse pe corp. Reîncărcând pistolul blaster, observă că Ooryl îşi însuşise în mod similar armele soldatului său.

— Soldatul tău e mort?

Gandul aprobă din cap şi rostogoli pe burtă soldatul pe care îl omorâse el. Casca soldatului avea o gaură plină de sânge în partea din spate. Gaura în sine părea ciudată, iar Corran ştia că asta se datora formei sale, nu doar conturului zimțat al armurii sfărâmate.

Un fel de formă de diamant...

Îşi ridică privirea.

— Te-ai rănit la mână?

Ooryl îşi strânse cele trei degete într-un pumn cu forma ciudată a rănii.

— Ooryl nu este afectat.

— Ei bine, eu sunt, din cauza nopții şi a ceții. Tu vei fi în frunte. Trebuie să presupunem că ceilalți se pregătesc să arunce în aer centrul de zbor.

— Nu dăm alarma?

Corran ezită. Pe drept vorbind, să dea alarma ar fi fost lucrul cel mai inteligent de făcut, dar nu existau trupe care să lupte împotriva trupelor de şoc. A-i trezi pe toți ar fi însemnat să-i invite să fie măcelăriți în timp ce alergau neînarmați. Piloții s-ar fi îndreptat spre navele lor, iar soldații din trupele de şoc din centrul de zbor i-ar fi doborât în câteva secunde.

— Trebuie să păstrăm tăcerea de data asta. Vrem să ne apropiem de centrul de zbor din partea nevăzută.

Gandul aprobă din cap şi îl conduse pe Corran afară, în întunericul cețos.

Strângând carabina blaster la piept, se simți inundat de o grămadă de gânduri şi emoții contradictorii. Cu fiecare pas i se prezenta un nou plan. Trebuiau să existe modalități mai bune de a gestiona situația decât să se strecoare orbeşte prin noapte pentru a merge la vânătoare de Imperiali. Aveau toate avantajele față de el. Nu numai că armura îi proteja, dar casca le îmbunătățea vederea, iar comunicatorul încorporat însemna că îşi puteau coordona orice efort de a-l vâna şi de a-l ucide.

Gândurile se schimbară şi ambiția stârni visuri de glorie. Se vedea ca un erou al Alianței pentru că dejucase raidul trupelor de şoc, însă acest vis muri repede. După cum demonstraseră Biggs Darklighter şi Jek Porkins, cei mai mulți eroi ai Alianței deveneau eroi post-mortem, iar post-mortem era, cel mai probabil, rezultatul acestei expediții. Acest lucru nu-i convenea lui Corran, dar sentimentul de amenințare care iradia prin noapte făcea să fie greu de negat. În acelaşi timp, faptul că ştia că era cu siguranță mort îi dădea un sentiment de libertate. Scopul său se schimbă de la a rămâne în viață la a se asigura că prietenii săi vor rămâne în viață. Nu lupta pentru el însuşi, ci pentru ei. El era scutul care ar fi împiedicat să îi atingă răul Imperiului. În această idee găsi un refugiu față de sentimentul de condamnare care îl strivea.

Ooryl îl opri cu o mână apăsată uşor pe pieptul lui. Gandul ridică un deget, apoi arătă drept înainte. Strânse mâna dreaptă în pumn, apoi făcu un semn cu stânga într-o mişcare de buclă. Corran aprobă din cap şi ochi cu carabina de-a lungul liniei pe care i-o arătase Ooryl. Gandul alunecă spre stânga şi dispăru imediat în ceață. Corellianul aşteptă, dorindu-şi să poată vedea prin ceață până la ținta sa. Ştia că şansele de a nimeri ceva erau minime şi se aştepta să țintească sursa oricărui foc de blaster pe care îl vedea. Chiar şi aşa, îşi permise să creadă că îl putea simți pe soldatul în carapacea dură care stătea la vreo douăzeci şi ceva de metri în fața lui.

Un scârțâit umed ajunse până la el prin ceață. Corran înaintă, împingându-şi cu grijă drumul printre plantele cu frunze mari şi perdelele de muşchi de vreascuri de la marginea complexului. Cam în locul unde se aşteptase să se afle ținta sa, îl găsi pe Gand ghemuit deasupra unui soldat îngenuncheat. Casca părea clar aplatizată în partea de sus şi acum ajunsese suficient de jos pentru a ascunde gâtul omului.

Ooryl desfăcu ultimele prinderi ale armurii de piept şi de stomac, apoi o scoase de pe trupul mortului şi i-o înmână lui Corran.

— Vei avea şi tu un exoschelet.

Pilotul uman zâmbi. Îşi scoase centura de arme şi îmbrăcă armura soldatului. Era mult prea mare pentru el, dar strânse curelele de pe flancuri cât putu de mult şi obținu o potrivire vag rezonabilă. Adăugarea centurii de muniție a soldatului la centura lui ajută la menținerea armurii la locul ei, deşi greutatea a două blastere – unul pe fiecare şold – îl făcu să se simtă lent.

Ooryl ridică cealaltă carabină în mâna liberă, apoi se îndepărtă în noapte. Corran îl urmă şi ajunseră destul de repede în zona centrului de zbor care dădea spre partea opusă complexului central. Se folosiră de gaura pe care copacul kaha o făcuse în perete pentru a se strecura înapoi în clădire. Lumina pătrunse pe sub marginea uşii care dădea în hol, iar Corran luă acest lucru ca pe un semn bun. Arătă cu degetul spre ea.

— Dacă soldații ar fi fost în aripa asta, ar fi oprit lumina, pentru că dacă o lăsau aprinsă înseamnă că ar fi avut siluete atunci când intrau într-o cameră întunecată. Gavin şi Shiel sunt în camera alăturată. Hai să ajungem la ei.

Gandul aprobă din cap şi deschise uşa o frântură. Aruncă o privire afară, apoi

îi făcu semn lui Corran să înainteze. Corran închise uşa în urma lui şi îl urmă pe Ooryl prin uşa următoare, în cameră. Gandul traversă spre locul unde era întins Shistavanenul, în timp ce Corran se apropie de patul lui Gavin. Mutându-şi carabina în mâna dreaptă, se ghemui şi îşi aşeză mâna stângă peste gura lui Gavin.

Simți cum băiatul tresare.

— Gavin, stai calm. Sunt eu, Corran. Stai liniştit.

Shiel se trezi cu un mârâit slab, dar după ce mirosi de câteva ori aerul, încetă să mai facă zgomot. Se ridică, apoi se strecură din pat şi se ghemui împreună cu Corran şi Gandul la căpătâiul lui Gavin.

— Soldați. Sânge.

Corran aprobă din cap.

— Avem soldați din trupele de şoc în bază. Se pregătesc să o arunce în aer – sunt în hangar acum, cred. Avem trei doborâți şi bănuim că sunt două duzini în total.

Ooryl îi înmână omului-lup Shistavanen o carabină.

— Ştii cum să o foloseşti?

Râsul şoptit al lui Shiel sună ca un mârâit.

— Condamnările la moarte nu vin odată cu ploaia.

Corran îşi desfăcu una dintre centurile cu arme şi o împinse spre Gavin.

— Ştii să tragi cu un blaster?

Tânărul aprobă din cap, cu fața palidă în lumina de sub uşă.

— Nu ştiu dacă voi nimeri ceva, totuşi.

— Ţinteşte şi trage. Şi trage. Şi trage. Corran se uită la cei doi extratereştri. Din moment ce amândoi vă puteți orienta prin întuneric şi din moment ce culoarea vă face greu de reperat, cred că ar trebui să ieşiți şi să vă îndreptați spre hangar. Îi dădu lui Shiel două dintre încărcătoarele de rezervă de la centura sa. Noi vom umbla prin centrul de aici şi vom încerca să le atragem atenția. Dacă aveți vreun indiciu despre unde se află nava lor...

Lumina din hol se stinse.

— Hopa.

Gavin scoase pistolul din toc şi maneta de selectare a puterii scoase un clic.

— Lasă-l pe ucidere, puştiule. Corran arătă spre fereastră. Voi doi, puteți pleca. Luați-i din flanc.

Fără alte cuvinte, Corran se întoarse şi se furişă spre uşă. Întinzându-se, întoarse clanța şi o deschise puțin. Nu putu vedea nimic în întuneric, dar auzi scârțâitul balamalelor mai departe pe hol. Atinse medalionul pe care îl purta pentru noroc, apoi deschise uşa, păşi în hol şi trase o rafală. Două proiectile loviră un soldat în piept şi îl aruncară înapoi într-un alt soldat. Degetul mortului smuci trăgaciul carabinei sale, trimițând un şir de proiectile pe hol. Corran se aruncă spre dreapta, izbindu-se cu umărul de perete pentru a le evita.

O lumină roşie răsări din nou din uşa de lângă capătul holului, amintindu-i lui Corran de lumina de pe placa oculară a primului soldat pe care îl omorâse. Într-o clipă, Corellianul ştiu că în cameră se afla un al treilea soldat şi că cel puțin unul dintre piloții escadrilei zăcea mort în pat. A doua rafală a lui Corran îl doborî pe soldatul care ieşea de sub cadavrul primului Imperial. Corran bănui că acesta căzuse destul de greu ca să fie mort, dar micile focuri aprinse în podele şi pereți de proiectilele de blaster rătăcite nu furnizau suficientă lumină pentru a fi sigur. Apoi apăru soldatul din camera de la capătul holului şi, ca şi cum ar fi fost imaginea lui în

oglindă, Gavin apăru pe uşa camerei sale.

— Gavin, nu!

Băiatul de la fermă declanşă un singur foc de armă, în timp ce soldatul umplu holul cu un jet constant de foc. Corran apăsă pe trăgaci şi plimbă botul pistolului înainte şi înapoi pe hol. Îl auzit pe Gavin gemând şi căzând în spatele lui. Propriile lui focuri de armă îl doborâră pe soldat. Ultimul proiectil trecu prin placa pătrată a ochiului şi făcu bule în armura din spatele capului bărbatului. Uşile de pe tot holul se deschiseră. Cel mai aproape de el, Corran îl văzu pe Twi'lek.

— Gavin e la pământ. Ajută-l. Trupele de şoc sunt aici, în bază.

Nawara Ven se holbă la el.

— Cum ne-au găsit…

— Nu ştiu. Locul este gata să explodeze. Scoate-i pe toți afară.

Corran sprintă pe hol, sărind peste trioul de soldați morți. Scoase acumulatorul de energie de pe carabină şi puse unul nou în ea. Pe măsură ce se apropia de hangar, auzi o mulțime de focuri de armă. Benzile de plastic semitransparent atârnate deasupra uşii arătau o mulțime de focuri de armă care se îndreptau spre două puncte din întuneric, ceea ce îi spunea lui Corran că Shiel şi Ooryl atrăseseră multă atenție cu manevra lor de flancare. *Se trage din ambele părți ale uşii.*

Corran scoase unul dintre cilindrii explozibili dintr-un buzunar de la centură şi setă cronometrul pentru cinci secunde. Apăsă cu degetul mare pe butonul de armare. Privind în interior, localiză ceea ce văzu ca fiind cea mai mare concentrație de împuşcături care se îndrepta spre camarazii săi. *Şase. Pare bine.* Trecu prin perdeaua de plastic şi lăsă butonul de armare să se ridice, pornind cronometrul. Apoi glisă cilindrul exploziv pe suprafața netedă de ferocretă spre grămada de Imperiali.

Trei, doi, unu! Explozia îi împrăştie pe soldați, aruncându-i pe doi în sus şi peste căruciorul cu generator pe care îl foloseau ca acoperire. Înainte să atingă solul, Corran se întoarse şi îşi îndreptă carabina blaster spre soldatul cocoțat în stânga uşii. Rafala de focuri arse prin armura toracelui, aruncându-l pe bărbat din spatele unei grămezi de lăzi. Învârtindu-se, Corran pulverizăă săgeți blaster stacojii asupra Imperialul aflat de cealaltă parte a uşii. Împuşcăturile îl loviră în piept şi în picioare, aruncându-l înapoi prin folia de plastic, afară din hangar. Continuându-şi rotirea, Corran trase focuri de armă spre diferite sclipiri de blaster, din mai multe locuri, luând viteză şi lăsându-se dus de val aproape la întâmplare. Ştia că ar fi trebuit să fie teribil de speriat, dar, de vreme ce hotărâse că era ca şi mort, frica nu mai putea să-i atingă sufletul. Îşi privea situația cu o detaşare emoțională care îl surprinse. Asta îi permitea să vadă intrarea sa în hangar la fel cum văzuse atacarea norului de TIE-uri de la Hensara. *Pot să trag în oricine – ei trebuie să aibă grijă.* Arma lui Corran se ridică şi botul pistolului urmări strălucirile stroboscopice de pe silueta unui Imperial aflat pe pasarela hangarului.

Soldatul se îndreptă şi tresări, apoi începu încet o rotire cu spatele, spre podea, pe care Corran o găsi incredibil de grațioasă. Aterizarea sa, plină de aşchii şi resturi, strică frumusețea căderii şi îl readuse pe Corran la realitatea hidoasă în care era prins. Un fulger laser îl prinse în partea dreaptă a pieptului şi îl aruncă în umbră. Ateriză greoi pe un perete de lăzi de lemn şi stelele îi explodară în fața ochilor când capul lui lovi ceva solid. Auzi lemnul şi sticla spărgându-se şi un gâlgâit de recipient care se goleşte. Speră că nu era corpul său cel care se golea de sânge, dar durerile

înțepătoare din piept şi focul care iradia din rană aproape că garantau că el era sursa sunetului. Un miros dulce bolnăvicios se amesteca cu mirosul de carne arsă şi Corran ştiu că era pe moarte. *Miroase a whisky Corellian*. Mintea îi zbârnâi înapoi la nesfârşitele rânduri de băuturi de la priveghiul tatălui său. Fiecare dintre ele era punctată de un toast sau de un elogiu pentru tatăl său din partea membrilor CorSec, de la director până la Gil şi Iella şi la bobocii pe care tatăl său îi luase sub aripa sa. La vreme respectivă, Corran crezuse că organizarea unui astfel de priveghi era cea mai grandioasă despărțire posibilă. *Iar acum am halucinații cu mirosul băuturii*.

O tresărire de durere lăsă în urma ei o clipă de luciditate şi Corran se agăță de ea. Vederea i se limpezi şi văzu fulgere laser arzând în toate direcțiile prin întuneric. Încercă să-şi ridice propria carabină, dar nu-i simțea greutatea în mână. Se hotărî să scoată pistolul blaster, moment în care descoperi că brațul drept nu-i mai funcționa atât de bine. Această realizare veni cu o secundă sau două înainte ca focurile de laser să dezvăluie silueta unui Imperial care căuta adăpost prin apropiere.

Corran îşi dori ca trupul său să se afunde în ferocetă, dar nu se întâmplă nimic. Soldatul mătură ceva cu un picior şi Corran auzi zgomotul carabinei lovindu-se de o ladă nevăzută. Încercă să ridice brațul stâng, dar durerea din partea dreaptă a pieptului îl opri. Se trezi cu respirația tăiată. *Plămânul meu. A colapsat*. Soldatul îşi coborî carabina, oferindu-i lui Corran o vedere bună a botului armei.

— S-a terminat pentru tine, gunoi Rebel.

— Şi pentru tine, micuțule. Corran îşi ridică mâna stângă, dar îşi ținu degetul mare apăsat pe capătul cilindrului de explozibil pe care îl scosese din buzunarul de la centură. Eu mor şi asta explodează.

Soldatul ezită o secundă, apoi clătină din cap.

— Frumoasă încercare. Ții capătul greşit.

Un vuiet de blaster umplu fundătura plină de lăzi şi Corran tresări involuntar. Se gândi că era un mod urât să moară tresărind, apoi îşi dădu seama că morții sunt rareori atât de vanitoşi. Deasupra lui, trupul soldatului se clătină, apoi i se îndoiră genunchii şi se prăbuşi lângă el. Gaura din spatele armurii sale scânteia şi fumega.

Wedge veni în fugă şi se lăsă în genunchi lângă Corran.

— Cum te simți, domnule Horn?

— Unele părți din mine nu dor chiar atât de mult.

Wedge zâmbi.

— Ține-te bine. Imperialii se retrag. Medic!

— Bombe…

— Ştiu. Le găsim şi le dezamorsăm.

Corran zâmbi şi încercă să inspire adânc.

— Gavin?

— Rău, ca şi tine. Ne pregătim deja să evacuăm.

— Sunt ca şi mort. Tresări. Sunt atât de dus încât simt miros de whisky Corellian.

— Chiar *miroşi* whisky Corellian, Corran. Eşti întins într-o baltă de whisky. Wedge se încruntă. Lada care te-a împiedicat să cazi era plină cu *Whyren's Reserve*.

— Ce? Cum?

Wedge clătină din cap în timp ce droizii M-3 veneau cu paşi greoi.

— Nu ştiu. Consideră rezolvarea acestui mister ca fiind misiunea ta, în timp ce te recuperezi.

Capitolul 19

Wedge Antilles îi privea pe Gavin Darklighter şi pe Corran Horn cum pluteau aproape fără viaţă în rezervoarele de bacta. Văzându-i acolo, îi aduse aminte de timpul pe care îl petrecuse el într-un astfel de rezervor – nu fusese la bordul lui *Reprieve*, ci pe *Home One*, nava amiral a lui Ackbar la Endor. Abia dacă fusese conştient în timpul petrecut în tanc, ceea ce el considerase o binecuvântare. Să fie treaz şi să gândească fără să poată face nimic... asta l-ar fi înnebunit.

— Starea piloţii tăi s-a îmbunătăţit, Comandante Antilles?

Wedge se întoarse şi clipi surprins.

— Amiralul Ackbar? Ce faceţi aici, domnule?

Mon Calamariul îşi împreună mâinile la spate.

— Ţi-am citit raportul şi mi s-a părut îngrijorător de detaşat. Am decis că vreau mai multe informaţii.

Wedge aprobă din cap.

— Nu am avut prea mult timp să pregătesc raportul.

— Iar ţie nu ţi-a plăcut niciodată prea mult să întocmeşti rapoarte.

— Nu. Wedge îşi frecă o mână peste faţă şi descoperi o cantitate destul de mare de păr pe bărbie şi pe maxilar. *Cât timp a trecut de când n-am mai dormit?* Puteaţi cere un raport suplimentar sau să-mi cereţi să mă prezint la dumneavoastră la bordul navei *Home One* şi să nu mai bateţi atâta drum.

— M-am gândit la asta, dar ştiam că un alt raport din partea ta nu ar fi avut prea multe detalii şi că ai fi refuzat să-ţi părăseşti piloţii, aşa că am ales să mă scutesc de această neplăcere. Ackbar se uită la cei doi bărbaţi din tanc. În plus, tonul şedinţelor Consiliului Provizoriu începe să mă obosească. Soarta *Escadrilei Vagabond* este suficient de importantă pentru ca să mă pot sustrage fără să fiu acuzat de fugă.

Corellianul se uită la comandantul său.

— Lucrurile sunt atât de acerbe?

— Probabil că exagerez. Politicienii au tendinţa de a-i privi pe soldaţi ca pe câinii lor de luptă Cyborrean.

— Iar soldaţilor nu le place să fie consideraţi animale de companie.

Filamentele de pe barba lui Ackbar tresăriră uşor.

— Din moment ce noi suntem cei care suntem muşcaţi, sângerăm şi murim, avem tendinţa de a ne opune planurilor care sunt oportune din punct de vedere politic, dar sinucigaşe din punct de vedere militar. Bătu cu mâna pe vizor. Asta este mai clară imaginea a ceea ce s-a întâmplat acolo?

— Nu încă. Datele de bază sunt aceleaşi – trei piloţi grav răniţi, unul mort şi toate cele şase santinele moarte. Alţii au tăieturi şi zgârieturi. Ar fi trebuit să fie mult mai rău, dar se pare că trupele de şoc au vrut să planteze explozibilii, să se retragă, apoi să îi armeze şi să îi detoneze de la distanţă. Dacă le-ar fi pus pe temporizatoare, am fi pierdut echipamente şi personal înainte să-i găsim pe toţi. Un pluton întreg a operat pe Talasea. I-am prins pe toţi şi am capturat Transportorul Delta DX-9 cu care au venit.

— Cu greu merită costul, dar este totuşi un lucru bun.

Wedge aprobă din cap.

— Cei pe care i-am capturat – doi soldaţi şi toţi cei cinci membri ai echipajului transportorului – refuză să vorbească. Îi ţin în detenţie, izolaţi unii de alţii. Am pus un droid MD-0 şi un droid MD-1 să se ocupe de autopsiile celor pe care i-am ucis. Cu puţin noroc, vom găsi ceva care să ne dea o idee de unde au venit.

— Şi Talasea a fost evacuată?

— Da, domnule. Ne aşteptăm ca Imperialii să vină în căutarea a ceea ce le-a omorât soldaţii, aşa că am pregătit câteva capcane şi alte surprize pentru oricine ne va urmări acolo. Wedge suspină greu. Am o listă cu ceea ce am lăsat în urmă, în cazul în care vom avea vreodată motiv să ne întoarcem.

Mon Calamariul aprobă încet din cap.

— Care este starea de spirit a unităţii tale?

Wedge se întoarse şi îşi lipi spatele de oţelul transparent rece. Voia să închidă ochii şi să doarmă, şi se temea că exact asta ar fi făcut dacă ar fi închis ochii.

— Suntem cu toţii ameţiţi şi epuizaţi. Pierderea lui Lujayne a fost un şoc. Nu era cel mai bun pilot din unitate şi nu era genul de persoană care să îşi asume riscuri, aşa că niciunul dintre noi nu şi-a imaginat-o ca fiind cea care va muri prima. Pe Corran, pe Bror sau pe Shiel ni-i imaginam mai uşor că vor muri glorios – şi Corran aproape că a reuşit. Lujayne era o luptătoare, aşa că faptul că a murit în somn a fost, ei bine, mai rău. A fost ucisă în patul ei, nu în luptă, şi cred că noi am crezut că suntem cumva imuni la acest tip de moarte ruşinoasă. Clătină din cap. Asta nu are niciun sens, desigur.

Ackbar îl bătu pe umăr.

— Ba are sens. Ştim că războiul este barbar, dar încercăm să nu fim barbari în purtarea războiului. Respectăm un standard înalt care ne cere să atacăm doar ţinte militare legitime – nu civili, nu fregate medicale. Am dori să vedem această onoare pe care ne-o cerem nouă înşine reflectată şi în acţiunile duşmanilor noştri.

— Dar dacă ei ar fi la fel de onorabili ca noi, nu am mai fi purtat acest război.

— Şi în asta, Comandante Antilles, aveţi miezul întregii probleme. Amiralul se îndepărtă de vizor. Când vor ieşi piloţii tăi din tancuri?

Wedge aruncă o privire la ceas.

— Încă douăsprezece ore pentru Horn şi Darklighter, încă douăzeci şi patru până la patruzeci şi opt pentru Andoorni Hui. Mi s-a spus că are ceva de-a face cu metabolismul ei, dar ea a fost rănită mai rău decât ei. Vreau să organizez o comemorare pentru Lujayne destul de curând. Îşi frecă ochii. Gavin va fi zdrobit – ea îl ajuta să-şi perfecţioneze abilităţile de astronavigaţie.

— Se pare, atunci, că nu se poate face nimic cel puţin 12 ore de acum încolo.

Wedge clătină din cap.

— Nu, trebuie doar să aşteptăm.

— Nu, tu trebuie doar să dormi.

Corellianul se întoarse şi îl privi pe Ackbar.

— Mă pot odihni mai târziu.

— Ba te vei odihni acum. Consideră asta un ordin, Comandante, sau voi ordona unui droid T-1B să te sedeze. Bărbia lui Ackbar se ridică în timp ce vorbea şi Wedge ştiu că-şi va pune în aplicare ameninţarea. În paisprezece ore vreau să vă văd pe tine şi pe secundul tău pe *Home One*. Generalul Salm va sosi şi el până atunci.

— Dacă aş fi ştiut că voi aştepta cu nerăbdare să fiu pedepsit de el, aş fi lăsat

trupele de şoc să mă împuşte.

— Da, el poate avea acest efect, nu-i aşa? Gura lui Ackbar rămase deschisă într-un râset tăcut la gluma lui. Totuşi, scopul acelei întâlniri nu este o mustrare.

— Nu?

— Nu. Vocea lui Ackbar deveni mai calmă, dar mai intensă. Cineva din Imperiu a atacat una dintre bazele mele înaintate. Dacă nu ripostăm, şi dacă nu ripostăm dur, s-ar putea să se simtă încurajați să continue o astfel de activitate. Nu vreau ca acest lucru să se întâmple. Escadrila de bombardiere a Generalului Salm ar trebui să fie suficientă pentru o răzbunare.

— Dacă vreți ca *Escadrila Vagabond* să vă acopere o astfel de misiune, ne aveți.

— Asta era reacția pe care o aşteptam de la tine, Comandante. Acum, du-te şi te culcă.

— Da, domnule.

Wedge salută.

Somn să fie, iar visele de răzbunare vor fi într-adevăr foarte plăcute.

* * *

Corran nu era sigur ce era mai rău: gustul acru de bacta din fundul gâtului sau senzația că încă se mai legăna în sus şi în jos în rezervor. Pentru el, bacta avea gustul unei lumânări care se stinsese, se învechise şi fusese depozitată într-un fel de butoi de plastic care îi dădea o unduire ce făcea să îi alunece pe limbă. Pentru că proiectilul blasterului îi perforase plămânul drept şi îl colapsase, o parte din bacta circulase prin plămân, aducându-i în nări buchetul îmbâcsit al lichidului de fiecare dată când expira.

În afară de asta, se simțea destul de bine. Încă mai avea o pată roşiatică pe piept, acolo unde fusese împuşcat. Semnul de pe el era cam la jumătate din mărimea celui de pe Gavin. Corran îşi dădu seama că armura îi salvase viața absorbind o parte din putere – cum supraviețuise Gavin luând o lovitură în abdomenul gol, nu avea nici cea mai mică idee.

Gavin se rostogoli pe o parte în patul de alături.

— N-am mai făcut asta niciodată.

— Să te arunci într-o luptă sau să-ți petreci timpul într-un rezervor de bacta?

— Nici una, nici alta. Tânărul se încruntă. Nu credeam că fac o gafă...

— Nu făceai. Corran scutură din cap şi îşi roti picioarele pentru a putea sta în şezut. Ar fi trebuit să-mi dau seama că nu ştiai să aştepți până când îți făceam semn că zona era liberă. Nu m-am gândit, şi de aceea ai căzut. A fost vina mea că ai fost împuşcat.

Gavin îşi acoperi zona roşiatică de pe stomac cu mâna dreaptă.

— M-a durut foarte tare, apoi cred că am leşinat.

— Eşti norocos ai făcut că doar atât. Împuşcătura aia ar fi trebuit să te omoare.

— Ştiu că am tras în Imperial. L-am nimerit?

— Nu ştiu, Gavin. Dacă nu ai un holo al unei lupte, e aproape imposibil să încerci să reconstruieşti după aceea. Corran alunecă de pe pat şi constată că picioarele îl susțineau doar cu câteva tremurături minore. El şi amicii lui au murit, şi asta e tot ce contează.

— A fost ucis vreunul dintre noi?

Corran îşi aminti impresia de moarte pe care o avusese pe coridor, dar clătină din cap.

— Nu ştiu, Gavin.

Trapa centrului medical se deschise şi Wedge Antilles păşi prin ea. Zâmbetul lui se lărgi la început, apoi se micşoră uşor. Se opri şi întoarse salutul grăbit pe care îl reuşiră Gavin şi Corran.

— Mă bucur să vă văd pe amândoi sănătoşi şi în putere.

— Poate că da, domnule, dar va trebui să mai lucrăm la asta. Corran îşi mişcă brațul drept în sus şi în jurul lui într-un cerc. O noapte de odihnă ar trebui să ne facă bine.

— Şi tu, Gavin, cum te simți?

— Bine, domnule. Aş putea zbura chiar acum, dacă aveți nevoie de mine.

— Nu este necesar chiar acum. Expresia lui Wedge se întunecă. Am abandonat Talasea şi am evacuat-o. Am prins trupele de şoc şi le-am capturat nava de transport. Analiza medico-legală a cadavrelor ne-a dat o indicație bună despre locul de unde au venit. Mă întâlnesc cu Amiralul Ackbar şi cu Generalul Salm pentru a lua în considerare un contraatac împotriva bazei lor.

— Sunt de acord.

— Şi eu. Gavin sări de pe pat. Genunchii i se îndoiră, dar se prinse de marginea patului şi rămase în picioare. Vreau să merg să-i răsplătesc.

Wedge aprobă şi Corran ştiu că ajungea la partea cea mai rea a raportului.

— În raid am dat mai mult decât am primit – dar am avut pierderi. Şase dintre santinelele noastre au murit. Voi doi şi Andoorni ați fost grav răniți. Wedge aruncă o privire spre punte, apoi spre Gavin. Lujayne Forge a fost ucisă.

Gavin se aplecă mult peste pat.

— Lujayne a murit?

Corran se aşeză brusc pe podea. O simțise murind, ştia că murise, şi totuşi nu putea să creadă mai mult decât Gavin. Întotdeauna fusese membrul escadrilei care era preocupat de bunăstarea celorlalți – nu doar de bunăstarea lor fizică, ci şi de cum se simțeau. *Ea forma inima unității noastre, ținându-ne împreună. În niciun caz nu ar fi trebuit să fie prima dintre noi care să moară.* Îşi privi mâinile goale. *Nici măcar nu mi-am plătit favoarea pe care i-o datoram pentru că mi-a reparat X-interceptorul, iar acum a murit.*

Gavin clătină din cap.

— Ea nu poate fi moartă. Mă îndruma în astronavigație. Ea... Tânărul îşi strânse pumnii şi îi izbi de marginea patului. Moartă...

Wedge suspină.

— Nu e niciodată uşor să pierzi un prieten, Gavin.

Gavin ridică un pumn ca şi cum ar fi vrut să îl zdrobească din nou de pat, dar îl lăsă să se întoarcă încet pe lângă el.

— E prima dată când moare cineva pe care îl cunosc.

Corran ridică o sprânceană.

— Serios?

— Este doar un copil, Corran.

— Ştiu, domnule, dar vărul lui...

Gavin clătină din cap.

— Am mai întâlnit oameni care au murit mai târziu. Îmi amintesc de domnul Owen şi de mătuşa Beru – aşa le spuneam în cele câteva dăți în care Biggs m-a lăsat

să vin cu el când îl vizita pe Luke la ferma familiei Lars. Când au murit, tatăl meu a preluat ferma...

Wedge se încruntă.

— Am crezut că Luke a dat-o unui extraterestru.

— Da, Throgg era numele lui. A lucrat-o timp de câteva sezoane, dar unchiul meu a vrut să adauge acea fermă la proprietățile sale, aşa că a făcut Consiliul Municipal Anchorhead să adopte o taxă pentru proprietarii străini de terenuri care l-ar fi rupt pe Throgg dacă plătea. Tatălui meu nu i-a plăcut tactica fratelui său, aşa că a cumpărat ferma de la Throgg, plătindu-i cât valora, în loc să-l lase pe unchiul Huff să o cumpere la o licitație fiscală. Gavin ridică din umeri. Crescând la acea fermă, îmi amintesc că i-am văzut pe cei din familia Lars, dar nu i-am cunoscut niciodată cu adevărat. Eram un copil, un copil adevărat. Au fost drăguți cu mine, dar...

— Dar tu nu-i cunoşteai.

Corran îşi trase genunchii la piept.

— Am înțeles. Totuşi, vărul tău, Biggs...

— Biggs era cu opt ani mai mare decât mine. Erau momente în care îi plăcea să mă aibă în preajmă şi momente în care nu. Atunci nu am putut înțelege de ce nu. Gavin ridică din umeri. Am crescut de atunci, aşa că acum înțeleg într-un fel, dar, totuşi, nu-l cunoşteam cu adevărat. Şi faptul că nu i-am văzut pe... el sau pe mătuşa şi unchiul lui Luke murind, ei bine, nu e ca şi cum aş şti că au plecat. Ştiam, dar, înțelegeți...

— Eu înțeleg. Wedge îşi încrucişă brațele la piept. Am fost acolo când a murit Biggs. Am fost lovit şi scos din tranşee la ordinul lui Luke. Eu şi vărul tău ştiam amândoi că eram cu adevărat acolo ca un set de scuturi suplimentare pentru a-l ține pe Luke în siguranță, dar nu am regretat asta. Ştiam că ar fi făcut acelaşi lucru pentru noi şi mai ştiam că trebuia să distrugă Steaua Morții. Biggs a rămas acolo, ținând TIE-urile la distanță, şi a murit. Şi chiar dacă a murit, i-a făcut rost lui Luke de timpul necesar pentru a distruge Steaua Morții.

Ochii Comandantului Rebel aproape că se închiseră în timp ce rememora faptele.

— Am zburat cu Biggs înainte de Yavin şi era foarte bun. Părea că poate citi mințile piloților TIE. Ştia când să se rupă, când să tragă şi făcea tot ce era necesar pentru a rămâne în evacuarea lor de ioni şi a-i face praf. Era mândru de palmaresul şi de îndemânarea sa, dar nu era arogant.

Gavin zâmbi.

— Avea zâmbetul acela, cel pe care ți-l arunca atunci când făcea ceva ce tu nu puteai face.

Wedge chicoti.

— Obişnuiam să urăsc acel zâmbet, dar nu mi-l adresa prea des. În prima lui misiune am mers împotriva unui convoi Imperial, imediat după ce începuseră să repartizeze fregatele Nebulon-B, la fel ca *Reprieve* de aici, pentru a acoperi convoaiele. Au lansat două duzini de TIE-uri asupra escadrilei noastre. Biggs a distrus cinci, ceea ce l-a făcut as, dar un alt pilot a revendicat cea de-a treia victimă. Acea ucidere l-a făcut pe celălalt pilot as – cred că era la a cincisprezecea misiune în acel moment. Biggs i-a aruncat tipului un zâmbet şi l-a lăsat în pace. Şi după aceea, când Biggs avea cinci chestii anume, i-l dădea tipului ăluia pe cel de-al treilea. Nu era răutăcios în privința asta, dar nu l-a lăsat pe tip să uite.

Gavin aprobă din cap.

— Biggs era aşa – te înțepa cu micile tale slăbiciuni până când făceai ceva în privința asta sau nu te mai deranja chestia respectivă.

— Era modul lui de a-i face pe toți să se supună şi să se forțeze să fie cât mai buni. De aceea se lua de Luke pentru că voise să meargă la Academie. Nu voia să vadă pe nimeni irosindu-se când ar fi putut face mai mult. Wedge se scărpină la ceafă. Dacă ar fi supraviețuit pe Yavin, acum i-am fi dat raportul.

Corran ridică un deget.

— Tipul care a revendicat a treia victimă s-a răscumpărat vreodată?

Curba zâmbetului lui Wedge se aplatiză.

— Tipul, Karsk era numele lui, Amil Karsk, a luat a treia din cele cinci patrule programate pentru Biggs. Era o treabă uşoară – a fost o treabă uşoară – să dădăcească un spărgător de blocadă într-o misiune de curierat. Promitea chiar şi câteva zile de odihnă şi recreere. Era o misiune de rutină, dar Biggs l-a lăsat să o aibă şi era dispus să spună că era chit. Acea misiune şi acel curier l-au dus pe Karsk pe Alderaan. Era la sol când a apărut Steaua Morții.

— Au. Corran se ridică în picioare. Biggs a fost norocos că i-a lăsat misiunea.

— Da, dar norocul se termină în cele din urmă. Ochii căprui ai lui Wedge se oțeliră. Al nostru nu s-a terminat încă, nu în întregime. Mă bucur că ați revenit amândoi printre noi. Aş prefera să nu fiu nevoit să vă adaug pe lista de prieteni pe care i-am pierdut în favoarea Imperiului. Lista este deja prea lungă.

Gavin înghiți în sec, o dată, apoi îi întinse mâna lui Wedge.

— Vă mulțumesc, domnule. Simt că îl cunosc pe Biggs un pic mai bine acum.

Wedge îi strânse mâna tânărului.

— Mulțumesc că mi-ai dat ocazia să-mi amintesc lucrurile bune despre Biggs. Prea mult din război înseamnă amintirea pierderilor – punctul în care ființele încetează să mai contribuie la această viață. Biggs, Porkins, Dack, Lujayne – cu toții trebuie să fie amintiți ca fiind mai mult decât nişte victime. Nu fac asta suficient de des.

Comandantul aruncă o privire la ceasul de pe peretele compartimentului navei.

— Trebuie să mă întâlnesc în curând cu Amiralul Ackbar. Aveți aproximativ patru ore până când vom avea o comemorare pentru Lujayne şi pentru ceilalți pe care i-am pierdut pe Talasea. Şi după aceea, cu voia lui Ackbar şi cu Salm dornic de sânge, vom văduvi nişte Imperiali de noroc şi ne vom lăsa morții să se odihnească mult mai uşor.

Capitolul 20

Liniştea neobişnuită a lui M-3 în timpul zborului de pe *Reprieve* spre *Home One* îl făcuse pe Wedge să înceapă să se întrebe dacă nu cumva galaxia se schimbase în jurul lui cât timp dormise. Droidul nu-l sâcâise, nu gângurise, nu-l implorase şi nu-l plictisise cu detalii despre necesitatea de a călători spre *Home One* – doar apăruse şi spusese că avea lucruri de rezolvat la bordul navei amiral Rebele.

Tycho ridicase din umeri, aşa că Wedge fu de acord. Droidul era neobişnuit de tăcut, dar asta nu părea sinistru şi chiar era binevenit. În timp ce pilota *Forbidden* în drum spre crucişătorul stelar Mon Calamari, îşi dădu seama că nu-l văzuse prea mult pe M-3 în timpul petrecut pe Talasea şi că auzise şi mai puțin de el. Auzise şi mai puține plângeri în legătură cu droidul, iar acest lucru îl luă ca pe un semn bun. Simțea că îngrijirea piloților era destul de grea şi fără să trebuiască să-şi facă griji şi pentru droizi.

Zâmbetul de pe chipul Generalului Salm când Wedge şi Tycho intrară în sala de şedințe a Amiralului Ackbar spori sentimentul de dislocare a Corellianului față de galaxie.

— Mă bucur să vă văd, Comandante Antilles, Căpitane Celchu. A fost foarte amabil din partea dumneavoastră să puneți droidul M-3PO să trimită acele 144 de costume de zbor noi către *Aripa de Apărare*. Vă acceptăm scuzele şi aşteptăm cu nerăbdare să lucrăm cu voi în această misiune.

Wedge se uită la Tycho, dar secundul său dădu din cap o mişcare aproape imperceptibilă. *Dacă asta îl face fericit pe Salm, chiar trebuie să ştiu ce se întâmplă?*

— Cu plăcere, domnule General. Suntem cu toții de aceeaşi parte, până la urmă.

Fața lui Ackbar se mută de la Wedge la Salm şi înapoi. Clipi, apoi îşi împreună mâinile.

— Apă limpede, valuri blânde. E bine. Mon Calamariul se aşeză şi apăsă un buton de pe brațul scaunului. Droizii noştri au verificat de două ori constatările echipei de criminalişti care lucrează cu trupele de şoc pe care le-ați adus de pe Talasea. Ei confirmă că erupția de pe trei dintre ei este *Rachuk roseola*. Analiza ADN a virusului arată o variație a secvențierii raportată acolo acum doi ani şi, având în vedere rata de mutație spontană, aceasta ar fi cea mai recentă tulpină.

Wedge aprobă din cap.

— Deci au venit de pe Rachuk.

Ackbar arătă spre imaginea holografică generată de computer care creştea în mijlocul grupului. Aceasta arăta o lume relativ mică, cu o dispersie de insule acoperite de junglă.

— Sistemul Rachuk în sine este lipsit de importanță, cu excepția faptului că locația sa centrală înseamnă că un număr mare de nave intră şi ies din el în timp ce fac comerț. Imperiul a amplasat o bază pe Vladet pentru a descuraja pirateria şi au avut un succes relativ în acest sens. Sistemul Chorax se află în sectorul controlat de Rachuk, la fel ca şi sistemul Hensara, aşa că este logic să presupunem că cel care este comandantul sectorului a decis că *Escadrila Vagabond* trebuie eliminată.

— Dar cum au ştiut unde ne aflăm?

Fața lui Salm se întunecă uşor.

— Prezența unui spion în mijlocul vostru nu poate fi complet exclusă.

Wedge aruncă o privire la Tycho, dar nu văzu nicio reacție la această remarcă.

E un om mai bun decât mine dacă nu ripostează.

— Niciun spion nu ar lăsa aceleaşi dovezi ca un spion foarte bun – unul atât de adânc înfipt încât nu l-am putut găsi.

— Asta tot nu este un motiv pentru care să nu căutăm spionul.

Tycho clătină din cap.

— Securitatea bazei era strictă. Nu am avut niciun mesaj neautorizat care să intre sau să iasă.

— Din câte ştii tu.

— Nu, domnule.

— Sau, zâmbi Salm, pe care alegeți să le raportați.

— Domnule General, Căpitanul Celchu raportează rezultatele unor verificări pe care le-am efectuat eu însumi. Nu au existat scurgeri de informații de la *Escadrila Vagabond*.

Ackbar opri discuția cu o mişcare a mâinii.

— Este mai mult decât probabil că Imperiul a plantat o serie de dispozitive de senzori pasivi în clădirile de acolo după ce Vader a ucis colonia. Dacă astfel de senzori au adunat date şi apoi le-au trimis cu întârziere sau într-un format pe care nu l-am recunoaşte cu uşurință, am rata descoperirea lor. Deşi am trimis echipe să cerceteze zona, detectarea dispozitivelor pasive nu este uşoară.

— Ar fi putut fi şi un noroc chior.

Salm se uită la Tycho.

— Ce vrei să spui, Căpitane?

Tycho îşi dădu părul şaten de pe frunte.

— Imperiali au tendința de a nu fi subtili. Dacă aş fi fost la comandă şi aş fi ştiut unde se află *Escadrila Vagabond*, aş fi adus tot ce aveam. Ştim că la Comandamentul Rachuk este un Interdictor şi cel puțin un crucişător Strike care poate transporta trei escadrile de TIE-uri. Din moment ce toate astea nu au apărut, bănuiesc că au trimis doar plutoane de trupe de şoc pentru a recunoaşte sistemele nelocuite din sector – presupunând, desigur, că au spioni în majoritatea sistemelor locuite. Un pluton ne-a găsit, iar comandantul a decis să fie ambițios şi să ne distrugă el însuşi.

Ackbar aprobă din cap.

— O altă concluzie logică trasă din dovezile de care dispunem. A existat, de asemenea, un trafic destul de mare de nave comerciale mici în şi dinspre Talasea.

— Da, domnule. M-3 vă poate da datele despre ele.

— A făcut-o deja şi toate par a fi curate, Comandante, dar o singură declarație greşită a unui membru al echipajului şi securitatea voastră ar fi compromisă. În cele din urmă, totuşi, motivul pentru care a fost descoperită baza Talasea este mai puțin important decât descoperirea sursei trupelor de şoc. Au trecut două zile standard de când au murit, aşa că sunt şanse foarte mari ca absența lor să fi fost observată.

Wedge îşi încrucişă brațele.

— Răspunsul Imperial standard ar fi să intervină, să securizeze planeta şi să ne împiedice să o folosim din nou.

— Ne aşteptăm ca *Havoc* şi *Black Asp* să fie folosite pentru a împiedica *Escadrila Vagabond* să dea o lovitură rapidă şi să fugă de forța expediționară Talasea; nu vor apăra Rachuk. Salm întinse mâna şi atinse lumea holografică. Insula pe care o alesese crescu în locul lumii din care făcea parte. Pe măsură ce imaginea se extindea, computerul adăuga clădiri, munți, baterii de tunuri ionice şi alte detalii de importanță militară. Două lanțuri muntoase abrupte – marginile craterului unui vulcan stins – înconjurau baza ca nişte paranteze. Avem şi alte informații despre locațiile şi rutele de patrulare ale navelor din sectorul Rachuk. Credem că Vladet ar trebui să fie deschis la un atac de represalii, iar Grand Isle, aici, este locul potrivit pentru a lovi.

Wedge făcu un pas mai aproape de insula holografică ce plutea în aer.

— Scuturi de apărare?

Salm zâmbi, iar Wedge se bucură că privirea de prădător nu era îndreptată spre el.

— Nu şi dacă vor să tragă cu tunurile ionice. Insula, după cum vedeți, face parte dintr-un vechi vulcan. Generatoarele sunt geotermale şi vechi şi nu fac față efortului de a ridica scutul şi de a alimenta tunurile ionice.

— Şi dacă aleg să se ascundă în loc să încerce să tragă?

Pilotul de bombardiere trasă un cerc în jurul a ceea ce ar fi fost inițial marginea craterului. La sud, zidul se rupsese aproape complet şi o mare parte din bază fusese construită pe întinderea plată de teren care făcea legătura între vulcan şi golf. În partea de nord a craterului, zidul începuse să se erodeze, dar era doar o mică adâncitură în comparație cu golul din sud.

— Generatorul de scut trebuie să acopere totul, de la plajă până în vârful munților. Pe partea de nord ar trebui să fie posibil să aruncăm în aer muntele şi să deschidem o breşă suficient de mare pentru a permite bombardierelor noastre să intre. Odată ce vom fi sub scut, generatoarele vor exploda şi totul se va termina.

Se pare că ar trebui să funcționeze. Wedge îşi frecă o mână peste bărbie.

— Lovim şi fugim, sau intrăm?

— Vrem să paralizăm Vladet, astfel încât Imperiul să fie nevoit să deplaseze noi forțe. Ackbar mai apăsă un buton de pe brațul scaunului său şi insula dispăru. Sectorul Rachuk este irelevant în acest moment, cu excepția faptului că este un simbol şi o rană pe care Imperiul trebuie să o stingă. Vrem ca acest raid să aibă loc în douăsprezece ore. Care va fi atunci forța operațională a *Escadrilei Vagabond*, Comandante?

— Îmi vor lipsi doi piloți. Aş putea să-i dau Căpitanului Celchu X-interceptorul lui Forge.

— Nu.

Generalul Salm clătină din cap cu hotărâre.

Ackbar deschise gura într-un zâmbet.

— Ceea ce a vrut să spună Generalul Salm prin asta este că vom folosi *Eridain* ca centru de comandă şi control. Căpitanul Celchu va opera acolo pentru a coordona *Escadrila Vagabond* şi *Aripa de Apărare*. Asta, la cererea Căpitanului Afyon.

Wedge se încruntă la Generalul Salm. *Cum se face că aveți încredere în Tycho pentru a conduce toate forțele, dar nu aveți încredere în el în cabina de pilotaj a unui X-interceptor? Nu este evident de unde poate face cele mai multe pagube?*

— Este acceptabil pentru tine, Căpitane?

Puse destul de mult accent în vocea lui încât să fie sigur că Tycho ştia că se va lupta cu Salm dacă dorea să zboare în raid.

— Da, domnule. Oricum, nu am înregistrat suficient timp într-un X-interceptor pentru a fi calificat pentru misiune, Comandante, aşa că voi fi fericit să mă ocup de coordonarea şi controlul zborului.

Salm trase de tivul hainei sale albastre.

— Voi avea propriul meu controlor de zbor pe *Eridain*. Vei lucra cu el.

— Bineînțeles, domnule.

Iar omul tău va decide dacă va transmite sau nu ordinele. Wedge clătină din cap în sinea lui.

— Vom face să funcționeze.

— Bine. Ackbar închise ochii pentru o clipă, iar Wedge luă asta ca pe un semn de apreciere pentru cooperarea sa. Te întorci pe *Reprieve* pentru slujba de comemorare?

— Da, domnule.

— Dacă nu vă supărați, eu şi Generalul Salm vom zbura împreună cu tine, cu *Forbidden,* pentru a participa şi noi.

Wedge zâmbi, mai mult la oferta Amiralului decât la privirea clară de surpriză a lui Salm.

— Am fi onorați, domnule.

— Şi noi vă vom onora morții. Ackbar se întoarse spre pilotul de bombardiere. Şi veți dori ca şi piloții din *Aripa de Apărare* să fie prezenți, nu, Generale?

Salm ezită, apoi aprobă din cap.

— Poate că dacă vom plânge împreună înainte să zburăm împreună, unitățile noastre nu vor avea atât de mult de plâns după ce vom lovi Vladet.

* * *

Kirtan Loor se feri involuntar când simți cutremurul sfâşiind pământul. O secundă mai târziu, îi ajunse la urechi un raport înăbuşit. Comunicatorul agățat la reverul său şuieră cu statică, apoi raportă calm:

— Patru-optsprezece şi Patru-douăzeci sunt morți.

Agentul de informații se cutremură, şi nu era din cauza nopții reci Talaseane. Soldatul care făcuse raportul reacționase ca şi cum mica capcană a Rebelilor ar fi ucis droizi, nu oameni. *Desigur, trupele de şoc nu sunt deloc oameni, nu-i aşa?* Crescuți pentru a fi fanatici loiali Împăratului, cei mai mulți dintre ei păreau uşor distraşi de moartea acestuia. Deşi acest lucru nu le întuneca eficiența, părea să-i facă să le pese mai puțin de propriile vieți.

Pe Talasea, grija pentru bunăstarea continuă a cuiva părea să fie o abilitate necesară. Rebelii pregătiseră o mulțime de surprize explozive pentru oricine i-ar fi urmat acolo. Nu le-a fost greu să îşi dea seama despre cine ar fi fost vorba.

Loor se îndreptă.

— Nu că ar conta câți soldați mor. Trebuie că există o uzină care să-i scoată pe bandă.

Începu să zâmbească la propriul comentariu şoptit, dar un pumnal rece de frică i se înfipse în măruntaie. Doi soldați în armură albă apărură din ceață ca nişte fantome înviate din mormânt. Se opriră chiar în fața lui, dar niciunul nu se deranjă

să îşi îndoaie gâtul pentru a se uita la faţa lui Loor.

— Agent Loor.

Kirtan dădu din cap şi făcu tot ce îi stătea în putinţă pentru a purta o mască ce amintea de imaginile pe care le văzuse cu Tarkin.

— Da?

— Mesaj prioritar transmis de la Vladet. Vi se ordonă să vă întoarceţi imediat la Vladet şi să aşteptaţi alte ordine.

— Ce crede idiotul ăla de Devlia că face?

Kirtan fusese furios când aflase că Devlia trimisese un singur pluton de trupe de şoc pentru a verifica Talasea. El recomandase să se folosească un droid de sondare şi apoi să-l urmeze cu un atac la scară largă. Devlia îi ignorase recomandarea şi trimisese trupele pentru că erau, după spusele lui, *o resursă regenerabilă*. Nu acelaşi lucru se putea spune despre droizii sondă.

Nu se putea spune acelaşi lucru nici despre transportoarele de trupe de şoc.

Kirtan se uită fix la soldaţi.

— Trimite-i un mesaj Amiralului Devlia şi spune-i că mă voi întoarce pe Vladet când voi termina de cercetat această bază.

— Domnule, mesajul a venit de la Centrul Imperial, nu de la Amiralul Devlia.

Intenţionat, încet, îşi ridică capul şi privi în gol pe deasupra cupolelor albe ale căştilor lor. Ştia că eforturile sale de a ascunde şocul şi frica erau inutile. *Cred că trupele de şoc miros frica aşa cum o fac animalele.*

— A fost trimisă vreo navă după mine?

— Trebuie să luaţi una dintre navete, pe *Helicon*, direct spre Vladet. Vă aşteaptă în zona de aterizare.

— Mulţumesc că aţi transmis mesajul. Vocea lui nu purta nicio convingere în ea. Continuaţi.

Cei doi soldaţi plecară prin ceaţa învolburată, lăsându-l pe Kirtan să fie asaltat de aerul rece de afară şi de spaima rece înăuntru. *Probabil că Inimă de Gheaţă a primit deja mesajul meu despre acest fiasco. Dacă vrea să dea vina pe cineva pentru acest dezastru, nu va fi pe capul meu.* Se forţă să zâmbească şi îşi întări efortul de a-l vizualiza pe Amiralul Devlia tremurând.

— Să tremuri, omuleţule. Ignorându-mă, ai supărat-o pe stăpâna mea şi bănuiesc că mânia ei poate fi decisiv de letală.

* * *

Cele şapte sicrie erau aşezate pe o platformă repulsorlift, fiecare dintre ele fiind acoperit cu o pânză albă pe care fusese fixată o emblemă albastră. Pentru şase dintre ele, acea emblemă era stema Rebelă. Giulgiul lui Lujayne Forge purta stema *Escadrilei Vagabond*, cu una dintre cele douăsprezece nave de luptă X-interceptor decupată. Sicriele fuseseră aşezate în centrul compartimentului tribord de nave de luptă, la bordul lui *Reprieve*, cu cel al lui Lujayne în mijloc.

Chiar în spatele lor se aflau toţi membrii *Escadrilei Vagabond*, cu excepţia unuia. Lui Andoorni Hui i se permisese să iasă din rezervorul de bacta pe durata ceremoniei, dar era încă prea slăbită pentru a sta în picioare fără ajutor. Stătea întinsă pe spate într-un scaun plutitor, cu ochii ei întunecaţi pe jumătate închişi şi membrele aproape fără viaţă. Părea, pentru Wedge, aşa cum se simţea şi el pe

dinăuntru – strivită de pierderea suferită de escadrilă. În spatele piloților se aflau tehnicienii şi echipajele care fuseseră evacuate de pe Talasea. Îi flancau bărbații şi femeile din *Aripa de Apărare* a lui Salm, precum şi o parte din echipajul şi personalul medical de pe *Reprieve*. Adunarea îi aminti lui Wedge de cea ținută pe Yavin 4 pentru a-i onora pe Luke, Han şi Chewbacca pentru distrugerea Stelei Morții. *Mi-aş fi dorit ca această ocazie să fie la fel de fericită ca aceea.*

Wedge ieşi dintre Amiralul Ackbar şi Generalul Salm, privi în jos la sicrie, apoi ridică din nou privirea.

— Cu mai bine de şapte ani în urmă, mulți dintre frații noştri s-au adunat în urma unei mari bătălii pentru a comemora eroismul prietenilor noştri. Niciunul dintre noi nu s-a gândit, la acel moment, la cât de disperată era situația noastră sau cât de mult va continua lupta noastră împotriva Imperiului. Viitorul era, pentru noi, următorul minut, următoarea oră, zi sau săptămână. Speranța de viață, mai ales în rândul piloților, era măsurată în misiuni şi rareori erau implicate mai multe cifre în calcule. La acea adunare, pe Yavin 4, am putut să sărbătorim victoria ca şi cum, prin distrugerea acelei arme teribile – prima Stea a Morții – am fi făcut să se prăbuşească Imperiul. Ştiam că nu era adevărat – ştiam că vom abandona Yavin la scurt timp după aceea – dar pentru o vreme am putut uita cât de disperată şi dificilă va fi lupta noastră pentru libertate. Am putut uita câți dintre prietenii noştri vor mai muri urmărind visul comun al libertății pentru toate ființele, pentru toate speciile din galaxie. Wedge înghiți cu greu nodul care i se îngroşa în gât. Acel vis încă trăieşte. Lupta noastră continuă. Imperiul încă mai există, deşi puterea sa scade, tenacitatea sa slăbeşte, la fel ca şi stăpânirea asupra lumilor sale. Oricât de muribund ar fi, încă mai poate provoca moartea, iar acest fapt îl arată foarte clar, trupurile camarazilor noştri. Nu vă voi spune că Lujayne sau Carter sau Pirgi sau ceilalți ar vrea ca voi să continuați să luptați sau că lupta voastră va face ca sacrificiul lor să merite. Asta e banal, iar prietenii noştri merită mai mult decât banalitate. Ei au renunțat la ceea ce noi luptăm să păstrăm. Datoria noastră, şi sarcina tăcută dată de ei, este să continuăm să luptăm până când Imperiul nu va mai putea niciodată să le ia viața celor care nu doresc nimic mai sinistru decât libertatea pentru toate ființele.

Făcu un pas înapoi, apoi făcu un semn din cap către un tehnician de lângă portul extern al rampei de lansare. La semnalul său, platforma repulsorlift se ridică uşor şi pluti spre marea deschidere. Rândurile de piloți şi echipajul de la sol se despărțiră pentru a lăsa sicriele să treacă, apoi se strânseră din nou când platforma intră în câmpul magnetic de reținere din jurul portului extern. Odată ajunsă în afara navei, platforma coborî de sub sicrie şi acestea rămaseră suspendate acolo, înconjurate de stele şi vid. Tehnicianul folosi o rază tractoare pentru a le împinge, unul câte unul, pe un curs spre pitica roşie care ardea în inima sistemului stelar.

Pleacă într-un ultim convoi...

Pe măsură ce giulgiurile albe prinseră reflexele roşii ale soarelui, şirul de şapte sicrie căpătă înfățişarea unor fulgere laser, călătorind cu încetinitorul, pe un arc de cerc care avea să le înfigă în steaua îndepărtată.

Ackbar aşează o mână pe umărul lui Wedge.

— Nu e niciodată uşor să-ți laşi prietenii să plece.

— Nu, şi nici nu ar trebui să fie vreodată. Wedge îi dădu Mon Calamariului un semn ferm din cap. Dacă ar fi, atunci am fi ca inamicul, iar eu nu voi lăsa să se întâmple asta.

Capitolul 21

Prima privire pe care Corran o aruncă spre planeta Vladet după ce ieşise din hiperspațiu dezvălui o minge albastră, brăzdată de alb şi punctată cu verde închis.

— Cred că ar trebui să o luăm şi să o păstrăm, Whistler. Arată mult mai plăcut decât a arătat vreodată *Lumea Ceții*.

Astromecul fu de acord, apoi afişă ecranul tactic pe monitorul lui Corran.

Corran se uită la el, apoi apăsă butonul de comunicații.

— *Grupa Trei* nu are de înfruntat *ochi*. Îşi ridică mâna stângă şi apăsă un comutator aflat deasupra capului său. Foliile S blocate în poziție de atac.

— Recepționat, *Nouă*. Aşteptați.

— În aşteptare, *Control*.

În fața lui, intrând cu viteză spre planetă, două escadrile de Y-interceptoare ale *Aripii de Apărare* zburau cu o escortă de câte patru X-interceptoare fiecare. Pentru că *Grupa* lui avea cu două nave mai puțin, el şi Ooryl fuseseră repartizați la *Escadrila Warden*. *Escadrilele Champion*, cu Generalul Salm în frunte, şi *Guardian* urmau să intre primele şi să înlesnească lucrurile, astfel încât *Warden*, cu apărarea sa *subdimensionată*, să poată trece nestingherită.

De la şedința de informare, Corran ştia că baza de pe Grand Isle nu va fi pe măsura celor două escadrile de Y-interceptoare. Pe lângă cele două tunuri laser, navele erau dotate cu două tunuri ionice şi două lansatoare de torpile protonice. Fiecare navă transporta opt torpile, ceea ce însemna că oricare dintre escadrile avea suficientă putere de foc pentru a transforma peisajul luxuriant şi plin de verdeață de pe Grand Isle într-o masă neagră şi fumegândă de rocă lichidă.

— *Vagabond Nouă*, continuă să urmăreşti *Grupa a Doua*, apoi orbitează la Angels 10K[16].

— După cum ordonați. Chemați-ne dacă aveți nevoie de ceva.

— O vom face. *Control* terminat.

Corran crezu că surprinsese o urmă din propria sa frustrare reflectată în vocea lui Tycho. Ordinele pe care tocmai i le dăduse lui Corran erau transmise membrilor *Escadrilei Warden* şi de către controlorul lui Salm. Lanțul dublu de comandă trebuia să garanteze o bună comandă şi control în timpul operațiunii, dar Corran se îndoia că s-ar fi întâmplat aşa ceva. *În CorSec, atunci când lucram la o operațiune comună cu Serviciile Secrete Imperiale, comanda dublă devenea comandă duală, iar asta nu funcționa deloc bine*.

Coborârea prin atmosfera limpede fu puțin accidentată, dar faptul că avea o mică rezistență din cauza căreia să se lupte cu comenzile îi făcu bine după şase ore în care nu făcuse nimic în timpul zborului prin hiperspațiu. Corran echilibră X-interceptorul la zece kilometri deasupra suprafeței planetei.

— *Control*, *Grupa Trei* este pe poziție. Poți să-mi trimiți imagini tactice de jos?

— Poftim, *Nouă*. De la *Liderul Vagabond* – întorcându-ți favoarea.

Obrajii lui Corran se aprinseră când îşi aminti că datele senzorilor săi fuseseră

[16] Angels 10K – Zece kilometri.

folosite de restul escadrilei la antrenamentul de pe Folor.

— Transmite-i mulțumirile mele.

Fluxul vizual de pe X-interceptorul lui Wedge arăta patru Y-interceptoare care se apropiau în picaj de fața nordică a craterului vulcanic. De la aproximativ un kilometru depărtare, fiecare dintre navele lente lansă o pereche de torpile protonice, apoi se îndepărtă. Bilele albastre se îndreptară spre coasta muntelui. Explodară pe munte într-un punct în care ploile abundente erodaseră şi slăbiseră deja roca.

Seria ondulată de explozii aruncă în aer fum, roci şi plante în flăcări. Fluxul vizual deveni vectorial, cu grile verzi reprezentând terenul ascuns de fum. Acolo unde fusese o adâncitură uşoară şi curbată a marginii craterului exista acum o falie ascuțită şi zimțată, care arăta de parcă ar fi fost folosit un vibro-topor titanic pentru a despica roca. În timp ce Corran privea, crăpătura se mărea şi, deodată, îşi dădu seama că era din cauză că Wedge intrase înăuntru.

* * *

— Strângeți mai mult, *Grupa a Doua*. X-interceptorul lui Wedge plonjă prin fum. Mynock, asigură-te că Centrul de Control obține o topo-scanare a acestui şanț.

Fumul se risipi aproape instantaneu, arătându-i un smoc de rocă vulcanică sfărâmată, la vreo zece metri de fiecare aripă. *E suficient de largă pentru bombardiere, dar nu este prea mult spațiu pentru erori*. Apăsă accelerația înainte, distanțându-se de Y-interceptoarele care îl urmau, şi ieşi din stânca despicată mai repede decât ar fi zburat orice pilot prudent. Tirurile laser ale unui cvartet de nave de luptă TIE luminară aerul din spatele lui în timp ce intra în craterul de sub cupola de protecție a scutului. Inversă imediat şi plonjă spre baza craterului. Vântul şuieră de la foliile S. Se roti la 180 de grade, umplându-şi cupola cabinei de pilotaj cu imaginea cerului şi trase de manşă pentru a echilibra X-interceptorul.

Astromecul din spatele lui țipă un avertisment.

— Ştiu, am doi *ochi* pe coadă.

În vidul spațiului, prezența celor două TIE-uri în spatele lui ar fi fost foarte gravă, deoarece manevrabilitatea lor superioară făcea să fie greu să scapi de ele. În atmosferă, însă, designul lor mai puțin aerodinamic şi turbulențele produse de evacuarea motoarelor gemene le făceau să aibă probleme semnificative de deviație. Acest lucru nu le făcea mai puțin mortale în luptele aeriene, dar deschidea o multitudine de strategii pentru a le face față.

— *Grupa a Doua*, am nevoie de ajutor aici.

— Sunt pe drum.

Vocea lui Bror răzbătu prin casca lui Wedge.

— *Trei*, lasă-i pe mine. Îi am.

Bine, e timpul să termin cel puțin unul din ochi. Wedge ridică aripa stângă la patruzeci şi cinci de grade, apoi puse în pană accelerația. Împingerea diminuată şi rezistența atmosferică îl încetiniră suficient de mult încât X-interceptorul să alunece cincizeci de metri în jos şi douăzeci la dreapta. Pilotul TIE încercă să-l urmeze şi să rămână în spatele lui, dar aripile hexagonale stricară alunecarea laterală. Tracțiunea încetini TIE-ul considerabil, iar acesta începu să se scufunde spre jungla care acoperea podeaua craterului. Pilotul făcu singurul lucru pe care îl putea face pentru a evita o pierdere de viteză şi prăbuşirea. Plonjându-şi nava, luă viteză şi ieşi în fața

X-interceptorului lui Wedge, dar nu atât de mult în față încât să-i permită lui Wedge să facă un derapaj lateral stânga şi să vină în spatele lui.

Nu că aş fi vrut să fac asta oricum. Wedge apăsă pedala de cârmă din stânga şi roti pupa navei de luptă spre dreapta. Accelerația îndreptă nava, apoi reticulul lui Wedge încadră TIE-ul şi deveni verde. Apăsă pe trăgaci, iar laserele cvadruple porniră convergent şi aruncară bucăți din TIE peste tot prin peisajul lui Grand Isle.

— Am vaporizat unul.

Văzu un TIE fumegând, izbindu-se de peretele unui crater.

— Eşti liber, *Lider*.

— Mulțumesc, *Grupa a Doua*. Raportează, *Trei*.

Vocea lui Nawara Ven părea să fie plină de un oarecare dezgust.

— *Patru* a luat o pereche. Insula este oarbă pentru senzorii mei.

— *Lider Vagabond* către *Control*, *Escadrila Champion* e liberă să bombardeze.

— Transmit mesajul acum. *Nouă* vă mulțumeşte pentru semnal.

Wedge zâmbi. Ar fi preferat să-l aibă pe Corran mai implicat în acțiune, dar era de aşteptat să întâmpine rezistență şi, până când nu vor putea aduce un nou pilot pentru Lujayne Forge, zborul său va fi vulnerabil – în ciuda abilităților pe care le aveau atât Corran, cât şi Ooryl. Generalul Salm sugerase să lase *Grupul Trei* să supravegheze *Escadrila Warden* – cea mai puțin experimentată dintre *Escadrilele de Apărare*. Cu toții ar fi căpătat experiență în misiuni, dar nu ar fi fost nimic care să le pună prea mult viața în pericol.

— *Control* către *Lider Vagabond*, *Escadrilele Champion* şi *Guardian* îşi încep cursele.

— Îi pot vedea, *Control*.

Y-interceptoarele trecură prin deschizătură. Nefiind nave elegante, păreau să aibă caracteristicile de zbor atmosferic a ceva între un vânător TIE şi o piatră mare. Toate navele se scufundară pentru a prinde viteză, dar se stabilizară fără probleme aparente şi începură să atace cu mitraliere şi torpile.

Poate că sunt lenți şi neîndemânatici, dar piloții lui Salm ştiu cum să-şi facă treaba!

— *Control* către *Lider Vagabond*, avem probleme.

— Spune, *Control*.

— Două nave. Un crucişător din clasa Carrack şi o fregată din clasa Lancer se află pe vectorul nostru de ieşire. *Eridain* începe retragerea.

Wedge simți cum stomacul începe să i se îndoaie în el însuşi.

— *Control*, confirmă fregata de clasă Lancer. Sunt rare, poate că e o greşeală.

Te rog, să fie o greşeală.

— Confirm fregata clasa Lancer. Ordine?

Fregatele din clasa Lancer erau soluția Marinei Imperiale la problema navelor mici şi la amenințarea pe care le reprezentau acestea pentru navele capital. Cu o lungime totală de 250 de metri, navele de tip cutie erau împânzite cu douăzeci de turnuri de artilerie, fiecare dintre ele având o matrice laser *Sienar Fleet System Quad*. Datorită vitezei sale, care era excepțională pentru o navă atât de mare, şi a acestor arme, navele din clasa Lancer erau nişte rancori în mijlocul unei turme de nerfi. În timp ce turbolaserele de pe *Eridain* ar fi putut să o alunge, crucişătorul de clasă Carrack depăşea în armament nava spărgător de blocadă, lăsând Lancerul liber să se năpustească asupra navelor de luptă.

X-interceptoarele erau suficient de rapide pentru a scăpa de Lancer, dar Y-interceptoarele n-aveau cum să-l depăşească sau să lupte cu el. Tunurile Lancerului făceau ca acesta să fie echivalentul a 80 de TIE-uri. Wedge aruncă o privire la monitorul său de combustibil. Nu-i mai rămăsese suficient combustibil pentru o luptă lungă cu Lancerul şi pentru cursa spre casă. *Nu mai am suficient combustibil pentru a lăsa Eridain să fugă după ajutor*. Cea mai bună şansă pe care o aveau Y-interceptoarele era ca X-interceptoarele să atace Lancerul în timp ce ei fugeau.

Înainte să poată răspunde la cererea lui Tycho de a primi ordine, se auzi pe staţie vocea Generalului Salm.

— *Lider Vagabond*, selectează *Escadrilele Warden* şi *Guardian* şi scoate-le de acolo. *Champion* vă va da timp.

— Negativ, domnule General. *Champion va muri* în felul ăsta, dar *Vagabonzii ar putea* muri dacă lovim Lancerul şi voi evadaţi.

— Fac din asta un ordin, Antilles.

— *Escadrila Vagabond* primeşte ordine de la Amiralul Ackbar, Generale.

— *Lider Vagabond*, aici *Nouă*.

— Nu acum, *Nouă*.

— Comandante, ştiu cum putem lua Lancerul. În cel mai rău caz, pierdem o navă.

— Ce tot bolboroseşte ăla acolo?

— Uşor, Generale. Dă-i drumul, *Nouă*.

— Navele trebuie să se apropie la doi kilometri şi jumătate pentru a avea o soluţie de tragere pentru o torpilă protonică. Y-interceptorul care se va apropia atât de mult de Lancer va fi vatămat. Un X-interceptor poate să se apropie şi să trimită date de ţintire către Y-interceptor, mărind raza de acţiune pentru soluţia lor de tragere. Acelaşi lucru l-a făcut şi Căpitanul Celchu în *Forbidden*, la Chorax. Torpilele protonice vor acţiona timp de treizeci de secunde, ceea ce înseamnă că pot lovi o ţintă la puţin peste paisprezece kilometri şi jumătate. Asta îi va ţine în siguranţă faţă de Lancer.

Wedge se încruntă în timp ce analiza planul lui Corran. *Un X-interceptor ar putea să se apropie de Lancer*.

Generalul Salm văzu defectul din plan în acelaşi timp cu Wedge.

— Un X-interceptor care ţese printre Imperiali nu va fi capabil să fixeze ţinta pe Lancer, Antilles. Asta e o prostie.

Vocea lui Corran reveni mai puternică.

— X-interceptorul nu trebuie să obţină o blocare de ţintire, trebuie doar să se apropie. Y-interceptoarele vor ţinti baliza de urmărire a X-interceptorului. Dacă utilizăm bine timpul, putem pune Lancerul între rachete şi X-interceptor şi îl putem distruge.

— S-ar putea să meargă. Wedge trase de manşa X-interceptorului şi porni spre spaţiu şi spre navele Imperiale care veneau. O să fac eu cursa.

— Negativ, Antilles.

— Generale…

— *Lider Vagabond*, aici *Nouă*, plec eu. Eliberaţi *Escadrila Warden* la ordinul meu.

Furia lui Salm sfârâi pe staţie.

— Sub nicio formă! Opreşte-te acum, *Vagabond Nouă*.

— Eliberați escadrila. Sunt pe drum şi am de gând să mă joc cu acel Lancer.

— Asta e trădare, *Nouă*. Vocea lui Salm crăpa de furie. O să pun să fii împuşcat.

— Atâta timp cât o face *Escadrila Warden*, nu mă deranjează câtuşi de puțin. *Nouă*, terminat.

— Antilles, fă ceva!

— Are altitudinea necesară, Generale. *Şi atitudinea*. Eliberați-i escadrila. Wedge lăsă să-i iasă o expirație adâncă. Apoi, adunați *Escadrila Champion* pentru mine, în caz că nu reuşeşte el.

* * *

Corran apăsă pe butonul de comunicare.

— Bine, *Warden*, aşa devenim eroi. Conectați-vă torpilele astfel încât să trageți câte două. Le veți trage la semnalul meu. Sincronizarea este critică aici – dacă trageți prea devreme, nu veți nimeri nimic. Dacă va fi prea târziu, eu... Nu trageți prea târziu. *Zece*, vreau să te potriveşti cu viteza lor şi să nu-i laşi să se apropie la mai puțin de opt kilometri şi jumătate de mine. Şi nici mai departe. Semnalul meu de urmărire va fi pe 312,43. Folosiți-o ca frecvență pentru fixarea țintei torpilelor.

— Am înțeles, *Nouă*.

— *Control*, aici *Nouă*. Fiți pregătiți să împrăştiați *Escadrila Warden* cu planuri de manevre evazive în cazul în care Lancerul devine agresiv odată ce pleacă torpilele.

— Imediat, *Nouă*. Mult noroc.

Mâna lui Corran se îndreptă spre medalionul pe care îl purta.

— Mulțumesc, *Control*. *Nouă*, terminat. Bine, Whistler, avem de lucru. Pilotul apăsă comutatoarele care pompau întreaga putere a motorului de fuziune în propulsie. Direcționă toată energia scuturilor către scuturile din față. O să încerc să mă strecor spre monstrul ăla. Vreau să-mi direcționezi comenzile de manşă printr-un randomizator care adaugă sau scade porțiuni de câte cinci grade în toate dimensiunile din comenzile mele. Nu lăsa Lancerul să iasă dintr-un con de douăzeci de grade de la nasul meu, dar în acel con vreau să pot face salturi, ai înțeles?

Droidul răspunse cu un fluierat ascuțit, afirmativ.

— Iar la Lancer, vreau să întorc şi să fac o buclă strânsă care să răzbată chiar peste partea superioară a fuselajului său şi să coboare pe partea cealaltă. Ar trebui să ne îndepărtăm la nouăzeci de grade față de linia noastră actuală şi să ne întoarcem spre atmosfera lui Vladet. Corran suspină. Dacă ajungem atât de departe.

Whistler ciripi cu reproş.

— Îmi pare rău că te-am băgat în asta. Corran apăsă butonul consolei care activa sistemul de ejecție al droidului. Poate că următorul tău pilot nu va fi la fel de prost.

Lumina verde de deasupra butonului se stinse. Corran apăsă din nou butonul.

— Şi poate că următoarea ta navă nu va avea scurtcircuite.

Lumina se stinse din nou. Pilotul se întoarse şi se uită înapoi la droid.

— Îți doreşti să mori?

Whistler ciripi batjocoritor la el.

— *Nu am în vedere* să iau toată gloria pentru mine. Corran îşi înghiți nodul din gât. Mulțumesc că rămâi. Tatăl meu a murit singur. Nu se recomandă să fie aşa.

Droidul scoase un ciripit de mustrare.

— Bine, tu fă-ți partea ta şi eu mă voi asigura că nu murim. Corran se uită la scaner. Senzorii îl plasau la optsprezece kilometri de Lancer. Whistler, verifică-mi calculele. La putere maximă, voi face şase kilometri în timpul cât le ia rachetelor să mă prindă. Asta înseamnă că ei trebuie să tragă când ajung la şase kilometri şi trebuie să stea la 15 km de Lancer. Se pare că suntem cu toții aliniați şi gata de plecare.

Droidul ciripi triumfător şi un ceas cu numărătoare inversă începu în colțul superior al ecranului senzorului.

— *Nouă* pentru *Warden*, patruzeci – patru-zero – secunde până la lansare. Whistler, opreşte randomizatorul când ajung la doi kilometri şi jumătate de țintă.

Armamentul Lancerului, care fusese preluat de la bombardierele TIE, suferea aceleaşi limitări de rază de acțiune ca şi cele ale navelor de luptă.

— De asemenea, cartografiază modul în care funcționează turnurile şi trimite aceste date către *Control* şi *Lider Vagabond*. Dacă Lancerul are vreun punct slab, vreo armă care nu trage bine, trebuie să ştie.

Cronometrul numără până la zece secunde. Corran îşi mai atinse o dată medalionul, apoi îşi aşează mâna dreaptă pe manşă şi zâmbi.

— Iată-l pe *Vagabond Nouă*, urmând tradiția unității de a accepta misiuni sinucigaşe cu zâmbetul pe buze. *Warden*, la semnalul meu. Cinci. Patru. Trei. Doi. Unu. Marcat. Lansați torpilele!

Comunicațiile deveniră animate de rapoartele de executare a focului. Corran nu putu înțelege nimic din tot ce se spunea, dar când vocile se stinseră, auzi:

— *Warden Trei*, torpilele lansate.

Aruncă o privire la cronometru, care începuse să deruleze secundele până la impact. *Două secunde întârziere. Probabil că nu este nicio problemă.*

— Whistler, opreşte volumul sirenei de avertizare a apropierii rachetelor. Sunt conştient că se apropie.

Zgomotul de fond din cabina de pilotaj se stinse. Privi secundele care se scurgeau încet. Păru că îi ia o veşnicie să treacă de la punctul de lansare la jumătatea distanței până la Lancer. Pe măsură ce se apropia, putea vedea şiruri de proiectile laser verzi care începeau să se întindă spre el. Începu să ia viraje şi să facă bucle în timp ce artileriştii încercau să-i urmărească nava. Viteza cu care se apropiau făcu toate loviturile inițiale să fie prea lungi. La douăsprezece secunde şi un sfert de impact, Whistler puse în funcțiune programul de randomizare şi Corran simți cum manşa începe să tresară. O mică scânteie de teamă îl străbătu când îşi imaginä că pierduse controlul navei. În urma ei, găsi un calm care i se părea mult prea familiar după ultima noapte petrecută pe Talasea.

Ei bine, nu am murit atunci. Poate, doar poate...

Lăsând manşa în spate şi la stânga, lansă X-interceptorul într-o țesătură. Valuri după valuri aparent solide de energie laser verde porniră de pe Lancer, dar nava sa de luptă trecu prin adâncituri şi viră în jurul crestelor, cochetând cu mângâierile lor mortale. Lumina îi fulgeră scuturile, orbindu-l parțial, dar acele lovituri nu îl încetiniră şi nici nu îl deviară. Nu avea cum să-şi rateze ținta.

Fregata din clasa Lancer – Whistler o identificase ca fiind *Ravager* – se umflă într-un dreptunghi dur şi țepos, cu prora înclinată în sus şi un ansamblu de motoare bulbucate. Lumina de fundal verde de la motoarele cvadruple stropea cu culoare

exteriorul alb Imperial al navei. Corran împinse X-interceptorul pe aceeaşi linie – mai mult sau mai puțin – cu puntea centrală a navei Imperiale, apoi nava îi scăpă de sub controlul. În conformitate cu instrucțiunile pe care i le dăduse lui Whistler mai devreme, droidul rostogoli nava de luptă cu putere la tribord. Manşa izbi mâna dreaptă a lui Corran de partea laterală a cabinei de pilotaj, dar înainte ca durerea să înceapă să fie simțită, manşa se smulse din strânsoarea lui şi îl lovi puternic în piept. Cu manşa imobilizându-l pe spate în scaunul de comandă, Corran nu putu decât să privească în sus şi să vadă cum coca lui *Ravager* se estompa în timp ce trecea pe lângă navă. Torpilele fuseseră la jumătate de secundă de a prinde X-interceptorul când acesta se ridică şi ocoli *Ravager*. Deşi erau pe deplin capabile să facă aceeaşi manevră pe care o făcuse şi nava de luptă, datorită vitezei lor mai mari, torpilele aveau nevoie de mai mult spațiu pentru a o face. Chiar atunci când începuseră să-şi corecteze cursurile pentru a-l urmări pe Corran, se izbiră de Lancer şi explodară.

Prima jumătate de duzină de explozii produse mai multă energie decât puteau absorbi scuturile. Scuturile muriră, lăsând fregata descoperită pentru restul roiului de torpile. Structura blindată se îndoi şi hublourile din oțel transparent se evaporară în timp ce explodau torpilele. Plăcile de titan ale fuselajului se topiră, curgând în globuri de metal care urmau să se întărească în sfere perfecte în întunericul înghețat al spațiului. Punțile se rupseră, iar mingea de foc în creştere din centrul navei consumă atmosfera, echipamentele şi personalul cu un apetit rapace.

Toate torpilele, cu excepția a două, alimentară furtuna de plasmă care se dezlănțuia în inima lui *Ravager*. Secționând nava, torpilele tăiară toate legăturile de energie şi control între puntea de comandă din prova şi motoarele de la pupa. Sistemele automate de protecție intrară imediat în funcțiune şi motoarele se opriră. Toate salvele de lasere de pe *Ravager* se stinseră, iar nava lovită se întoarse pe o parte. Începu să piardă lupta cu planeta de dedesubt şi se prăbuşi încet în puțul gravitațional al lui Rachuk.

Corran, aflat în X-interceptorul care se îndepărta de fregata Imperială, nu putu vedea niciuna dintre pagubele provocate de torpile lui *Ravager*. Îşi privi monitorul senzorilor şi zâmbi în timp ce senzorii raportau, rând pe rând, moartea a douăzeci şi două dintre torpilele care îl urmăreau.

Douăzeci şi două? Dar ar fi trebuit să fie douăzeci şi patru.

Îşi luă manşa de pe piept.

— Whistler, unde sunt ultimele două rachete?

Rețeaua de senzori comută. Torpilele trecuseră pe sub Lancer, reperându-i din nou baliza când trecu de partea îndepărtată a fregatei.

Aproape m-au ajuns. Trebuie să rup mult de tot cursul!

Manşa se mişcă şi se smuci din proprie inițiativă. Groaza curse ca electricitatea prin măruntaiele lui Corran.

— Whistler, *opreşte...*!

Manşa încă se zbătea şi se împotrivea strângerii lui. Corran îşi dădu seama, într-un moment dureros de limpede precum cristalul, că, folosind o formulare nepotrivită la ultima sa comandă, făcuse o greşeală de o magnitudine egală cu aceea de a avea, încă, toată energia scutului în partea din față.

Începu să rectifice ambele erori, dar indicatorul de proximitate care raporta locația torpilelor lui *Warden Trei* îi spuse că i se terminase timpul.

Capitolul 22

Naveta lui Kirtan Loor ieşi din hiperspațiu cu o secundă înainte ca puzderia de torpile protonice să lovească *Ravager*. Zburând la aproape zece kilometri deasupra Lancerului îndepărtat, Kirtan văzu doar un con de lumină laser verde țâşnind spre spațiu, apoi o lumină strălucitoare răsărind la baza conului, luminând fregata care ardea. Exploziile care au urmat înconjurară nava cu foc, apoi aceasta începu să se îndepărteze încet, în timp ce capsulele de salvare țâşneau în toate direcțiile, îndepărtându-se de ea.

— Ce naiba s-a întâmplat acolo?

Pilotul navetei clătină din cap.

— Nu ştiu, dar am detectat un spărgător de blocadă Corellian şi mai multe nave de luptă ale Alianței. Ajungem la *Expeditious* imediat!

Teama din vocea lui aproape copleşi ideea despre misiune a lui Kirtan.

— În timp fugim, Locotenente, fă-mi rost de cât mai multe conversații de comunicații capturate. Le vreau pe toate. Ai vreo sondă de cercetare? Lanseaz-o.

— Senzorii ne spun tot ce trebuie să ştim despre fregata distrusă, domnule.

— Nu ea, idiotule, lanseaz-o spre spărgătorul de blocadă şi spre navele de luptă. Doar pentru că nu putea pilota naveta, Kirtan se abținu să nu-l sugrume pe pilot. Dacă ai avea lasere în loc de creier, nu ai putea topi nici măcar gheața cu ele.

— Lansez sonda. Pilotul se uită înapoi la el. Mai este ceva, sau pot să aterizez pe *Expeditious* şi să plecăm de aici?

— Sunt navele de luptă o amenințare serioasă pentru noi?

— Probabil că nu, sunt toate prea departe, dar nu vreau să risc.

— Foarte bine, fă manevra de andocare, dar menține constant fluxul de date de la sonda aia.

— Cum ordonați, domnule.

Kirtan ignoră tonul batjocoritor din vocea bărbatului şi se aşeză să cugete. Micuța sondă-rachetă ar fi furnizat puține date valabile. Fusese proiectată ca să fie folosită pentru a se scufunda în atmosfera unei planete şi a furniza date despre vânturile şi atmosfera care ar fi putut afecta zborul şi aterizarea. Avea, de asemenea, capacități de scanare a comunicațiilor de bază şi câțiva senzori vizuali care i-ar putea furniza date despre spărgătorul de blocadă şi despre navele de luptă.

Toate astea nu ar fi făcut decât să confirme ceea ce ştia deja în sinea lui. Navele de luptă, sau cel puțin o parte dintre ele, erau din *Escadrila Vagabond*. Nevoia lor de a riposta după raidul asupra bazei lor era evidentă, la fel ca şi nevoia Rebeliunii de a-l pedepsi pe Amiralul Devlia pentru că îndrăznise să îi atace.

Kirtan îşi frământă mâinile, deget cu deget.

— Locotenente, există vreun semnal de pe Grand Isle?

— Doar balize automate de avertizare şi semnale slabe de localizatoare de la epavele TIE.

Bun, atunci Devlia a primit ceea ce merita. Kirtan presupusese că *Escadrila Vagabond* şi Rebeliunea vor dori să reacționeze pentru raid chiar înainte să fi dedus care le era locația. Acesta era motivul pentru care voise ca o sondă robotizată să fie

urmată de un asalt pe scară largă. Distrugerea *Escadrilei Vagabond* ar fi împiedicat operațiunile Rebelilor în sectorul Rachuk şi, în mod clar, ar fi prevenit pierderea lui *Ravager*, precum şi a lui Grand Isle. *Dacă s-ar fi procedat cum am vrut eu, Amiralul Devlia ar fi fost un erou în loc să fie doar mort.*

Kirtan închise ochii şi adună toate informațiile pe care le avea despre efectivele şi locațiile trupelor din sfera spațială care înconjura Coruscant. Corellia şi Kuat se aflau ambele în cea mai dens populată porțiune a galaxiei şi erau puternic apărate datorită şantierelor navale. Sectoarele lor aveau o activitate Rebelă limitată, în mare parte din cauza prezenței Imperiale. Rebelii, deşi suficient de aroganți încât să creadă că pot distruge Imperiul, nu erau proşti. Lovirea Imperiului acolo unde era puternic nu era o modalitate bună de a câştiga războiul. Sectoarele precum Rachuk erau verigile slabe în perimetru, dar nu erau cheia pentru a câştiga războiul civil galactic. Războiul industrializat cerea distrugerea capacității unei forțe de a purta un război. Cucerirea unor lumi primitive care produceau foarte puțin din ceea ce contribuia la efortul de război nu era o modalitate de a face acest lucru. Uşurința cu care se puteau livra forțe pentru a lovi Rachuk, din alte garnizoane Imperiale, însemna că ar fi fost dificil de ocupat, de aceea presupusese că Rebelii nu vor încerca să o ocupe.

Lăsând-o în mâinile noastre, a trebuit să folosim forțe pentru a o menține, diluându-ne şi mai mult puterea.

Alegerea ideală pentru o lovitură Rebelă ar fi fost într-un sector în care călătoriile erau limitate din cauza găurilor negre, a norilor de gaze ionizate şi a altor anomalii gravitaționale care făceau ca deplasarea prin hiperspațiu să fie imprevizibilă şi periculoasă. De asemenea, ar fi fost în afara celor mai puternic locuite zone ale galaxiei pentru a minimiza cantitatea de sprijin pe care Imperiul ar putea-o acorda, dar nu ar fi atât de departe de aceeaşi zonă, astfel încât Alianța, care, de asemenea, atrăgea mult sprijin din partea lumilor populate ale Imperiului, să nu o poată aproviziona şi susține.

Din memoria sa enciclopedică, Kirtan scoase la iveală numele a o duzină de sectoare candidate, şi ştia că trebuiau să existe de patru ori mai multe despre care nu ştia. În mod intenționat, se abținu să îşi permită să aleagă o țintă. *Presupunerea veridicității unei ipoteze de lucru este genul de greşeală care a cauzat moartea lui Gil Bastra. Nu-mi pot permite o altă greşeală de acest fel.*

Pilotul apăsă un comutator de pe consola de comandă a navetei şi aripile se retraseră. Naveta de clasă Lambda se aşeză pe partea dorsală a crucişătorului. Clemele de prindere se mişcară în poziție. Un cutremur zgudui naveta în timp ce tunelul de andocare o lovi şi formă un sigiliu ermetic în jurul rampei de ieşire.

Kirtan se eliberă din chingile de fixare.

— Locotenente, descarcă toate datele de alimentare şi pe cele ale sondei pe datacarduri separate, apoi şterge memoria acestei nave.

— Da, domnule.

Kirtan părăsi cabina de pilotaj şi coborî în *Expeditious*. Căpitanul Rojahn îl întâmpină cu o lumină curioasă în ochi.

— Bine ai revenit la bord, agent Loor. Sincronizarea ta a fost destul de precisă. Nu am aşteptat prea mult.

— Nu-mi imaginez că echipajul de pe *Ravager* are aceeaşi perspectivă asupra sincronizării noastre ca şi tine.

Bărbatul mai scund clătină din cap, apoi îşi ajustă şapca gri.

— Poate că nu. Am putea să-i întrebăm despre asta dacă ni se permite să recuperăm capsulele de salvare.

— *Dacă vi se permite* să le recuperați?

— Majoritatea se îndreaptă spre Vladet, dar unele se îndreaptă spre spațiu. Probabil cred că Rebelii vor cuceri lumea. Rojahn ridică din umeri. I-aş recupera, dar am ordine stricte să mă îndrept spre sistemul Pyria în momentul în care te am la bord.

Sistemul Pyria era unul dintre sistemele candidate pe care Kirtan le indicase. Borleias era numele lumii locuite din acel sistem. Imperiul menținea acolo o mică bază supravegheată de Generalul Evir Derricote. Nu era nimic notabil, cu excepția faptului că se afla pe lista sa de sisteme țintă pentru Rebeli.

Kirtan ridică o sprânceană.

— Au venit ordine de la Centrul Imperial, de la Directorul Isard?

Rojahn aprobă.

— Există ordine sigilate care vă aşteaptă în cabina personală.

Kirtan se gândi o secundă, apoi aprobă.

— Scoate-ne din acest sistem. Dacă luăm nişte capsule de salvare înainte să sărim, nu am nicio problemă cu asta. Va trebui să trasați un curs evaziv spre destinația noastră. Dacă capsulele se pot concentra pe vectorul nostru de ieşire, sunt ale voastre.

Căpitanul Marinei Militare zâmbi.

— Mulțumesc, domnule.

— Nu este nevoie de mulțumiri, Căpitane. Suntem cu toții în această situație împreună.

Kirtan se abținu să zâmbească în ciuda sentimentului de putere care îi creştea în piept. *Dau la schimb timpul pentru loialitate – ceva ce nu ştiam să fac pe Corellia. Cu fiecare lecție pe care o învăț, devin tot mai mortal pentru Rebeliune*. În cele din urmă zâmbi. *Şi cu cât sunt mai mortal pentru Rebeliune, cu atât devin mai util în cadrul Imperiului. Această utilitate se traduce în putere, iar în Imperiu, puterea este esența vieții.*

Capitolul 23

Corran se împinse pe spate în patul său, sprijinindu-se de perete şi trăgându-şi genunchii în sus.

— Ce vă aduce pe voi aici?

Rhysati, aşezată la picioarele lui, se încruntă.

— Tocmai am auzit că ai fost reținut în cabină şi că ai putea fi trimis în fața curții marțiale. Cum te simți?

Corellianul ridică din umeri.

— Sunt bine.

Erisi Dlarit îşi îndepărtă bretonul negru de pe față în timp ce se aşeza pe patul lui Ooryl.

— Nu eşti supărat? Să fii tratat aşa, după ce ai făcut.

Ezită înainte să-i răspundă. La întoarcerea pe *Reprieve*, Wedge îl luase deoparte şi îi spusese că Generalul Salm intenționa să-i aducă acuzații de insubordonare, nerespectarea ordinelor directe şi piratarea unei escadrile de bombardiere. Wedge spusese că se gândea că ar putea obține anularea acuzațiilor din cauza modului în care decurseseră lucrurile la Vladet, dar până atunci dorea ca Corran să se considere reținut în cabină. Prin faptul că îl sancționa în particular, îi oferea lui Corran şansa să păstreze secretul până la pronunțarea hotărârii.

— Cred că nu sunt supărat. Corran fu surprins să se audă spunând asta, dar nu simțea furia care îl strângea de gât şi care caracterizase modul în care se simțise după ce ucigaşul tatălui său fusese lăsat în libertate fără nici măcar o punere sub acuzare. Generalul Salm nu are de ales decât să prefere să formuleze acuzații. Ceea ce am făcut a fost destul de stupid şi foarte riscant – şi am pus în pericol una dintre escadrilele sale.

Twi'lekul lăsă una dintre cozile sale cefalice să se aşeze pe umărul lui Rhysati şi să-i mângâie uşor gâtul.

— Dacă Generalul nu raporta acțiunile lui Corran, disciplina militară s-ar fi prăbuşit. Orice pilot cu o schemă dementă – nu vreau să caracterizez ceea ce ai făcut tu ca fiind dement, atenție – ar putea nesocoti ordinele şi, cel mai probabil, ar fi ucis.

Erisi se aplecă în față, cu coatele pe genunchi. Corran observă că salopeta ei de zbor era descheiată suficient de mult pentru a-i oferi o privelişte corectă a decolteului.

— Dar Corran nu s-a lăsat ucis...

Corran zâmbi.

— Dar a fost cât pe ce să se întâmple. Unul dintre piloții de bombardiere şi-a lansat torpilele târziu. Mi-au pierdut semnalul, apoi l-au preluat din nou când mă îndepărtam de *Ravager*. Când am observat că veneau după mine, mi-am dat seama că Whistler nu omorâse programul pe care îl pusese în funcțiune pentru a-mi randomiza zborul în timp ce mă îndreptam spre Lancer. Am vrut să o iau mult într-o parte, dar mă blocase într-un con de douăzeci de grade, aşa că tot ce puteam face era să zbor drept.

— Atunci cum ai...?

Nici măcar o încruntare nedumerită nu putea să diminueze prea mult din frumusețea lui Erisi.

— I-am spus lui Whistler să *oprească*. Mă gândeam la program atunci când am spus-o. Whistler, fiind un pic mai direct în rezolvarea problemelor, a *oprit* pur şi simplu baliza de orientare pe care o foloseau torpilele pentru a mă urmări. Şi-au pierdut ținta, nu au putut să o recupereze şi au explodat. Cele aproximativ o secundă şi ceva care le-a trebuit să facă toate astea m-au scos din raza lor de explozie.

Rhysati zâmbi şi mângâie uşor coada lui Nawara.

— Ei bine, ne bucurăm că unitatea R2 are atât de multă grijă de tine. Iar eu, în ceea ce mă priveşte, vreau să-ți mulțumesc pentru ceea ce ai făcut acolo. Acel Lancer ar fi ucis mulți dintre noi dacă am fi încercat să-l eliminăm în modul normal.

Twi'lekul aprobă din cap.

— După modelul tradițional al *Escadrilei Vagabond*... lăsând bucăți de X-interceptoare împrăştiate peste tot.

Femeia cu ochi albaştri din Thyferra se încruntă la Nawara.

— Avem o nouă tradiție acum, iar acțiunea lui Corran este o parte glorioasă din ea. Am avut trei misiuni şi nu am pierdut niciunul dintre piloți – şi asta în condițiile în care Comandantul Antilles ne-a spus că primele cinci misiuni vor ucide o parte dintre noi.

— Erisi, am pierdut un pilot. Corran se scărpină pe piept, acolo unde fusese împuşcat. Era cât pe ce să mai pierdem încă trei pe Talasea. Nu începe să crezi că suntem invulnerabili. Misiunile pe care le-am avut până acum au fost relativ simple.

— Ştiu asta, Corran. Nu mă gândesc că avem nişte vieți fermecate. Ochii ei se strânseră uşor, dar Corran nu simți nicio furie în expresia schimbată. Citind despre istoria unității, am zburat întotdeauna bine în misiuni simple. Chiar şi aşa, ratele noastre de ucidere şi de reparații sunt mai bune ca niciodată. Nu mă îndoiesc că vom avea misiuni care ne vor împinge la limită, dar dacă statisticile au ceva adevăr, nu ne-am consumat tot norocul în misiunile de până acum.

— Vorbeşte în numele tău. Corran îi făcu cu ochiul. La *Banca Norocului*, eu mi-am atins limita de credit.

Nawara ridică un deget spre uşa închisă a cabinei.

— Ei bine, există o escadrilă de piloți de bombardiere dispuşi să facă plăți în contul tău. Deocamdată se mulțumesc să le cumpere *Vagabonzilor* câteva rânduri de băuturi în centrul de recreere.

— Îl toastează pe Bror pentru că a doborât doi *ochi* deasupra lui Grand Isle. Rhysati îşi dădu ochii peste cap. Mai bine ar cumpăra băuturi pentru tine.

— El este cel mai tare pilot din cursa asta. Doi este mai mult decât am lovit eu.

Erisi se încruntă la el.

— Dar tu ai doborât fregata.

Corran clătină din cap.

— Nu, nu am doborât-o.

— Ce?

— Dacă Corran ar fi tras măcar o rafală laser asupra fregatei, le explică Twi'lekul, atunci ar fi primit o parte din ucidere, dar fracțiunile sub jumătate nu sunt recunoscute ca fiind demne de a fi înregistrate. *Escadrila Warden* a primit fregata – Corran este capabil să aprobe acest lucru, dar nu primeşte nimic la schimb.

— Nu este corect. Erisi se uită de la Nawara la Corran şi înapoi. Ar trebui să primească credit pentru ucidere.

— Erisi, începu Rhysati, dacă tragi într-un *mijit* şi el se eschivează, iar salvele tale distrug un *ochi*, ai vrea ca *mijitul* să primească credit pentru uciderea ta?

— Înțeleg ce vrei să spui, dar nu cred că este corect.

— Voi supraviețui. Corran ridică din umeri. Ceea ce nu este corect este ca voi trei să vă petreceți timpul aici cu mine, când ar trebui să fiți jos, distrându-vă pe socoteala *Aripii de Apărare*. Haideți, distrați-vă.

Rhysati se ridică în picioare şi îşi strecură un braț în jurul taliei lui Nawara.

— Vom pleca, atunci. Îi vom anunța şi pe ceilalți că te descurci bine.

— Mulțumesc.

Rhysati se uită la Erisi.

— Vii?

— Într-un minut.

— În regulă.

Cei doi ieşiră şi trapa alunecă în urma lor, apoi Erisi traversă camera îngustă şi luă locul lui Rhysati la picioarele patului. Dintr-o dată, lui Corran i se păru că încăperea, care nu era prea mare, devenise mult mai strâmtă şi mai înghesuită. Ar fi folosit cuvântul *intimă* pentru a o descrie, dar felul în care Erisi puse o mână pe genunchiul lui îi dădea impresia că şi ea avea acest cuvânt în minte, şi dintr-un motiv oarecare, asta îl făcea să se simtă puțin inconfortabil.

— Corran, am vrut doar să-ți spun că am simțit... simt că am față de tine o datorie pe care va fi foarte greu să o plătesc. Când a sosit raportul despre prezența unui Lancer pe vectorul nostru de ieşire, am ştiut... Erisi ezită şi îşi apăsă uşor mâna liberă pe gât. Am ştiut că nu voi reuşi. Nu sunt cel mai bun pilot din această unitate şi eram sigură că voi muri luptând împotriva fregatei. Apoi ai făcut ceea ce ai făcut şi am simțit ca şi cum o greutate zdrobitoare ar fi fost ridicată de pe mine. Scutură din cap, aducând bretonul întunecat în jos pentru a-şi ascunde pe jumătate ochii albaştri. Ştiu că este ceva brusc şi... ei bine, mă simt foarte apropiată de tine acum. Aplecându-se înainte, îşi sprijini ambele mâini pe genunchii lui şi îşi aşează bărbia deasupra lor. Înțelegi ce vreau să spun?

— Da, probabil mai bine decât crezi.

Ea clipi din ochi, apoi zâmbi.

— Şi tu simți asta?

— Am simțit-o. Corran suspină. O mare parte din ceea ce simți provine din partea negativă a vârfului emoțional pe care l-ai atins în timpul zborului. Ştiu cum este. În CorSec am fost partener cu o femeie, Iella Wessiri. Era drăguță – nu la fel de drăguță ca tine, dar nici Gamorreană nu era. Am făcut un raid în depozitul unui traficant de glitterstim[17] şi a izbucnit un schimb de focuri destul de urât. Un tip mă luase la țintă dar l-a eliminat ea. Am crezut că eram mort şi ea m-a salvat. Imediat după aceea am crezut că sunt îndrăgostit de ea – sau cel puțin că o doresc. Înainte de asta am fost doar prieteni, aşa cum suntem noi doi. Poate că existau nişte frânturi de ceva anume, dar nimic ce am fi putut observa sau pe baza căruia să fi acționat ca atare. Şi în noaptea aceea, ei bine, amândoi am simțit-o.

— Ce s-a întâmplat?

Corran se încruntă.

[17] Glitterstim – Sortiment de mirodenie.

— Ofițerul Imperial de legătură ne-a luat pe amândoi în custodie pentru interogatoriu. Două zile mai târziu ne-am revăzut. Căldura momentului trecuse şi am râs despre asta, dar nu am făcut nimic. Această teamă şi faptul că fusesem atât de aproape de moarte ne-a făcut să ne dorim ceva pozitiv pentru a o contracara.

— Este rău?

— Nu, nu e rău, Erisi. Corran se mişcă astfel încât să se aşeze lângă ea şi îi luă ambele mâini în ale lui. De asemenea, nu este nici autentic. Şi, trebuie să recunosc, nu sunt sigur de înțelepciunea de a ne implica cu cineva din interiorul unității.

— Rhysati şi Nawara nu par să aibă probleme cu asta.

— Ştiu, şi cred că sunt buni unul pentru celălalt.

Erisi îşi ridică mâna dreaptă la gură şi îi sărută palma.

— Cred că s-ar putea să ai dreptate, Corran, dar trebuie să te întreb ceva. Ai spus că tu şi partenera ta ați avut *frânturi* la un nivel subconştient, iar asta a dus la atracția ta față de ea. Avem şi noi acele *frânturi*?

— Poate, nu ştiu. Simțindu-se inconfortabil de cald, Corran trase de gulerul costumului său de zbor. În ultimii câțiva ani, atât înainte, cât şi după ce am părăsit CorSec, viața mea emoțională a fost puțin instabilă.

— Mai există şi altcineva? Mai ții la partenera ta?

— Nu, nu mai există nimeni altcineva, nici Iella, nici altcineva.

Erisi îşi strânse buzele pentru o clipă, apoi aprobă din cap.

— Accept ceea ce spui. Se ridică în picioare şi se întinse languros. Bineînțeles, nu ştii ce pierzi.

Corran lăsă să iasă o expirație adâncă, apoi se ridică de pe patul său.

— Aş vrea să nu ştiu. Acum, însă, sunt suficient de epuizat încât nu aş fi de folos niciunuia dintre noi.

Ea râse şi îl sărută uşor pe gură.

— Corran, chiar apreciez grija ta față de sentimentele mele. Erisi se îndepărtă de el cu spatele spre trapa care se deschidea. Să ai vise plăcute.

Se întoarse în trapa deschisă şi ajunse față în față cu Mirax Terrik. Fiica contrabandistului zâmbi politicoasă.

— Scuze, nu mi-am dat seama că deranjez.

— Deloc, domnişoară Terrik. Toată căldura se scurse din vocea Erisi. Tocmai plecam pentru ca Locotenentul Horn să se poată odihni. Este reținut şi nu cred că ordinul permite vizitatorii civili.

Mirax bătu în datapadul aflat într-un buzunar de pe antebrațul stâng.

— Am permisiunea de a-l vizita de la Comandantul său. Putem confirma cu M-3 dacă doriți.

Erisi se uită din nou la Corran, iar acesta ar fi preferat să se afle din nou sub tirul lui *Ravager* decât să se uite la ea.

— Este în regulă, Erisi. Sunt sigur că domnişoara Terrik nu va sta mult timp. Mulțumesc pentru discuție.

— Cu plăcere, Locotenente. Erisi se întoarse şi dădu din cap scurt către Mirax. Domnişoara Terrik.

— Pe mai târziu. Mirax o privi pe Erisi îndepărtându-se, apoi adăugă în sinea ei: *Pe mult mai târziu*. Întorcându-se, îl surprinse pe Corran uitându-se după Erisi. Voi, piloții, nu vă gândiți decât la sex.

— Ce?

Ea îi împinse nu prea uşor în stomac cutia de plastic pe care o purta, apoi trecu pe lângă el în cabină.

— Cea mai mică cală de contrabandă a lui *Skate* e mai mare decât cabina asta.

— *Reprieve* nu a fost construit pentru croaziere de plăcere sau contrabandă. Aştept cu nerăbdare să mă stabilesc la o nouă bază. Corran se dădu la o parte din trapă şi o lăsă să se închidă. Ridicând cutia, întrebă: Ce e asta?

Mirax se trânti pe patul lui Ooryl.

— Wedge a spus că s-ar putea să fii posomorât – dar nu şi-a dat seama că va fi aici *regina bacta*. M-am gândit că ți-ar plăcea să primeşti nişte lucruri de acasă, aşa că am pregătit acest mic pachet. Ridică din umeri. Am vrut să fie un fel de ofertă de pace, cred.

Corran se aşează pe marginea patului şi desfăcu cele două zăvoare ale cutiei. O deschise şi zâmbi. În ea se aflau vreo şase numere de reviste de pe Corellia, precum şi două cutii cu nerf picant şi afumat şi o sticlă de whisky *Whyren's Reserve*.

— Uau. Sunt mai multe lucruri din Corellia decât am văzut în ultimii doi ani.

Mirax se rostogoli pe partea dreaptă şi îşi sprijini capul pe mână.

— Sub whisky este un *ryshcate*. A trebuit să înlocuiesc câteva ingrediente, dar cred că a ieşit destul de bine.

Corran scoase sticla de whisky din cutie şi o aşeză lângă el. Sub ea, învelită în plastic transparent, se afla prăjitura de culoare maro închis care era rezervată în mod tradițional pentru zile de naştere, aniversări sau alte sărbători de mare însemnătate.

— Ultima dată când am mâncat *ryshcate* a fost când ce a murit tatăl meu, după înmormântare. Unde ai găsit nucile *vweliu* pe care le-ai pus în ea?

— Prin preajmă.

— Pe aici?

— Da, prin preajmă. Există o piață neagră înfloritoare de bunuri Corelliene. Mulți dintre noi sunt aici şi, cu Diktatul în funcție, încă mai există Imperiali care să ne controleze spațiul. Asta înseamnă că avem o cerere mare cu o ofertă restrânsă, aşa că merită să muți marfa. Se încruntă spre trapă. Blestematul ăla de droid de protocol al vostru are – sau a avut – două lăzi de whisky Corellian şi mi l-a distribuit în loturi de câte una sau două sticle. Aş fi putut folosi nava aceea veche a Vămii pentru a o înlocui pe cea care a fost spartă sistemul Hensara, dar nu-mi dă voie. Obținerea a două sticle de la el m-a costat un amplificator orizontal de hipermotor şi o ladă de amestecuri *l'lahsh* care au venit de pe Alderaan, înainte să dispară.

Corran ridică o sprânceană.

— M-3 avea whisky-ul?

— Am luat două sticle de la el. Una e lângă tine şi una e în *ryshcate*. Ea se ridică în picioare şi genunchii lor aproape că se atinseră. Ai de gând să-l arestezi pe droid pentru contrabandă?

— Nu, cred că o să-l las să scape cu un avertisment. Pilotul de vânătoare zâmbi. Vrei puțin *ryshcate*? Tu ai făcut-o, aşa că ar trebui să ai parte de ea.

Ea ezită, apoi aprobă din cap.

— O bucățică, dar numai dacă ne gândim la un motiv de sărbătoare.

— Ce zici de faptul că suntem în viață?

— Este destul de bine pentru mine.

Corran găuri ambalajul de plastic cu degetul mare şi rupse un colț din

prăjitura umedă şi plată. Îl împărți în două şi îi întinse ei cea mai mare dintre bucăți. Conform tradiției, spuse:

— Împărțim acest *ryshcate* în acelaşi mod în care împărtăşim celebrarea vieții.

— Pentru celebrarea vieții.

Fiecare muşcă din prăjitură şi Corran prinse cu stângăcie firimiturile în mâna stângă. Prăjitura în sine era delicioasă. Dulceața domolea înțepătura aromată a whisky-ului, iar nucile *vweliu* se topeau pur şi simplu în gură. Înghiți şi zâmbi.

— Este minunată!

— Chiar dacă a fost făcută din ingrediente de contrabandă?

— Un motiv în plus pentru a mânca toate dovezile. Clătină din cap. Ca ofrandă de pace, nu mă pot gândi la ceva mai bun.

— Bine. Mirax se ridică şi îi ciufuli părul castaniu cu mâna. Când Alianța va ajunge în sfârşit să cucerească Coruscantul, voi face un alt *ryshcate* şi tu îl vei putea duce oricui crede că este la conducere. Pentru a face ca războiul să fie mai scurt.

— Acest *ryshcate* ar fi putut să-l transforme şi pe Darth Vader într-un Jedi, dar nu sunt sigur că ar funcționa cu bătrâna *Inimă de Gheață*. Aşează cutia pe pat. Eşti sigură că nu mai vrei?

— Mulțumesc, dar trebuie să mă întorc la *Skate*. Se uită la datapad. Mai am aproximativ şase ore până când voi face o cursă spre Nucleu.

— Vom zbura să te acoperim?

— Nu, mă folosesc de inteligență şi curaj ca să trec.

Corran se încruntă.

— Fără supărare, dar nu este periculos?

Mirax clătină din cap.

— Am fost prinsă într-o ambuscadă o dată, iar voi, *Vagabonzii*, ați fost prinşi în ambuscadă de două ori. În momentul de față, bănuiesc că a călători fără voi ar fi un pic mai sigur decât a călători cu voi, dar oricum este un zbor simplu. Îl sărută pe obraz în timp ce trapa se deschidea. Mulțumesc pentru grija ta. Ne vedem când mă întorc.

Trapa o ascunse atunci când se închise. Sesiză faptul că, deşi fusese uşurat când plecase Erisi, îşi dorea ca Mirax să mai fi rămas. Ştia că nu o dorea – deşi ea nu era mai prejos cu prea mult, sau aproape deloc, decât Erisi în ceea ce priveşte înfățişarea. Cu ea, din cauza lumii lor de origine comună, avea o legătură pe care el şi Erisi nu o vor împărtăşi niciodată. Chiar şi faptul că tații lor fuseseră duşmani întărea cumva legătura dintre ei.

— Revino-ți, Horn, se scutură el. Te ataşezi de ea aşa cum s-a ataşat Erisi de tine. Fiica lui Booster Terrik şi fiul lui Hal Horn ar putea fi duşmani prietenoşi – poate chiar prieteni –, dar nimic mai mult de atât. Ține minte, în primul rând, în ultimul rând şi întotdeauna, ea este o contrabandistă. Va veni un moment în care nu vei mai fi *rentabil* şi te va uita.

Îşi auzi cuvintele şi ştia că era mult adevăr în ele. De asemenea, auzi în ele şi mult din tatăl său, iar asta îi dădu de gândit. Băgă în gură cealaltă jumătate de *ryshcate*.

Sunt lucruri mai bune de făcut cu gura decât să dau glas unor speculații care dezonorează darul ei. Putem fi prieteni şi vom fi. Aici, în condițiile în care Imperiul ne-a izolat de casa noastră, ceea ce avem în comun este mai important decât orice diferențe care ne-ar putea despărți.

Capitolul 24

Sentimentele lui Wedge în legătură cu şedinţa de informare de pe *Home One* începuseră prost şi se înrăutăţiră rapid. Nu îl ajuta faptul că nu avusese timp să-i tragă deoparte pe Amiralul Ackbar şi pe Generalul Salm pentru a ajunge la un compromis în cazul lui Corran. *Să-l lăsăm să aştepte e mai mult un deserviciu decât dacă-l disciplinăm.* Dată fiind aparenta distragere a Amiralului de la şedinţa de informare, Wedge presupuse că nu va avea ocazia să prezinte un caz în sprijinul lui Corran.

Deşi era comandant, el era cel mai tânăr ofiţer prezent la şedinţă. Recunoscu câteva persoane în afară de Amiralul Ackbar şi Generalul Salm, dar nu ştia în niciun caz cine erau toţi cei prezenţi. Observă un grup de patru Bothani – un General, doi Colonei şi un Comandant – în partea din faţă a sălii, dar nu putu da numele niciunuia dintre ei. Cu toate astea, era clar că ei erau responsabili de şedinţa de informare – un lucru care deveni foarte clar atunci când ofiţerii inferiori se deplasară prin cameră, descărcând informaţii din datapadurile lor în cele ale celorlalţi ofiţeri.

Generalul Bothan urcă pe podiumul din faţa sălii, iar luminile de deasupra audienţei sale se stinseră. Blana albă a Bothanului deveni aproape orbitoare, iar ochii săi aurii păreau a fi făcuţi din metal lichid. Purtând o uniformă a Armatei Alianţei şi ţinând cu ambele mâini la şale un arătător telescopic argintiu, începu să vorbească cu o voce blândă, dar care nu ducea lipsă de intensitate.

— Sunt Generalul Laryn Kre'fey şi vă voi informa acum despre misiunea care va deschide calea spre Coruscant pentru forţele noastre curajoase. Dacă vă veţi uita pe datapaduri, veţi vedea elementele de bază ale instalaţiei pe care trebuie să o lovim. Nu este nevoie să ştiţi unde se află acum, dar este suficient să spunem că posesia acestei baze este cheia către Nucleul Imperial.

Wedge făcu tot ce îi stătea în putinţă pentru a urmări instructajul. Lumea – cu numele de cod Blackmoon – era normală şi locuibilă, nu se deosebea de Endor, cu excepţia faptului că nu avea forme de viaţă indigene asemănătoare Ewokilor. Echipele iniţiale de cercetare, trimise sub conducerea Vechii Republici, evaluaseră lumea ca fiind săracă în minerale sau în orice alt fel de bogăţii exploatabile. O mică bază fusese creată acolo, deoarece sistemul se dovedise util ca punct de reper pentru zborurile către Sectorul Corporativ şi dincolo de acesta, dar faptul că era o răscruce de drumuri spaţiale nu era suficient pentru a-i stimula prea mult creşterea şi comerţul. În afară de câteva încercări experimentale de dezvoltare – toate eşuate atunci când cercetarea exotică nu a mai beneficiat de credite fiscale generoase pentru investiţii în cadrul Imperiului, lumea fusese lăsată în mare parte singură.

— Imperiul a extins baza şi a furnizat proiectoare de scuturi de forţă, dar numai pentru ca Rebeliunea să nu o considere o ţintă atrăgătoare pentru trecerea într-un sanctuar atât de apropiat de Nucleu. Generalul Kre'fey făcu un gest cu mâna deschisă. Baza are, de asemenea, patru tunuri ionice grele şi mai are la dispoziţie două escadrile de nave de luptă TIE.

Wedge se încruntă. Apărarea i se păreau ciudată – prea puternică pentru o lume îndepărtată, dar prea slabă pentru o lume care era periculos de aproape de

Coruscant. Vladet, un cartier general de sector, nu avusese la sol decât patru TIE-uri, două tunuri ionice şi un set de scuturi, dar nu avusese suficientă putere pentru a pune în funcțiune atât tunurile, cât şi scuturile în acelaşi timp. Wedge nu avea senzația că Blackmoon era un fel de capcană Imperială, dar credea că era suficient de puternică pentru ca Imperialii de la sol să poată chema ajutoare din alte lumi din apropiere şi să reziste până la sosirea lor.

Generalul Bothan continuă şi descrise modul de atac propus de el. Acesta consta în folosirea *Emancipatorului* – unul dintre cele două Distrugătoare Imperiale care fuseseră capturate la Endor şi reparate de Alianță – pentru a doborî scuturile. *Aripa de Apărare* a Generalului Salm ar fi intrat apoi pentru a lovi facilitățile şi apărarea Imperială, cu *Escadrila Vagabond* ținând TIE-urile departe de bombardiere. După ce rezistența la sol era slăbită, transportoarele vor debarca trupele Alianței şi vor finaliza cucerirea lumii.

Generalul Kre'fey concluzionă:

— Mă aştept să fim operaționali în două săptămâni, iar cucerirea să fie finalizată în cincisprezece zile standard de acum încolo.

Generalul Salm privi dincolo de Wedge către Amiralul Ackbar.

— Acest plan este deja aprobat?

Ackbar, care avea un alt Amiral Mon Calamari argintiu – Rabab de pe *Emancipator* – de cealaltă parte, avea o expresie dureroasă pe față.

— Da, domnule General Salm, acest plan...

Kre'fey îl întrerupse.

— Iertați-mă, domnule Amiral Ackbar, dar cred că pot răspunde singur la această întrebare. Bothanul îşi perie blana albă de pe față cu mâna stângă, aducând-o în jos până la un punct în dreptul bărbiei sale. Da, Generale, Consiliul Provizoriu a aprobat acest plan. Te-ai opune exercitării înțelepciunii lor în această chestiune?

— Nu aş face niciodată asta, Generale Kre'fey, dar două săptămâni pentru a pregăti un asalt este un timp foarte scurt.

— Dacă piloții dumneavoastră nu sunt în stare, Generale, există alte escadrile de Y-interceptoare în flotă.

— Piloții mei vor fi pregătiți.

Nu este deloc prietenie între cei doi. Wedge ridică mâna.

— Dacă îmi permiteți, am câteva întrebări despre operațiune.

Bothanul îşi deschise mâinile cu indulgență.

— Vă rog, continuați, Comandante.

— Scuturile deflectoare – raportul arată că sunt vulnerabile la bombardament atunci când sunt proiectate suficient de departe pentru a acoperi instalațiile satelit neesențiale de la sol. Ce se întâmplă dacă Imperialii vor micşora doar diametrul de acoperire?

— Nu ar conta. Baza are o capacitate de generare insuficientă pentru a ridica scuturi care să poată putea rezista bombardamentului nostru.

— Chiar dacă tunurile ionice nu sunt activate?

Această întrebare aduse o clipă de ezitare înainte să primească un răspuns.

— Nu ar avea nicio importanță.

Lui Wedge nu îi plăcu încrederea slabă din vocea lui Kre'fey. Succesul operațiunii depindea de doborârea scuturilor. Deşi Wedge nu voia să creadă că Generalul Kre'fey era prost, încrederea sa în bombardamentul din spațiu părea

remarcabil de mioapă. Imperialii aleseseră să folosească un asalt la sol pe Hoth pentru a doborî scuturile. În timp ce bombardamentele funcționaseră în alte părți în trecut, soluția Hoth părea să funcționeze cel mai bine. Iar prezența tunurilor ionice la sol însemna că navele care bombardau puteau fi lovite, încetinindu-le programul şi ridicând probabilitatea ajutorului venit la timp, din alt sistem, pentru a respinge asaltul.

Ridică din nou mâna.

— Da, Comandante Antilles.

— Nu văd o defalcare a TIE-urilor de pe Blackmoon. Sunt *ochi*, *mijiți*, *duble* sau *luminițe*?

Ochii Bothanului se încordară.

— Poftim?

Îi traduse Generalul Salm.

— Vrea să ştie dacă TIE-urile sunt nave de luptă, interceptoare, bombardiere sau modele avansate.

— Ah, în principal nave de luptă, şi altele. Kre'fey se uită prin cameră în căutarea altor întrebări, dar nimeni nu avea niciuna. Pentru a menține securitatea operațională, nu vi se vor da coordonatele reale ale destinației până înb momentul plecării. Pachetele de simulare care vi se vor da vă vor satisface nevoile de informații detaliate. Ysanne Isard şi-a intensificat eforturile de contraspionaj împotriva noastră şi, fără elementul surpriză, această misiune va avea de suferit.

Fără elementul surpriză, piloții noştri vor avea de suferit.

Wedge clătină din cap.

— Nu-mi place asta.

Ochii Generalului Bothan se îngustară până la semilune aurii.

— Ceea ce-ți place sau nu este irelevant, Comandante. Consiliul Provizoriu a aprobat acest plan şi asta este suficient.

Pilotul Corellian se enervă la reproşul primit.

— Poate că îl aprobă, dar nu ei vor pilota în această misiune, Generale.

— Dar voi fi eu acolo, Comandante, în prima navă, conducând drumul spre Blackmoon. Nările lui Kre'fey se umflară ca şi cum ar fi adulmecat după pradă. Am încredere că nu te îndoieşti de curajul Bothanilor.

C*um aş putea, când voi, Bothanii, profitați de fiecare ocazie pentru a ne reaminti tuturor că poporul vostru a aflat locația şi informațiile despre a doua Stea a Morții?*

— Nu, domnule, nu mă îndoiesc. Am încredere că nici dumneavoastră nu vă îndoiți de curajul piloților meu. Îşi vor îndeplini misiunea, dar simt că am o obligație față de ei să mă asigur că se vor întoarce acasă după ea.

Buza lui Kre'fey se încreți într-un rânjet.

— O obligație de care v-ați achitat atât de bine în trecut, Comandante Antilles.

Wedge simți cum i se strânge un pumn în jurul inimii. Chipurile tuturor prietenilor şi camarazilor pe care îi pierduse de-a lungul Rebeliunii îi trecură prin minte. Îl frapă faptul că fiecare dintre ei devenise erou post-mortem, special pentru a le permite unor idioți precum Kre'fey ocazia de a transforma şi mai mulți Rebeli în eroi post-mortem. Rândurile morților păreau nesfârşite şi, într-o clipă, focul pe care Wedge l-ar fi dezlănțuit asupra lui Kre'fey fu stins de vidul care îi revendicase pe cei de care îşi amintea.

Ackbar se ridică brusc.

— Cred, Generale Kre'fey, că îngrijorările Comandantului Antilles sunt valabile. Sunt surprins că, în mod normal, precizia ta minuțioasă în ceea ce priveşte colectarea de informații a fost lăsată de izbelişte aici. Dacă îmi permiți, ne-ai spus ora la care *mareea va fi ridicată*, dar unii dintre noi au nevoie să ştie *minutul şi secunda*. Aveți posibilitatea să ne furnizați aceste informații şi o veți face.

Bothanul îl privi cu ochi răi pe Mon Calamari.

— Sau?

— Sau voi considera necesar să anulez operațiunea.

— Dar Consiliul a aprobat-o.

Bărbia lui Ackbar se ridică.

— Consiliul este un organism politic care ia decizii politice. Spre deosebire de o bătălie, unde rezultatul nu poate fi reconsiderat, deciziile politice pot fi rechemate şi revizuite la nesfârşit. Consiliul a decis că trebuie să se facă o mişcare spre Coruscant, iar asaltul vostru a respectat parametrii pe care i-a stabilit. Asta nu înseamnă că este *singurul* plan care ar putea face acest lucru.

— Vom vedea dacă acest asalt va continua sau nu, Amirale. Voi distribui pachete de simulatoare tuturor comandamentelor, astfel încât să poată începe antrenamentele.

Mon Calamariul îşi sprijini pumnii în şolduri.

— Vei oferi acele date, sau voi distruge eu însumi toate pachetele de simulatoare.

Bothanul îşi muşcă buza inferioară, apoi aprobă din cap către personalul său.

— Bine, vă vom face rost de informațiile pe care le doriți, dacă pot fi obținute.

Le dădu un ordin în Bothană asistenților săi, iar aceştia îl urmară afară din cameră. Sala se goli destul de repede, lăsându-i pe Wedge, Salm şi Ackbar singuri în fața podiumului iluminat. Mon Calamariul îşi coborî capul şi privi spre Wedge.

— Ai înțelegerea mea. A fost total nepotrivit ceea ce a spus.

Wedge încă se simțea ca şi cum ar fi fost împuşcat în stomac.

— De ce toată lumea le acordă credit Bothanilor pentru că au localizat a doua Stea a Morții şi au anunțat că Împăratul se va afla pe ea? Uită toată lumea că Împăratul ne-a atras pe Endor pentru a ne extermina? Bothanii au fost păcăliți, dar îşi poartă înşelăciunea ca pe o insignă de onoare.

Mon Calamariul aprobă încet din cap.

— I-am auzit şi pe alții exprimându-ți părerea – mai ales pe cei din Consiliu care s-au aflat între Bothani şi dorința lor de putere. Bothanii ți-ar spune că Împăratul a conceput ambuscada doar după ce informațiile au fost furate şi a devenit suspicios. Avem doar cuvântul Împăratului că i-a păcălit pe Bothani şi, deşi Luke nu ne-ar minți niciodată cu bună ştiință, nu pot avea încredere în Împărat în nicio privință.

Wedge se lăsă în față şi îşi frecă mâinile pe față.

— Sunt sigur că aveți dreptate, domnule Amiral. Cred că văd această îndoială ca pe o umbră care se ascunde în spatele încrederii de sine nestăpânite pe care o afişează Bothanii. Poate că au avut dreptate în privința Stelei Morții, iar Kre'fey poate că are dreptate în privința acestei Blackmoon, dar dacă nu are dreptate, vor muri multe ființe.

— Îți împărtăşesc îngrijorarea, Comandante. Vei avea informațiile.

Corellianul aprobă din cap.

— Puteți să-mi spuneți totuşi unde se află această Blackmoon?

Ackbar ezită.

— Este secret, Comandante, iar în momentul ăsta, tu nu trebuie să-l ştii. Înainte să plecăm, însă, vei avea toate datele de care ai nevoie. Sistemul Blackmoon este situat într-un sector dens, cu căi de intrare şi ieşire limitate. Calcularea soluțiilor de astronavigație va fi simplă, deoarece sunt atât de puține rute. De asemenea, facilitează ambuscadele, aşa că informațiile îți vor fi furnizate atunci când vei avea nevoie de ele, nu când le doreşti.

Wedge se gândi la asta, apoi aprobă din cap.

— Înțeleg nevoia de securitate. Nu-mi plac limitările pe care le impune, dar le înțeleg.

Gura Amiralului se deschise într-un râset pe un ton scăzut.

— Avem progrese. Vă veți muta din flotă pe o lume numită Noquivzor şi veți face o escală de acolo. Mai multe alte unități vi se vor alătura acolo, inclusiv *Aripa de Apărare*. Bătu din palme. Deci, îmi imaginez că doreşti să discuți acuzațiile pe care Generalul Salm le va aduce împotriva lui Corran Horn?

Wedge se aşează la loc.

— Dacă vom sta împreună, cred că ar fi mai bine aşa. Sunteți de acord, domnule General?

Salm aprobă din cap.

— Sunt de acord, dar hai să ne ferim de probleme. Uitați de acuzații.

— Poftim?

Pilotul chelios de bombardiere ridică mâinile în sus.

— Dacă aş insista cu aducerea lui Horn în fața curții marțiale pentru acțiunile sale, aş fi un prost şi el ar sta deoparte în acest asalt asupra lui Blackmoon. Ochii căprui ai lui Salm se contractară cu dezgust. Încă mai cred că întreaga *Escadrilă Vagabond* se comportă deplasat, dar cred că lucrurile vor merge prost pe Blackmoon. Cu Horn şi restul piloților tăi acolo, poate că lucrurile nu vor sfârşi prin a deveni coşmarul care mă tem că mă va bântui în următoarele două săptămâni.

Capitolul 25

Faptul că Generalul Derricote reuşea să se abţină să nu transpire în atmosfera aburindă de pe Borleias nu îl surprinse prea tare pe Kirtan Loor. Generalul avea un comportament aproape ca de broască, încât ofiţerul de informaţii îşi imagină că asta îl salvase de la topirea în căldură şi umiditate. Comandantul umflat şi bondoc al forţelor Imperiale din sistemul Pyria îşi potrivise un zâmbet pe faţă – curbura abruptă a gurii sale fiind imitată de mişcarea celor două bărbi care se mişcau sub ea.

— Mă bucur să văd, agent Loor, că ultima săptămână şi jumătate aici, pe Borleias, nu pare să te fi afectat. Bărbatul îşi apăsă mâinile cu degete butucănoase pe lemnul întunecat al biroului său. Ai găsit tot ce îţi trebuia pentru cercetarea apărării noastre?

Kirtan aprobă din cap o dată, apoi încremeni şi îl privi pe ofiţerul Imperial timp de o secundă fără să spună nimic. Aşteptă, tăcut şi nemişcat, până când colţurile zâmbetului bărbatului începură să tremure.

— Analiza mea de securitate s-a dovedit satisfăcătoare. Totul este aşa cum ar trebui să fie aici, la instalaţie. Generatoarele de scuturi sunt în stare bună, cele două escadrile de nave de luptă TIE sunt menţinute la un nivel ridicat de pregătire, iar programul de antrenament îi face pe piloţii voştri să înregistreze un timp suficient pentru un număr dublu de persoane.

— Pregătirea este preţul unei vigilenţe constante, agent Loor. Vocea lui Derricote rămase blazată, dar ochii lui bovini şi căprui începură să clipească ceva mai repede decât ar fi trebuit în mod normal. Suntem aici pentru a opri Rebeliunea, aşa că trebuie să fim pregătiţi.

Kirtan zâmbi uşor, apoi se aplecă în faţă pe biroul bărbatului.

— Şi dumneavoastră sunteţi pregătit. Aţi făcut foarte bine să păstraţi această bază în siguranţă şi, de fapt, securitatea computerizată este mai strictă decât orice am văzut în afara Centrului Imperial însuşi. De asemenea, munciţi mai mult decât orice alt ofiţer pe care l-am văzut de la moartea Împăratului.

— Sunt în totalitate pentru Imperiu.

— Eşti numai pentru *tine*. Kirtan bătu pe datapadul încorporat în biroul bărbatului. Mi-am permis să vizitez biroul când nu erai aici şi am scos fişierele secrete din datapad. Eşti cu adevărat un artist. Ai duplicat solicitările, le adaugi etichete de rutare complicate şi le trimiţi la mai multe comandamente, fiecare dintre ele crezând că te afli sub îngrijirea sa. Ai reuşit să aduci suficient combustibil şi muniţie pentru a întreţine patru escadrile de TIE. Din moment ce aici sunt doar două, trebuie să presupun că ceilalţi sunt la Alderaan Biotics.

— Nu ştiu despre ce vorbeşti.

— Mă îndoiesc sincer de asta, Generale. Am citit dosarul dumneavoastră. Aţi studiat la Academia Navală Imperială, dar v-aţi concentrat pe subiecte biologice şi botanice. Deşi sunteţi pe deplin calificat pentru a supraveghea o instalaţie militară ca aceasta, sunteţi deosebit de potrivit pentru a face ca Alderaan Biotics să fie din nou operaţional. Kirtan zâmbi. Şi profitabil?

Faţa lui Derricote deveni cenuşie, dar zâmbetul său nu se erodă complet.

— Acest lucru nu a fost neașteptat, agent Loor. Chiar am resurse.

Kirtan se ridică la înălțimea sa maximă, apoi privi la Derricote.

— Acest lucru nu mă surprinde, Generale. Instalația hidroponică Alderaan Biotics abia dacă a fost mai mult decât o pierdere fiscală pentru corporația mamă înainte să se schimbe legile fiscale. A fost abandonată în grija droizilor de întreținere şi uitată. Apoi, Alderaanul a fost *pedepsit* şi piața pentru bunuri din Alderaan a înflorit. Estimarea mea conservatoare, bazată pe date vechi de aproximativ douăsprezece luni, este că, dacă ați fost operaționali timp de doi ani, ar trebui să fi obținut două milioane de credite.

— Suntem la capacitate maximă de producție de numai cincisprezece luni, dar cheltuielile noastre generale sunt scăzute, aşa că am făcut de fapt 2,75 milioane de credite – deşi o mare parte din acestea sunt blocate în stocuri păstrate în afara lumii.

— Cheltuielile generale sunt mici pentru că Imperiul vă subvenționează operațiunile.

Generalul îşi împreună degetele.

— Gândiți-vă că este operațiunea *noastră*.

— Aş putea să mă gândesc la ea ca la operațiunea *mea*, Generale. Kirtan îşi încrucişă brațele la piept. Totuşi, nu cred că aş putea să o țin mult timp. Revăzând sistemul vostru de securitate, am observat dovezi a ceea ce ar fi putut fi o manipulare a mesajelor holonet de către Alianță.

Ochii lui Derricote împietriră şi se aşează mai drept la biroul său.

— Bothani. Ei verifică toate comunicațiile holonet. Eu le dau date şi asta îi face fericiți.

Asprimea din vocea bărbatului îl surprinse pe Kirtan, la fel ca şi transformarea fizică. Doar stând mai drept şi ridicându-şi bărbia, Derricote trecuse de la a fi un ratat linguşitor fără coloană vertebrală la genul de om care putea să pună la cale toată înşelăciunea care făcea posibilă întreprinderea sa agricolă secretă.

Mi-a arătat ceea ce voiam să văd pentru ca eu să-l subestimez.

Derricote atinse ecranul de pe datapadul său.

— Frecvența loviturilor şi durata contactului sunt în creştere. Ar trebui să corelez asta cu vizita ta, agent Loor, sau să presupun că interesul Alianței şi al Imperiului pentru căsuța mea este o coincidență?

Ochii lui Kirtan se îngustară.

— Sistemul Pyria este unul dintre numeroasele sisteme care se potrivesc profilului de a fi o conductă de acces spre Nucleu pentru Alianță.

— Se potriveşte pentru că ei nu ştiu despre apărarea mea.

— Încă două escadrile de nave de luptă TIE nu vor însemna mare lucru pentru ei.

— Ah, deci sunt unele lucruri pe care nu le ştii despre Borleias. Imaginează-ți asta. Derricote zâmbi. Să-ți spun ceva, fiule: Lasă apărarea de aici în seama mea. Tu eşti ofițer de informații, nu geniu militar.

Kirtan arătă spre datapadul privat al Generalului.

— Nu am văzut nimic acolo care să indice că sunteți un geniu militar, domnule.

Derricote îşi bătu partea laterală a capului cu un deget gros.

— Asta pentru că sunt suficient de inteligent ca să ştiu că singurele date care sunt în siguranță sunt cele stocate aici. Am anticipat o mişcare împotriva Borleiei

încă de când am găsit stația Biotics în stare de funcționare şi am planificat în consecință.

Ofițerul de informații auzi încrederea din vocea bărbatului şi izolă o altă componentă în tonul folosit de acesta. *Nerăbdarea*.

— Aştepți cu nerăbdare să vină.

— Poate că am afacerile mele secundare aici, agent Loor, dar sunt un fiu loial al Imperiului. Bărbatul ridică din umeri. În plus, am fost la Derra IV. Acolo am învățat să-mi facă plăcere să ucid Rebeli şi mi-am format planurile aici pentru a face Borleias la fel de mortală pentru Alianță.

— Un *convoi* a fost distrus la Derra IV, Generale. Un eveniment lăudabil, dar nu a fost o forță militară. Kirtan clătină din cap. Vei avea parte de cei mai buni dintre ei aici, inclusiv *Escadrila Vagabond*, nu mă îndoiesc.

— Cei mai buni sau cei mai răi dintre ei, nu contează. Generalul Derricote zâmbi uşor. Se aşteaptă să stingă o lumânare aici, la Borleias, dar când vor veni, vor fi arşi de o nová.

Capitolul 26

X-interceptorul lui Corran ieşi din hiperspaţiu în umbra lui *Emancipator*. Profilul ca un pumnal al Distrugătorului Imperial înjunghie adânc imaginea lumii pe care o cunoştea doar sub numele de Blackmoon. Dincolo de *Emancipator* văzu *Eridain* şi două crucişătoare modificate. *Mon Valle* găzduia *Aripa de Apărare* a lui Salm, în timp ce *Corulag* era platforma de lansare pentru cele opt navete de asalt care urmau să transporte trupele terestre Rebele.

Emancipator rămase pe poziţie pentru a proteja vectorul de ieşire din sistem al flotei. Deşi niciuna dintre şedinţele de informare nu-i furnizase lui Corran numele sistemului şi al lumii, ştiuse că ieşirea va fi dificilă. Generalul Kre'fey, în timpul ultimei şedinţe de informare, subliniase nevoia de securitate în ceea ce priveşte operaţiunea şi promisese că, deşi nu cunoşteau numele lumii în care urmau să lupte, generaţiile viitoare o vor face şi îi vor lăuda pentru că au fost acolo. La momentul respectiv, Corran crezuse că Kre'fey avea suficientă încredere în sine pentru a cuceri singur lumea, dar asta nu reuşise să alunge sentimentele rele pe care le avea în legătură cu misiunea. Toate şedinţele de informare fuseseră mai mult dedicate ridicării moralului decât faptelor. În timp ce simulările îi lăsaseră pe toţi să se acomodeze cu rolurile lor în asalt, ceva nu era în regulă în ceea ce-l privea pe Corran.

Ţine ochii deschişi şi zboară cât mai bine – asta e tot ce poţi face acum.

Whistler afişă ecranul tactic al lui Corran.

— *Lider Vagabond*, nu am nicio navă inamică pe scaner, dar baza are scutul ridicat.

— Mulţumesc, *Nouă. Vagabonzi*, aşezaţi-vă pentru a escorta *Aripa de Apărare*. Vocea lui Wedge veni curat prin difuzoarele din casca lui Corran. Zburaţi pe partea superioară a *Emancipatorului*.

Corran trase de manşă şi puse X-interceptorul într-o rostogolire leneşă care îl aduse deasupra Distrugătorului. Dintr-o dată, nava capital începu să lanseze salvă după salvă de lovituri de tunuri turbolaser şi ionice. Fulgerele roşii se contopeau în foiţe de energie care ardeau prin atmosferă pentru a se izbi de scutul bazei Imperiale. Culoarea roşie sângerie pătrunse prin scut, întunecând instalaţia de sub el. Pe măsură ce se estompa în roz, o pătură albastră de energie de tunuri ionice căzu peste ea. Focul albastru se fragmentă şi sfârâi peste cupola de energie cu sute de serpentine asemănătoare unor fulgere. Unele dintre ele sângerară de pe dom, iar clădirile din afara sanctuarului explodară şi se topiră. Jungla din jur începu să ardă, încercuind baza cu foc.

Es*te o ţintă perfectă, deşi focul va face ca zborul să fie dificil acolo jos.*

— Whistler, fă-mi o urmărire generală a curenţilor de aer la sol. De asemenea, monitorizează mărimea scutului. Când se micşorează, înseamnă că se prăbuşeşte.

* * *

Val după val de energie se revărsa prin coloana de fum care se ridica. Energia

se izbi de scuturi cu un pocnet de tunet care trimise vibrații suficient de adânci pentru a zgudui buncărul de comandă în care se afla Kirtan. Lovitura necruțătoare îl făcuse să tresară la început şi să se teamă pentru viața lui, dar acum sunetele se contopeau într-un singur zgomot nesfârşit. Cele câteva monitoare funcționale din centrul de comandă arătau imagini din satelit ale flotei atacatoare şi ale cercului de foc de pe suprafața planetei.

Derricote se întoarse spre Kirtan.

— Greu de crezut că cineva ar putea supraviețui acolo, nu-i aşa?

Ofițerul de informații aprobă din cap.

— Chiar pune la încercare încrederea, Generale.

— Iar Rebelii sunt atât de dispuşi să fie creduli. Militarul se uită la unul dintre tehnicienii de la comenzile scutului. Situația, domnule Harm.

— Încă la sută la sută, domnule.

— Bine. Începe reduci în procente aleatorii de putere – porneşte de la şapte. Când ajungi la şaptezeci şi cinci la sută, scade la cincizeci. Când salvele lor slăbesc, coboară la douăzeci, apoi la cinci, apoi la zero.

Kirtan simți cum frica i se scurge prin măruntaie.

— Eşti convins că nu vor nărui acest loc? Au distrus Vladetul până la temelii.

— Tocmai de aceea ne aflăm sub fundații, agent Loor.

Kirtan tresări când o explozie deosebit de puternică zgudui pământul.

— Am încredere că ştii ce faci.

— Cum nu ai de ales, apreciez încrederea ta. Derricote îşi frecă mâinile. Rebelii vor să folosească acest loc pentru operațiuni viitoare, acesta este singurul motiv pentru care atacă. Dacă îl vor, vor plăti prețul meu pentru a-l obține.

* * *

Chițăitul lui Whistler îl făcu pe Corran să se concentreze pe ecranul tactic. Scuturile de deasupra bazei începuseră să se contracte. Pe măsură ce acestea începeau să scadă, *Emancipator* slăbi focul de turbolaser şi se concentră pe folosirea tunurilor ionice. Deşi acestea făceau ceva mai puține pagube decât laserele, dacă scuturile cădeau neaşteptat de repede, o salvă ionică nu ar fi distrus ceea ce intenționa Generalul Kre'fey să captureze.

Corran îşi aduse X-interceptorul lângă *Escadrila Warden* şi opri propulsia.

— *Grupa Trei* pe poziție.

— Recepționat, *Nouă*. Aşteptați.

Vocea lui Tycho se întrerupse brusc când controlorul de zbor schimbă canalele.

Corran îşi întoarse unitatea de comunicații pe frecvența tactică pe care o împărțea cu grupa sa. Încă nu făcuseră rost de un pilot care să o înlocuiască pe Lujayne, aşa că *Grupa Trei* rămăsese cu un pilot mai puțin. Acesta era doar unul dintre elemente operațiunii care nu-i plăcea lui Corran. Ştia că piloții nu erau uşor de găsit, dar ştia că Tycho ar fi putut pilota cu uşurință X-interceptorul lui Lujayne şi credea că omul ar fi fost mult mai valoros într-o navă de luptă decât în *Eridain*, dirijând traficul.

— *Zece*, *Doisprezece*, aşteptăm aici. Corran aruncă o privire la ecranul său tactic. Scuturile lor cedează rapid. Noi vom intra următorii.

Trilul triumfător al lui Whistler anunță prăbuşirea scuturilor lui Blackmoon.

Corran începu să zâmbească, dar ceva îl sâcâia în spatele creierului. Nu putea să identifice cauza, dar îi sterpezea zâmbetul şi făcea să-i ardă fierea în fundul gâtului. Apăsă pe butonul de comunicare.

— *Control*, *Nouă* arată că inamicul este orb.

— Am înțeles, *Nouă*. *Vagabonzi*, fiți pregătiți. O ezitare necaracteristică răsună în cuvintele lui Tycho. *Vagabonzi*, asta a venit direct de la Generalul Kre'fey. Veți escorta navetele de asalt până pe planetă.

— Mai spune o dată, *Control*? Neîncrederea din vocea lui Wedge rezonă în Corran. *Aripa de Apărare* este pregătită pentru zbor.

— *Lider Vagabond*, Kre'fey consideră că e o întârziere inutilă. Y-interceptoarele au primit ordin să se întoarcă acasă. Voi trebuie să-i escortați navetele înăuntru. Rezistența de pe planetă a luat sfârşit.

— *Control*, cum rămâne cu tunurile ionice?

— Dacă ar fi putut trage, ar fi făcut-o până acum.

Vocea Generalului Kre'fey mârâi prin canalele de comunicații.

— Rezistența a luat sfârşit. Este timpul să ne revendicăm premiul.

Statica punctă tăcerea care urmă declarației lui Kre'fey, apoi Wedge reveni pe frecvență.

— *Lider Vagabond* către *Escadrila Vagabond*, aşezați-vă pentru a supraveghea escortele.

Stomacul lui Corran se întoarse pe dos.

— Nu-mi place asta.

— *Nouă*, acest canal este pentru uz militar, nu pentru opinii. Să păstrăm comentariile pentru şedința de informare. Vocea lui Wedge îşi pierdu din tăiş în timp ce continua să vorbească. Şi haideți să zburăm suficient de bine încât să existe o şedință de bilanț.

— Asta este intenția mea, *Lider Vagabond*. Corran lăsă accelerația înainte şi apăsă un comutator. Foliile S în poziție de atac.

Emancipatorul se îndepărtă de planetă, ocupând o poziție în care să poată proteja forța de orice intruşi Imperiali. Corran se simțea şi mai gol în timp ce nava se retrăgea. Deşi Distrugătorul nu era construit pentru a se ocupa de navele de luptă, puterea sa de foc copleşitoare putea intercepta TIE-urile şi putea chiar să le distrugă instalațiile de lansare de la sol. Bineînțeles, Kre'fey le-ar fi interzis să facă asta, deoarece voia ca bunurile imobile să rămână intacte. Sentimentul de nelinişte al lui Corran crescu pe măsură ce se apropia de navetele de asalt de tip cutie care se îndepărtau de *Corulag*. Cele opt navete transportau fiecare câte patruzeci de soldați de comando şi urmau să facă trei drumuri dus-întors între planetă şi *Corulag* pentru a duce la sol întreaga forță. Deşi erau lente, navetele erau suficient de bine înarmate pentru a ține TIE-urile la distanță suficient de mult timp pentru ca *Vagabonzii* să le poată doborî.

Ecranul său tactic încă nu arăta nimic în ceea ce priveşte opoziția navelor de luptă. Scuturile bazei erau căzute. Operațiunea părea să decurgă mai bine decât se aşteptase, iar această constatare începu să îi treacă un fior rece pe şira spinării. Ştia că era o prostie din partea lui să simtă teamă când totul părea normal, dar o parte din el nu putea accepta acest noroc.

Cu mâna stângă, apăsă inconştient pe medalionul pe care îl purta.

Lucrurile mergeau atât de perfect când a murit tatăl meu. Am anticipat probleme,

nu am găsit niciuna, iar eu m-am relaxat. A murit pentru că m-am relaxat – am privit cum s-a întâmplat şi nu am făcut nimic. Nu am văzut că se va întâmpla, dar s-a întâmplat, la fel cum se va întâmpla şi aici. Ce anume este în neregulă aici?

Răspunsul la întrebare veni cu o nanosecundă înainte ca primul fulger cu ioni azurii să se ridice de la sol şi să lovească prima navetă de asalt. Energia albastră o prinse pe *Modaran* şi o înconjură într-o rețea de descărcări electrice. Momentele de lumină argintie marcară exploziile din sistemul de arme şi din motoare. Cu fumul care ieşea din zeci de locuri, naveta începu să se rostogolească încet prin atmosferă, spre pământul de dedesubt. Nu reuşi să atingă planeta. La un kilometru deasupra solului, se izbi de un scut energetic reînnoit. Naveta explodă. Bucățile de resturi scoaseră scântei din scut în timp ce săreau pe suprafața acestuia.

Whistler țipă un avertisment. Ecranul tactic arăta mai multe contacte de nave de luptă care se îndepărtau de tunelurile de lansare din jurul perimetrului domului scutului. De asemenea, raporta că, deşi scutul nu crescuse în diametru, nivelul său de putere era cu două sute la sută mai mare decât înainte, lejer cu jumătate mai puternic decât era posibil, având în vedere estimările de generare a energiei din informări. *Toate astea şi tunuri ionice, de asemenea.*

— *Control*, ordonă Wedge, scoateți transportoarele, acum!

— *Lider Vagabond*, aveți mai multe nave de luptă. Două escadrile, *ochi* şi *mijiți*.

— Am văzut, *Control*. *Escadrila Vagabond*, țineți Imperialii departe de navete.

Corran clătină din cap.

— Şapte navete, două duzini de Imperiali şi unsprezece X-interceptoare. Va fi ceva *lejer*.

Jalea lui Whistler se potrivea cu sentimentele lui Corran mai mult decât cu cuvintele lui. Apăsă pe butonul de comunicare.

— *Grupa Trei*, rămâneți împreună. *Mijiții* se îndreaptă spre noi.

— Ooryl i-a văzut, *Nouă*.

Andoorni raportă la fel.

— *Douăsprezece* a fixat ținte.

Corran compuse un grafic şi îl suprapuse peste traseul interceptoarelor care se apropiau. *Vin spre noi destul de oblic. E înmormântarea lor.*

— *Grupa Trei*, treceți pe torpile protonice şi fixați țintele. Dacă vor să se joace…

Un trio de explozii de ioni porni de la suprafața planetei. Una venise în direcția *Grupei Trei*, tăind vectorul pe care ar fi trebuit să îl folosească *mijiții* pentru a ataca X-interceptoarele. A doua lovi *Emancipatorul* şi se desfăşură deasupra lui ca o furtună pe o prerie. A treia lovi una dintre navete, dar nu îşi atinse ținta. Corran văzu cum explozia se difuză foarte uşor, ca şi cum ar fi lovit un scut, dar bila care se disipa nu lăsă în urmă niciun rest.

— *Doi*, raportează.

Golul răspunse la apelul lui Wedge.

— *Lider Vagabond*, nu avem niciun contact cu *Vagabond Doi*.

La naiba, Peshk a fost nimerit. S-a dus.

— Evitare totală, *Vagabonzi*. *Control*, pune navetele să danseze.

— Rămâneți în alertă, *Grupa Trei*.

Reticulul de ochire al lui Corran se înroşi şi un ton de blocare a țintei îi umplu urechile. Apăsă cu putere pe trăgaci şi lansă o torpilă spre un interceptor care se apropia. Trecând pe lasere, le legă pe toate patru, apoi alese o altă țintă. În timp ce

torpila sa lovea prima navă, trecu în raza de acțiune a celei de-a doua şi o lăsă să primească o rafală completă de foc laser. Strălucirea laserelor împotriva scuturilor ascunse rezultatele salvelor sale, dar Whistler raportă un interceptor distrus şi un altul avariat. În câteva secunde, trecu pe lângă linia de interceptoare, apoi trase înapoi de manşă, se rostogoli şi plonjă din nou spre ele. *Mijiții*, reduşi de la opt la şase, se împărțiră în grupe de zbor şi se deplasară pentru a ataca X-interceptoarele individuale. Când două începură să se învârtă în cerc spre el, Corran inversă, plonjă şi reveni apoi în sus şi în jurul lui pentru a se confrunta față în față cu ele.

Mări puterea scuturilor sale frontale, apoi efectuă o rotire rapidă care puse nava pe aripa de la babord. Asta îi îngustă profilul şi permise ca prima salvă de focuri laser de la *mijiți* să treacă de o parte şi de alta a sa. În ultima secundă, selectă o torpilă protonică şi o lăsă să zboare de la mică distanță. Chiar dacă nu reuşise deloc să fixeze o țintă solidă, nimeri în plin TIE-ul din față şi îl făcu bucăți.

Corran împinse manşa şi trecu prin centrul exploziei. În partea cealaltă, pierdu celălalt interceptor, dar îi captă atenția o problemă mai imediată.

— *Doisprezece*, rupe spre stânga, acum!

X-interceptorul lui Andoorni sări la stânga, dar *mijitul* care o urmăreaa rămase în coada ei.

— Rupe mai tare, *Doisprezece*. Urcă.

— Nu pot. Stabilizatorul lateral a dispărut.

— Leagănă-te, *Doisprezece*.

Rodiana îşi porni X-interceptorul în manevra de tirbuşon, iar primele focuri ale interceptorului trecură pe lângă țintă. Apoi, partea din spate a navei se întoarse şi salva *mijitului* sfâşie motoarele. Focul înflori în partea dreaptă a navei, distrugând aripa S. O secundă mai târziu, întreaga navă de vânătoare se cutremură şi carcasa i se despică din interior spre exterior. Flăcările argintii izbucniră, transformând nava într-un soare în miniatură, apoi mingea de gaz învolburată se prăbuşi în propria gaură neagră.

Alb la față, Corran îl distruse pe ucigaşul lui Andoorni. O parte din el voia să se bucure că o răzbunase, dar trecu peste acele emoții. Nu-şi putea permite să se bucure de moartea unui Imperial mai mult decât îşi putea permite să-şi jelească tovarăşa. Va fi timp pentru asta mai târziu – *dacă va exista un mai târziu*. Orice lucru care l-ar fi distras de la treaba pe care o avea de făcut l-ar fi ucis, aşa că îndepărtă totul şi se concentră asupra bătăliei din jurul său.

— *Grupa Trei*, naveta *Devonian* are patru interceptoare care se apropie de ea.

— Ooryl înțelege, *Control*. Ooryl se ocupă de ele.

— Sunt pe urma ta, *Zece*.

Interceptoarele se reformaseră în două grupe şi aleseseră una dintre navetele de asalt ca țintă. Ooryl îşi aduse X-interceptorul în spatele perechii din frunte şi acceleră pentru a se alinia la viteza lor.

— Ooryl foloseşte torpilele.

— Trage drept, *Zece*.

TIE-urile rupseră formația şi se despărțiră în patru direcții.

— *Zece*, treci pe lasere, cred că au sisteme de avertizare a amenințărilor de blocare a țintei.

O navă de vânătoare dotată cu astfel de echipamente îi oferea pilotului un indicator luminos atunci când o altă navă avea o torpilă fixată pe el. Printr-o

schimbare bruscă de direcție era posibil să se rupă blocaj înainte ca torpila să fie lansată. Piloții de interceptoare din fața lor îşi cunoşteau în mod clar meseria. Doar piloții foarte buni supraviețuiesc pentru a deveni veterani pe TIE-uri, ceea ce îi face mult mai letali decât piloții cu care se confruntaseră până acum *Vagabonzii*.

Corran rulă X-interceptorul pe stabilizatoarele din dreapta şi începu virajul lung care avea să-l aducă în spatele unuia dintre *mijiți*. Whistler ciripi neliniştit un avertisment cu privire la un alt interceptor care manevra pentru a veni pe coada lui Corran, dar pilotul nu făcu nimic pentru a pierde din vedere nava de luptă. Îşi forță atacul, ascuțind arcul de viraj pentru a scurta distanța față de țintă.

Whistler deveni mai insistent, iar Corran zâmbi.

— Opreşte propulsia.

În timp ce droidul se conforma ordinului, Corran lovi cu piciorul în pedala de cârmă din dreapta. Aceasta ridică partea din spate a navei sale, o manevră care corectă şi mai mult cursul către nava din fața sa. De asemenea, oferea şi o lovitură tentantă în partea laterală a navei care îl urmărea.

— Propulsie inversă, acum.

Whistler readuse motoarele la putere în timp ce pupa X-interceptorului îşi completa arcul de 180 de grade. Motoarele împinseră împotriva liniei de zbor a navei, omorându-i efectiv impulsul şi, pentru o fracțiune de secundă, înghețând-o în spațiu. Pentru o clipă, rămase mort în vizorul interceptorului. Dar pilotul acestuia începuse deja să se rostogolească şi să vireze pentru a-şi menține armele îndreptate spre locul în care ar fi trebuit să se afle X-interceptorul. Corran apăsă pedala de cârmă din stânga şi urmări botul navei sale de vânătoare de-a lungul traiectoriei de zbor a *mijitului*. Laserele cvadruple lansară două rafale de săgeți roşii care perforară aripa stângă şi străpunseră cabina de pilotaj. Interceptorul scăpă încet de sub control.

Mai multe rafale ionice de pe planetă străbătură lupta. *Emancipatorul* mai primi două lovituri, iar *Mon Valle* primi încă una. Corran nu mai văzu alte nave de luptă lovite, nici navete, dar un şir de rachete laser verzi care îi tăiau calea de zbor îi distraseră atenția.

— Ooryl este lovit!

Corran apăsă pedala de accelerație şi ridică X-interceptorul la timp pentru a vedea cum nava colegului său de zbor se rupe în bucăți.

— Ooryl!

X-interceptorul se dezintegră. Capsulele motoarelor se rotiră în direcții diferite, iar cupola cabinei de pilotaj explodă într-un milion de fragmente strălucitoare. Îl văzu pe Ooryl plutind liber din nava distrusă şi fluturându-şi brațele. Corran speră că era mai mult decât un reflex întâmplător, apoi o bucată din elicele S ale navei de luptă străpunse brațul drept al pilotului, smulgându-l de deasupra cotului. Corpul începu să se rostogolească prin spațiu, dar în rest rămase nemişcat.

— *Control*, *Zece* este în afara navei. Trimiteți pe cineva să îl ia.

— *Nouă*, *Emancipator* raportează că zona este prea fierbinte pentru operațiuni de salvare.

— Convinge-i, *Control*.

Vocea lui Wedge intră pe frecvență.

— Control, eu îi am pe *Trei* şi *Opt* în afara navelor. Avem nevoie de ajutor aici.

— Mă ocup eu de asta, *Lider Vagabond*. Se va face.

Trei şi Opt, adică Nawara şi Erisi! Doi morți şi încă trei scoşi din luptă.

O nouă voce veni prin căştile lui Corran.

— Aici *Control*, *Vagabonzi*. Veşti bune: salvarea voastră este pe drum. Veşti proaste: avem două escadrile de *mijiți* care vin dinspre nordul planetei. Estimare de sosire în două minute. Navetele se îndreaptă spre hiperspațiu chiar acum.

Corran privi cum navetele de asalt începură saltul în hiperspațiu. *Corulag* dispăruse deja, la fel ca şi Y-interceptoarele, deschizând calea spre ieşirea din dezastru. Două rafale ionice surprinseră *Mon Valle*, oprind-o în spațiu. *Eridain* începuse să se mişte, iar *Emancipator* începuse să plutească în derivă spre nordul planetar, dar, în acest fel, se orientase pentru intrarea în hiperspațiu, ca şi cum Amiralul Ragab nu se putea decide dacă să fugă sau să lupte.

Să fugă. Nu are niciun motiv să rămână aici.

Un fluierat ascuțit din partea astromeculuí său îl făcu pe Corran să-şi inverseze nava şi să se scufunde. O pereche de *mijiți* trecură fulgerător pe lângă el, apoi unul explodă în timp ce *Vagabond Patru* trecu pe lângă el.

— Mulțumesc, *Patru*.

— Mulțumesc că ai jucat rolul de momeală, *Nouă*.

TIE-urile rămase se desprinseră şi se îndreptară spre navele de luptă care se apropiau şi care zburau deasupra calotei polare a planetei.

— Îi urmărim, *Lider Vagabond*?

— Negativ, protejați-i pe ai noştri până la preluare.

Corran apăsă butonul de comunicare.

— *Lider Vagabond*, două escadrile de *mijiți* împotriva a şase dintre noi va fi urât.

— *Nouă*, dacă nu te poți descurca cu cei patru, îi iau eu.

Corran ignoră gluma lui Bror.

— Răriți-i, *Vagabonzi*. Suntem aici pentru a-i proteja pe ai noştri. Vocea lui Wedge purta cu ea o încredere care îi ridică moralul lui Corran. Concentrați-vă pe misiune şi lăsați restul să se întâmple de la sine.

— *Control* către *Vagabonzi*. *Mijiții* vin în treizeci de secunde. *Trei* a fost recuperat.

Corran zâmbi şi îşi ridică privirea. În depărtare putea vedea corpul triunghiular alb al lui *Forbidden*, nemişcat în spațiu. Pilotul adusese nava aproape de locul în care plutise Nawara Ven, apoi folosise o rază tractoare de salvare pentru a-l trage pe pilot în interiorul trapei de urgență din fuselaj.

Corellianul îşi aduse X-interceptorul în sus şi în jurul său, apoi zbură spre locul unde plutea Ooryl în spațiu.

— *Zece* este aici, *Forbidden*.

— Mulțumesc, *Nouă*, am coordonatele. Sunt pe drum.

Corran clipi. *E vocea lui Tycho*.

— Căpitane, tu eşti?

— Vinovat. Ai patru *mijiți* care se apropie de poziția ta. Ocupă-te de ei înainte să ajung eu acolo, te rog.

— Am înțeles.

Corran se cutremură. Singurul lucru la care se putea gândi că era mai stupid decât să angajeze patru TIE-uri cu un singur X-interceptor era să piloteze o navetă neînarmată într-o zonă fierbinte pentru a pescui piloți. Un zâmbet i se strecură încet pe față. *E o prostie doar dacă murim făcând asta, altfel e eroism.*

— Şi eu pot fi un erou astăzi.

Corran duse accelerația la maxim şi redirecționă energia laserelor în motoare. Asta îi împinse viteza spre maxim. Reglând manşa şi călcând pedalele, îşi făcu nava să sară, să taie şi să se scufunde. Îşi trecu iar armele pe torpile şi încercă să fixeze ținta pe *mijitul* din frunte, dar acesta ieşi din raza lui vizuală. Ceilalți traseră spre el, dar manevrele sale de evitare îi făcură să rateze.

Nava sa de luptă trecu pe lângă ei, iar două dintre interceptoare începură să facă bucle pentru a veni după el. Virajele lor îi plasară la înălțime şi la distanță, în timp ce accelerau pentru a se alinia la viteza lui. Creşterea vitezei însemna că buclele lor deveniră mai largi decât ar fi preferat.

Ne depăşesc numeric suficient de mult încât să nu le pese că sunt puțin neglijenți.

Corran reduse accelerația la jumătate şi îşi trase X-interceptorul într-un viraj strâns.

— *Forbidden*, pictează unul cu o blocare de țintă pentru rachete.

Apăsând accelerația la maxim, Corran îşi aduse nava înapoi de-a lungul vectorului care îl purtase prin formația de *mijiți*. Unul dintre interceptoare se desprinse pentru a se duce spre navetă, aşa că Corran se concentră asupra lui. Centră nava în reticulul de ochire şi aşteptă până când obținu o fixare pentru rachetă. Când reticulul deveni roşu, apăsă pe trăgaci şi lansă o torpilă protonică care porni cu viteză spre interceptor. Pilotul sări cu interceptorul în sus şi la dreapta, ceea ce îl scoase din linia de tragere a navetei din față. În timp ce această manevră l-ar fi îndepărtat de orice torpilă lansată de navetă, racheta lui Corran trebui să facă doar o corecție minoră a cursului înainte să lovească. Torpila străpunse bila interceptorului şi explodă, scuipând şrapnel în toate direcțiile, dintr-un nor incandescent.

Conştient că îşi forța norocul, Corran făcu să se rostogolească X-interceptorul şi plonjă după primul interceptor pe care îl speriase *Forbidden*. Lucrând cu propulsia, strânse un viraj şi intră în interiorul arcului de cerc al *mijitului*. Cu o mişcare a degetului mare, trecu controlul armelor pe lasere. *Mijitul* începu să se rotească şi să se răsucească, dar Corran rămase cu el. Whistler țipă un avertisment despre întoarcerea celorlalte două interceptoare, dar Corran îl ignoră. Declanşă o rafală de lasere şi tăie una dintre aripile TIE-ului, dar acesta continuă să zboare. Împingând mai multă putere în motoare, Corran începu să se apropie de el, dar astromecul fluieră insistent.

Perechea de interceptoare se apropiase la mai puțin de un kilometru şi erau ferm pe urmele lui.

— Aici *Nouă*, mi-ar prinde bine puțin ajutor.

— Mă ocup de asta, *Nouă*. *Zece* pe drum. Virează la stânga la semnalul meu.

Zece? E Ooryl, dar nu e vocea lui. Ce se întâmplă?

— Acum.

Cârmi la stânga, apoi efectuă o rotire bruscă pe stabilizatoarele stânga care îl scoase larg din traiectoria de zbor anterioară. Văzu fulgere albastre trase spre navele care îl urmăreau şi, pentru jumătate de secundă, Corran se simți complet dezorientat. Razele albastre însemnau focuri de tunuri ionice, dar planeta era în spatele lui, nu în fața lui. Iar tunurile ionice de la sol nu ar fi tras în niciun caz în TIE-uri.

— Eşti liber, *Nouă*.

Corran îşi întoarse nava şi totul deveni brusc mai clar. Y-interceptoarele *Aripii de Apărare* plonjau şi urcau printre navele care luptau, distrugând interceptoarele cu o bucurie sălbatică. Ceea ce le lipsea în grație acestor nave lente, compensau prin puterea de foc. Intrarea lor în luptă distrusese sau dezactivase o jumătate de duzină de interceptoare.

— Fug!

Vocea lui Salm veni prin stație.

— Fără sărbătoriri. Cu ei plecați, tunurile ionice se vor deschide din nou focul.

— *Forbidden* către *Control*, am luat toți piloții fără nave.

— *Forbidden*, aveți liber pentru hiperspațiu.

Patru rafale ionice de pe planetă țâşniră în sus şi loviră din nou *Mon Valle*. Crucişătorul modificat începu să se destrame. Capsulele de salvare ieşiră din jurul punții şi se îndepărtară în spațiu, în timp ce restul navei începu să alunece încet înapoi spre Blackmoon.

— Sper să atingă instalația.

— *Control* către toate navele de luptă, aveți liber spre hiperspațiu.

— *Control*, *Eridain* are nevoie de acoperire pentru a lua capsulele de salvare?

— Negativ, *Lider Vagabond*, sunt pe drum de ieşire, iar interceptoarele se îndreaptă spre casă.

— Mulțumesc, *Control*. Vocea lui Wedge părea plină de oboseală. Înapoi la bază, *Vagabonzi*.

— Am înțeles, *Lider Vagabond*. Corran aruncă o ultimă privire către Blackmoon, apoi îşi îndreptă nava de luptă spre stele. Vrea să spună *Înapoi la bază pentru majoritatea dintre noi*, Whistler. Două luni de pregătiri şi în zece minute escadrila este ruptă în două. Cineva a făcut nişte greşeli foarte grave aici, iar prietenii noştri au plătit pentru ele. Nu se va mai întâmpla niciodată.

Capitolul 27

Corran privea pe fereastra centrului de recreere al bazei de pe Noquivzor.

Dealurile întinse şi câmpiile fără copaci se întindeau pe kilometri în toate direcțiile de la clădire. Brizele blânde şi calde se prelingeau în valuri peste ierburile aurii şi îi gâdilau ceafa.

Dacă Erisi nu ar fi fost la centrul medical, plutind în cele mai bune stocuri ale familiei ei, aş fi dus-o la o plimbare lungă acolo şi m-aş fi bucurat de peisaj. Oricât de frumos ar fi, însă, e greu să mă gândesc să mă bucur de ceva în acest moment.

Se forță să zâmbească în timp ce un bărbat în uniformă de infanterie aşeza o cană de lum pe masa din fața lui.

— Mulțumesc, Locotenente.

Bărbatul aprobă din cap.

— Spune-mi Page.

Corran împinse scaunul de pe cealaltă parte a mesei spre Page.

— Pentru ce este acest lum?

— De obicei, pentru a bea. Page se aşează. Eu şi trupa mea am fost pe *Devonian*. Tu şi camaradul tău ați împrăştiat *mijiții* care veneau spre noi. Îți suntem datori.

Pilotul ridică cana şi bău o gură din berea incendiară, lăsând-o să îl ardă pe gât.

— Apreciez băutura, dar va trebui să-i cumperi una şi lui Ooryl când va ieşi din imersiunea în bacta.

Page aprobă din cap.

— Cu plăcere. Cât de grav a fost lovit?

— Şi-a pierdut jumătate din brațul drept. Costumul s-a închis în jurul rănii, aşa că nu s-a sufocat, dar i-a fost foarte frig. Corran puse jos cana rece şi tremură. Bacta este pentru expunere – toți piloții ajunşi în spațiu sunt înmuiați în ea, deşi niciunul dintre ei nu este atât de rău ca Ooryl. Droizii MD nu ştiu nimic despre proteze pentru el – nu au mai făcu asta cu un Gand până acum şi nu au membre adecvate pe care să le folosească ca înlocuitori.

— *Escadrila Vagabond* a fost lovită puternic.

— Doi piloți morți, trei în vid, iar unul a fost rănit în timpul zborului.

— Am auzit de el, de Shistavanen.

— Un individ foarte dur. Corran aprobă din cap. Shiel nu avea de gând să se prezinte pentru îngrijiri medicale, dar l-a forțat Gavin să meargă. Rezultatul net, suntem la două treimi din forțe, dar numai dacă vom găsi X-interceptoare care să le înlocuiască pe cele pe care le-am pierdut. Dacă nu, suntem sub cincizeci la sută.

Ofițerul de infanterie se uită prin pavilionul supraaglomerat, apoi se aplecă în față şi îşi coborî vocea.

— Această misiune a fost o momeală de vapori dinainte ca Kre'fey să ordone Y-interceptoarelor să se ducă acasă.

— Da. Pilotul aruncă o privire încruntată la cană. Cam cu o secundă înainte ca tunurile să distrugă *Modaran* mi-am dat seama că doar pentru că nu au tras, asta

nu însemna că nu puteau să tragă.

— Asta ne-a trecut prin cap tuturor, cred, cu excepția Generalului Kre'fey. El era orb la această posibilitate. Page clătină din cap. Ştiam cu toții că voia Blackmoon pentru ca să primească de la Consiliu comanda invaziei de pe Coruscant. În trei săptămâni, orbita planetei o va face să treacă prin ploaia anuală de meteoriți. Am vrut să folosesc asta ca acoperire pentru a-mi aduce comandourile să facă o recunoaştere la sol a bazei. Am fi distrus tunurile ionice.

— Asta are sens. De ce nu a fost de acord?

— Singura lună a lumii – Luna Neagră, care a dat numele de cod al sistemului – ar fi fost pe vectorul nostru de intrare şi ieşire. Ar fi acționat ca un crucişător Interdictor natural, ceea ce ar fi putut face lucrurile mult mai periculoase.

Corran ridică din umeri.

— Tunurile ionice au făcut lucrurile destul de periculoase, mulțumesc.

— Fără glumă. Page zâmbi. I-am fi doborât. Şi am fi găsit baza acelor escadrile de *mijiți* care au venit mai târziu în luptă.

— Bothanii nici măcar nu ştiau că sunt acolo.

Infanteristul tresări.

— Şi ar fi trebuit să ştie. Se pricep foarte bine să se strecoare în rețelele Imperiale.

— Deci, de data asta au dat greş. Corran ezită când îi veni o idee. Sau înregistrările acelor forțe nu fac parte din garnizoana oficială.

Page se încruntă.

— Ce vrei să spui?

— Lucrând cu CorSec, am fost implicat într-o percheziție la sediul unei contrabandiste. Era foarte isteață şi se distanțase întotdeauna de magaziile de glitterstim, aşa că nu am putut să-i atribuim nimic. Odată, însă, am găsit câteva kilograme de glitterstim într-un depozit pe care îl deținea. A spus că nu ştia nimic despre asta şi ne-a acuzat că noi le-am plantat. S-a dovedit că nu ştia nimic despre asta. Glitterstimul fusese sustras din transportoare de către unul dintre ajutoarele ei şi ascuns acolo până când ar fi găsit o modalitate de a-l muta el însuşi.

— Vrei să spui că Imperiul nu ştie că acele interceptoare erau acolo?

— O escadrilă este o eroare de rotunjire pentru contabilii Imperiali. Corran se aplecă în față, sprijinindu-şi coatele pe masă. Iar Bothanii nu ştiau despre sursa de energie folosită pentru a ridica scuturile la loc după ce le-am doborât. Oricine se află la conducerea lumii ăleia ar putea să conducă o operațiune despre care stăpânii săi Imperiali nu ştiu nimic.

Page aprobă încet din cap.

— Datele despre operațiunea secretă sunt ținute departe de Imperiali, aşa că Bothanii nu aveau cum să le descopere.

— Nu fără a fi la fața locului.

— Aveam informații despre lumina vizibilă din galaxie, dar am fost păcăliți de radiațiile infraroşii şi ultraviolete. Page bătu cu degetele pe blatul mesei de plasteel[18]. Dacă ni s-ar fi dat un istoric adecvat despre Blackmoon, poate că am fi putut ghici de ce fel de informații aveam cu adevărat nevoie.

— Înțeleg nevoia de securitate operațională – dar poți paria acum că adevărata locație a lui Blackmoon nu va fi declasificată până când nu vom fi cu toții morți şi

[18] Plasteel – Varietate de material dur.

dispăruți.

Page aprobă din cap.

— Totuşi, simulările unui asalt sunt la fel de bune ca şi bazele de date din care sunt construite. Informațiile proaste ne fac să avem pierderi.

Corran îşi trecu o mână peste față.

— Ei bine, acum avem o idee despre ceea ce nu ştiam despre Blackmoon. Cel puțin două escadrile de *mijiți* şi un generator de energie sunt ascunse acolo undeva – ascunse de noi *şi de oficialii Imperiali*.

— Informațiile din dosarele Imperiale oficiale sunt în mod clar inutile.

— Corect. Şi asta înseamnă că...

Țârâitul comunicatorului de pe masă întrerupse comentariul lui Corran. Îl ridică şi deschise canalul.

— Aici Horn.

— Aici M-3, domnule.

— S-a întâmplat ceva cu Ooryl?

— Nu, domnule.

— Erisi iese din bacta?

— Nu, domnule.

Corran se încruntă.

— Atunci de ce m-ai apelat?

— Domnule, Whistler m-a rugat să vă informez că a terminat calculele curenților de vânt pe care i-ați cerut.

— Curenții de vânt?

— De pe Blackmoon, domnule. Mi-a spus că a găsit nişte lucruri foarte interesante.

— Vom ajunge acolo într-o secundă. Horn terminat. Corran se uită la Page. Poate că e vorba de ridicarea scuturilor după ce baza a fost bombardată, dar sunt dispus să aflu ceva mai multe despre lumea din care tocmai am fugit. Tu ce zici?

— Am avut prieteni pe *Modaran*. Nu mi-a plăcut să-i văd murind.

— Bine, să mergem. Corran îi aruncă un zâmbet. Poate, doar poate, vom găsi o cale să ne întoarcem şi să-i facem pe Imperiali să plătească.

* * *

Wedge nu era sigur că îl auzise corect pe Generalul Salm.

— Tocmai ați spus că a fost mai bine că nu am reuşit să cucerim Blackmoon?

Salm aprobă încet şi arătă cu un pahar de coniac Abrax albastru pal spre datapadul de pe biroul său.

— Serviciile de informații raportează că Distrugătorul Imperial *Eviscerator* părăsise sistemul Venjagga pe un curs care l-ar fi plasat pe Blackmoon la şase ore după ce am lansat operațiunea. Cele şase escadrile de TIE-uri ale sale ar fi egalat navele noastre de luptă, iar *Eviscerator* ar fi lovit *Emancipatorul*. Erau şanse foarte mari să ne fi pierdut forța de atac şi Blackmoon.

Corellianului îi căzu falca.

— Misiunea a primit accept cu un Distrugător Imperial la şase ore de țintă? Cum s-a întâmplat asta?

— Nu ştiu. *Inimă de Gheață* a mutat unele resurse, iar unii Amirali le mută şi

mai departe pentru a evita controlul ei. S-ar putea ca *Evisceratorul* să fi fost mutat la întâmplare.

Wedge se încruntă.

— Sau *Inimă de Gheață* a anticipat unde am fi putut lovi.

— Sau – Salm se uită la Wedge peste marginea paharului său – cineva i-a spus lui *Inimă de Gheață* unde urma să fim.

— Tycho nu ştia nimic despre destinația noastră, la fel ca şi noi ceilalți – şi era acolo, fără lasere sau torpile, ca să salveze piloții fără nave.

Salm ridică mâna cu palma deschisă.

— Uşurel, Comandante, nu-l acuzam pe secundul tău. Nu am încredere în el, dar ştiu că de data asta a fost nevinovat.

— Ați verificat jurnalele monitorului despre el?

— Am verificat jurnalele *tuturor*. Au fost mai multe apeluri decât îmi place, dar nimic incriminator. Acum, nici *eu* nu ştiam unde mergem înainte să pornim, aşa că presupun că nimeni altcineva nu ştia, dar întotdeauna există scurgeri de informații. Generalul îşi aşează coniacul pe birou, apoi se îndreptă spre micul bar din colțul cabinei sale. Doreşti o băutură, Comandante Antilles?

— Aş prefera să-mi spuneți Wedge.

Bărbatul mai mic păru să se gândească la asta pentru o clipă, apoi aprobă.

— Foarte bine, Wedge. O băutură?

— Câți ani are Abrax-ul?

Salm zâmbi.

— Nu ştiu. Ajutorul meu l-a obținut de pe piața neagră, aşa că presupunerea ta este la fel de bună ca a mea. Totuşi, sticla are holograme fiscale ale vechii Republici pe ea.

Wedge ridică din umeri.

— Atunci o să risc, mulțumesc.

Generalul îi turnă o doză generoasă din lichidul acvamarin.

— Te rog, ia loc.

Camera Generalului era la fel de puțin mobilată ca şi a lui, cutiile de muniție şi scaunele vechi de ejecție fiind cam tot ce era disponibil ca mese şi scaune. Dulapul de băuturi alcoolice al lui Salm fusese construit dintr-o carcasă de plasteel cu inserții de spumă pentru a păstra paharele şi două sticle în siguranță. Wedge îşi însuşi unul dintre scaunele ejectabile şi îşi ridică paharul de coniac.

— Vă mulțumim că ați venit să ne salvați acolo.

— *Aripa de Apărare* îşi plăteşte datoriile.

Paharele scoaseră un clinchet când se atinseră şi ambii bărbați băură. Vaporii picanți ai lichiorului deschiseră toate pasajele nazale ale lui Wedge. Mai lăsă lichidul să i se adune pe limbă încă o clipă, apoi îl înghiți. O căldură porni din burtă şi pulsă spre exterior pentru a atenua o parte din oboseala din membrele sale.

Generalul se aplecă în față, cuprinzându-şi paharul în ambele mâini.

— Vreau să te întreb ce intenționezi să scrii în raport despre ceea ce am făcut acolo.

Wedge nu făcu niciun efort pentru a-şi ascunde surpriza.

— Mi-ați salvat unitatea. M-am gândit că v-aş putea recomanda pentru Crucea Corelliană. Din moment ce nu sunt comandantul dumneavoastră, nu vă pot propune pentru ea, dar...

Salm clătină din cap.

— Nu despre asta vorbesc.

— Atunci, despre ce?

Fruntea bărbatului se încruntă.

— Am nesocotit un ordin direct de a părăsi sistemul.

Wedge clipi confuz.

— Dacă v-ați fi întors pe *Mon Valle*, întreaga escadrilă ar fi fost ucisă.

— Ştiu asta acum, dar nu ştiam asta în momentul în care a fost dat ordinul. Salm învârti coniacul în paharul său. Generalul Kre'fey şi cu mine am fost adesea în dezacord unul cu celălalt – poate că ai înțeles asta din şedința de informare. Am simțit, când mi-a ordonat să plec, că voia să-mi răpească orice merit pentru operațiune. Am pornit pe un vector de ieşire, dar am venit aproape de *Emancipator* pentru a putea pretinde că masa acestuia ne-a împiedicat să facem saltul în hiperspațiu. Nu am vrut să plec şi apropierea de Distrugător a fost o scuză convenabilă, dar datele din computerele de la bord vor dezvălui adevărul.

— Şi astfel erați pe poziție, astfel încât *Emancipatorul* să vă poată proteja de senzorii de la sol şi de *ochii* care se apropiau. Wedge ridică din umeri. Dacă mi s-ar fi dat acel ordin şi m-aş fi gândit la acel truc pentru a putea să rămân prin preajmă, asta aş fi făcut şi eu.

— Ştiu. Salm se ridică în picioare şi începu să se plimbe. Asta e problema, Comandante Antilles. Ceea ce am făcut eu este exact ceea ce ai fi făcut şi tu.

— A funcționat.

— Nu contează că a funcționat. Eu nu sunt ca tine. Piloții mei nu sunt ca ai tăi. Fața lui Salm deveni o mască de frustrare. Singurul lucru care îi ține pe piloții mei în viață acolo este respectarea rigidă a disciplinei, iar această disciplină este insuflată prin exerciții construite în mod conştient, care îi transformă într-o unitate. Piloților mei le lipseşte talentul nativ din escadrila voastră, dar compensăm pentru că ne acoperim şi avem grijă unii de alții.

— Aşa cum ați avut grijă de piloții mei.

— Da, am făcut asta, dar numai prin nerespectarea ordinului unui ofițer superior. Şi trebuie să scrii asta în raport.

Wedge clătină din cap.

— Nu vreau să vă văd luând palme pentru ceva ce nu a fost greşit.

— Dar asta nu depinde de tine, Wedge. Poți scuza ceva ce face unul dintre piloții tăi, dar numai Ackbar şi Înaltul Comandament mă pot ierta pe mine pentru această revoltă. Salm aruncă pe gât ultimele picături din paharul de coniac. Deci, nu-i da Amiralului un raport scurt – spune-i exact ce s-a întâmplat.

— Şi ce, să mă prefac că înțeleg? Wedge se lăsă înapoi în scaunul capitonat. Interceptoarele au apărut de nicăieri şi baza a dezvoltat brusc mai multă putere decât permitea chiar şi cel mai rău scenariu. Dacă ar fi apărut *Evisceratorul* şi ar fi aruncat în luptă cele şase escadrile ale sale, am fi pierdut toate navele. Cu Distrugătorul în zonă, bineînțeles că Blackmoon nu va cădea niciodată.

— Probabil că ai dreptate, deşi prezența unui Distrugător Imperial nu este insurmontabilă. Salm mai turnă nişte coniac în paharul său. Lipsiți de navele lor de luptă, sunt vulnerabili la BZT.

Wedge refuză să i se mai umple paharul şi zâmbi. BZT era argoul Alianței pentru *Boala Zborului prin Tranşee*, sau tactica care distrusese prima Stea a Morții.

Imperiul dezvoltase fregatele din clasa Lancer pentru a preveni BZT să afecteze navele capital. În timp ce atacurile lansate de către navele de vânătoare se dovediseră relativ neimportante în ceea ce priveşte afectarea Distrugătoarelor, BZT era ceva de care ofițerii Imperiali chiar se temeau şi pe care se străduiau să o evite.

— Bine, voi pleca cu cei şase piloți ai mei şi vom vaporiza TIE-urile *Evisceratorului* pentru ca voi să puteți intra şi să-i dați o doză de BZT.

— Mi-ar face plăcere, Comandante, dar Înaltul Comandament va dori să fie puse multe întrebări şi să se răspundă la ele în legătură cu Blackmoon, înainte să se mai efectueze operațiuni în acel sector al spațiului.

La uşă se auzi un ton, dar înainte ca Salm să poată spune ceva, uşa se retrase şi Corran Horn intră în grabă, urmat îndeaproape de un locotenent de infanterie.

— Domnule Comandant, n-o să vă vină să credeți...

Zâmbetul entuziast de pe fața lui Corran se stinse când îl văzu pe Salm.

Amândoi bărbații luară brusc poziție de drepți.

— Cer iertare, domnule General.

— Pe loc repaus, Locotenent Page, Locotenent Horn. Salm îşi strânse propriile mâini la spate. Ce înseamnă asta?

Privirea lui Corran sări înainte şi înapoi de la Wedge la Salm.

— M-3 tocmai mi-a spus că Comandantul Antilles este aici, domnule. Nu mi-a menționat că asta este camera dumneavoastră, domnule.

Salm se uită la Wedge.

— Ofițerii tăi dau buzna în cabina ta neinvitați?

— Nu până acum. Poate că, Generale Salm, ar trebui să institui o parte din disciplina despre care vorbeați mai devreme. Wedge se ridică în picioare şi îl privi dur pe Corran. Ai veşti despre piloții noştri din unitatea medicală?

— Nu, domnule.

Wedge putea vedea că Corran era gata să explodeze.

— Ar fi bine să fie ceva valabil, domnule Horn.

— Da, domnule. Corran se uită la Salm. Cu permisiunea domnului General.

Salm aprobă din cap.

— Continuați.

Zâmbetul lui Corran înflori din nou.

— Dacă vrem Blackmoon, o avem.

— Ce?

Ofițerul subaltern aprobă din cap.

— Whistler, astromecul meu, a colectat o mulțime de date în timp ce eram acolo şi le-a trecut prin programele pe care le folosea pentru a analiza bazele contrabandiştilor, astfel încât CorSec să ştie unde să îi lovească.

Fața lui Salm se înăspri.

— Asta este o bază Imperială, nu o ascunzătoare a vreunui bandit.

Page clătină din cap.

— Îmi cer scuze, domnule, dar droidul a găsit o mulțime de paralele cu bazele contrabandiştilor, iar asta ne oferă câteva opțiuni noi. Whistler a localizat, de asemenea, Blackmoon de pe o hartă stelară şi extrage mai multe date decât cele care ne-au fost date în şedințele de informare. Poate fi cucerită.

Wedge clătină din cap.

— Bună treabă, domnilor, dar există un Distrugător Imperial Mark II pe care trebuie să îl includem în scenariu. Asta schimbă totul.

Salm ridică o mână.

— Poate că nu, Comandante.

— Nu?

— Nu în totalitate. Salm îşi încrucişă braţele. Cine ştie despre aceste informaţii pe care le aveţi?

Horn se gândi o secundă, apoi răspunse:

— Din câte ştiu eu, doar Page, R2-ul meu, droidul 3PO al unităţii şi eu.

— Vreau să confirmi asta. Voi doi aţi jurat să păstraţi secretul. Dacă se află ceva despre asta, vă voi pune să zburaţi singuri în misiuni împotriva fortăreţelor Ssi-ruuk, aţi înţeles?

— Da, domnule.

Wedge zâmbi.

— Sunteţi cam îngăduitor, nu-i aşa, domnule?

— Poate că sunt, dar cred că ei ştiu că vorbesc serios. Salm zâmbi încrezător. Acum să vedem ce aveţi, domnilor. Blackmoon a fost ales ca fiind cel mai bun, cel mai apropiat pas spre Coruscant de până acum. Nu avem niciun motiv să renunţăm la încercarea noastră dacă nu este nevoie.

Capitolul 28

Kirtan Loor ridică o mână pentru a se proteja de furtuna de praf ridicată de jeturile de aterizare ale navetei. *Siphariu*m se aşează uşor, luminile sale de aterizare strălucind puternic în seara de pe Borleias. Zumzetul motoarelor umplu aerul, înecând sunetul rampei coborâte din burta navei. Agentul de informații îi zâmbi Generalului Derricote în timp ce comandantul bazei urca scările spre platforma de aterizare.

— Ați venit să mă întâmpinați la plecare? Sunt onorat.

Derricote îi întoarse zâmbetul.

— Vizita ta nu a fost atât de apăsătoare pe cât ți-ai putea imagina, agent Loor. Bărbatul mai în vârstă îi întinse o sticlă. O amintire a vizitei tale aici.

Kirtan o luă.

— Whisky Corellian, şi încă *Whyren's Reserve*. Se uită atent la capac şi la sigiliul holografic al taxei. Pare autentic. Este, sau ați pregătit asta ca să mă otrăvesc şi să eliminați o problemă?

Derricote îşi deschise brațele.

— Dacă vrei să o deschizi şi să bei, mă voi alătura ție. Este autentică şi destul de costisitoare, dar am relații care îmi permit să o obțin. Nu este otrăvită, pentru că este oferită în semn de mulțumire. Dacă nu ai fi venit aici, Rebelii m-ar fi luat prin surprindere. Cred că rezultatul ar fi fost cam acelaşi cu cel care s-a dovedit a fi, dar nu se poate şti niciodată. Folosirea influenței tale pentru a transfera o escadrilă de nave de luptă TIE de pe *Eviscerator* până când navele mele vor putea fi înlocuite este, de asemenea, apreciată.

Vorbele Generalului îl surprinseră pe Kirtan.

— Nu credeți că ordinul de a mă întoarce la Centrul Imperial este o amenințare pentru operațiunea dumneavoastră de aici?

Derricote ridică din umeri.

— Sunt prea realist ca să-mi imaginez că aş putea ține această operațiune secretă pentru totdeauna. Am încredere că vei folosi cunoştințele despre ea în folosul tău, ceea ce înseamnă că nu voi fi sacrificat întâmplător. Această operațiune este, desigur, utilă. Cred că Ysanne Isard ar găsi-o mai valoroasă decât orice lecție obiectivă pe care ar putea să o ofere altora distrugând-o, odată cu mine. Ochii bărbatului se oțeliră. În plus, dacă te-aş fi văzut ca pe o amenințare, ai fi murit în timpul atacului Rebelilor.

Corect spus. Kirtan aprobă încet din cap.

— Vă accept darul în spiritul în care este oferit. Dar îl voi testa înainte să beau.

— Sper, de asemenea, că vei privi această invitație în spiritul în care este dată. Derricote îşi întinse larg brațele pentru a cuprinde planeta. Imperiul este mort. Ce se va ridica pentru a-l înlocui, nu ştiu, dar Nucleul se va încălzi şi Centrul Imperial va fi prăjit de viu. Rebelii, lorzii războinici, oricare dintre ei ar putea face treaba. Bătrânul Borleias, aici de față, a trecut prin vremurile sale de foc. Eu voi fi aici când Centrul Imperial nu va mai fi. Dacă ai nevoie de un refugiu când lucrurile se vor destrăma, aminteşte-ți că sunt aici.

Kirtan îşi ridică capul.

— Mulțumesc, domnule General. Îmi voi aminti. Sper că nu va trebui să mă folosesc de invitația dumneavoastră, dar dacă va trebui, ştiu unde să vă găsesc.

— Călătorie plăcută spre Centrul Imperial, agent Loor.

Kirtan ridică sticla în semn de salut.

— Până când ne vom întâlni din nou.

* * *

Wedge simți în stomac o nerăbdare amețitoare cum nu mai cunoscuse de la Endor încoace. Aruncă o privire spre Generalul Salm. Bărbatul stătea de cealaltă parte a mesei de şedință cu ochii închişi, dând din cap în sinea lui în timp ce repeta ceea ce avea să-i spună Amiralului Ackbar. Planul pe care îl născociseră în ultima săptămână putea funcționa, dar era riscant şi depindea foarte mult de timp.

Uşa de la sala de şedințe se deschise şi Ackbar intră în încăpere. Le făcu un semn din cap celor doi bărbați, apoi se aşeză pe scaunul din capul mesei ovale.

— Ce ați mai născocit împreună?

Salm zâmbi şi tastă pe datapadul său. Micul dispozitiv alimentă cu informații discul de proiecție holografică din centrul mesei şi un câmp stelar începu să scânteieze şi să se rotească încet deasupra lui.

— Am găsit o modalitate de a cuceri Blackmoon.

Mon Calamariul se lăsă pe spate.

— Nu-mi amintesc să vi se fi spus ce lume era Blackmoon.

Wedge clătină din cap.

— Nu ni s-a spus. Conform ordinelor, coordonatele au fost descărcate şi şterse de pe toți astromecii şi calculatoarele noastre de navigație înainte şi după operațiune. Din nefericire pentru securitatea operațională, unul dintre astromecii unității mele are un pachet special de circuite de investigații criminale şi criminalistică. Acesta adună probe şi, în acest caz, a inclus în el o hartă stelară a zonei.

Filamentele de pe barba lui Ackbar tremurară.

— Va trebui să se facă ceva pentru a se corecta această situație.

— De acord, domnule Amiral, dar acest droid din escadrila Comandantului Antilles a furnizat informații neprețuite care ne arată de ce am pierdut lupta şi cum putem cuceri Borleias.

— Şi mai mult, domnule. Wedge arătă spre câmpul stelar. Computer, izolează triada.

Câmpul stelar crescu şi stelele ieşiră din marginile imaginii. În centru, trei stele îşi intensificau strălucirea, iar linii verzi slabe se întindeau pentru a le lega. O mică săgeată îndreptată în jos şi departe de punctul cel mai de jos al triunghiului indica direcția către Nucleu şi Coruscant.

— Aceste trei sisteme sunt, în ordine descrescătoare, Mirit, Venjagga şi Pyria. Cel din centru, Venjagga, găzduieşte *Evisceratorul*. Acesta foloseşte Jagga-2 ca bază şi se află acolo pentru a proteja instalațiile de producție a rachetelor de şoc. În timp ce producția este considerată mică după standardele Imperiale, faptul că lumea chiar produce rachete o face să merite să fie protejată.

Salm indică sistemul cel mai de sus, cel aflat practic în linie dreaptă cu Borleias.

— Sistemul Mirit este casa lui Ord Mirit. Imperiul a abandonat acea bază la

scurt timp după Endor şi a mutat garnizoana tocmai pe Corellia pentru a ajuta la menținerea şantierelor navale de acolo. Ord Mirit este într-adevăr prea departe de orice lucru substanțial pentru ca noi să o folosim ca bază, aşa cum am făcut cu Ord Pardron. Cu toate astea, face parte din sectorul pe care *Evisceratorul* are sarcina de a-l apăra.

Salm apăsă un buton de pe datapadul său şi câmpul stelar se dizolvă în imaginea unei planete.

— În sfârşit, avem Borleias. Când am fost acolo, am descoperit că toate estimările privind generarea de energie pentru planetă erau scăzute cu cel puțin jumătate şi că nu mai puțin de două escadrile de nave de luptă – interceptoare chiar – au apărut fără avertisment. Toate datele pe care le aveam despre planetă fuseseră furate din fişierele Imperiale de către hackerii Bothani. Din nefericire pentru noi, acele informații erau incomplete.

Wedge aprobă din cap.

— Ne-am întors şi am scos vechile fişiere de date despre Borleias şi acestea au oferit răspunsuri la întrebări care nu au fost puse niciodată înainte de prima operațiune. Înainte ca Imperiul să existe, Alderaan Biotics a înființat o unitate de cercetare în partea îndepărtată a planetei. Aceasta includea o stație de generare geotermală şi un port spațial local. Pentru că totul era situat în partea de nord a planetei, instalațiile au fost construite sub pământ pentru a se evita complicațiile cauzate de iernile aspre. Ar fi fost nevoie de o serie de scanări din spațiu ale planetei pentru a găsi locațiile.

— Ceea ce spune Comandantul Antilles este adevărat, domnule – şi efortul de a localiza aceste baze din spațiu ar fi dezvăluit Imperiului interesul nostru pentru planetă.

Mon Calamariul acceptă comentariul lui Salm cu o mişcare din cap.

— De ce nu existau informații despre acest loc în dosarele Imperiale, Generale?

— Facilitatea a fost închisă cu ani în urmă. Bănuim că actualul comandant al bazei, Evir Derricote, a renovat-o şi a făcut-o să funcționeze pentru a produce bunuri – în principal produse alimentare – care sunt vândute prin intermediul pieței negre populației Alderaaniene refugiate. Superiorii săi Imperiali ar considera, cel puțin, că acest lucru reprezintă un ajutor şi un confort pentru inamic, aşa că ascunderea cunoştințelor despre acest lucru are sens.

— Deci bănuiți că această instalație şi generatorul ei au fost sursa energiei folosite pentru a întări scuturile bazei?

— Da, domnule. Wedge arătă spre o linie roşie slabă care lega baza militară şi instalația Biotics. Un tunel care trece la aproximativ un kilometru şi un sfert sub suprafața planetei leagă cele două facilități. Există un rift în care o conductă de ferocretă leagă tunelul de o parte şi de alta. Aceasta este veriga slabă – generatorul este prea adânc pentru a fi aruncat în aer cu torpile protonice şi distrugerea lui nu are sens dacă intenționăm să cucerim planeta.

Ackbar aprobă din cap, apoi îşi bătu buza inferioară cu o mână asemănătoare unei înotătoare.

— Dacă întrerupi legătura cu baza militară, ne aduci înapoi la estimările Bothane originale ale apărării. Dacă aducem din nou navele, ar trebui să putem coborî scuturile aşa cum am făcut-o înainte. Am putea cuceri baza, dar apoi *Evisceratorul* ar veni şi ar distruge-o.

Salm clătină din cap.

— Nu şi dacă *Evisceratorul* soseşte prea târziu. Planul nostru în acest sens este să punem în scenă o simulare la Jagga-2. *Emancipatorul* şi *Eliberatorul* ajung în sistem, chiar la marginea exterioară a puțului gravitațional creat de cea de-a şaptea planetă, un gigant gazos. Vor desfăşura *Aripa* mea *de Apărare* şi o altă grupă de nave de luptă, egalând numărul de TIE-uri ale *Evisceratorului. Evisceratorul* îşi va desfăşura navele de luptă şi se va deplasa în spatele ecranului lor pentru a ataca navele noastre.

— Chiar şi la viteză maximă, navele noastre vor avea nevoie de două ore pentru a se angaja una cu cealaltă. Navele noastre nu vor călători la viteză maximă, iar Distrugătoarele noastre se vor retrage. *Evisceratorului* i se va părea că fugim de el sau, cel puțin, că suntem reticenți să intrăm în luptă cu el. Când *Evisceratorul* se va poziționa în sistem pentru a ne ataca, navele noastre vor sări în hiperspațiu. Distrugătoarele se vor îndrepta spre Ord Mirit, în timp ce navele de luptă se vor îndrepta spre Borleias. *Evisceratorul* nu va putea urmări imediat distrugătoarele noastre din cauza poziției sale în sistem şi a prezenței unor planete care acționează ca şi crucişătoare Interdictor naturale.

Ochii lui Ackbar se închiseră pe jumătate.

— Atunci, *Evisceratorul* se va îndrepta spre Borleias.

— Fără navele de luptă? Salm clătină din cap. TIE-urile nu pot intra singure în hiperspațiu aşa cum pot intra navele noastre de luptă. Vor trebui să fie recuperate şi asta va dura ceva timp. Borleias îşi poate purta singur de grijă, iar simulacrul din sistemul Venjagga va fi evident menit să țină *Evisceratorul* departe de Ord Mirit.

Amiralul îi aruncă lui Salm o privire de granit.

— De ce ar crede Căpitanul *Evisceratorului* că există ceva de valoare la Ord Mirit?

Wedge zâmbi.

— Ne gândeam că există nişte hackeri Bothani care vor cu adevărat să se răscumpere. Vrem ca ei să plaseze în rețelele Imperiale informații care sugerează că o instalație recent descoperită, până acum secretă, de pe Ord Mirit ar putea deține cheia pentru găsirea flotei Katana.

Simți un fior pe şira spinării când văzu efectul cuvintelor sale asupra lui Ackbar. Flota Katana fusese cândva destul de reală, dar chiar înainte de Războiul Clonelor intrase în legendă. Având mai mult de o sută de nave care fuseseră conectate împreună prin circuite sclav, flota sărise în hiperspațiu şi nu mai fusese văzută niciodată. Odată cu prăbuşirea Imperiului, posesia acelei flote l-ar fi făcut pe proprietarul ei să devină cel mai puternic din galaxie. Dacă o găsea Alianța, Noua Republică ar fi devenit invincibilă. Dacă ar fi găsit-o vreun ofițer Imperial, s-ar fi născut un nou Împărat.

— Niciun ofițer sănătos la cap nu ar putea crede cu adevărat că flota Katana ar putea fi găsită. Gura lui Ackbar se întredeschise într-un zâmbet. Dar niciun ofițer sănătos la cap nu ar putea refuza să îşi asume riscul că ar putea fi găsită. *Evisceratorul* ar trebui să meargă la Ord Mirit, iar Ord Mirit se află la, cât, douăsprezece ore cu viteză de croazieră până la Borleias?

— Adăugați cele patru de la Venjagga la Ord Mirit şi avem şaisprezece ore cel puțin pentru a cuceri Borleias. Wedge aprobă solemn din cap. Începutul raidului asupra lui Borleias va fi foarte simplu. *Escadrila Vagabond* intră şi aruncă în aer conducta. Intrând şi ieşind ne aşteptăm să atragem multă atenție, deoarece în timp

ce noi vom lupta, Locotenentul Page şi comandourile sale, precum şi o serie de unități similare, vor folosi conducta pentru a intra în baza Borleias şi a o dezactiva. De asemenea, vor ataca şi portul spațial al stației Biotic. Dacă o fac bine, piloții TIE trimişi să ne atace nu vor şti că a avut loc o schimbare de proprietar până când nu se vor întoarce acasă. Odată ce comandourile au aterizat şi pătrund înăuntru, piloții mei se îndreaptă spre casă.

— Sosirea *Escadrilei* mele *de Apărare* şi a celorlalte nave de vânătoare de la Venjagga vor distrage atenția bazei Borleias suficient de mult încât trupele lui Page să poată distruge totul în scurt timp, fără a fi nevoie să deterioreze nimic din ceea ce va trebui să folosim pentru a apăra baza.

Filamentele lui Ackbar se crispară.

— Securitatea va trebui să fie foarte strictă pentru această întoarcere pe Blackmoon.

— Da, domnule, dar avem câteva avantaje aici. Derricote nu va crede că ne vom întoarce pentru că luna este în poziția de a ne bloca calea de scăpare. Pregătim un pachet simulator care să ascundă identitatea țintei noastre. Cursa pe suprafața lunară va fi deghizată ca o cursă printr-o centură de asteroizi, făcându-i pe piloții noştri să creadă că ne deplasăm împotriva unei planete inelate. Wedge zâmbi. De data asta, piloții noştri nu vor şti unde se duc, dar nici nu vor fi în necunoştință de cauză cu ce se vor confrunta când vor ajunge acolo.

Mon Calamariul aprobă din cap.

— Va trebui să ascundeți locația față de secundul tău.

— Ştiu, la fel şi el. El nu face parte din operațiune, aşa că acceptă să nu ştie.

Mon Calamariul se ridică încet.

— Cred că acest plan e unul bun şi poate fi îmbunătățit. Am totuşi o îngrijorare. E vorba de *Escadrila Vagabond*, Comandante Antilles, şi de comandouri.

— Domnule?

— Dacă operațiunile sunt lansate simultan – şi trebuie să presupun că aşa va fi, astfel încât o alarmă declanşată de *Eviscerator* să nu pună Borleias în stare de alertă sporită la timp pentru a vă întrerupe efortul – vor trece cel puțin patru ore până când vom avea mai multe forțe care să ajungă la Borleias. Suportul vital al costumului de zbor durează trei ore. Oricine rămâne în urmă va muri.

— Ştiu asta, domnule.

— Piloții tăi ştiu asta?

Wedge clătină din cap.

— Vor şti înainte să plecăm. Am doar şase nave operaționale. Asta va fi o misiune de voluntariat.

— Şi una foarte îndrăzneață. Amiralul Ackbar aprobă solemn din cap. Hai să o reluăm şi să garantăm că va merita costul probabil. În momentul de față cred că aş putea să conving Consiliului Provizoriu, dar câteva modificări vor face din asta o certitudine. Şi dacă lucrurile merg bine, drumul spre Coruscant ne va fi în sfârşit deschis.

Capitolul 29

Corran îşi ascunse pe jumătate faţa în spatele mâinii stângi, îndrăznind să privească doar cu ochiul stâng holograma plutitoare a lumii mitice Phenaru Prime. În afară de adăugarea unui inel de asteroizi, a unui ocean în locul continentului sudic şi de câteva ajustări ale liniilor de coastă, arăta exact ca Borleias. Lumea proiectată pe calculator se învârtea încet deasupra mesei din sala de şedinţe a piloţilor. Arăta calmă şi aproape paşnică, mai ales fără suprapunerile curenţilor de aer pe care Whistler obişnuia să le proiecteze pe ea.

Oricât de liniştită ar părea, nu este locul în care vreau să mor.

Wedge îşi continuă şedinţa de informare.

— Obiectivul nostru este o conductă de ferocretă cu diametrul de aproximativ patru metri şi o lungime de patruzeci de metri. Este întărită şi are cabluri de suspensie care ajută la susţinerea greutăţii. O singură torpilă protonică ar trebui să fie capabilă să o distrugă, dar nu suntem siguri cât de bine va apărea pe computerele de ţintire. Dacă vom reuşi să o fixăm, probabil că va fi de la distanţă mică.

Nawara Ven îşi mângâie vârful uneia dintre cozile cefalice.

— Să zburăm prin acea fisură şi să lovim ceva care are o treime din mărimea unui X-interceptor, fără a beneficia de un computer de ţintire? E imposibil.

Gavin clătină din cap.

— Asta nu e nimic. Acasă, în *Canionul Cerşetorilor*...

Vocea tânărului se întrerupse când Wedge ridică o sprânceană în direcţia lui.

— Nu cred că *vreunui* pilot de pe Tatooine i s-a părut vreodată o misiune grea, mai ales când implică un zbor printr-un canion.

— Ei bine, ţinta nu este chiar atât de mică, domnule.

Corran râse.

— Este de mărimea unui Hutt întins pe spate, cu o diferenţă de câţiva metri. Probabil că acea conductă se poate mişca mai repede decât el.

Chiar şi Wedge râse la acest comentariu, dar Corran ştia că nu era din cauza umorului slab din afirmaţia lui. Toată lumea din încăpere, nouă piloţi supravieţuitori din *Escadrila Vagabond* şi Tycho Celchu, ştiau că misiunea care le era prezentată era dificilă. Râsul lor provenea din tensiunea nervoasă de a privi moartea în faţă şi de a şti că moartea avea toate şansele să câştige de data asta.

— Adevăratul punct nevralgic în această misiune, este timpul petrecut deasupra ţintei. Vom veni şi vom folosi o ploaie de meteoriţi ca acoperire pentru inserţia noastră în atmosferă. Asta înseamnă că va trebui să manevrăm printre asteroizi pentru a intra în Phenaru şi a ieşi din nou. De asemenea, avem o cursă lungă prin spaţiu pentru a putea face saltul din puţul gravitaţional. Toate astea înseamnă că avem doar o jumătate de oră deasupra ţintei. Dacă consumăm prea mult timp şi combustibil luptând, nu mai ieşim.

Bror Jace îşi scărpină barba palidă de pe faţă.

— Asta înseamnă multă acurateţe, nu-i aşa? Traseul din vale ar trebui să ne ia o treime din asta. Dacă intrăm doar şase dintre noi, asta înseamnă o trecere pentru fiecare element de zbor.

— Are dreptate, Comandante. Rhysati se încruntă. Nu putem face rost de capsule de combustibil auxiliare pentru T-65-urile noastre?

Wedge aruncă o privire spre locul unde stătea M-3.

— Ultima verificare a inventarului nostru nu a arătat că avem aşa ceva, iar o verificare a sistemului de rechiziții al Alianței arată că avem o serie de cereri restante. Asta ai spus şi tu, nu-i aşa, M-3?

— Da, domnule. Droidul ridică o mână şi îşi înclină capul într-o parte. Cu toate acestea, domnule, acum avem câteva.

— Ce? Wedge se încruntă. Credeam că ai caracterizat rechiziționarea lor ca fiind un exercițiu inutil.

— Aşa am făcut, domnule. Droidul ridică din umeri într-un mod cât se poate de nemecanic, dând din cap în sus şi în jos. Dar am văzut că avem nevoie de ele, aşa că le-am căutat.

— Le-ai căutat?

— Au costat câteva costume de armură de trupe de şoc care ne-au rămas de pe Talasea, echipamentul pentru vreme rece pe care nu îl folosim aici pe Noquivzor şi câteva piese de schimb de care nu prea avem nevoie.

Comandantul escadrilei se holbă la droid pentru o clipă.

— Câte ai luat?

— O jumătate de duzină.

Wedge clătină din cap.

— Cu tot ce ai dat ai obținut doar *şase* capsule de combustibil auxiliar?

— Domnule, atunci când *scotoceşti* după marfă poți să o obții rapid, în stare bună sau ieftin: alegi doar două dintre ele. Capul de scoică al droidului se îndreptă din nou. Sunt aici şi Stăpânul Zraii este gata să le monteze pe nave. Le echipează cu o eliberare rapidă, astfel încât să le puteți arunca când vor fi goale. Asta va elimina rezistența la înaintare când luptați cu *mijiții*. Aceste capsule vă oferă încă jumătate din timpul petrecut deasupra țintei.

Patruzeci şi cinci de minute păreau o veşnicie şi, într-un fel, aşa era. În atmosferă, motoarele consumau mult mai mult combustibil decât în spațiu, din cauza frecării şi a rezistenței. X-interceptoarele erau nave de luptă mai bune în atmosferă decât TIE-urile, dar cele două escadrile de la sol îi depăşeau numeric pe *Vagabonzi* cu patru la unu.

Sunt şanse mici şi ne-am irosit şi ultimul noroc pe care îl aveam în vizita anterioară pe Blackmoon.

Rhysati ridică o mână.

— Există vreo apărare în valea aia?

Wedge clătină din cap.

— Din câte ştim noi, nu, dar e posibil să existe ceva. Oricine va intra primul trebuie să fie atent. Prima cursă probabil că nu va lua premiul cel mare.

— Pot să cred asta. Corran se scărpină la ceafă. Vin jos şi trupele lui Page în timp ce noi ne facem cursele?

— Dacă ar fi aşa, Locotenente, răspunsul la această întrebare ar fi secret. Wedge ezită o clipă, apoi aprobă din cap. Este o presupunere logică de făcut, totuşi. Indiferent de asta, oricare dintre noi care va fi lăsat în urmă va fi într-o situație grea – fără combustibil şi fără noroc, cu mult înainte să înceapă asaltul pentru care facem pregătirile.

Bror Jace aprobă încet din cap.

— Asta este o misiune sinucigaşă.

— Nu, vreau să fie *orice altceva* în afară de o misiune sinucigaşă. Datele indică faptul că este foarte periculoasă. Wedge îşi împreună mâinile. Avem şase nave şi opt piloți. Îmi pare rău, Ooryl, dar fără o proteză adecvată, nu te pot considera suficient de sănătos pentru această misiune.

Colegul de zbor al lui Corran se lăsă puțin în jos pe scaunul său. Droizii MD îi montaseră un dispozitiv ciudat care îi acoperea ciotul cu ceea ce părea – şi mirosea – ca o oală de bacta clocotită. Sub el, un braț protetic rudimentar se termina cu o pereche de cleşti care se deschideau şi se închideau brusc.

— Qrygg îşi cere scuze pentru eşecul lui Qrygg.

— Sentimentele tale sunt de înțeles, Ooryl. Wedge îşi încrucişă brațele la piept. Trei dintre voi sunteți apți să zburați, dar nu aveți navă. Avem însă X-interceptorul lui Lujayne gata de plecare. Dacă vă oferiți cu toții voluntari pentru această misiune, voi alege pe unul dintre voi, la întâmplare, să piloteze acea navă. Dacă renunță cineva, voi alege pe următorul. Vreți să mergeți cu toții?

Toți cei trei piloți aprobară din cap.

— M-3, alege la întâmplare o opțiune.

Droidul bâzâi pentru o clipă.

— Nawara Ven.

Shiel mârâi, iar Erisi ridică din umeri în direcția lui Rhysati. Wedge zâmbi.

— Bun venit la bord, domnule Ven. Vei zbura cu domnul Jace, presupunând că se oferă voluntar.

Thyferranul îi aruncă o privire rapidă lui Erisi, apoi aprobă din cap.

— Va fi plăcerea mea să aduc glorie poporului Thyferran în calitate de reprezentant al acestuia în această misiune.

— Domnule Darklighter, acesta nu este *Canionul Cerşetorilor*...

— Ştiu, domnule. Este mai mare şi nu va fi o distracție. Gavin zâmbi încet. Sunt de acord.

Wedge se uită la Rhysati.

— Şi tu, domnişoară Ynr.

— Cineva trebuie să desființeze clubul băieților.

Wedge se întoarse spre Corran.

— Mai trebuie să întreb?

— Vreți să ştiți dacă sunt dispus să zbor pe o planetă controlată de inamic, unde trebuie să zbor printr-un şanț erodat şi să sparg o țeavă de canalizare cu o torpilă protonică, în timp ce interceptoarele mişună prin jur, şi să fac toate astea fără nicio speranță de salvare dacă greşesc?

Răspunsul lui Wedge veni rece şi calm.

— Asta vreau să ştiu.

Gura lui Corran se acri şi stomacul i se strânse. În ciuda protestului lui Gavin, Nawara Ven avusese dreptate – misiunea era imposibilă. Realizarea oricăreia dintre probele menționate ar fi fost posibilă, dar să le facă pe toate deodată ar fi împins fiecare pilot la limită. Eşecul unora era inevitabil – întrebarea era cine şi câți erau în discuție.

Cu toții ştiau asta. O ştiau la fel de bine ca şi el, şi totuşi fiecare dintre ei se oferise voluntar fără să se gândească de două ori. Misiunea trebuia îndeplinită, iar ei aveau de gând să o facă. Nu era o chestiune de supraviețuire, ci o chestiune de cum

să se asigure cel mai bine că misiunea va reuşi. Fiecare dintre ei decisese că e pregătit pentru această sarcină, iar acum depindea de el să ajungă la aceeaşi concluzie.

— Şanse mici, țintă dificilă, şanse de supraviețuire şi mai mici – pare o treabă obişnuită pentru *Escadrila Vagabond*. Corran aprobă din cap. Voi merge cu o singură condiție.

— Mergi sau rămâi, domnule Horn. Fără înțelegeri speciale.

— Atunci gândiți-vă la asta ca la un considerent tactic. Corran se aplecă în față şi îşi sprijini coatele pe genunchi. Eu trec primul prin vale.

Wedge clătină din cap.

— Acest post este deja ocupat.

— Ai nevoie de un camarad de zbor, Comandante. Corran aruncă un deget spre ceilalți piloți. Ei au făcut practică folosind telemetria altcuiva pentru a face un traseu, eu nu. Vom face prima cursă împreună.

Wedge privi în altă parte pentru o clipă, apoi se întoarse spre Corran.

— Mă bucur să vă avem alături de noi, domnule Horn. Shiel, domnişoară Dlarit, veți lucra cu Căpitanul Celchu şi veți asigura opoziția pentru noi în timp ce facem simulările pentru operațiune. Va trebui să faceți tot posibilul să ne omorâți înainte să plecăm. Dacă nu reuşiți, poate, doar poate, vom reuşi să ne întoarcem şi să vă mulțumim pentru munca depusă.

Capitolul 30

Corran se sprijini de corpul simulatorului şi îi oferi lui Wedge un zâmbet slab.

— Am reuşit de data asta, şefu', dar cu greu.

— Ultima curbă este foarte ascuțită. Schimbarea direcției înclinării navei este singura cale de a reuşi, dar este greu să te echilibrezi pentru lovitura de torpilă.

Ofițerul subaltern aprobă din cap. Singura dată când încercase să facă ultimul viraj spre țintă folosind cârma şi derapând în viraj, X-interceptorul său se izbise de un perete al canionului. Efectuarea acelui viraj şi evitarea unei prăbuşiri necesita o manipulare foarte fină a manetei de accelerație. Putea să o facă, dar până efectua virajul şi îşi revenea, trecea de țintă.

— Îmi place ideea de a sări peste ultimul viraj şi de plonja înapoi, dar asta ar putea atrage unele dintre TIE-urile de care se ocupă *băiatul bacta*.

— Sunt de acord că a urca şi a ieşi din vale pentru a evita acea ultimă curbă este probabil cea mai simplă modalitate de a rezolva problema, dar noi intrăm primii pentru a furniza datele pentru ca ceilalți să-şi facă zborul. Domnul Jace şi domnul Ven vor decide dacă vor sări peste ultima curbă sau vor merge prin vale.

Bror Jace ieşi de după colțul simulatorului lui Corran împreună cu însoțitorul său.

— Prin vale, cred, cu excepția cazului în care estimările noastre privind combustibilul sunt mai mici decât ne aşteptam, din cauza luptelor de aproape.

Corran îi făcu cu ochiul.

— Nu-ți face griji, o să-i ținem departe de tine în timp ce te strecori prin tunel.

— Voi face eu treaba.

Twi'lekul puse o mână pe umărul lui Bror.

— Ne vom face treaba.

Wedge zâmbi.

— Doar pentru că ratările noastre la limită vor slăbi structura pentru voi.

— Bineînțeles, Comandante. Bror se uită la Corran. Chiar şi ratările modeste trebuie să ionizeze aerul şi să facă ceva rău.

Locotenentul Corellian se îndepărtă de simulator.

— Ultima dată când m-am uitat, am lovit mai multe ținte decât tine.

Gavin şi Rhysati se alăturară grupului.

— Dacă eu nu l-aş fi tras înapoi, Corran ar fi câştigat concursul cu tine, Bror.

Thyferranul dădu din mână a lehamite la acest comentariu.

— Corran are o ucidere în plus față de mine. Dacă această simulare este cât de cât corectă, îi voi eclipsa marca cu trei ucideri.

— Deci suntem doar noi doi, față în față?

Bror se uită de sus la Corran.

— Doar tu şi cu mine. Cap la cap. Aşa cum a fost întotdeauna.

Wedge făcu un pas între ei.

— Pe loc repaus, domnilor. Permiteți-mi să vă reamintesc două lucruri. În primul rând, Gavin are cel mai bun record la lovirea tunelului, ceea ce înseamnă că al doilea zbor nu s-a descurcat prea bine. În al doilea rând, acel tunel este ținta

noastră, nu *ochii* şi *mijiții* care zboară prin jurul nostru. Aşează o mână pe umărul fiecărui om. Nu am descurajat acest concurs pentru că nu am cum să vă împiedic să țineți scorul. I-a dat un tentă competitiv, ceea ce este bine – niciunul dintre voi nu i-a permis celuilalt să se complacă sau să se plictisească. Un pilot plictisit devine prea încrezător, neglijent şi, destul de repede, mort. Şi, în ciuda planificării şi promovării acestei misiuni dificile, nu vreau să văd pe niciunul dintre noi murind.

Wedge făcu un pas înapoi şi îşi încrucişă brațele. Pentru o clipă, păru mult mai bătrân decât cei douăzeci şi şapte de ani ai săi. Corran văzu oboseala ca pe amprentele digitale ale morții. *Moartea nu îl prinsese niciodată pe Wedge, dar fusese suficient de aproape pentru a-şi lăsa urmele asupra lui. Există, fără îndoială, câte un coşmar pentru fiecare pilot pe care Escadrila Vagabond l-a pierdut, şi pun pariu că le are mult mai des decât şi-ar dori.*

Comandantul escadrilei îşi forță un zâmbet pe față.

— Atunci când v-am primit pentru prima dată în această escadrilă, v-am spus că majoritatea piloților mor în timpul primelor cinci misiuni. Noi am fost foarte norocoşi în primele trei, dar totul ne-a prins din urmă în timpul atacului de pe Blackmoon. Dacă ne uităm la cifre, nu există niciun motiv să presupunem că va merge mai bine pentru noi de data asta.

Corran aprobă din cap şi se luptă cu frisoanele care îi străbăteau spinarea. În primul zbor avuseseră la dispoziție unsprezece nave pentru a se confrunta cu navele de luptă de pe Blackmoon. Atunci angajaseră două escadrile şi probabil că se vor confrunta cu o opoziție la fel de mare şi de data asta. Deşi mergeau în misiune cei mai buni piloți din *Escadrila Vagabond*, considerentele legate de combustibil le limitau capacitatea de a performa.

— Vreau să ştiți că am zburat cu cei mai buni piloți pe care îi poate oferi Alianța. Luke, Biggs, Porkins, Janson, Tycho, toți. Nu simt lipsa lor aici. Nu urmărim o Stea a Morții, iar această misiune nu are acel sentiment de urgență. Asta pentru că atunci luptam chiar pentru supraviețuirea Rebeliunii. Adevărul este, totuşi, că această misiune este la fel de importantă ca oricare dintre atacurile asupra Stelelor Morții. Wedge îşi privi mâinile, apoi ridică iar privirea. De data asta luptăm pentru viitorul Rebeliunii şi pentru toate ființele care vor să se elibereze de Imperiu. Asta este mult mai puțin urgent decât ceea ce am luptat în vremurile vechi, dar în multe privințe este un scop mult mai nobil.

Corran zâmbi în sinea lui. Sentimentul sâcâitor de îndoială şi de condamnare care îi măcinase conştiința nu dispăruse, dar se atenuase. Cuvintele lui Wedge îl înăbuşiseră. Frica şi nesiguranța erau problemele sale, dar misiunea lor îi privea pe alții. El pleca pentru a face viitorul un pic mai luminos pentru oameni precum Iella Wessiri şi soțul ei şi familia lui Gus Bastra. Şi chiar şi pentru oameni ca Booster Terrik. Realizarea faptului că această lovitură dată Imperiului ar face viața mai uşoară pentru genul de criminali pe care el, tatăl şi bunicul său obişnuiau să-i vâneze, nu pătă misiunea. Nu crezuse niciodată în mitul *banditului virtuos*, pe care majoritatea criminalilor adorau să-l adopte – jefuirea celor bogați pentru a le da celor nevoiaşi era un model des invocat, dar el nu văzuse nicio dovadă în acest sens. Totuşi, nu putea nega contribuția unor oameni ca Han Solo sau Mirax Terrik la Rebeliune.

Şi cum se putea compara răul minor reprezentat de un Hutt cu Răul colosal al unui guvern care concepuse, construise şi utilizase arme care să distrugă planete?

Dacă vom astupa izvorul răului, curățarea tuturor micilor bălți pe care le lasă în urmă va fi mult mai uşoară.

Wedge se uită la toți piloții.

— Această misiune nu va fi uşoară, dar ştiu că o putem face.

Corran aprobă din cap.

— Dacă ar fi fost uşor, nu ar fi fost o misiune pentru *Escadrila Vagabond*.

— Şi dacă nu ar fi fost încredințată *Escadrilei Vagabond*, adăugă Bror, nu ar fi avut nicio şansă de a fi îndeplinită.

— Dacă ego-ul ar putea alimenta scuturile, ați fi invincibili. Wedge clătină din cap. Aveți douăsprezece ore de omorât înainte să ne apucăm de treabă. Fără băutură şi trebuie neapărat să dormiți. Nu puteți folosi holonetul din motive evidente de securitate, dar dacă vreți să înregistrați nişte mesaje pentru prieteni şi familie şi să i le lăsați lui M-3, se va ocupa el de ele în caz că se întâmplă ceva rău. Duceți-vă, ne vedem la ora 8:00.

— Vom fi acolo, Comandante. Corran îi aruncă un salut rapid. Suntem nervoşi ca un *bastard Sith* în lumina sabiei unui Jedi, dar gata pentru orice ar arunca Imperiul împotriva noastră.

Wedge îşi privi piloții îndepărtându-se şi îi văzu pe Shiel şi pe Erisi ajungându-i din urmă. Se întoarse şi îi zâmbi lui Tycho.

— Frumos zbor în simulator. Nu m-ai fi învins dacă acea capsulă ventrală nu mi-ar fi încetinit ascensiunea.

Pilotul Alderaanian ridică din umeri.

— A cincea oară e cu noroc.

Wedge arătă spre grupul de piloți care se retrăgea.

— Ți se pare vreodată că sunt nişte copii – copii care nu ar trebui să facă asta?

— Gavin, da, şi Ooryl din cauza vieții insulare pe care a dus-o. Restul au o diferență de doar un an sau doi.

— Ştiu asta, dar se pare că moartea Împăratului a fost sfârşitul unei ere. Cu toții s-au alăturat după ce a fost înființată Noua Republică. Înainte de asta eram nişte nelegiuiți care luptau împotriva guvernului legitim. Acum suntem o mişcare care aduce libertate în nenumărate lumi. Wedge clătină din cap. Uneori cred că ni s-au alăturat din cauza dorinței de a da o lovitură Rebelă împotriva Imperiului. L-am doborât pe Darth Vader, l-am ucis pe Împărat şi am distrus Stelele Morții.

Tycho îşi îndepărtă o şuviță de păr şaten de pe frunte.

— Sper că nu te îndrepți spre ideea că ei nu ştiu cu adevărat în ce se bagă. Mi se pare că îmi amintesc că am auzit aceeaşi speculație despre noii piloți din escadrilă înainte de Endor. Pe atunci vedeai distrugerea primei Stele ale Morții ca fiind ceea ce a marcat sfârşitul unei epoci.

Lui Wedge îi reveniră amintirile.

— Da, cred că aşa am gândit atunci, nu? Situația era diferită, totuşi.

— Nu, nu era. Uite, Wedge, niciunul dintre noi nu a trecut prin tot ce ai trecut tu. Eu m-am înrolat după Yavin, aşa că sunt aici de mult timp, dar pentru mine Biggs şi Porkins şi ceilalți sunt doar legende. Pentru tine sunt amintiri – prieteni pe care i-ai pierdut. Tycho aruncă un braț peste umerii lui Wedge. Şi aceşti copii şi-au pierdut prietenii. Nu există niciunul dintre ei care să nu ştie că şansele de a supraviețui acestei misiuni sunt de aproximativ...

Wedge ridică o mână.

— Nu-mi vorbi de cote. Ştii că un Corelian nu tolerează *cotele*.

— Tocmai de aceea joci sabacc cu atâta plăcere.

— Şi atât de mulți dintre noi fac parte din Rebeliune.

Cei doi râseră cu voce tare şi Wedge simți cum o mare parte din tensiunea lui se scurge. În timp ce-şi ştergea lacrimile din ochi, văzu un locotenent de securitate al Alianței venind pe jos.

— Da, Locotenente?

— Iertați-mi deranjul, domnule, dar am vrut doar să-i reamintesc Căpitanului Celchu că această zonă este restricționată atunci când nu este implicat într-un exercițiu.

— Este în regulă, Locotenente, este cu mine.

— Da, domnule. Femea aruncă o privire neliniştită spre uşă. Voi aştepta afară.

— Voi veni imediat, Locotenente.

Wedge se încruntă.

— Îmi voi asuma responsabilitatea pentru Căpitanul Celchu, Locotenente. Eşti liberă.

— Domnule, ordinele mele vin de la Generalul Salm.

— Ştiu. Înregistrează-ți protestul la el.

— Da, domnule.

Wedge se uită şi văzu o încruntare pe fața lui Tycho.

— Ce s-a întâmplat? Se uită la formele ofițerului de securitate care se retrăgea, apoi se întoarse spre prietenul său. Te-ai încurcat cu ea? Am stricat ceva aici?

Tycho clătină din cap.

— Nu, nimic de genul ăsta. Este foarte drăguță şi a trăit pe Alderaan timp de câțiva ani, aşa că putem vorbi despre locuri pe care nu le vom mai vedea niciodată. Şi lucrează cu doi soldați, dintre care unul mă supraveghează tot timpul. O găsesc interesantă, dar nu sunt în stare să încep o nouă relație fără să ştiu dacă cea veche s-a terminat sau nu.

— Pot să înțeleg asta.

Wedge îşi aminti de femeia de care se îndrăgostise Tycho cu câțiva ani în urmă. Lucra în cadrul Serviciului de Achiziții şi Aprovizionare al Alianței şi îşi petrecea cea mai mare parte a timpului în misiuni sub acoperire, dirijând operațiuni pe lumi inamice, menite să facă rost de materiale de la Imperiu. Din cauza importanței şi a sensibilității muncii ei, era imposibil să afli ceva despre ea de la serviciile de informații, iar statutul lui Tycho ridica acest nivel de dificultate cu mult mai mult.

Tycho înfipse un deget în sternul lui Wedge.

— Cred că schimbi subiectul pe mine pentru a evita adevărata problemă care a determinat întrebarea ta anterioară.

Wedge ridică o sprânceană.

— Oh, şi care anume era?

— Ți-e teamă că devii prea bătrân pentru ceea ce ne-am spus mereu că este un joc de tineri.

— Dacă tu crezi asta, eşti la fel de confuz ca un Gamorean plasat între două căni pline de lum. Corellianul se încruntă. În primul rând, eşti cu un an mai în vârstă decât mine.

— Nouă luni.

— Ceea ce e mai aproape de un an, prietene.

— Destul de adevărat, dar anii nu sunt singura măsură a timpului. Tycho bătu

insigna de grad de la gulerul costumului de zbor al lui Wedge. Eşti Comandant. Luke a fost General înainte să-şi abandoneze rangul. Han Solo şi Lando Calrissian sunt Generali. Majoritatea ofițerilor care sunt în Alianță de atâta timp cât eşti tu, sunt cel puțin Colonei.

— Tu eşti doar Căpitan, Tycho.

— Şi acolo voi rămâne, dacă Salm va avea ceva de spus despre asta.

— Ei bine, mi-am spus părerea despre rangul meu şi sunt fericit acolo unde sunt. Îmi place să conduc o escadrilă.

— Ştiu asta. Alderaanianul ridică din umeri şi îşi încrucişă brațele. Nu poți să nu te întrebi, totuşi, dacă refuzul acelor promovări a fost sau nu decizia corectă.

— Adevărat. Wedge îşi privi prietenul. Deci, sunt prea bătrân ca să fac asta?

— Wedge, în ultimele patru luni am zburat împotriva – şi i-am doborât – fiecăruia dintre copiii pe care îi ai în această misiune. La fel şi tu. Tycho lăsă un chicotit scăzut să-i răsune din gât. Dacă eşti prea bătrân pentru asta, Noua Republică ar putea la fel de bine să renunțe acum. Cu excepția unui escadron de Cavaleri Jedi care îşi croiesc drum până aici, tu eşti cel mai bun pe care îl avem. Poate că asta nu te impresionează, dar sunt o mulțime de piloți Imperiali care nu dorm toată noaptea din cauză că te visează pe tine pe urmele lor.

Capitolul 31

Corran zâmbi în timp ce Erisi ajungea din urmă grupul.

— Te-ai descurcat bine la simulare, Erisi.

— M-am simțit ciudat încercând să te dobor.

— Subliniez cuvântul *încercat*. Bror îi aruncă un zâmbet de prădător. Nu ai avut mai mult succes decât vor avea ei mâine.

Nawara Ven îi aruncă o privire încruntată camaradului său de zbor.

— Dacă ai găsit o modalitate de a devia ego-ul în scuturi, aş vrea să mi-o spui şi mie.

Rhysati clătină din cap.

— Pune-l doar să-şi extindă scuturile pentru a ne acoperi pe toți. Există destul ego acolo.

Bror se întoarse spre Corran.

— Mieunatul inferiorilor noştri devine obositor, nu crezi?

Gura Corellianului rămase deschisă pentru o secundă. Nu era sigur dacă era mai surprins de modul în care Bror îi desființa pe ceilalți sau de propria lui ridicare în grupa de valoare a lui Bror.

— Eu nu l-aş numi *mieunat* şi nu-i văd ca fiind *inferiorii* noştri. Toți cei de aici au muncit din greu şi au trecut prin multe. Gavin şi cu mine am fost amândoi răniți, la fel şi Shiel, şi doar tu şi Rhysati ați evitat daunele personale sau ale navei. S-ar putea să avem cu câteva morți în plus față de ei, dar lucrurile se vor echilibra în timp.

Thyferranul păru gânditor pentru o clipă, apoi aprobă din cap.

— Este un lucru de luat în considerare, cu siguranță. Şi nu am vrut ca vorbele mele să fie o jignire la adresa vreunuia dintre voi, deşi este clar că au fost luate ca atare. Vă respect pe toți şi vă cred pe toți capabili de mai mult. Voi fi onorat să zbor cu voi mâine.

— În acest sens... Nawara Ven îşi înclină capul în fața tovarăşilor săi, lăsându-şi cozile cefalice să îi atârne pe umeri. Ne vedem cu toții dimineață.

— Aşteaptă o clipă. Rhysati îi întinse mâna. Voi merge şi eu. Să dorm puțin – vom avea nevoie de somn.

Gavin zâmbi, apoi se întinse şi căscă.

— Vreau să înregistrez un mesaj pentru părinții mei. Biggs nu a avut ocazia şi asta l-a cam ros pe unchiul Huff.

Corran îi făcu cu ochiul puştiului.

— Îi vei face mândri, Gavin.

Bror se înclină uşor.

— Şi eu voi înregistra un mesaj pentru părinții mei.

Plecară cu toții, lăsându-l pe Corran singur cu Erisi.

— Ei bine.

— Ei bine, într-adevăr, Corran. Ea se întinse şi îi luă mâna stângă în mâna ei. Mi-aş dori să merg cu tine mâine.

— Ți-am fi recunoscători pentru ajutor. Corran îi permise să îl tragă uşor spre

camera pe care o împărțea cu Rhysati. Având în vedere cum decurg lucrurile, s-ar putea să fii norocoasă că nu mergi.

— Nu spune asta. Vocea ei scăzu până aproape de o şoaptă şi o lacrimă se formă în colțul ochiului ei drept. Mai rău decât să mori în misiunea asta va fi să supraviețuieşti aici. Dacă misiunea eşuează, dacă nu te întorci, voi rămâne întrebându-mă dacă aş fi putut face diferența.

— Să mori acolo poate că va fi mai puțin solicitant din punct de vedere emoțional, dar nu cred că este cel mai mic dintre relele de aici.

Ea îşi îndepărtă lacrima.

— Ai dreptate, bineînțeles, iar eu sunt egoistă. Erisi se opri şi se întoarse cu fața la el. Nu te deranjează că nu ştii nici măcar numele lumii în care ai putea muri?

De fapt, ştiu numele lumii. Eu şi Wedge suntem singurii, deşi nu cred că asta face misiunea mai uşoară.

— Ca să fiu sincer, Erisi, nu m-am gândit atât de mult la asta. Imperialii de acolo mă vor mort şi nici eu nu mă simt prea prietenos față de ei. Unde ajungem să luptăm nu este atât de important pentru mine.

— Este important pentru mine. Începu să meargă din nou. Mâna ei se apropie de interiorul cotului lui şi îl ghidă înainte. Dacă lucrurile merg prost, m-am gândit să îi vizitez sau să mă asigur că se ridică un memorial. Eu...

Vocea lui Erisi se întrerupse şi Corran simți fiorul care o străbătu.

— Hei, Erisi, totul va fi bine. Îți aminteşti când Comandantul ne-a avertizat că nu vom putea fi niciodată eroi mai mari decât cei care au murit deja în slujba *Escadrilei Vagabond*?

— Da, pufni ea.

— Ei bine, s-a înşelat. Noi putem fi mai mari, dar numai dacă trăim mai mult şi ne descurcăm mai bine decât au făcut ei vreodată. Aşa cum spunea chiar acum, în acele zile ei luptau pentru supraviețuire. Noi luptăm pentru viitor. Dacă ne facem treaba cum trebuie, Biggs şi ceilalți nu vor fi amintiți ca fiind cei mai mari eroi ai *Escadrilei Vagabond*, ci ca *predecesorii* celor mai mari eroi ai *Escadrilei Vagabond*. Corran îi oferi un zâmbet larg. Plănuiesc să rămân prin preajmă pentru a face ca această predicție să devină realitate.

Erisi zâmbi, dar colțurile gurii îi tremurau.

— Probabil că vei face asta, Corran. Sper că aşa va fi. Mi-aş dori doar să ştiu unde vă duceți voi ceilalți. Nu eşti câtuşi de puțin curios?

— Poate pentru memoriile mele, sigur. Corran se întinse şi îi şterse lacrimile de pe obraji. Vor declasifica operațiunea peste vreo cincizeci de ani sau cam aşa ceva – exact la timp pentru ca eu să includ locația în autobiografia mea.

— Chiar dacă ar trebui să aştept cincizeci de ani, tot aş construi un memorial pentru tine. Erisi făcu o pauză în fața uşii deschise a cabinei sale. Corran, ştii că Rhysati nu se va întoarce aici în această seară. Poți să rămâi, dacă doreşti.

— Nu ar trebui, Erisi.

— Eşti sigur? Dezamăgirea din vocea ei se transformă într-o lejeritate forțată. Gândeşte-te la asta ca la un capitol pentru memoriile tale.

— Nu mă îndoiesc că ar fi nevoie de două capitole. Corran suspină greu. Mi-e teamă că nu aş putea dormi. Iar asta m-ar ucide. Eu aş muri fericit, dar mă tem că nu şi prietenii noştri.

Erisi aprobă încet din cap şi se uită în jos.

— Înțeleg.

Trebuie să fiu nebun. I-am spus nu uneia dintre cele mai dezirabile femei pe care le-am întâlnit vreodată. Corran zâmbi. *Bineînțeles că sunt nebun, m-am oferit voluntar să mă întorc pe Borleias.*

— De ce zâmbeşti?

Corran îi mângâie obrazul.

— Mă gândeam că eşti un stimulent foarte bun pentru ca eu să fac tot ce pot ca să mă întorc.

Erisi se întinse şi îl sărută pe gură.

— Atunci, dacă nu te vei întoarce, mă voi simți oribil pentru tot restul vieții mele.

— Nu se poate întâmpla aşa ceva, nu?

— Cu siguranță că nu. Ea îl sărută din nou, apoi se îndepărtă încet de el. Dormi bine la noapte, Corran Horn, şi zboară cât mai bine mâine.

Uşa de la camera ei se închise, iar Corran se întoarse spre holul care ducea la camera pe care o împărțea cu Ooryl. *Totuşi, cu Ooryl rămânând în stația medicală pentru ca ei să-i poată monitoriza brațul, voi fi singur.*

O tresărire de teamă îl străbătu şi aproape că se întoarse să se ducă la Erisi. De la moartea tatălui său, petrecuse mult timp singur. Nu că ar fi fost în compania constantă a celuilalt, dar simplul fapt de a şti că putea vorbi cu tatăl său şi că acesta îi înțelegea problemele, însemna că nu trebuia să le înfrunte fără ajutor. Spre deosebire de majoritatea oamenilor pe care îi cunoştea, el se înțelegea bine cu tatăl său. Aveau certurile lor ocazionale, dar nimic care să rupă relația lor. Acea relație, întărită de durerea reciprocă atunci când murise mama lui Corran, rezistase tuturor adversităților şi deveni tot mai puternică.

Întotdeauna fuseseră ca nişte bantha împerecheați, legați de aceeaşi sanie antigravitațională. Împreună, nu fusese nimic ce nu puteau realiza. Îşi dădu seama că, de la moartea tatălui său, încercase să meargă înainte cât mai mult posibil, dar, fără ca tatăl său să fie acolo, îi era greu să vadă exact care era calea spre înainte. Gil Bastra încercase să-l ajute şi fusese foarte eficient, dar de când părăsise CorSec, Corran rămăsese fără busolă morală. *De fapt, am avut o busolă morală, dar am fost atât de obişnuit să o verific în funcție de sentimentele tatălui meu în legătură cu anumite lucruri, încât nu sunt sigur că încă este calibrată corect.*

În adâncul sufletului său ştia că tatăl său i-ar fi susținut decizia de a se alătura Rebeliunii, dar aprobarea lui ar fi fost mai greu de câştigat. Corran era destul de sigur că ar fi putut să o merite, dar moartea îl împiedica să ştie dacă tatăl său încă era mândru de el. Ştia că tatăl său ar fi crezut că misiunea de la Borleias era stupidă şi inutil de periculoasă, dar ar fi fost şi el unul dintre primii care s-ar fi oferit voluntar pentru ea.

— Cred, bătrâne, că nu ai plecat cu adevărat. Corran îşi pipăi medalionul. Am simțul tău al datoriei şi talismanul tău norocos. Cu siguranță mă plasează în avantaj.

Corran deschise uşa de la cabina sa şi apăsă întrerupătorul de lumină. Îşi desfăcuse deja fermoarul costumului de zbor de la gât până la buric înainte să observe ghemul învăluit în pătură care se agita pe patul lui Ooryl.

— Cum ai ajuns aici?

Mirax se ridică şi îşi luă şuvițele lungi de păr negru de pe față.

— Prietenul tău Gand m-a lăsat să intru.

— Unde te-ai întâlnit cu el?

— La stația medicală. Pompa de răcire a luat-o razna în *Skate* şi a inundat sistemul de ventilație. Droidul meu îl blochează, dar am luat o gură de aer. El era acolo şi m-a recunoscut. Droizii MD m-au declarat sănătoasă, dar nu mă puteam întoarce la *Skate*, iar cu tine pregătindu-te pentru o operațiune, era puțin spațiu liber aici. Din moment ce el stă cu droizii medicali, mi-a oferit locul lui de cazare. Căscă. Am fost de acord, deoarece am presupus că îți vei petrece noaptea cu *regina bacta*.

Corran clipi la ea.

— Asta ai presupus?

— Am văzut privirea pe care ți-a aruncat-o când am apărut pe *Reprieve*. Ar putea să-l învețe pe un Hutt obişnuit câte ceva despre posesivitate.

Lui nu-i plăcu tonul îngâmfat din vocea ei.

— Cred că ai inhalat mai mult lichid de răcire decât credeai.

— Cum de ştii asta?

— Sunt aici, nu-i aşa?

— Hei, Corran, aş fi prima care ar spune că băiatul lui Hal Horn este mai deştept decât este Erisi frumoasă.

— Dar ai crezut că voi fi cu ea.

— Toată lumea face greşeli, iar tu ai fi făcut una dacă ai fi rămas cu ea.

Corran îi aruncă lui Mirax un zâmbet ironic.

— Ea e *posesivă* şi tu eşti, ce, *protectoare*?

— Suntem atât de mulți aici, Corran. Mirax îşi smulse umărul din tunica fără mâneci. Nu ar fi bună pentru tine.

— Şi cine ar fi? Tu?

— În visele tale, CorSec.

Privirea de surpriză de pe fața ei coincise cu înțepătura remarcii în inima lui. Nu s-ar fi gândit că un răspuns atât de automat, aruncat cu viteza unui reflex bine exersat, l-ar fi putut deranja. În cariera sa anterioară, auzise aceeaşi replică rostită de sute de ori, cu mai multă sau mai puțină vehemență, de către orice creatură care încercase vreodată să vorbească Bazica. O ignorase, fără să o audă cu adevărat, de mai multe ori decât putea număra.

Expresia surprinsă pe care o avea îi spunea că ea nu intenționase să vorbească fără să se gândească. Părea că se răzgândea asupra comentariului ei la fel de mult ca şi el, care se întreba despre efectul pe care îl avea asupra lui. *Respingerea automată doare, pentru că m-am aşteptat să merit ceva mai mult decât atât. Iar ea a ripostat atât de brusc pentru că am îndrăznit să sugerez că nu ar fi mai bună pentru mine decât Erisi – şi propria ei reacție a surprins-o!*

Corran traversă şi se aşeză la picioarele patului lui Ooryl.

— Uite, Mirax, a fost o zi lungă şi mâine va fi greu. Nu am vrut să te jignesc.

— Ştiu. M-am luat de cineva din unitatea ta. În momentul asta sunt puțin supărată pe Thyferrani. Prețul bactei a crescut – ei dau vina pe un atac Ashern asupra unei uzine de procesare. Obişnuiam să fac un mic profit din transporturi, dar nu mai am bani să cumpăr mult. Rămâne să mă ocup de alimente şi piese de schimb, ceea ce nu e calea cea mai bună de a te îmbogăți.

— Aş vrea să te pot ajuta.

— Sigur că da. Ea clătină din cap, zâmbind în acelaşi timp. Dacă aş vrea să-mi

omor tatăl, i-aş trimite un holo şi i-aş spune că fiul lui Hal Horn a spus că şi-ar dori să mă ajute să fac nişte curse.

— Undeva, pe orbita dintre Corellia şi Selonia, cenuşa tatălui meu ar încerca să se recompună pentru a mă opri. El zâmbi şi îi mângâie genunchiul acoperit de pătură. Vorbesc serios, totuşi.

— Te cred. Oriunde te vei duce mâine, dacă întâlneşti pe cineva la sol care poate semna un contract exclusiv de import-export, gândeşte-te la mine şi înregistrează-l pe un datacard.

— Dacă mâine voi fi la sol, singurul lucru care va fi exportat voi fi eu, şi voi fi exportat pe Kessel.

— Îți voi face o ofertă pentru mirodeniile pe care le vei dezgropa.

— Eşti numai amabilitate.

Ea îşi trase genunchii în sus şi îi îmbrățişă la piept.

— O să fie urât, nu-i aşa?

— Singurul lucru pe care îl avem în favoarea noastră este că ei nu ştiu că venim.

— Asta e ceva, atunci. Mirax întinse mâna şi atinse medalionul pe care îl purta el. Este ceea ce cred eu că este?

— Nu ştiu. A fost talismanul tatălui meu care i-a purtat noroc. Corran îl scoase şi i-l dădu, cu tot cu lanțul de aur. Este o monedă dintr-o salbă, iar asta îmi permite să o pun pe un lanț. Tatăl meu o ținea în buzunar, dar eu pierd lucrurile prea uşor aşa. Deci, ce crezi că este?

Mirax o întoarse în palmă şi o privi cu atenție.

— Este un *Jedcred*.

— Ce?

Ea se încruntă.

— *Jedcred* este cuvântul pe care obişnuia tatăl meu să îl folosească; vine de la *credite Jedi*. Arată ca o monedă, dar în realitate era un medalion comemorativ bătut atunci când un Jedi Corellian devenea Maestru. Erau bătute o duzină sau cam aşa ceva şi erau distribuite familiei, prietenilor apropiați, Maestrului Jedi şi studenților favoriți.

Corran ridică o sprânceană.

— Cum de ştii atât de multe despre asta?

Ea zâmbi dulce.

— Ai uitat, dragul meu, că eu îmi câştig existența aducând ceea ce este rar, în mod obişnuit, celor care îl doresc? Obiectele de colecție ca acestea pot ajunge la un preț bun, mai ales de când Împăratul a distrus Cavalerii Jedi. Cum a făcut rost de ea tatăl tău?

— Nu prea ştiu. Se gândi un moment. Ştiu că bunicul meu a ținut legătura cu Jedii, pentru a-şi coordona acțiunile cu CorSec şi că avea un bun prieten printre ei, dar asta a fost înainte de Războiul Clonelor. Cred că era cineva pe care îl cunoştea. A spus că singurul Jedi pe care îl cunoştea bine a murit în Războiul Clonelor.

Ea i-l înmână înapoi.

— Sper că este un talisman mai norocos pentru tine decât a fost pentru Jediul al cărui chip este pe el.

El îşi puse din nou medalionul în jurul gâtului şi savură senzația greutății pe sternul său.

— Nu eşti singură în această speranță. Se ridică şi îşi înăbuşi un căscat cu

mâna. Îmi pare rău, asta nu e de la discuția cu tine.

— Ştiu. E târziu şi ziua a fost obositoare.

— O să mă trezesc devreme să înregistrez nişte mesaje, dar acum am nevoie de somn.

— Şi eu la fel.

— O să mă duc acolo şi o să mă întind.

— Aşa mi-am imaginat.

Mirax se întinse la loc şi îşi trase pătura sub bărbie. Corran se îndreptă spre patul lui, se aşeză şi îşi dădu jos cizmele. Începu să îşi scoată costumul de zbor, dar se opri când observă că ea se uita la el.

— Credeam că ai de gând să te culci.

— Mă culc, dar mă întrebam...

— Da?

— Crezi că îți va fi destul de cald în noaptea asta?

Corran îşi desprinse costumul de zbor până la talie, apoi îl dădu jos de pe partea inferioară a corpului. Întrebarea ei părea destul de nevinovată, dar inflexiunea vocii ei o umpluse cu tot felul de aluzii şi invitații. Prin mintea lui trecură imagini cu ei doi împletiți împreună în patul lui. Era tentat. În brațele ei ar fi putut găsi un refugiu față de singurătatea şi frica pe care le simțea, dar ceea ce ar face *ei* ar fi bine doar pentru *el însuşi*. Asta nu ar fi fost corect.

— Da, Mirax, cred că îmi va fi destul de cald.

— Oh, bine. Mirax îi zâmbi în timp ce el îşi trăgea cearşafurile peste el. M-am gândit doar să întreb.

— Mulțumesc.

El apăsă întrerupătorul şi camera se întunecă.

— Corran?

— Da?

— Eşti sigur că îți va fi destul de cald?

— Destul de sigur, spuse el, regretând fiecare silabă.

— Bine. O tentă înşelătoare îi străbătu vocea. Atunci nu te deranjează să-mi arunci pătura ta de rezervă, nu-i aşa?

— Deloc. El râse uşor şi aruncă pătura de la piciorul patului prin întuneric. Noapte bună, domnişoară Terrik.

— Somn uşor, domnule Horn. Mâine vei avea parte numai de cer senin şi împuşcături uşoare.

Capitolul 32

Wedge îşi apăsă degetul mare pe ecranul datapadului oferit de tehnicianul Verpin, Zraii.

— Mulțumesc pentru că ai montat atât de repede capsulele auxiliare de combustibil. Va însemna foarte mult în această misiune.

Tehnicianul insectoid bâzâi ceva, făcându-l pe Wedge să zâmbească şi să dea din cap, deoarece nu avea nicio idee despre ce spusese. Presupuse că avea ceva de-a face cu învelişurile ablative montate pe botul X-interceptoarelor. Ar fi ars în momentul în care intrau în atmosfera lui Borleias, oferind observatorilor de la sol aspectul unor meteoriți care ardeau la intrare.

— O treabă foarte bună, Zraii.

Pe deasupra capului tehnicianului, o văzu pe Mirax intrând în hangar împreună cu Corran. Ea îi dădu un sărut pe obraz, apoi pilotul fugi spre propriul său X-interceptor verde cu alb. Mirax îl privi plecând, trăgându-şi mai strâns pe umeri o jachetă de zbor de-a Rebelilor.

Mirax şi Corran? Poate că opusurile se atrag. Îl frapă faptul că atracția dintre ei părea la fel de improbabilă ca cea dintre Prințesa Leia şi Han Solo. Gândul îi provocă un sentiment de scufundare în stomac. *Dacă vor avea la fel de multe suişuri şi coborâşuri ca cei doi…*

Mirax se apropie de el şi îl privi o secundă prin ochii întredeschişi.

— Cauți probleme, Wedge?

— Îmi citeşti gândurile?

— Ce?

— Frumoasă jachetă – arată mai bine pe tine decât pe Corran.

Mirax zâmbi, dar nu roşi.

— Suntem prieteni. Ooryl mi-a oferit patul lui aseară şi am acceptat. Corran şi cu mine am discutat. Nu s-a întâmplat nimic. Aruncă o privire în lateral şi observă apropierea lui Erisi. E un lucru bun că Corran nu sforăie – am putut să mă odihnesc puțin.

Wedge clătină din cap.

— Plecăm, Mirax. Am lăsat în urmă un mesaj pentru tine şi pentru tatăl tău, dacă nu mă întorc.

— O să te întorci, Wedge. Ai înghițit tot ce avea mai bun de oferit Împăratul – nu există motive să îți imaginezi că te vor sufoca firimiturile. Mirax îi dădu o îmbrățişare şi un sărut pe obraz. O să văd dacă găsesc suficientă vopsea pentru a-ți putea decora T-65-ul cu noile ucideri.

— Mulțumesc, Mirax. Se întoarse spre Erisi. Aveți ceva pentru mine, doamnă Dlarit?

— Controlul misiunii spune că este în vigoare *Cazul Verde*.

— Bine. Putem pleca. Wedge fluieră puternic şi făcu un cerc cu mâna dreaptă deasupra capului. Piloții *Escadrilei Vagabond* îl priviră o secundă, apoi urcară în cabinele lor de pilotaj. Îmi pare rău că nu veniți cu noi, domnişoară Dlarit.

— Nu la fel de rău ca mie. Fie ca Forța să fie cu voi.

Wedge zâmbi.

— Mulțumesc. Stați departe de pericol, amândouă.

Îşi puse casca şi urcă în cabina de pilotaj a X-interceptorului. Se legă în scaunul de ejecție, apoi introduse secvența de aprindere în computer. Motoarele porniră doar cu o urmă de vuiet. Închise cupola cabinei de pilotaj, apoi aruncă o privire în spate.

— Eşti gata, Mynock?

Unitatea R5 îi dădu un semnal sonor, iar Wedge surprinse o urmă de teamă în tremurul răspunsului. *Nu ar fi o misiune dacă nu am simți asta.*

— *Lider Vagabond* către Centrul de Control al Misiunii, cer permisiunea de decolare.

— Centrul către *Lider Vagabond*, tu şi escadrila aveți permisiunea de decolare. Fiți puternici în Forță. Şi trageți drept.

— Vom face aşa cum ordoni, Tycho. Ne vedem în zece ore.

— Vă voi aştepta.

Wedge ridică degetul mare către silueta lui Tycho din fereastra Centrului de Control, apoi porni încet motoarele repulsolift. X-interceptorul se ridică de la sol şi, cu un picior uşor pe pedalele cârmei, viră la stânga spre uşa hangarului. Eliberând uşor accelerația înainte, aplică propulsie şi porni. Lăsă botul să coboare puțin pentru a avea o vedere mai bună a zonei prin care zbura, retrase trenul de aterizare şi ieşi în aer liber. În jurul său se întindeau savanele aurii ale lui Noquivzor, iar ierburile lungi erau mângâiate de o briză uşoară. Nava lui părea imună la vânt, la fel cum era imună la pacea planetei. În depărtare, pete maronii se uneau într-un potop întunecat, în timp ce o turmă de sălbăticiuni cu coarne de culoarea muşchiului invada valea. Într-un copac uriaş, singurul vizibil pentru Wedge, un grup de taopari[19] aştepta ca prada să se apropie mai mult, înainte să înceapă vânătoarea.

Tycho avea dreptate. Nu sunt prea bătrân pentru acest joc. Totuşi, îl joc de mult prea mult timp. Când mă întorc, am de gând să ies şi să mă plimb prin aceste câmpii şi să beau puțină viață, puțină pace. Dădu încet din cap. *Nu are rost să continui să lupt dacă îmi permit să uit de ce lupt.*

Vocea lui Corran răzbătu prin difuzoarele căştii.

— *Escadrila Vagabond* este adunată, domnule.

Wedge ridică botul navei de luptă.

— Mulțumesc, *Vagabond Nouă*. Viteză maximă până la punctul de salt. Avem o întâlnire de respectat şi nu va fi bine să întârziem nici măcar un minut.

Wedge apăsă pedala de accelerație la maxim, lăsând ierburile biciuite de vânt şi norii învolburați ca unic semn că fusese pe planetă. Iar Noquivzor şterse aceste urme fără efort.

* * *

Mirax se cutremură şi îşi strânse brațele în jurul ei. În timp ce se întorcea spre deschiderea hangarului, o văzu pe Erisi aruncând proiectile ionice din priviri.

Acum ştiu de ce îmi era frig. Îşi trecu brațele prin mânecile jachetei şi o strânse pe talie, astfel încât banda cu numele lui Corran să poată fi citită deasupra buzunarului de la piept.

[19] Taopari – Prădător nativ de pe Noquivzor care vânează în special nerfi sălbatici.

— Cred că se vor descurca.

— Ştiu asta. Thyferrana o privi tăios. Bineînțeles, năzbâtiile tale cu Corran ar putea condamna misiunea. Avea nevoie de odihnă.

— Şi a primit-o. Mirax întâlni privirea Erisi în mod deschis. Corran şi cu mine suntem prieteni, nimic mai mult. Tatăl lui l-a cunoscut pe tatăl meu.

— Tatăl lui l-a vânat pe tatăl tău.

— Şi l-a prins, aşa că poți fi sigură că nimic nu se poate întâmpla între noi.

— Bine. Ai grijă să nu se întâmple.

Provocarea implicită o enervă pe Mirax.

— Şi dacă nu reuşesc?

Ochii albaştri ai Erisi aruncau scântei de furie.

— Eşti o contrabandistă. Îmi stă în putere să mă asigur că nu vei fi niciodată în stare să te ocupi de transporturi de bacta. Îți pot garanta că oricine vrea să se ocupe de transporturi de bacta nu va face niciodată afaceri cu tine. Pe scurt, îți pot pune capăt carierei, aici şi acum.

Expresia Thyferranei se mai domoli, dar energia din ochii ei nu se diminuă.

— În schimb, poți fi recompensată pentru că îl laşi pe Corran în pace. Aceeaşi influență pe care aş putea să o aduc împotriva ta poate fi făcută să lucreze în favoarea ta. Putem fi prietene, iar asta ți se va părea un lucru foarte bun.

Mirax şi opri dorința de a se repezi şi a smulge rânjetul îngâmfat de pe față lui Erisi. *E tristă şi nu este în misiune cu escadrila ei – e normal să aibă gândirea tulbure.*

— Voi lua asta în considerare. Chiar dacă aş simți ceva mai mult pentru Corran, ei bine, eu îmi câştig existența vânzând tot felul de lucruri care mi-ar putea plăcea să fie ale mele. De fapt, ar trebui să mă ocup de afaceri chiar acum. Te rog să mă scuzi.

— Bineînțeles. Erisi zâmbi dulce, dar nu reuşi să oprească veninul din ochii ei. Vom mai vorbi.

Mirax îi oglindi zâmbetul, apoi plecă spre *Pulsar Skate*. Se îndreptă spre rampa de acces şi adulmecă aerul în căutarea urmelor de lichid de răcire. Nu mirosi nimic, ceea ce ar fi trebuit să o bucure, dar conversația scurtă cu Erisi o lăsase neliniştită. *Şi*, îşi dădu ea seama, *nu numai din cauza modului imperios în care mi-a vorbit*. Mirax învățase să se descurce cu tot felul de atitudini ale clienților față de ea, dar fusese uşor din moment ce era vorba de afaceri, nu de ceva personal. Erisi îi dăduse ordine în ceea ce priveşte viața ei personală. Amenințase chiar şi cu presiuni în afaceri pentru a o determina pe Mirax să-şi schimbe viața personală. Deşi ceea ce oferea Erisi era într-adevăr foarte tentant, rezultatul practic ar fi fost că Mirax ar fi vândut o parte din ea însăşi, iar acesta era un lucru pe care jurase de mult timp că nu-l va face niciodată. Voia să se convingă că supărarea ei venea din cauza principiului, dar nu putea să respingă sentimentele incipiente pe care le avea pentru Corran. Nu era dragoste – de asta era destul de sigură – dar putea să se îndrepte spre acel sentiment. Cel puțin, Corran reprezenta ceva din trecutul ei care îi oferea o iluzie de constanță în viață. Ştia că l-ar fi putut urî la fel de uşor cum l-ar fi putut iubi, şi se aşteptase la unele sentimente negative pentru el, dar pur şi simplu nu erau acolo. Aducându-i *ryshcate* şi mărfuri de pe piața neagră, se aşteptase la o reacție furioasă din partea lui. Acesta ar fi fost un motiv suficient pentru a avea o părere proastă despre el, dar el fusese amabil şi acceptase cadourile. Începuse să se înmoaie în fața lui în acea noapte, motiv pentru care fugise de el. Mirax recunoscu în sinea ei că

acceptase oferta lui Ooryl pentru a mai avea o şansă de a aprinde sentimentele negative. Fusese pregătită să se culce cu Corran şi să-l urască dimineața, dacă acesta ar fi sedus-o cu vreo replică de genul *şi mâine s-ar putea să mor*. Faptul că el nu încercase să o seducă şi că ocolise cu abilitate invitațiile de a-i ține de cald în timpul nopții, confirmase ceea ce ştiuse de la început – era un pic mai complex decât ofițerul CorSec stereotip. Se cutremură.

Nu am nevoie şi nici nu vreau să mă implic cu nimeni, cu atât mai puțin cu fiul celui care l-a trimis pe tatăl meu pe Kessel. De asemenea, nu vreau să-mi dea ordine regina bacta.

Capul i se ridică atunci când îşi dădu seama că îi vorbise pilotul ei Sullustan.

— Ce?

Liat Tsayv, pilotul cu urechi de şoricel, ciripi din nou la ea.

— Nu, nu ştiu unde mergem pentru că nu ştiu ce vom transporta.

Sullustanul îşi înclină capul într-o parte şi mormăi reprobator.

— Ei bine, pentru informarea ta, nu m-am culcat cu pilotul, şi chiar dacă m-aş fi culcat cu el, nu este intendentul unității. Te-ai gândit să scoți de la M-3 o listă cu dorințele unității? Nu? Arătă spre consola de comunicații. Fă-o acum.

Liat formă o frecvență de comunicații, apoi scânci şi guiță prin microfon. Mirax apăsă un buton şi o listă holografică cu pictograme şi prețuri de vânzare-cumpărare crescu din dispozitivul holo din mijlocul cabinei de pilotaj a navei. Ea scană rapid lista şi văzu că cea mai mare parte era echipament militar, care era plătit cu promisiuni şi care aducea o marjă de profit foarte mică în ecuație. Cu toate astea, era dispusă să le aducă, cu condiția să aibă o încărcătură de mare valoare pentru ca să merite timpul pierdut. Parcurse lista bunurilor de consum şi i se păru mult mai promițătoare decât lista cu bunuri militare. Apoi începură să apară produse ciudate.

— Liat, cere confirmarea prețurilor de la 15 la 25 inclusiv.

Sullustanul se conformă ordinului, apoi aprobă din cap şi îşi frecă mâinile cu lăcomie.

— La naiba, asta nu e bine. Mirax îşi pocni palmele. Spune-i droidului că vom cumpăra tot ce are de la 15 până la 25. Da, toate.

Liat ciripi supărat.

— Ştiu că nu putem să le băgăm pe toate aici. Negociază cu el un contract de exclusivitate. Dă-i tot ce vrea. Chiar şi un parteneriat. Fă-o şi gata. Smulse comunicatorul din portul de reîncărcare din peretele cabinei de pilotaj. Când vei rezolva, sună-mă. Îl voi căuta pe secundul lui Wedge. Avem o problemă, o mare problemă, şi dacă nu pot să o rezolv, va avea prieteni care sunt pe cale să moară.

Capitolul 33

Wedge apăsă pe butonul de comunicații în timp ce escadrila ieşea din hiperspațiu şi se pregătea pentru a doua şi ultima etapă a zborului lor spre sistemul Pyria. Reglă puterea de ieşire pentru comunicație astfel încât semnalul să devină slab şi confuz în afara sferei de un kilometru în care se mişcau navele. Chiar dacă comunicatorul ar fi criptat transmisia şi ar fi făcut-o aproape imposibil de decriptat de către Imperiu, voia să ia o măsură de precauție suplimentară, făcând semnalul aproape imposibil de recepționat.

— Aici *Lider Vagabond*. Există o ultimă modificare a planurilor noastre despre care ar trebui să ştiți. Nu există niciun sistem cu numele de cod Phenaru. Ne întoarcem pe Blackmoon.

Wedge aşteptă comentarii şi proteste, dar prin căşti veni doar tăcere. Luă asta ca pe un vot de încredere din partea piloților săi şi asta îi aduse un zâmbet pe față.

— Misiunea, aşa cum a fost simulată, a fost exactă, cu următoarea excepție – simularea parcursului prin centura de asteroizi pentru a ajunge pe planetă s-a bazat pe un parcurs prin canioanele de pe singura lună a lui Borleias. Intrăm în sistem în spatele ei, ne învârtim pe suprafața ei şi pornim direct în partea de noapte a lumii. Luna este cea care va face dificilă plecarea, dar venind dinspre ea, ne va proteja de duşmanii de pe planetă. Fragmentele de comete provoacă ploi de meteoriți, aşa că stațiile de detecție de pe planetă ar trebui să aibă dificultăți în a ne deosebi. Aveți întrebări?

— Vrei să spui, Comandante, mârâi vocea lui Bror prin difuzoare, că vom avea o nouă şansă cu *mijiții* care ne-au scăpat data trecută?

Aveam impresia că noi am fost cei care am scăpat data trecută...

— Cam aşa ceva. Şi vor fi şi prieteni în zonă, dar nu în nave de luptă şi nu vor putea comunica cu noi. Misiunea noastră este să lovim conducta şi să ieşim. Limitările de combustibil sunt exact cele din simulator. Wedge apăsă un buton de pe consola sa. Viteza şi coordonatele pentru saltul în hiperspațiu vă sunt trimise acum. Vor fi trei ore până la Borleias, aşa că folosiți timpul pentru a revizui traseul.

Escadrila sări în hiperspațiu, iar Wedge îşi verifică nivelul de combustibil. Având în vedere parametrii misiunii, distanța de la lună până la țintă şi ratele de consum de combustibil preconizate, era în formă bună. În timpul cursei de la lună la Borleias, va începe să ardă combustibil direct din capsula ventrală şi va începe să-l folosească pentru a umple puținul combustibil pe care evadarea din Noquivzor şi salturile în hiperspațiu îl arseseră din rezervorul principal. Dubla sarcină i-ar fi permis să golească mai repede capsula şi să o arunce la scurt timp după terminarea cursei spre țintă. Ceilalți urmau să utilizeze aceeaşi procedură, deşi a doua şi a treia grupă îşi vor arunca capsulele abia înainte să înceapă cursele prin vale. Wedge era încrezător că piloții săi vor reuşi să distrugă tunelul. Acest lucru le-ar fi permis comandourilor, care soseau în sistem dintr-o altă direcție şi la o altă oră, să intre şi să-şi facă treaba înainte de sosirea *Aripii de Apărare*. Momentul exact al operațiunii de comando îi fusese ascuns, deşi Ackbar spusese că ar fi apreciat dacă piloții lui puteau ajuta. Înțelese din asta că trupele de comando şi sosirea lor se vor suprapune

cu operațiunea *Escadrilei Vagabond*, dar singurul ajutor pe care *Vagabonzii* ar fi putut să-l ofere în mod realist ar fi fost acela de a împrăştia navele de luptă locale, iar asta era ceva ce ştia că oricum nu-i putea împiedica pe piloții lui să o facă.

— Suntem buni, suntem antrenați şi ştim că trebuie să reuşim.

Wedge zâmbi şi aduse o simulare vizuală a zborului prin vale.

— Cu puțin noroc şi multă inimă, nimic nu ne poate împiedica să reuşim.

* * *

— Dar, Căpitane Celchu, trebuie să-mi spui unde sunt. Mirax flutură datapadul. Cred că misiunea a fost compromisă.

Tycho clătină din cap.

— Este imposibil.

Ea arătă cu un deget spre uşa de la cabina lui.

— Sigur, şi ofițerii de Securitate care stau de pază mi-au spus că este imposibil să vorbesc cu tine, dar sunt aici, nu-i aşa?

— Există grade de imposibilitate, cred. Tycho îşi trecu degetele prin părul şaten. Problema este că nu pot să-ți spun unde au plecat... pentru că nu ştiu.

— Cum aşa? Mirax îl privi atentă. Eşti secundul unității. Trebuie să ştii.

— Îmi pare rău.

— Cine ştie?

— Aici? M-3.

— Adu-l aici.

— Domnişoară Terrik, ştiu că eşti o prietenă a Comandantului Antilles şi ştiu că te apreciază foarte mult, dar...

Mirax ridică o mână.

— Uite, n-aş fi aici dacă nu aş crede că misiunea lor a fost compromisă şi că s-ar putea să cadă într-o capcană. Adu droidul aici, pentru că eu cred că face parte din ea. Îți voi explica până când ajunge aici, iar dacă nu îți place explicația, dă-mă afară şi trimite-l la plimbare. Te rog. Nu vreau ca prietenii tăi şi ai mei să moară.

— În regulă. Te rog, ia loc. Tycho scoase un comunicator din buzunar. Căpitanul Celchu către M-3, te rog să te prezinți în cabina mea. Este urgent.

— Sunt pe drum, domnule Căpitan.

Mirax se aşeză pe un scaun simplu de campanie din pânză şi dădu la o parte un teanc de fişe de date de pe lada cu torpile protonice pe care Tycho o folosea ca masă. Îşi aşeză datapadul pe ea.

— Aveți un holoproiector pentru a proiecta datele?

El clătină din cap şi adună un alt teanc de datacarduri de pe masă la piciorul patului, apoi se aşeză lângă ele.

— Am o imaginație bună. Ce vrei să-mi arăți?

Ea aruncă o privire la datapad şi îşi organiză gândurile.

— Imediat după ce au sărit din sistem, l-am pus pe pilotul meu să scoată o listă de comerț de la M-3. Are o mulțime de articole militare şi câteva lucruri de pe piața neagră. Erau noi adăugiri la lista normală şi toate acele produse erau originare de pe Alderaan. Au devenit destul de rare în ultimii cinci ani, dar toate aveau prețuri de vânzare ridicol de mici.

Ochii albaştri ai lui Tycho se îngustară.

— Nu e ca şi cum ar mai fi fabricate.

— Corect. Se aplecă în față pentru a sublinia. Fii atent – niciunul dintre ele nu avea prețuri de cumpărare. Am văzut destule ființe care își stabilesc prețurile bunurilor de-a lungul anilor, încât acest model îmi spune că M-3 a descoperit o sursă pentru aceste materiale, ceea ce înseamnă că le obține pentru puțin sau pe degeaba. Acum, din moment ce nimeni din *Escadrila Vagabond* nu a menționat că a găsit sau a recuperat vreun tezaur pierdut de bunuri Alderaaniene, iar această listă este actuală, mă gândesc că droidul proiectează disponibilitatea produselor în urma acestei misiuni.

Tycho se lăsă în spate şi se încruntă.

— Înțeleg de ce ai făcut această presupunere, dar…

— Cuplați-o cu asta: a circulat un zvon despre o nouă sursă de produse Alderaaniene, dar prețurile erau prohibitive. Am presupus că Imperiul elibera stocuri pentru a absorbi creditele deținute de expatriații Alderaaniani, refuzând Rebeliunii o sursă de bani necesară. Dacă există o sursă, fie că este un depozit Imperial sau altceva, cred că *Escadrila Vagabond* se îndreaptă spre ea. Şi nu trebuie să fii prea isteț ca să vezi că un astfel de loc ar fi o țintă principală pentru Alianță, având în vedere câți nomazi Alderaaniani şi-ar dori încă o bucată din lumea lor.

— Numărați-mă printre ei. Un astfel de depozit ar fi o țintă tentantă pentru un raid şi un loc logic pentru o capcană Imperială. Tycho îşi frecă fața cu mâinile şi suspină greu. Asta nu arată bine, nu-i aşa?

— Am aranjat să iau toate aceste obiecte pe care M-3 le poate furniza, aşa că lista este acum golită. Nimeni altcineva nu poate avea acces la ea. Nimeni altcineva nu ştie de ea, din câte ştiu eu, aşa că scurgerea de informații ar fi trebuit să se oprească aici.

— Totuşi, există o şansă ca informația să fi ieşit la iveală.

— Exact.

Mirax se ridică de pe scaun în momentul în care uşa se deschise şi intră M-3.

— Bună dimineața, domnule Căpitan Celchu, domnişoară Terrik. Cu ce vă pot fi de folos?

Mirax apucă brațul stâng al droidului.

— Trebuie să-mi spui unde se duce *Escadrila Vagabond*.

— Mă tem, domnişoară Terrik, că această informație este secretă. Nici Căpitanul Celchu, nici dumneavoastră nu sunteți autorizați să cunoaşteți aceste informații. Dacă vi le-aş furniza ar însemna să compromit…

— M-3, lista pe care mi-ai dat-o azi dimineață compromite deja locația.

— Mă tem că este imposibil.

Tycho se ridică de pe pat.

— De unde ai luat bunurile Alderaaniene pe care le oferi spre vânzare?

Droidul tresări şi tonul vocii sale se schimbă uşor.

— Dacă îmi dezvălui sursele, îmi veți întrerupe acțiunea. În niciun caz.

Mirax se holbă neîncrezătoare la droid, apoi se întoarse spre Tycho.

— Îți vine să crezi asta?

— Nu, de fapt, nu pot.

— Eu doar îmi protejez marja de profit aici.

— M-3, aceasta este o chestiune de viață şi de moarte.

— Sigur că este, domnişoară Terrik, moartea afacerii mele.

Tycho se ridică brusc.

— M-3, taci din gură.

Droidul îl privi ciudat, înclinând capul.

— Nu spuneam nimic, domnule.

— Vocea lui s-a schimbat.

— Am observat. Ochii lui Tycho se îngustară. Taci din gură.

— Îmi cer scuze, domnule.

— Taci din gură.

Brațele droidului se repeziră în lateral atât de repede încât Mirax îşi pierdu strânsoarea. Capul de scoică se înclină în față, droidul plecându-şi capul până când bărbia îi atinse pieptul. În vârful gâtului său, ascuns anterior de cap, Mirax văzu un buton roşu strălucitor.

— Ce se întâmplă, Căpitane?

Tycho ridică pe jumătate din umeri.

— Nu sunt sigur, de fapt, dar droidul este într-o stare de aşteptare, se pare. Am descoperit acest mic truc când îl transportam în sistemul Talasea şi am dat peste nava voastră. Eram în luptă şi el nu se oprea din trăncănit. Am sfârşit prin a țipa la el să tacă şi după a treia oară, s-a întâmplat asta. Rămâne aşa până când este trezit. Ceea ce este important acum este că, până când nu apăsăm butonul roşu şi nu-l resetăm, el e puțin mai mult decât o telecomandă cu acces la toate amintirile lui M-3.

— Asta e periculos pentru un droid care face muncă militară.

— Nu este o modificare standard din motive evidente. Există o serie de lucruri ciudate la acest droid, nu în ultimul rând schimbarea vocii atunci când începi să îl presezi la rechiziții. Pot verifica asta mai târziu, totuşi. În acest moment, această modificare ar trebui să ne dea ceea ce vrei. M-3, am nevoie de numele sistemului în care va opera *Escadrila Vagabond*.

— Sistemul Pyria, Borleias, a patra planetă, o lună, unde se află o fortăreață Imperială şi diverse întreprinderi industriale şi agricole eşuate şi abandonate. Vocea se schimbă uşor. Locația instalației ascunsă de agro-fabricare a produselor Alderaaniene agricole cu valoare comercială ridicată.

Lui Mirax i se răci sângele.

— M-3, lista de produse disponibile din acea facilitate – câte persoane au avut acces la ea?

— Al dumneavoastră a fost singurul acces, domnişoară Terrik.

— Se poate ca o copie să fi fost făcută de vreun hacker fără ştirea ta?

Droidul nu răspunse timp de o secundă sau două.

— Imposibil de determinat un răspuns la această întrebare.

Mirax se uită la Tycho.

— Imperiul ar fi putut fi avertizat. Trebuie să facem ceva.

— Ce? Dacă trimitem un mesaj, ar putea avertiza Imperiul că vin, la fel de uşor cum îi avertizează pe ai noştri de o ambuscadă.

— Deci mergem acolo. Pot să ajung acolo repede. Poate chiar înaintea lor.

— Şi prezența noastră să anunțe Imperiul despre raid? Tycho clătină din cap. Orice mesaj de comunicație ar putea fi interceptat, chiar dacă suntem în sistem şi încercăm să le transmitem mesajul. Asta nu e bine.

Mirax îşi strânse pumnii şi îi lovi de coapse.

— Trebuie să facem ceva. Nu putem să stăm degeaba şi să nu facem nimic.

— Da, dar ceea ce facem trebuie să fie lucrul corect. Tycho zâmbi încet şi întinse mâna spre butonul de la ceafă al lui M-3. Şi cred că ştiu care anume este.

Capitolul 34

Când escadrila reveni în spațiul real, sfera întunecată şi stâncoasă care atârna în fața lor reduse Borleias la o semilună subțire de culoare albastru-verde, brăzdată de alb. Atmosfera subțire a lunii estompa imaginea lui Borleias, făcând-o frumoasă – ceea ce cu siguranță nu era aşa cum şi-o amintea Corran. Corran roti X-interceptorul, apoi ridică mâna dreaptă pentru a apăsa comutatorul care îi aducea foliile S în poziție de atac. În fața lui, X-interceptorul lui Wedge îşi desfăcu la fel aripile, răsucindu-se şi îndreptându-se spre lună.

Piloții păstrară liniştea pe sistemul de comunicații în timp ce se echilibrau şi atingeau suprafața întunecată a lunii. Corran îşi aduse nava de luptă în spatele şi în stânga celei a lui Wedge. Cu scanerele în modul pasiv pentru a evita detectarea, înregistrară doar amenințările care aveau scanerele pornite şi căutau ținte. Ca urmare, scanarea vizuală a piloților şi droizilor astromec devenit principala apărare împotriva ambuscadelor.

— Nu ar trebui să fie prea multe lucruri aici.

În timp ce simulările reprezentaseră zborul ca şi cum şi-ar fi croit drum printr-un inel de asteroizi în jurul unei planete pentru a rămâne ascunşi, toți parametrii folosiți fuseseră preluați de pe Borleias. Din câte ştiau ei, Imperialii nu staționaseră pe lună nave de luptă sau unități de detecție la distanță. Totuşi, această posibilitate exista, aşa că escadrila făcu tot ce putu pentru a-şi păstra secretă prezența.

Dinții de sticlă vulcanică căptuşeau golurile din pereții craterului. Reflectau puțină lumină stelară, dar forme ciudate apăreau în siluetă pe câmpul stelar. Să te deplasezi cu viteză aproape maximă în întunericul nopții lunare părea nesăbuit şi prostesc, dar nu mai mult decât restul misiunii. Zburară prin întuneric spre un punct de pe orizontul mereu schimbător. Când orizontul apăru ca o coroană albă, X-interceptorul lui Wedge se ridică şi se îndepărtă de lună. Jos, de pe Borleias, luna părea să fie doar pe jumătate plină, iar Vagabonzii se apropiaseră pe fundalul laturii întunecate a lunii. Se scufundară în puțul gravitațional al lui Borleias, lăsându-se atraşi de planetă, dar înainte să atingă marginile exterioare ale atmosferei planetei, Corran îşi aduse nava într-o întoarcere în buclă la dreapta şi o roti pentru a avea deasupra lui fața întunecată a lui Borleias.

Trăgând înapoi de manşă, împinse nasul navei de luptă în atmosferă. Învelişul ablativ pe care îl aplicase Zraii începu să strălucească în roşu, apoi se desprinse într-o ploaie de scântei care acoperiră momentan cupola cabinei de pilotaj. Odată ce norul de foc trecu, trase şi mai mult de manşă şi începu o coborâre mai accentuată în noaptea lui Borleias. Învelişul ablativ îi dăduse navei sale înfățişarea unui meteorit Versied care străbătea cerul nopții. Corran îşi verifică scanerele şi nu avu niciun indiciu că senzorii ostili erau îndreptați spre el. *Intrarea este liberă.* Aruncându-şi o privire la instrumente, reveni pe curs şi reduse viteza pentru a ajunge la punctul de întâlnire exact la timp. Apăsând pe un comutator, activă pompa de combustibil, astfel încât aceasta să înceapă să umple rezervorul de la bord. Un mesaj de eroare cu linii roşii apăru pe ecranul principal.

— Whistler, pompa T65-AFP nu funcționează. Poți face ceva?

Un ciripit negativ răspunse la întrebarea sa. Corran ridică din umeri.

Trebuie să mai merg cu capsula încă puțin. Nu-i o problemă.

Dintr-o dată, vocea lui Nawara răzbătu prin difuzoarele căştii.

— *Lider*, aici *Doisprezece*, repet unu-doi, vin zece *ochi* dinspre vest. Formație de patrulă.

Corran simți cum i se strânge stomacul.

Nenorociți norocoşi. Apoi zâmbi. *Sau foarte ghinionişti.*

— *Grupa Doi*, *Grupa Trei*, năpustiți-vă asupra lor. *Nouă*, mergem spre sol şi intrăm. Eşti gata?

— Telemetria a pornit, eşti în frunte. Corran îşi strânse mai tare mâna pe manşă şi împinse nava într-un picaj abrupt. Asta este, Whistler. Ține-ți jos capul bombat şi bucură-te de călătorie.

Wedge îşi puse scanerele în modul activ şi plonjă X-interceptorul său în capătul îngust al faliei. Computerul folosi verdele stins pentru a suprapune pe cupolă imagini holografice care corespundeau terenului de afară. Împingând maneta la stânga şi la dreapta, îşi strecură nava prin canion. Se rostogoli pe aripa stângă pentru a se strecura printr-un pasaj îngust, apoi observă că în spatele lui, Corran rămăsese la nivel pentru a face acelaşi zbor.

— Nu e nevoie să fii fantezist, *Nouă*.

— Da, domnule. Vocea lui Corran se stinse pentru o secundă. *Lider*, am doi inamici care vin în spatele nostru.

Wedge apăsă un comutator de pe consola sa.

— Alimentează scuturile deflectoarelor din spate.

— S-a făcut.

— Mynock, arată datele despre urmăritori.

Pe monitor apărură imagini cu două nave de luptă TIE. *Ar trebui să fim mai rapizi decât ei manevrând prin atmosferă, dar aş fi preferat să nu fie acolo.*

Wedge apăsă pe butonul de comunicații.

— *Patru*, avem doi aici jos. Ne puteți ajuta?

Bror răspunse imediat.

— Negativ, *Lider*. Farfuriile noastre sunt deja pline, iar scanările cu rază lungă de acțiune indică faptul că se apropie *mijiți*.

— Recepționat, *Patru*.

Wedge se încruntă. Intervenția interceptoarelor nu era bună. Dacă ambele escadrile care apăruseră la sfârşitul ultimei bătălii s-ar fi îndreptat împotriva *Escadrilei Vagabond*, nu ar mai ajunge nimeni acasă.

Dar nu acesta este obiectivul acestei misiuni – ci distrugerea conductei.

— *Nouă*, măreşte viteza.

— Cum ordonați.

X-interceptoarele ieşiră din canionul care ducea în fisură. În dreapta, câmpiile cu iarbă se întindeau în întuneric. În stânga, un munte abrupt, striat, se ridica la aproape o mie de metri. Suprafața sa stâncoasă reflecta suficient lumina lunii pentru ca Wedge să poată vedea silueta X-interceptorului lui Corran, în timp ce nava de luptă se apropia aproape paralel de stabilizatorul său stâng. Douăzeci şi cinci de kilometri mai departe, valea se îngusta din nou, iar la cinci kilometri dincolo de acel punct se afla ținta lor. Fulgerele de laser de culoare verde trecură sfârâind, prin spațiul dintre navele de luptă ale Rebelilor. Wedge o zbughi în sus şi la dreapta, în

timp ce nava lui Corran viră în jos, spre stânga. Întorcându-şi nava şi lăsând-o să se deplaseze înapoi spre centrul văii, văzu un TIE plonjând, laserele sale rupând bucăți mari din solul văii în fața X-interceptorului lui Corran care se clătina.

Wedge reduse accelerația la jumătate de putere şi efectuă un viraj puternic la stânga. Apăsând din nou pedala de accelerație, rostogoli nava pe aripa S din dreapta şi o trase înapoi într-un alt viraj puternic. Înclinându-se spre stânga, alunecă în spatele TIE-ului care îl urmărea. Degetul său se strânse pe trăgaci şi focul laserului stacojiu distruse nava de luptă Imperială.

— *Nouă*, raportează.

— Du-te, *Lider*, loveşte. Eu vin din spate.

— Stare.

— Voi fi gata de plecare într-o secundă.

Ridicând X-interceptorul pe stabilizatoarele de la tribord, Wedge țâşni spre capătul îngust, din nord, al văii. O strălucire orbitoare de lumină pictă umbrele pe stânca albă cu o claritate scheletică. X-interceptorul se clătină puțin când unda de şoc a exploziei îl prinse din urmă, dar mâna fermă a lui Wedge ținu nava departe de pereții canionului.

— *Nouă*, ce a fost asta?

— O capsulă de combustibil care a explodat.

— Mai zi o dată.

— Loviturile la sol au ridicat resturi care au lovit burta capsulei şi am avut o scurgere lentă. Am aruncat-o. Rezervorul a explodat, iar tipul din spatele meu a încasat totul din plin.

Wedge se uită la indicatoarele sale de combustibil. Capsula de combustibil era încă un sfert plină.

— Starea combustibilului.

— Sunt în regulă.

— Cât de mult mai ai?

— Trei sferturi. Furia din vocea lui Corran se transformă în hotărâre. Suficient pentru a face treaba.

— Am înțeles. *Un singur zbor, apoi ai plecat de aici, Corran. Eşti în rezervă.* Wedge trecu controlul armelor pe torpilele protonice. Mai este un kilometru, armez două.

— Am înțeles. Am armat două. Aia de acolo, de sus, este lumină?

Wedge aprobă încet din cap.

— Fii în alertă. Alimentează scuturile frontale.

Viră cu putere la dreapta şi aduse nava de vânătoare în ultimul viraj înainte de cursa spre conductă. Trăgând de manşă spre stânga, echilibră brusc X-interceptorul, apoi apăsă pedala de cârmă din dreapta şi începu să alunece spre stânga. Proiectilele laser explodară în scuturile sale frontale. Apăsă pe trăgaci, trimițând două torpile protonice sfârâind, dar chiar când o făcu, ştiu că vor rata ținta. În timp ce acestea explodau în peretele canionului de dincolo de tunelul de beton, Wedge porni motoarele repulsor şi îşi făcu nava să sară în sus şi să iasă din canion. Apăsă accelerația la maxim, trase înapoi de manşă şi zbură spre cer.

Văzu încă două explozii sub el în timp ce se îndepărta de Borleias.

— *Nouă*, raportează.

— Torpilele mele au fost distruse. A fost un vehicul de asalt Juggernaut acolo

jos care a furnizat focul.

— Şi se pare că au întărit conducta.

— Am văzut asta. Am nimerit un malaxor de refocretă.

Wedge îşi verifică scanerele.

— Avem o escadrilă de interceptoare care se îndreaptă spre noi.

— Ce vrei să facem? Sunt pregătit pentru încă o cursă.

— O altă cursă ar fi sinucidere, *Nouă*, iar tu nu ai combustibil pentru a te juca.

— Domnule, sunt pregătit pentru încă o cursă.

Wedge clătină din cap.

— Te îndrepți spre casă cât încă mai poți ajunge acolo.

— Nu.

— Este un ordin, *Nouă*, nu o invitație la dezbatere. Wedge simți dezamăgirea lui Corran. *Este exact ceea ce am simțit şi eu când Luke mi-a ordonat să ies din tranşee la prima Stea a Morții.* Pleacă, Corran. Nu mai poți face nimic bun acolo.

Deprimarea umplu vocea lui Corran.

— Cum ordonați, domnule. Ce aveți de gând să faceți?

— Distrugerea conductei este misiunea noastră şi ceilalți nu se pot despărți pentru a o face. Wedge Antilles zâmbi încet. Ceea ce au pregătit Imperialii acolo va opri aproape orice pilot. Dar o să le reamintesc că în *Escadrila Vagabond* nu luăm chiar orice pilot.

Capitolul 35

Kirtan Loor se jucă cu tivul tunicii sale şi îşi ajustă şapca trăgând de cozoroc. Voia să se simtă încrezător în legătură cu rechemarea sa pe Coruscant, dar nu îndrăznea să-şi permită acest răsfăț. Misiunea lui fusese distrugerea Es*cadrilei Vagabond*. În timp ce jumătate din ea murise la Borleias, cealaltă jumătate trăia, cu Wedge Antilles şi Corran Horn încă zburând. De fapt, unitatea reuşise o listă considerabilă de ucideri cât timp fusese treaba lui să o distrugă, aşa că nu-şi putea imagina că Ysanne Isard ar fi fost într-o dispoziție prea plăcută.

Schiță un zâmbet. *Nu mi-o pot imagina vreodată într-o dispoziție bună.*

Uşa de la biroul ei se deschise şi zâmbetul lui Kirtan se stinse. Isard purta din nou uniforma ei stacojie de amiral, completată cu banderola neagră de pe brațul stâng. Părul îi fusese dat pe spate şi prins la ceafă cu o clamă neagră. Făcu un gest de invitație, dar natura manierată a salutului nu se vedea decât prin gestul ei. Ochii ei diferiți profețeau osânda, dar el se gândi că aceasta ar putea fi amânată în loc să fie imediată.

— Te rog, agent Loor, intră. Sper că drumul de la Borleias nu a fost prea obositor.

El scutură din cap, făcând tot posibilul să ascundă orice urmă de oboseală.

— Îmi cer scuze că nu am venit mai devreme. Agenda mea inițială a fost perturbată, de unde şi întârzierea cu o săptămână a sosirii mele.

— Ştiu despre asta. O altă operațiune a cerut resursele pe care plănuisem să le folosesc pentru întoarcerea ta. Ea ignoră cu nonşalanță îngrijorarea cu privire la întârziere – lucru pe care Kirtan îl găsi uşor enervant, din moment ce ea provocase şi săptămâna petrecută pe Toprawa. Am încredere că ți-ai petrecut bine timpul pe Toprawa?

— Bine?

Toprawa fusese un punct de transfer al Rebelilor pentru datele furate despre prima Stea a Morții. Ca pedeapsă pentru complicitatea lor în Rebeliune, populația îşi văzuse lumea redusă la o stare preindustrială în care bantha era cea mai rapidă formă de deplasare, iar focul era cel mai înalt nivel de producere a energiei disponibil pentru nativi. Forțele Imperiale locuiau în cetăți strălucitoare care rămâneau aprinse ca nişte faruri pe tot parcursul nopții, devenind monumente vizibile a ceea ce locuitorii din Toprawa pierduseră prin perfidia lor.

— Le-ai studiat suferința, da? Sprâncenele ei întunecate săgetară împreună. Ai văzut ce au devenit.

Kirtan înghiți în sec.

— Am văzut, da. Sunt nenorociți şi patetici.

— Şi ai fost martor la unul dintre festivalurile lor?

El aprobă încet din cap. *Festivalul* implica o companie de soldați din trupele de şoc care conducea o căruță încărcată cu saci de cereale prin centrul unui sat. Pentru a primi cerealele, sătenii trebuiau să se târască pe burtă, făcându-şi loc în față, în tot acest timp plângând şi lamentându-se pentru moartea Împăratului. Hrana era împărțită în funcție de convingerea soldaților în sinceritatea jalei.

Kirtan nu se îndoia că mulți dintre locuitori ajunseseră să creadă că regretă cu adevărat moartea Împăratului.

— Acei locuitori, agent Loor, au conspirat cu ucigaşii Împăratului. Au învățat că acțiunile lor au consecințe şi acum regretă neloialitatea lor din trecut. Ochii i se strânseră la colțuri. În aroganța lor anterioară au îndrăznit să creadă că Imperiul era de prisos şi că putea fi înlocuit. Acum ştiu că acest lucru nu este adevărat. Tot ceea ce este bun în viața lor vine de la Imperiu. Li s-a arătat adevărul şi acum trăiesc pentru şansa de a li se permite să se întoarcă în *frăția* noastră.

— Am văzut. Îmi amintesc.

Expresia aspră a lui Isard se relaxă uşor.

— Îmi amintesc de rata ta de retenție vizuală.

Toprawa trebuie să se fi vrut o lecție de căință. Kirtan îşi ridică uşor bărbia, expunându-şi gâtul.

— Doamnă Director, regret profund că nu mi-am îndeplinit misiunea.

— Chiar aşa? Isard îşi deschise mâinile şi surpriza îi lărgi ochii. Cum se face că tu crezi că ai eşuat?

— M-ați trimis să distrug *Escadrila Vagabond*. Capul lui Kirtan se răsuci uşor într-o parte. Am eşuat în acest sens.

— Este adevărat că *Escadrila Vagabond* încă mai există, deşi pentru cât timp, asta este în dezbatere serioasă. Atacul asupra lui Borleias i-a rănit grav. Raportul tău a făcut acest lucru destul de evident. Ea zâmbi şi Kirtan trebui să-şi reprime un fior. Mai importante au fost informațiile pe care le-ai furnizat despre întreprinderea privată a Generalului Derricote de pe Borleias. Nu puteai să mi le ascunzi, desigur, din moment ce au fost esențiale pentru apărarea care i-a lăsat pe Rebeli fără victorie.

Kirtan Loor îşi înclină capul în fața ei.

— Mă bucur că ați fost mulțumită.

Când îşi ridică din nou privirea, expresia ei se schimbase din nou şi nu se vedea nimic care să se apropie măcar de *mulțumire* din partea ei. De asemenea, simți un disconfort puternic, care îi transformă gura într-un deşert şi stomacul într-o casă pentru un Sarlacc.

Ce am făcut? Când înghiți, laringele îi zgârie gâtul de parcă ambele ar fi fost făcute din piatră. *Ce nu am reuşit să fac?*

— Mă aşteptam la mai mult de la tine, agent Loor. Îți poți imagina ce anume?

El clătină din cap.

— Nu pot.

— Nu, într-adevăr, nu poți. Şi ştii de ce nu poți?

— Nu.

Cuvintele ei şuierătoare răsunară în camera aproape goală.

— Este pentru că imaginația ta s-a atrofiat până la lipsa de viață. Aminteşte-ți, dacă vrei, ce credea Gil Bastra despre tine.

Fața lui Kirtan se aprinse.

— A considerat că mă bazam prea mult pe reținerea cunoştințelor şi că mă foloseam de ele pentru a compensa lipsa de analiză. Îmi amintesc acest lucru şi am încercat să-mi schimb obiceiurile. Am făcut o analiză a strategiilor probabile ale Rebelilor şi am izolat un număr de lumi unde am simțit că vor lovi după ce vor ataca sistemul Hensara. Şi am avut dreptate, pentru că Borleias se afla pe acea listă.

— Şi cum ai ajuns pe Borleias?

— Dumneavoastră m-ați trimis acolo.

— Eu te-am trimis acolo. Își întinse mâna dreaptă spre lateral, apoi aduse mâna stângă în aceeași poziție cu un gest similar. Prin urmare, la ce concluzie ai ajuns?

— Că analiza dumneavoastră despre strategia Rebelilor a semănat cu a mea, de aceea m-ați trimis la Borleias.

Ea își aduse mâinile împreună, împletindu-și degetele.

— Ai început analiza, ai găsit ceea ce ai crezut că este o coroborare a acesteia și apoi, în loc să testezi mai departe analiza și aceste dovezi de coroborare, ai încetat să mai gândești. Ia în considerare absurditatea totală a concluziei tale.

— Ce?

— Kirtan Loor, ești atât de simplu la minte încât să presupui că, dacă aș putea prezice unde vor lovi Rebelii, te-aș trimite pe tine și numai pe tine să fii acolo și să le observi atacul? Te asigur că nu am o părere atât de bună despre abilitățile tale marțiale.

Sarlacul din stomacul lui deveni neliniștit și începu să-și roadă drumul spre eliberarea din burtă. *Borleias ar fi trebuit să cadă, și nu a căzut decât pentru că Derricote avea la dispoziție resurse ascunse pentru a-l apăra. Dacă ar fi fost capabilă să prevadă unde vor apărea Rebelii, s-ar fi opus cu o forță semnificativ mai mare și ar fi dat o lovitură solidă împotriva lor.*

— Încă de la început, agent Loor, dificultatea cu Rebeliunea a constat în localizarea lor. De la moartea Împăratului, au reușit să se răspândească și să-și diversifice bazele, ceea ce i-a făcut mai greu de distrus. Efortul tău împotriva bazei de pe Talasea a fost lăudabil – dacă Devlia nu ar fi fost prost, *Escadrila Vagabond* ar fi putut fi eliminată. Totuși, importanța acestui exemplu este de a îți arăta marea problemă pe care am avut-o în găsirea Rebelilor pe care vrem să-i ucidem.

Ysanne Isard își împreună mâinile în dreptul spatelui.

— Borleias nu este decât una dintre cele două duzini de lumi care le oferă Rebelilor acces la lumile Nucleului și chiar la Centrul Imperial însuși. Apărarea împotriva acestor atacuri este aproape imposibilă și absolut ridicolă dacă ținem cont de faptul că distrugerea Rebeliunii este singura modalitate prin care poate avea loc conservarea și restaurarea Imperiului. Acest lucru îl am foarte bine în minte și acest considerent este cel care te-a trimis la Borleias.

Kirtan se concentră o clipă. *Singurul lucru pe care l-am făcut la Borleias a fost să descopăr operațiunea secretă a lui Derricote. Dar dacă ar fi știut despre asta anterior, s-ar fi ocupat ea însăși de el.*

— M-ați trimis să îl spionez pe generalul Derricote?

Isard aprobă din cap aproape mecanic.

— El are abilități care îmi sunt utile. Faptul că a reușit să repare și să facă operațională vechea instalație Alderaanian Biotics indica faptul că abilitățile sale nu s-au atrofiat. După ce am primit raportul tău, am trimis după el și i-am lăsat pe oamenii mei să se ocupe de Borleias. De fapt, el se află aici, acum.

— Trecerea mea a fost întârziată pentru că ați folosit navele care îmi erau destinate pentru a-l aduce pe el.

— Foarte bine, agent Loor. Raportul tău a indicat că avea resursele necesare pentru a rezista unei simple invitații. Sosirea unui SuperDistrugător s-a dovedit a fi suficientă pentru a-l convinge să mi se alăture aici. Mi-am pus oamenii să-i protejeze

operațiunea, să întărească apărarea şi altele asemenea.

Instalația este ținută ostatică pentru cooperarea sa. Kirtan închise ochii pentru o clipă, sperând că toată confuzia şi gândurile contradictorii din mintea lui se vor rezolva de la sine. Nu se întâmplă aşa. Deschise ochii şi o văzu studiindu-l aşa cum ar studia un hoitar un cadavru.

— Iertați-mă, doamnă Director, dar am pierdut urma misiunii pe care o aveți pentru mine.

— Misiunea ta, agent Loor, este aceeaşi ca întotdeauna – să distrugi *Escadrila Vagabond*. Faptul că îți aleg alte misiuni din când în când nu ar trebui să te abată de la datoria ta principală.

— Atunci mă veți trimite înapoi în galaxie pentru a-i urmări?

— Nu, vei rămâne aici şi vei lucra împreună cu Generalul Derricote.

Kirtan deschise gura şi începu să pună o întrebare, apoi o închise. O privi pentru o clipă, apoi îşi plecă capul.

— Cum doriți, doamnă Director.

— Nu, cum *trebuie* să fie. Ea se întoarse de la el şi se duse în fața ferestrelor care dădeau spre Oraşul Imperial. Nu este nevoie să te trimit în urmărirea lor. Vezi tu, destul de curând, vor fi aici. Iar când vor veni, le vei pregăti o primire pe cinste.

Capitolul 36

— Pleacă, *Nouă*. Apără-te dacă nu poți fugi, dar pleacă de aici. Wedge îşi rostogoli nava de luptă pentru a arunca o ultimă privire asupra X-interceptorului lui Corran. Te-ai descurcat bine.

Celălalt pilot ridică degetul mare în sus.

— Vă voi aştepta şi pe restul să plecați.

— Atunci, ne vom revedea.

Wedge trase X-interceptorul înapoi pe verticală şi văzu planeta mărindu-se până la umplerea cupolei. Deşi cele patru torpile protonice pe care el şi Corran le lansaseră asupra conductei nu o distruseseră, malaxorul de ferocretă în flăcări marca destul de bine ținta. Ştiind că surpriza fusese irevocabil pierdută, Wedge îşi coborî nava într-o spirală care îl plasă la cinci kilometri de țintă, la o altitudine cu puțin sub patru kilometri.

Aşa cum mi-a spus odată Han: Furişarea şi subtilitatea funcționează bine, dar pentru a lăsa o impresie de durată, un blaster se descurcă foarte bine. Îşi aduse X-interceptorul pe o direcție paralelă cu valea, coborî botul astfel încât să țintească spre focul care ardea în depărtare şi începu să coboare. *Vreau neapărat ca asta să fie o impresie de durată.*

Fulgerele de laser verde dinspre Juggernaut străbătură noaptea spre el. Mynock se văită, dar Wedge nu făcu decât să coboare nava sub linia de tragere sau să urce deasupra ei, obligându-i în permanență pe artilerişti să ajusteze ținta în sus şi în jos sau dintr-o parte în alta. *Să tragi asupra unei nave de luptă înseamnă că trebuie să ții cont de mult mai multe mişcări. Foarte puține vehicule terestre pot dansa atât de mult. Şi niciunul dintre ele nu poate face ceea ce am eu în minte.*

Indicatorul distanței până la țintă derula metri cu sutele în timp ce plonja spre conductă. Îl cuprinse o stare de linişte, în ciuda salvelor Imperiale îndreptate spre el. Ştia că nu alunecase în vreo transă Jedi – oricât de mult îl admira pe Luke, ştia că nu va reuşi niciodată să stăpânească abilitățile mistice ale prietenului său.

Sentimentul de seninătate părea să se nască din convingerea că trebuia să reuşească să distrugă conducta şi, mai ales, din experiența de o viață care îi spunea că forțele de la sol nu-l puteau opri.

La un kilometru de țintă, Wedge trase de accelerație şi inversă propulsia motorului. În timp ce bateriile laser de pe Juggernaut îşi uneau razele pentru a-l doborî de pe cer, X-interceptorul căzu ca o stâncă. În cădere liberă virtuală, se prăbuşi spre fundul canionului. Artileriştii de pe Juggernaut, poate crezând că nimeriseră de fapt nava de vânătoare, sau poate îngroziți de coborârea necontrolată a acesteia, încetară să mai tragă. Nu că ar fi contat. La o sută de metri de sol, Wedge porni motoarele repulsor şi vuietul lor înecă țipătul îngrozit al lui Mynock. Căderea navei de vânătoare se încheie brusc, plutind la doar cinci metri de podeaua nisipoasă a canionului. Praful se ridică în jurul X-interceptorului, iar laserele din turela din față a Juggernautului începură să îl localizeze. În spatele vehiculului, vizibili în lumina roşie şi aurie a malaxorului în flăcări, trupele de şoc şi zidarii începură să se împrăştie. Punându-şi motoarele pe zero, Wedge îndreptă botul X-interceptorului

spre Juggernaut şi apăsă pe trăgaciul de pe manşă. O singură torpilă protonică fu lansată spre vehiculul de asalt. Proiectilul de energie albastră corozivă străpunse parbrizul vehiculului, omorî echipajul din cabina de pilotaj şi se topi în corpul principal al vehiculului. Acolo detonă, umflând Juggernautul cu energie şi rotunjindu-i colţurile ascuţite înainte să-l facă bucăţi. Şrapnelul blindajului fu împrăştiat prin toată zona. Pentru o clipă, scuturile X-interceptorului scoaseră scântei, dar prin ele, Wedge putu vedea cum partea din spate a vehiculului se prăbuşeşte înapoi şi trece peste conductă pentru a cădea în partea cealaltă. Carcasa în flăcări profilă forma conductei.

Wedge îşi trecu controlul armelor pe lasere şi apăsă pe trăgaci. Folosind pedalele de cârmă, legănă nava de luptă înainte şi înapoi, aruncând asupra vehiculelor de construcţii şi a formelor din plasteel rachete de energie stacojie. Schelele se prăbuşiră şi din formele în flăcări se scurse ferocretă semifluidă. Trupele de şoc săreau de colo-colo, căutând orice fel de adăpost pe care îl puteau găsi. Nu încercă să-i vizeze în mod special – să foloseşti armele unei nave de luptă pentru a ucide un individ era ca şi cum ai folosi o sabie de lumină pentru a tăia firele libere de pe o haină. Îşi făceau treaba, dar existau metode mai simple şi mult mai economice.

Trecu din nou la torpilele protonice şi armă douădintre ele. Concentrându-şi reticulul pe ţeava de ferocretă, apăsă pe trăgaci, apoi alimentă motoarele repulsorlift pentru a-şi propulsa nava în aer. Torpilele pereche trecură prin conductă într-o ploaie de scântei. La zece metri dincolo de conductă explodară, aprinzând o stea Rebelă chiar acolo, în canion. Unda de şoc zgudui nava de luptă. Dezintegră conducta, tăind-o la ambele capete, apoi continuă cu o asemenea forţă încât stinse focurile care ardeau în vehicule. Pereţii canionului se zguduiră, pornind avalanşe de roci şi praf. Strălucirea aspră a exploziei îi oferi lui Wedge o ultimă privire asupra distrugerii complete a zonei ţintă, apoi mingea de foc implodă, cufundând canionul într-un întuneric total.

Îşi permise o urmă de zâmbet.

— Conducta e distrusă. Acum începem să lucrăm la obiectivul *meu*.

Wedge apăsă accelerația la maxim şi aruncă capsula de combustibil goală.

— Aici *Lider Vagabond*. Misiunea a fost îndeplinită.

— Aici *Patru*, *Lider*. Toţi *ochii* sunt orbiţi, iar *Vagabonzii* sunt în siguranţă. *Mijiţii* şi *Vagabonzii* se apropie de poziţia ta. Vocea lui Bror se opri pentru o clipă. Vom fi acolo înaintea lor.

— E timpul să ne întoarcem acasă, *Vagabonzi*. Să-i depăşim. Wedge îşi aduse nava de vânătoare pe o traiectorie care să facă legătura cu celelalte patru nave din escadrilă. *Nouă* ne conduce spre ieşire şi va raporta problemele.

— Negativ, *Lider*. Anxietatea din vocea lui Nawara se scufundă ca gheaţa în Wedge. Am verificat. *Nouă* nu este nicăieri pe scanarea mea frontală.

* * *

Supărat pe el însuşi, Corran se gândi să încalce ordinul Comandantului Antilles şi să-l urmeze oricum. Acest gând supravieţui cam la fel de mult ca şi Peshk în prima luptă pentru Blackmoon. *Are dreptate. Rezervele de combustibil au scăzut. Ţi-a dat o misiune şi tu trebuie să o duci la bun sfârşit. Pleacă şi asigură-te că drumul este liber.*

— Whistler, măreşte-mi puterea senzorilor. Vreau o imagine cât mai completă a teatrului de aici pe care mi-o poți oferi. Evaluarea completă a amenințărilor.

Droidul astromec ciripi fericit. Prima sa listă de nave de luptă arăta doar trei *ochi* rămaşi în lupta cu *Escadrila Vagabond*. Se apropia o escadrilă completă de *mijiți*, dar evaluarea făcea ca amenințarea lor să fie neglijabilă. Nu reprezentau o amenințare pentru el şi nici pentru colegii săi de escadrilă. Deşi nu-i putea ignora, nu exista niciun motiv pentru ca asta să interfereze cu ieşirea sa din sistem.

Cifrele de pe doi dintre ei crescură uşor.

— Ce-i cu cei doi?

Whistler redă un afişaj tactic pe monitorul lui Corran. Doi dintre *mijiți* se despărțiseră pentru a efectua un survol şi o posibilă interceptare a unui corp care se deplasa prin atmosferă. Cifrele folosite de Whistler pentru a descrie acel obiect arătau o cădere controlată a acestuia, iar Corran fu destul de sigur că acest mic fapt nu fusese pierdut din vedere de piloții TIE.

— Whistler, crezi că se apropie de una dintre navetele noastre de asalt?

Îi răspunse o notă clară, Whistler identificând naveta ca fiind *Devonian*.

— Da, aşa mă gândeam şi eu. Trăgând manşa înapoi, Corran aduse nava de vânătoare într-o buclă mare. Page, o să-mi rămâi dator pentru asta.

Droidul ciripi la el pe tonuri joase.

— Da, ştiu ce fac. Dacă mă las condus de scufundare în loc să ard combustibilul, vom fi bine. Corran lăsă accelerația mai moale. Şi, nu, nu vreau să calculezi şansele în acest sens. Nu ți-am cerut niciodată şansele până acum şi nu le vreau nici acum. Şansele contează doar atunci când eşti implicat în jocuri de noroc, iar dacă trupele lui Page vor avea vreo şansă, asta nu poate fi un joc.

Picajul lui Corran îl aducea de sus, repede şi în unghi, spre partea din spate a interceptoarelor. Îşi concentră atenția asupra celui de-al doilea *mijit*. Nu putea să treacă la torpilele protonice, pentru că o fixare a țintei i-ar fi avertizat de amenințarea cu care se confruntau. Dacă voia să reuşească, avea nevoie ca lucrurile să fie rapide şi asta însemna că primul interceptor trebuia să moară la prima trecere.

La puțin peste un kilometru distanță, Corran împinse accelerația înainte şi se echilibră pentru a veni direct spre interceptoare. *Încă un pic de unghi şi poate reuşesc să le prind pe amândouă în acelaşi timp*. Îşi schimbă armele pe lasere şi le legă astfel încât să tragă în tandem. Coborî reticulul de țintire pe nava din spate şi, când acesta lumină în verde, apăsă pe trăgaci şi îl ținu apăsat. Patru perechi de săgeți de energie roşie perforară interceptorul cu aripi oblice. Primele lovituri pe aripa dreaptă făcură nava să înceapă să se rostogolească, apoi sări în linia de tragere a lui Corran. Cele patru săgeți laser se uniră, perforând carlinga şi umplând interiorul navei cu foc. O explozie învolburată aruncă *mijitul* într-o parte şi îl forță pe Corran să se întoarcă şi să se scufunde pentru a evita cea mai mare parte a norului de resturi. Revenind la orientarea sa anterioară, privi în sus, spre locul unde ar fi trebuit să fie celălalt interceptor. Nu îl văzu, dar înainte să poată începe să se întrebe dacă nu cumva murise şi el, salvele de lasere ciupliră în rezistența scutului său din pupa.

Grozav, tot ce-mi mai lipseşte este un bastard Sith îndrăzneț! Întări scutul din pupa, se rostogoli, apoi apăsă cârma stângă şi îşi roti nava pentru a încerca să aibă un unghi de abordare a interceptorului. Nu-l putea vedea în față sau în spate, aşa că trase înapoi de manşă şi începu o buclă de urcare. Interceptorul apăru fix în centrul scanării sale din spate şi din nou îi împroşcă scutul din spate cu foc verde.

Cine este clovnul ăsta? Corran țâşni, se rostogoli pe aripa S din stânga apoi reduse accelerația şi lăsă X-interceptorul să cadă spre planetă.

— Whistler, comunică pe o rază de un kilometru. Spune-le celor din transportor să meargă la sol cât mai repede posibil, pentru că tipul ăsta e bun. Vreau spațiu de manevră.

Un fluierat aspru îl înțepeni. O întrebare îi apăru pe ecran.

— Da, bineînțeles că sunt în regulă. Mă joc cu el. Acum întăreşte scuturile şi ține-te bine.

Interceptorul începu să se apropie de coada lui Corran. Trăgând înapoi de manşă, Corran îşi echilibră nava, iar interceptorul se apropie în picaj în spatele lui. Corellianul aşteptă până când interceptorul se apropie la cinci sute de metri, apoi alunecă nava spre dreapta. Apăsând puternic cârma stânga şi aducând accelerația înapoi, botul X-interceptorului său se înclină înapoi spre *mijit*. Deşi mai manevrabile decât predecesoarele lor cu aripi verticale, aripile largi ale interceptorului încă le dădeau probleme de deviație. Alunecarea laterală a *mijitului* veni încet şi îi oferi lui Corran o țintă minunată. Prima sa lovitură nimeri fix în aripa dreaptă, făcând două găuri în ea. *Mijitul* începu să se rostogolească şi Corran trase din nou, dar proiectilele stacojii trecură prin fața şi prin spatele cabinei de pilotaj. Pilotul Imperial termină rostogolirea şi se scufundă. Corran aruncă X-interceptorului pe aripa S din stânga şi plonjă după interceptor. Pilotul din fața lui îşi lăsă nava să se smucească şi să se agite înainte şi înapoi, dar rezistența la înaintare a panourilor solare ale aripii avariate făcea ca toate mişcările spre dreapta să fie mai rapide şi mai greu de recuperat.

Corran îşi coborî reticulul de țintire spre partea dreaptă a navei lovite. Interceptorul derapă spre dreapta şi el trase. Laserele distruseră aripa dreaptă. *Mijitul* se învârti imediat într-o rotire spre stânga, necontrolată şi irecuperabilă. Corran se opri înainte să vadă interceptorul prăbuşindu-se şi o parte din el speră că pilotul a avut inteligența de a se ejecta înainte să moară. Aruncă o privire la monitorul său şi îşi îndreptă nava spre o interceptare a cursului de ieşire al restului escadrilei.

— *Nouă* către *Lider Vagabond*, sunt încă aici.

Auzi multă furie pulsând în răspunsul lui Wedge.

— Tu ar trebui să conduci, nu să ne urmezi, *Nouă*.

— Recepționat, Lider. Mă îndepărtam, dar doi *mijiți* se despărțiseră de restul.

— Deci i-ai atacat.

— L-am răzbunat pe Generalul Kre'fey. Corran se gândi că Wedge ar fi înțeles aluzia şi şi-ar fi dat seama că interceptoarele se apropiau de un transportor atunci când i-a luat la țintă. Se uită la indicatorul de combustibil. *Lider*, am o problemă.

— Ştiu, *Nouă*, astromecul tău tocmai a răspuns la cererea pe care am trimis-o.

Vocea Twi'lekului pătrunse pe frecvență.

— *Lider*, au lansat încă o duzină de *mijiți* şi îi urmează pe cei din spatele nostru.

— *Lider*, aici e *Patru*. Să rămânem. Sunt doar douăzeci şi doi.

— *Lider*, aici *Cinci*. Sunt de acord.

Corran zâmbi.

— Mulțumesc, băieți.

— Linişte. Asta nu e o democrație şi nu contează ce vrem noi să facem. Avem

ordine şi alții depind de respectarea acestor ordine. Statica umplu difuzoarele pentru o clipă, apoi Wedge vorbi din nou. Totuşi, avem o anumită marjă de manevră în a ne supune lor. Schimbare de planuri. Vom merge spre soare şi îi vom atrage pe Imperiali după noi. *Nouă*, tu vei intra pe partea întunecată a lunii şi vei merge la sol. Atmosfera este subțire, dar echipamentul de susținere a vieții o poate concentra suficient pentru tine. Dacă reuşeşti să-i eviți, ne vom întoarce după tine.

— Voi face tot ce pot, *Lider*. Corran îşi aduse X-interceptorul pe poziție cu restul escadrilei. *Patru*, câți ai înghițit?

— Eu am şase. Tu?

— Trei, dacă îl punem la socoteală pe cel din canion.

— Se pune, *Nouă*. A fost neconvențional, dar contează.

— Mulțumesc, Comandante.

Rhysati interveni în conversație.

— Ce ai făcut, *Nouă*?

— Este complicat. Îți voi explica mai târziu. Chiar când pronunță cuvintele *mai târziu*, acestea se transformară în praf în gura lui. Sunt doar la cota şaptesprezece. Eşti cu doi în plus față de mine, *Patru*. O să contez pe cele pe care le dobor pe partea întunecată în zborul nostru.

— Nici nu aş vrea să fie altfel, *Nouă*.

Nawara Ven luă cuvântul.

— *Nouă*, Gavin este acum as.

— Nu m-am îndoit de asta nici măcar o clipă. Bună treabă, puştiule. Luna lui Borleias se profila mare deasupra capului. Bine ai venit în club.

— Zece secunde până la despărțire, *Vagabonzi*. *Nouă*, nu te simți obligat să fii erou.

— Trebuie să fiu? Eu sunt *Vagabond*. Credeam că eroul vine cu alte merite.

— Cu siguranță că da, *Nouă*. Acum, pleacă.

Corran se înclină spre stânga în timp ce restul escadrilei mergea spre dreapta şi umplea senzorul de la pupa.

— Pe mai târziu, prieteni.

Dacă există vreun răspuns, acesta nu ajunse la el de dincolo de orizont.

Corran micşoră consumul şi coborî X-interceptorul aproape de suprafața lunară. Îşi opri unitatea de comunicații şi trecu senzorii pe modul pasiv.

— Bine, Whistler, suntem doar noi doi. Hai să găsim o gaură în care să ne târâm. Nu, nu una în care să ne ascundem, ci una din care să ieşim într-o ambuscadă. Comandantul ştie la fel de bine ca şi noi că această despărțire nu-i va păcăli pe toți piloții Imperiali. Vor veni după noi în cele din urmă. Niciodată nu mi-am dorit să mor singur, iar dacă iau cu mine o parte dintre ei, îmi va fi foarte bine.

Capitolul 37

Vin la fel de sigur ca taxele şi la fel de lenți ca birocrația. Cu X-interceptorul său cuibărit într-un tub de lavă înghețată pe partea laterală a unui vulcan, Corran privi cum interceptoarele împerecheate zburau în modele de căutare pe suprafața lunară. Îşi alimentaseră senzorii cu suficientă energie încât, chiar şi cu concentrarea lor direct în jos, se scurgea suficientă energie pentru a fi înregistrată de receptorii săi pasivi. Whistler detectase diferențe în semnăturile energetice ale fiecărei unități de senzori şi izolase o duzină de interceptoare diferite. *Asta înseamnă că zece mijiți nu s-au întors de la urmărirea lor. Având în vedere că Vagabonzii aveau doar cincisprezece minute la dispoziție, e o treabă foarte bună.* Întinse mâna şi atinse oțelul transparent din partea din spate a cabinei de pilotaj.

— Whistler, ne caută de aproape o jumătate de oră. Ai găsit deja o soluție?

Droidul ciripi în zeflemea.

— Hei, doar întrebam. Corran porni motoarele şi redirecționă energia către controlul armelor. Armă două torpile protonice. Sunt gata când eşti şi tu.

Un cronometru cu numărătoare inversă apăru pe consola sa şi începu să scadă încet. *Mijiții* îşi continuau modelul de căutare în grilă înainte şi înapoi, apropiindu-se tot mai mult de poziția lui. Din clipa în care văzuse ce făceau, îi ceru lui Whistler să cronometreze cursele. Acestea rămăseseră constante în ceea ce priveşte viteza şi durata, ceea ce îi spunea lui Corran că piloții făcuseră exact ceea ce ar fi făcut şi el – programaseră modelul de căutare în computerele de navigație şi funcționau pe pilot automat.

Ceea ce înseamnă că ştim unde vor fi în 35,3 secunde. Clătină din cap sumbru. *Eu sunt mort, dar voi veți fi morți înaintea mea, iar asta e o mică victorie, cu siguranță.*

Corran înțelese că era înfuriat pe moarte. Acea emoție părea, la suprafață, mai degrabă logică, dar emoțiile rareori erau aşa. Dacă cineva i-ar fi descris situația lui actuală şi l-ar fi întrebat cum se simte, i-ar fi spus că era speriat de moarte. Adevărul era, însă, că furia eclipsa frica. Respiră adânc şi se forță să se relaxeze. *Frica şi furia nu sunt bune aici.* Ştia că ieşind să doboare interceptoarele doar pentru a lua cât mai mulți dintre ei cu el când va muri era greşit. Nu ştia dacă piloții erau clone, voluntari, recruți sau mercenari – şi cine erau nu prea conta. Singurul motiv pe care îl avea pentru a lupta împotriva lor era acelaşi pe care îl avusese pentru a se duce după *mijiții* de pe Borleias. *Vreau să împiedic Imperiul să ia vieți. Nu sunt răzbunător; sunt aici pentru a-i proteja pe alții.* Zâmbi. Cumva i se părea corect ca el, fiul şi nepotul unor oameni care îi protejaseră pe alții în CorSec, să îi urmeze în CorSec şi apoi să ajungă aici, la Rebeli. Viața lui, a tatălui şi bunicului său, fuseseră dedicate protejării altora. *Iar acum, vor fi protejați băieții de la sol şi bombardierele lui Salm.*

Cronometrul ajunse la zero. Corran apăsă pe trăgaci.

Două torpile protonice ieşiră din tuburile de lansare de pe fiecare parte a X-interceptorului. Pentru că erau programate să ajungă într-un anumit punct la un anumit moment, Corran nu avu nevoie de o țintă fixată pe perechea de *mijiți* care treceau pe lângă el. Îi despărțea un kilometru de X-interceptor, iar torpilele ajunseră de la lansare la țintă în mai puțin de o secundă şi jumătate.

Prima torpilă înjunghie cel mai apropiat interceptor şi explodă. Explozia vaporiză *mijitul*, reducându-l la moleculele sale componente. A doua torpilă îşi depăşi de fapt ținta, dar explodă când a ajuns în raza de acțiune programată. Explozia sfărâmă aripa stânga, iar interceptorul începu să se rostogolească printr-o spirală descendentă strânsă, apoi se izbi de un monolit de bazalt şi explodă.

Împingând accelerația înainte, Corran ținu manşa stabilă în timp ce nava sa ieşea din tubul de lavă. După ce scăpă, trase din nou de manşă şi urcă. Văzu alte interceptoare care îşi întrerupseseră tiparele de căutare, dar niciunul dintre ele nu se mişcă imediat după el. *Senzorii lor sunt încă orientați spre sol*. Întoarse comenzile de armament pe lasere şi le puse să tragă toate patru. Asta îi va încetini rata generală de tragere, dar o lovitură atinsă era o lovitură mortală şi avea nevoie de tot ajutorul pe care îl putea primi. Rostogolind X-interceptorul, aruncă o privire rapidă asupra interceptoarelor în timp ce zbura pe lângă craterul vulcanului. Zărind o pereche de ținte care se îndreptau spre locul în care căzuseră primii *mijiți*, rulă nava de luptă pe aripa S din dreapta şi veni într-o curbă largă. Plonjă şi ateriză într-o mică vale între vulcan şi un crater de meteorit. Urcând în ultima secundă, se ridică deasupra câmpiei lunare largi şi trimise două rafale laser în burta unui *mijit*. TIE-ul îi mulțumi, topindu-se într-o ceață metalică care se condensă instantaneu şi plouă pe lună.

Whistler ciripi mândru.

— E al naibii de bine, Horn trece înaintea *băiatului bacta*.

Ducându-şi nava într-un zigzag, Corran evită pedeapsa intenționată de însoțitorul de zbor al *mijitului*. Coborî pentru o secundă, apoi întoarse nava de luptă spre dreapta. La nouăzeci de grade față de traiectoria inițială, se echilibră din nou, apoi urcă şi făcu o întoarcere pe aripa stângă care îl îndreptă direct spre interceptorul care încercase să rămână în urma lui. Corran se rostogoli, trase, topi nişte blindaje ale *mijitului* şi coti din nou mult la dreapta.

Clătină din cap ca răspuns la întrebarea lui Whistler.

— Nu, nu cred că l-am omorât. L-am ars un pic, totuşi.

Corran rulă X-interceptorul într-o inversare şi apăsă pe cârma stângă pentru a porni înapoi pe propria-i traiectorie. Sulițe verzi de lumină laser se încrucişară prin aerul rarefiat al lunii, în timp ce interceptoarele convergeau spre nava lui. Whistler desenă nouă pe monitor şi îi făcu pe cei mai apropiați să clipească în roşu pe ecran. Statica şuieră prin casca lui Corran, în timp ce loviturile ocazionale îi slăbeau scuturile, dar energia redirecționată din lasere le întări destul de repede.

Se uită la indicatorul de combustibil.

— Oricât de mult i-am putea învăța despre zbor, e timpul să schimbăm unele dintre regulile de aici. Coti la stânga şi urcă, apoi veni pe deasupra, inversă şi îşi îndreptă nava de luptă spre conul vulcanului. Vom vedea dacă băieții ăştia sunt la fel de hotărâți în locul din care se scuipa chestii fierbinți!

Droidul astromec îi ciripi un mesaj pe consolă.

— Da, să-i invit în calderă va fi bine. Zona restrânsă le va face mai mult rău lor decât mie, la fel cum le-a făcut rău TIE-urilor pe care le-adoborât Wedge pe Rachuk.

Corran coborî nava în crater şi reduse viteza la zero. Porni motoarele repulsorlift şi le alimentă astfel încât rămase suspendat în mijlocul arenei de obsidian. În timp ce îndrepta botul navei spre cer, aruncă o privire la răspunsul lui Whistler la declarația sa anterioară.

— Da, şansele de nouă la unu nu sunt deloc corecte.

X-interceptorul se scutură violent, ca şi cum un copil titanic l-ar fi apucat într-un pumn invizibil. Whistler țipă nelinişţit, iar Corran simți cum i se întoarce stomacul pe dos. *Raza tractoare! Totul s-a terminat.*

Droidul astromec plânse jalnic.

Corran citi mesajul de pe consolă şi clătină din cap.

— Hei, nu e vina ta. Faptul că mi-ai vorbit despre şanse, nu le-a făcut să devină reale. Îşi porni din nou controlul torpilelor în timp ce primele interceptoare treceau peste buza craterului vulcanului. Senzorii înainte, Whistler. E timpul să le reamintim că prinderea unui *Vagabond* nu-l face să fie mort, ci doar mai mortal.

Capitolul 38

Blocat în liniştea hiperspațiului, Wedge aruncă o privire peste umăr şi se încruntă.

— Eşti absolut sigur de sincronizarea acelui model de căutare?

Mynock îşi întoarse capul şi behăi implorant.

— Bine.

Numerele droidului indicau că modelul Imperial standard de căutare pe câte un kilometru pătrat ar dura două ore şi jumătate pentru a cerceta partea întunecată a lunii. *Dacă Corran reuşeşte să le-o ia înainte şi să se strecoare pe partea luminoasă, atunci trebuie să o cerceteze şi pe ea. Ceea ce înseamnă că s-ar putea să se ascundă încă de ei. Dacă nu...* Wedge aruncă o privire la cronometrul navei sale de luptă. *Dacă nu, l-au găsit cu cel puțin o oră şi jumătate în urmă.*

Frustrarea făcu mâinile lui Wedge să se strângă în pumni. Ştia că făcuseră tot ce puteau, în limitele parametrilor misiunii, pentru a-l ajuta pe Corran. Primul set de zece interceptoare îi ajunsese din urmă pentru că se retrăseseră şi îi aşteptaseră. Cei cinci *Vagabonzi* îşi lichidaseră cu uşurință inamicii, dar lupta de aproape îi dusese la un nivel critic de combustibil. Săriseră în hiperspațiu, lăsând o duzină de *mijiți* să-l vâneze pe Corran. La primul salt de tranzit, le ordonase tuturor să îşi petreacă călătoria spre Noquivzor lucrând la planuri pentru a se întoarce şi a-l scoate pe Corran de acolo. În ultimele trei ore, pusese la cale o operațiune de salvare şi se gândise la tot felul de situații neprevăzute, în funcție de informațiile pe care le-ar fi putut obține de la Borleias. *Aripa de Apărare* nu ar fi ajuns încă la Borleias în momentul în care *Vagabonzii* ar fi aterizat la Noquivzor, dar exista o mică şansă ca trupele lui Page să aibă veşti şi să fi intrat în holonetul Imperial pentru a le transmite. Asta era o şansă mică, dar obținerea de informații de pe holonet nu era de neglijat. Borleias ar fi raportat cu siguranță că se afla sub atac, iar acel raport putea conține detalii care să indice starea lui Corran. În clipa în care se va întoarce în spațiul real, îl va pune pe M-3 să caute cele mai recente informații de la Borleias. *Trebuie să ştiu la ce să mă aştept când ne vom întoarce.* Planul lui de bază era riscant şi ştia că Ackbar nu-l va aproba niciodată. Riscurile misiunii fuseseră semnalate în avans. Corran se oferise voluntar să meargă. I se va simți lipsa, dar ar fi fost o prostie să pună în pericol alți piloți pentru a efectua o salvare care probabil nu va funcționa. Oricât de mult ar fi ştiut că Ackbar avea dreptate în a sublinia toate aceste lucruri, ştia, de asemenea, că nu-şi putea abandona unul dintre piloți.

Am pierdut prea mulți prieteni din cauza Imperiului ca să nu fac tot ce pot pentru a-i salva pe alții. Ştia că insistența lui de a-l include pe Tycho Celchu în *Escadrila Vagabond* era o astfel de salvare. Zâmbi ironic. *Şi să-l salvez de Salm a fost mai greu decât va fi vreodată să-l scot pe Corran de pe Borleias.* La Noquivzor, *Vagabonzii* ar putea fi realimentați şi ar putea pleca înapoi în jumătate de oră. Presupuse că drumul de întoarcere va începe de fapt într-o oră, pentru că îşi amintea că acesta era timpul minim de care aveau nevoie tehnicienii pentru a pune laserele înapoi pe *Forbidden.* Cu Tycho la bordul navetei şi cu X-interceptoarele ca escortă, ar fi fost mai mult decât un adversar pentru duzina de interceptoare din sistemul Borleias. *O*

duzină? Pun pariu că Corran ne va lăsa jumătate din acest număr.

Wedge se lăsă pe spate pentru o clipă. Îşi dădu seama că se gândea la Corran ca fiind *Corran*, nu *Locotenentul Horn*. Distanța pe care o pusese între el şi Corran se prăbuşise. Alesese în mod intenționat să se distanțeze de toți noii recruți pentru a-şi menține autoritatea asupra lor. Oricâtă libertate era în *Escadrila Vagabond*, această detaşare era necesară dacă voia ca ei să-l asculte. Chiar şi aşa, îşi dădu brusc seama că se izolase de ei pentru propria lui protecție. După ce pierduse atât de mulți prieteni, după ce simțise durerea morții lor, fusese reticent să mai lase pe cineva să se apropie. Faptul că nu se împrietenise cu ei însemna că putea atenua durerea de a-i vedea murind. Regretase moartea lui Lujayne Forge, a lui Andoorni Hui şi a lui Peshk Vri'syk, dar nu fusese atât de profund rănit de moartea lor cum fusese atunci când muriseră Biggs, Porkins sau Dack.

Distanțarea emoțională este o armură pentru inimă. Acea armură era necesară, pentru că fără ea, natura copleşitoare a luptei împotriva Imperiului l-ar fi zdrobit. După ce văzuse cât de mulți fuseseră ucişi, ar fi fost uşor să presupună că totul era în zadar. *Dar dacă am fi presupus asta, Stelele Morții ar fi distrus planetele şi Împăratul ar fi condus în continuare galaxia.*

Corran îşi câştigase prietenia pe care Wedge o simțea pentru el, şi nu doar prin îndemânarea sa pe X-interceptor. Luase în serios lucrurile pe care i le spusese Wedge despre cum să devină parte a unității. Corran ştiuse clar că mergând după *mijiții* care se apropiau de naveta de asalt însemna să fie lăsat în urmă. Făcuse această alegere pentru că, de fapt, nu avea de ales. Şi restul unității ar fi făcut aceeaşi alegere. Şi vor vrea să se întoarcă să-l ia pe Corran. Prin saltul direct de la Noquivzor la Borleias, fără a face mai întâi un salt lateral, puteau ajunge în mai puțin de trei ore. Făcând asta ar expune Noquivzor descoperirii de către forțele Imperiale, dar Wedge se aştepta ca trupele lui Page să le dea alte lucruri la care să se gândească. Chiar şi aşa, un salt până la marginea exterioară a sistemului Borleias şi apoi un alt salt mai aproape i-ar fi scos din hiperspațiu dintr-o direcție care le-ar fi ascuns punctul de origine. *Sper.*

Un buton verde începu să clipească pe consola de comandă. Wedge îl apăsă şi hiperspațiul se topi, dezvăluind sistemul Noquivzor. Apăsă imediat pe butonul de comunicare.

— *Lider Vagabond* către M-3.

— Aici M-3, domnule. Am un mesaj urgent pentru Bror Jace.

— Nu e atât de urgent ca ordinele mele, M-3. Pune-l Zraii să ne realimenteze şi pune tehnicienii să monteze lasere pe *Forbidden*. Într-o oră, cel mult, plecăm înapoi.

— Da, domnule.

— Şi contactează Serviciile Secrete. Vreau orice date holonet care vin de la Borleias.

— Da, domnule. Droidul păru agitat. Domnule, avem deja nişte informații de la Borleias.

— Aveți? Inima lui Wedge începu să bată cu putere în piept. Despre ce este vorba? E despre Corran?

— Da, domnule.

— Dă-mi informațiile.

— Este un holomesaj.

Wedge se încruntă.

— Pune computerul să îl transforme în bi-dimensional şi să mi-l trimită.

— Poate doriți să aşteptați, domnule.

— M-3!

— Transmit acum, domnule, la cererea dumneavoastră.

Monitorul se transformă într-o imagine a lui Corran Horn. Wedge clătină din cap. *Ce?*

— Dacă vedeți asta, Comandante Antilles, spuse Corran cu solemnitate, ştiu că am fost lăsat în urmă...

Capitolul 39

Corran declanşă o torpilă protonică şi privi interceptorul din frunte cum se dezintegră. Trecând comanda armelor pe lasere, începu să urmărească următorul TIE. Fasciculul de tracțiune limita raza de mişcare a navei sale, dar apăsând piciorul din greu pe pedala de cârmă, începu să o întoarcă în direcția corectă. *Încă puțin...* Interceptorul explodă în timp ce proiectilele laser roşii sfâşiară cabina de pilotaj.

Corran îşi privi mâna şi nu-şi aminti să fi apăsat pe trăgaci. Alte focuri de laser transformară un alt TIE într-o minge de foc. *Pe Mantia Sithului, ce se întâmplă aici?*

Whistler începu să fluiere frenetic. Corran ezită, fără să înțeleagă, apoi porni din nou unitatea de comunicații, în timp ce nava sa de luptă începu să se ridice din vulcan, căpătând viteză.

— ...repet, hipermotorul tău este încă operațional?

— Mirax? recunoscu el vocea.

— Da. Eşti gata să te scoatem de aici?

— Hipermotorul e pregătit.

— Conectează-l pe semnalul meu.

— Whistler, fă-o.

Corran nu îşi permise luxul de a se uita înapoi la nava care tracta X-interceptorul – priveliştea din față era mai mult decât suficientă pentru a-l distra. Luna lui Borleias se retrăgea rapid în câmpul stelar, la fel ca şi *mijiții*. Sulițele laser verzi se întindeau spre el, dar stropeau inofensiv scuturile sale. Salvele lui de ripostă împrăştiară TIE-urile şi încă unul căzu pradă artileristului lui *Skate*.

Whistler îi transmise un avertisment, apoi câmpul stelar se întinse în coloane şi intrară în hiperspațiu. O secundă sau două mai târziu ieşiră din nou la un punct situat mult sub planul eliptic al sistemului Pyria.

— Corran, adu-ți nava de luptă în cală.

— Cu plăcere, *Skate*. Se conformă ordinului şi constată că nava de doisprezece metri şi jumătate lungime încăpea perfect în cală. Aşteptă ca Mirax să represurizeze cala după ce închise uşile compartimentului de încărcare, apoi deschise cupola cabinei de pilotaj şi sări din X-interceptor. Ateriză pe punte cu un sunet puternic, apoi zâmbi când trapa calei se deschise.

— Cer permisiunea să urc la bord, Căpitane Terrik.

— Promiți că nu-i vei spune tatălui meu? Mirax zâmbi şi traversă îndrăzneață puntea până la el. Ar muri dacă ar vedea un X-interceptor cu însemnele CorSec în burta navei sale.

— Şi dacă tatăl meu nu ar fi fost ucis cu ani în urmă, ar fi pățit la fel, dacă ar fi văzut nava mea aici. Corran o cuprinse pe Mirax într-o îmbrățişare. Secretul tău este în siguranță cu mine.

— La fel, Corran.

Nu-şi lăsă brațele jos până când nu simți că îmbrățişarea ei slăbi prima.

— Felicitări pentru cum ai tras. Ai doborât trei *mijiți* într-un timp foarte scurt.

Mirax se îndepărtă de el şi arătă spre trapă.

— El a făcut-o, nu eu.

Silueta din trapă ridică din umeri.

— *Skate* este o platformă de tragere destul de stabilă. Iar piloții din *mijiți* nu erau cei mai buni piloți ai Imperiului.

Scoțându-şi casca, Corran traversă cala şi îi oferi omului mâna sa.

— Chiar şi aşa, Căpitane Celchu, a fost o demonstrație extraordinară.

Cu asemenea abilități, nu-mi pot imagina de ce nu zbori cu noi. Comandantul Antilles a spus să nu întreb şi nu e momentul, dar o să aflu răspunsul.

Mirax îl bătu pe Corran pe spate şi îşi lăsă mâna să zăbovească acolo pentru o clipă – o senzație pe care el o savură.

— Vino pe punte. Vom intra în hiperspațiu şi ne vom întoarce la Noquivzor înaintea celorlalți.

— Da?

Mirax plesni cel mai apropiat perete despărțitor.

— *Skate* poate scoate cu 0,6 peste viteza superluminică – nu la fel de rapid ca *Şoimul*, dar cu siguranță mai arătos. Cu viteza noastră putem scurta timpul de călătorie înapoi spre Noquivzor şi putem zbura pe un curs mai scurt. Îi vom învinge cu o oră, la fel cum am făcut şi când am ajuns aici.

Corran se încruntă.

— Dar cum ați putut ajunge aici, din moment ce nimeni nu trebuia să ştie unde se află *aici*? Comandantul Antilles nu le-a spus celorlalți până la al doilea salt.

— Nu e vina mea că vorbeşti în somn, zâmbi contrabandista dulce.

Tycho râse.

— Mirax a descoperit o posibilă breşă de securitate. Am sosit şi ne-am dus la sol pe partea întunecată a lunii. Am monitorizat traficul de control Borleias şi nu am observat o activitate neobişnuită acolo jos, aşa că am păstrat tăcerea comunicațiilor la sosirea escadrilei.

Corran veni alături de el.

— Dacă ne spuneați că erați acolo, poate că i-ați fi alertat pe Imperiali.

— Exact. Tycho o urmă pe Mirax în cabina de pilotaj a lui *Skate* şi se aşeză pe unul dintre scaune. Din moment ce escadrila funcționa cu transmisii reduse ale sistemului de comunicații, nu am putut auzi ce plănuia Wedge când s-a dus spre soare, dar ne-am dat seama de lucruri din interceptările Imperiale – droidul Verpin de aici are abilități de piratare care au rupt destul de repede criptarea Imperială. Am rămas ascunşi atunci când *mijiții* au început căutarea, presupunând că vom fugi când vor ajunge la vulcan.

Mirax se uită înapoi la Corran.

— Apoi ai venit cu ei pe urmele tale, te-am prins şi te-am scos afară.

Corran chicoti în timp ce se prindea cu centuri de scaun.

— Am crezut că sunt mort.

— Îmi imaginez că la asta se va gândi şi restul escadrilei când vor ajunge la Noquivzor. Tycho îl plesni pe Corran peste genunchi. Nu-i aşa că vor fi surprinşi?

— Da, îmi imaginez că da. Ochii lui Corran se îngustară. Iar eu am o idee care înseamnă că ne putem distra cu ei.

Mirax bătu în consolă şi îi zâmbi pilotului Sullustan.

— Pune-ne în mişcare, Liat, şi repede. *Pulsar Skate* va fi prima navă care va aduce, prin contrabandă, un om înapoi din mormânt, şi vreau să o facem într-un timp record.

Capitolul 40

— ...pe luna lui Borleias, continuă imaginea lui Corran. Ştiu că decizia de a mă lăsa în urmă nu a fost uşoară.

Ochii lui Wedge se îngustară. *...pe luna lui Borleias? De unde ştie? Stai puțin!*

— Vreau să ştii că nu nutresc nicio ranchiună în ceea ce priveşte abandonul meu. Pentru a-ți dovedi acest lucru, am smuls nişte *Whyren's Reserve* din ghearele lui M-3 şi un *ryshcate* ar trebui să fie gata copt până când vei ateriza.

— Uau! răsună vocea lui Gavin prin stație.

Wedge apăsă tastatura comunicatorului său.

— Horn, dacă nu eşti mort, vei fi.

Imaginea lui Corran izbucni în râs.

— Şi eu mă bucur să te văd, Comandante. Bine ai venit acasă.

* * *

Wedge se lăsă în spate pe scaun şi ținu sus paharul pe jumătate plin, astfel încât lumina din centrul sălii de recreere să facă să strălucească lichidul chihlimbariu din el. Căldura sa chimică, ajutată şi favorizată de faptul că îl văzuse pe Corran viu şi nevătămat, îi alungase spaima rece din burtă şi îi topise stresul din umeri şi gât. Ridicându-şi picioarele pe masă, începu să se relaxeze pentru prima dată după mult timp.

Privind retrospectiv, mesajul lui Corran fusese destul de amuzant. Îl privi pe locotenentul cu ochii verzi cum tăia *ryshcate* calde şi le împărțea celorlalți piloți din escadrilă. Erau cu toții amețiți de succesul lor şi de supraviețuirea lui. Wedge ştia că toți fuseseră la fel de îngroziți ca şi el când mesajul începuse să se audă în cabinele lor, dar nimeni nu fusese mai uşurat decât el când li se dezvăluise adevărul.

Ca glumă, Corran, a fost bună. O să plăteşti pentru ea, desigur, dar a fost bună.

Wedge aruncă o privire lungă către Tycho.

— Nu-mi vine să cred că l-ai lăsat să trimită acel mesaj.

Alderaanianul ridică din umeri.

— Expresia şocată de pe fața ta a fost chiar mai bună decât mi-am imaginat că va fi.

— Nu voi uita asta, Căpitane Celchu.

— În plus, abia aştept să văd cum te vei răzbuna pe Corran. Tycho luă o înghițitură din lumul lui. Am încredere că o vei face cum trebuie.

— Poți fi sigur de asta. Wedge mai sorbi un pic de whisky şi îl lăsă pe limbă pentru o clipă. Aspirând aerul prin buzele uşor întredeschise, lăsă aroma picantă să-i umple capul, apoi înghiți şi zâmbi. Corran s-a întors din morți şi am înțeles că şi tu ai înviat. Trei *mijiți*?

Tycho aprobă solemn din cap.

— Doi au fost la distanță mică – şi M-3 ar fi putut să-i împuşte. Al treilea a fost la distanță – o lovitură decentă.

— Bineînțeles, echipa de securitate a Alianței este puțin supărată că a fost

reținută în apartamentul tău.

— Da, nu au fost foarte fericiți când i-am luat prizonieri. Ofițerul său executiv tresări. Problema era că aveam o posibilă scurgere de informații de securitate, dar dacă am fi explicat tot ce ar fi trebuit să explicăm, ne-ar fi fost imposibil să ajungem la Borleias la timp pentru a vă avertiza, dacă ar fi fost nevoie să facem asta.

— E mai uşor să ceri iertare decât permisiune. Wedge chicoti. Plănuiam acelaşi lucru pentru călătoria de întoarcere la Borleias. Ai problema securității sub control?

— Cred că da. Închiderea acestei chestiuni va însemna mult timp petrecut cu M-3.

— Pune-l pe Corran să se ocupe de asta.

Tycho clătină din cap.

— Îh, răzbunarea asta e mai urâtă decât am presupus că va fi.

— Ei bine, să conduci o unitate nu este un joc de copii, până la urmă. Wedge îşi legănă picioarele pe podea şi îşi aşează paharul pe masă când Corran se apropie cu două bucăți de *ryshcate*. Miroase bine.

— Mirax a făcut-o. Corran îi înmână cealaltă bucată lui Tycho. Corellienii o folosesc pentru sărbători.

Wedge ridică bucata lui de prăjitură dulce.

— Faptul că te-ai întors de la Borleias merită sărbătorit, la fel ca şi faptul că noul cel mai tare pilot al Alianței este membru al escadrilei noastre.

Corran păru surprins.

— Eu?

— Nu. Wedge zâmbi pe lângă el, către bărbatul sosit cu întârziere la sărbătoare. Felicitări, Bror Jace. Cele trei ucideri obținute cu interceptoarele care ne urmăreau în afara sistemului Pyria te ridică la douăzeci şi două de ucideri. L-ai învins pe Locotenentul Horn cu una.

Thyferranul radie, cu ochii lui albaştri plini de mândrie.

— Mulțumesc, Comandante. Privi în jos pentru o secundă, apoi acceptă o bucată de prăjitură de la Mirax. Asta este o veste bună şi ajută la compensarea a ceea ce tocmai am auzit.

Wedge îşi aşeză prăjitura lângă paharul de whisky.

— Şi anume?

— Mesajul care mă aştepta era de pe Thyferra. Străunchiul meu, patriarhul nostru, este pe moarte. Droizii medicali îi mai dau cel mult două săptămâni. Nici măcar bacta nu poate vindeca bătrânețea.

— Îmi pare nespus de rău, domnule Jace, Bror. Wedge se uită la secundul său. Tycho, poți să...?

— Nicio problemă, Wedge. Tycho se ridică în picioare. Concediul de compasiune nu va funcționa, dar dacă ne trimitem pilotul acasă pentru recrutare, cred că ne va susține şi corpul diplomatic. Vei pleca imediat ce vei putea pregăti X-interceptorul, domnule Jace.

— Mulțumesc.

Corran îi oferi mâna lui Bror.

— Îmi pare rău să aflu că unchiul tău este bolnav. Îmi pare de asemenea rău că am pierdut în fața ta, dar nu-mi pare rău de cât de bine te-ai descurcat.

— Nici mie nu-mi pare rău de performanța ta. Bror scutură puternic mâna lui Corran. Ți-aş mai da încă o şansă la o astfel de competiție, dar nu vreau nici cel mai mic semn de dezbinare în cadrul acestei escadrile.

— Sunt de acord.

Corran înşfăcă o bucăţică de prăjitură de pe tava de servire de pe masă şi o băgă în gură. Toată lumea urmă exemplul lui Corran şi, în timp ce mesteca, doar pentru o secundă, Wedge se simţi înapoi pe Yavin 4, luând o ultimă masă în grabă înainte ca el şi prietenii lui să plece să atace Steaua Morţii. Ştia că nu gustul *ryshcatei* îi readucea asta în memorie – pe Yavin 4 nu avusese nici timp şi nici ingrediente pentru a crea ceva atât de indulgent.

Nu, este sentimentul de unitate cel care mă duce înapoi. Spiritul de echipă, a fost acolo înainte ca Escadrila Vagabond să se fi format vreodată. A fost sufletul escadrilei şi încă este aici. Aceasta este Escadrila Vagabond, nu renăscută, ci doar continuând tradiţia, aşa cum trebuie.

— Aş vrea să ţin un toast, prieteni, dacă se poate. Wedge îşi ridică paharul şi ceilalţi i se alăturară. Pentru *Escadrila Vagabond*, pentru prietenii pe care i-am pierdut, pentru bătăliile pe care le-am purtat şi pentru frica totală pe care întoarcerea noastră o va aduce duşmanilor noştri.

Epilog

Kirtan Loor căzu în genunchi în fața hologramei în mărime naturală a lui Isard.

— Vă rog să mă iertați că vă deranjez, doamnă Director, dar ați spus că doriți să fiți informată imediat despre orice evoluție.

Ea se încruntă nerăbdătoare la el.

— Am văzut cererea de rechiziție a Generalului Derricote pentru mai mulți Gamorreani. S-a făcut vreo descoperire?

— Nu sunt sigur.

— Dar ai aprobat cererea.

— Da, doamnă Director.

Chiar dacă ea își proiecta imaginea din biroul din turnul ei aflat la aproape trei kilometri deasupra și departe de spațiul său de lucru înghesuit, distanța nu îl izola de furia ei. Cumva, ochii ei păreau să proiecteze venin prin holoreţea.

— Mă veți ierta, doamnă Director, dar Generalul Derricote încă este supărat din cauza pierderii instalației sale de pe Borleias. A spus că i-ați promis că îi va fi returnată dacă își va termina munca în parametrii dumneavoastră.

— Și așa va fi. Administrarea de către Alianță a lui Borleias va avea puține consecințe în marea schemă a lucrurilor. Imaginea lui Isard îl privea fix. Deci, nu există nicio descoperire cu Derricote?

— Din câte știu eu, nu, doamnă Director.

— Atunci ce te-a determinat să mă suni, agent Loor?

— Agentul nostru din *Escadrila Vagabond* ne-a furnizat niște informații utile. Escadrila se va muta pe Borleias, iar baza va deveni o operațiune majoră pentru o mutare către Nucleu.

— Acest lucru nu a fost neanticipat, spuse Isard, bătându-și dinții cu o unghie.

— S-a raportat, de asemenea, că cel mai bun dintre noii piloți, Bror Jace, se va întoarce pe Thyferra pentru a-și vizita familia. Loor se întinse înapoi, luă un datapad de pe birou și îi aruncă o privire. Având în vedere echilibrul precar dintre loialiști și simpatizanții Rebelilor de pe Thyferra, mi se pare că primirea în vizită a unui erou al Rebeliunii nu va fi un lucru bun. Deoarece ne-a fost comunicat cursul său de călătorie, am pregătit ordine pentru crucișătorul Interdictor *Black Asp* de a-l intercepta și distruge.

— Foarte bine gândit, agent Loor. Isard aprobă încet din cap, concentrându-și privirea distantă. Modifică ordinele pentru ca el să fie capturat în viață, dacă este posibil. Am o instalație care are cel mai mare succes în a-i convinge pe Rebelii înfocați că ar trebui să fie cu adevărat de partea noastră. Am un loc la Lusankya pentru acest Jace. Se va dovedi foarte util în viitor.

— Am setat interceptarea pentru un sistem în care se face suficientă contrabandă, astfel încât prezența lui *Black Asp* să aibă sens. O creștere a activități generale de interceptare va ascunde faptul că noi știam despre cursul lui Jace.

— Chiar crezi asta? zise conducătoarea de pe Coruscant privindu-l ciudat.

— Nu înțeleg ce vreți să spuneți.

— Nu crezi că acel Corran Horn al tău va fi suspicios?

El se gândi pentru o clipă, apoi plecă capul.

— Va fi, dar nu este atât de hotărât încât să nu poată fi distras.

— Asta corespunde cu ceea ce am citit în fişierul său de date. Ea zâmbi uşor. Dar ar fi nevoie de informaţii suficient de importante pentru a-i distrage atenţia, nu?

— Da, doamnă Director.

— Bine. Ea îşi împreună mâinile la spate. Am făcut să scape informaţia că l-ai ucis pe Gil Bastra.

— Ce?!

— Şi include date care sugerează că eşti, de fapt, aici, la Centrul Imperial.

Lui Kirtan îi căzu falca. Îl văzuse pe Horn supărat de mai multe ori şi ştia că omul era necruţător în urmărirea celor care îi uciseseră pe alţi membri ai CorSec. Horn găsise chiar o modalitate de a-l captura pe Bossk, vânătorul de recompense Trandoshan care îl ucisese pe tatăl său. Kirtan se bucurase foarte mult să-l elibereze pe Bossk, invocând lipsa de dexteritate manuală a Trandoshanilor pentru a explica de ce fusese ucis Hal Horn într-un schimb de focuri de blaster menit să-l ucidă pe contrabandistul cu care vorbea. Din moment ce Bossk lucra în baza unui mandat Imperial valabil, Hal Horn fusese o victimă colaterală nefericită.

— Doamnă, nu aţi spus că *Vagabonzii* vor veni aici, la Centrul Imperial?

— Într-adevăr, cred că aşa am spus. Zâmbetul ei crescu. Şi cred că predicţia mea se va dovedi adevărată.

— Atunci Horn va veni aici.

— Şi te va căuta. Isard îşi linse buzele. Mai multă distragere a atenţiei de la misiunea sa principală pentru Locotenentul Horn şi mai multă motivaţie pentru tine să reuşeşti să distrugi *Escadrila Vagabond*.

În acest caz, nu sunt deloc sigur că aceste scopuri justifică mijloacele.

— Înţeleg, doamnă Director.

— Sunt sigură că da, agent Loor. Scuteşte-mă de viitoarele rapoarte despre accesele de furie ale Generalului Derricote. Vreau rezultate, şi vreau să fie rezultate încununate cu succes.

— Cum doriţi, doamnă Director, se trezi el spunând în întunericul rezultat în urma întreruperii comunicării de către ea.

Se legănă pe spate şi se aşeză pe podea. Timp de o jumătate de secundă tânji după o întoarcere la zilele în care el şi Horn erau adversari la CorSec. Se urâseră, mai ales după incidentul Bossk, dar tensiunea nu devenise încă letală. Apoi îşi dădu seama că nu nutrea nicio teamă reală de răzbunarea lui Corran Horn.

Succesul său ar fi însemnat eliberarea din ghearele ei. Dacă ar şti asta, bineînţeles că Horn ar găsi o modalitate de a mă clona, ca să aibă plăcerea de a mă ucide şi de a mă forţa să lucrez pentru totdeauna pentru Ysanne Isard!

— Da, ar putea fi atât de crud, dar se va abţine. În asta constă slăbiciunea lui.

Kirtan Loor se apucă de marginea biroului său şi se trase în picioare.

— Aici, în Centrul Imperial, pe domeniul lui Isard, nu am nici remuşcarea şi nici nevoia de a mă reţine. Vino pe Coruscant, Corran. Adu-ţi prietenii şi duşmanul ascuns cu voi. Centrul Imperial este, fără îndoială, ultimul loc pe care te-ai gândit vreodată că îl vei vizita şi voi face tot ce-mi stă în putinţă pentru a mă asigura că *va fi* şi ultimul loc pe care îl vei vizita.

SFÂRŞIT

Universul Star Wars
Anexe

Începuturi...

La început s-a numit Vechea Republică.

Nu a existat niciun document care să consemneze întemeierea Vechii Republici şi nici nu era necesar vreunul. Întemeietorii s-au estompat în pulberea istoriei. Ei au clădit singura comunitate galactică cunoscută vreodată, care întotdeauna şi-a servit cetățenii bine şi cu credință. Noi lumi i s-au alăturat odată cu trecerea secolelor pentru a împărtăşi conducerea sa benefică. Planete ce se aflau ele însele în primejdie datorită dezastrelor naturale sau izbucnirii unor revolte au putut să se îndrepte spre vecinii lor pentru a primi ajutor. Toate rasele, toate speciile inteligente, toate popoarele erau egale în fața legii şi îşi trăiau viața cu drepturi care le garantau deopotrivă şansă şi libertate.

Vechea Republică s-a format pe temelia celor mai importante lumi ce existau la început, majoritatea fiind din centrul galaxiei... În vremea aceea au apărut şi primii Cavaleri Jedi. A fost o lungă perioadă de pace şi expansiune galactică determinată de inventarea şi progresul călătoriilor prin hiperspațiu. Păzitorii acestei Republici au fost Cavalerii Jedi, un Ordin viteaz şi neînfricat, numărând sute şi mii de membri, ce a slujit la apărarea şi protecția popoarelor Republicii. Înțelepciunea, bravura şi puterea lor au devenit legendă. Trăgându-şi tăria comună din Forță, Cavalerii Jedi au menținut pacea pe tot cuprinsul Galaxiei, generații după generații, şi au transmis mai departe crezul lor celor ce s-au dovedit deopotrivă capabili şi demni să fie Cavaleri.

Prin strânsa ei coeziune, Vechea Republică a devenit invulnerabilă față de orice atac dinafară. Nicio altă putere galactică cunoscută nu a îndrăznit o asemenea mişcare pentru că ea ar fi însemnat un eşec sigur. Cetățenii Vechii Republici au putut dormi liniştiți în paturile lor, aflați în siguranță înăuntrul zidurilor lor politice.

Atacul a venit, totuşi. Dar, la fel ca în multe societăți democratice, el nu a venit din partea unei forțe din afară, ci din interior. Decăderea a început pe măsură ce tot mai multe lumi s-au alăturat Vechii Republici. Oficialii locali au devenit susceptibili la influență şi mită, plecându-se cel mai adesea în fața dorințelor celor implicați în afaceri de comerț interstelar. Senatul, slăbit de atâtea secole de pace şi mulțumire de sine, a devenit periculos de neglijent. Răsturnarea politică era inimaginabilă, dar inevitabilă.

Sith...

Un mare contigent dintre Cavalerii Jedi care fuseseră ademeniți de partea întunecată a Forței au fost expulzați din Vechea Republică. După ce au pribegit o

vreme, ei au dat peste ființele umanoide cunoscute sub numele de Sith şi au adus această specie în stare de sclavie. Cei din partea întunecată au ajuns să fie cunoscuți sub denumirea de Stăpâni ai Sith-ilor. Pentru următoarele câteva mii de ani Imperiul lor avea să prospere şi să crească. În acest timp Cavalerii Jedi decăzuți începură de asemeni să facă experimente asupra supuşilor lor, convertind mulți Sith în fanaticii războinici Massassi.

Naga Sadow a condus Imperiul Sith. El a văzut ocazia de a extinde Imperiul Sith şi a invadat Vechea Republică, însă armatele sale au fost înfrânte de forțele combinate ale flotei Vechii Republici şi ale Cavalerilor Jedi. Sadow cu o armată compusă din războinici Massassi a fugit spre marginile îndepărtate ale universului, oprindu-se în cele din urmă pe cea de-a patra lună a planetei Yavin. Aici, dictatorul militar a început să facă experimente asupra celor ce l-au urmat, transformându-i în fiare monstruoase. Aceasta a avut drept consecință Războiul Fiarelor din Sistemul Onderon. Maestrul Jedi Arca, Străjerul recent descoperitului Sistem Onderon trimise ucenicii săi Jedi pentru a pune capăt violentului Război al Fiarelor. Sub conducerea lui Ulic Qel-Droma, aceşti Jedi încearcă să aducă pacea pe Onderon, dar au fost permanent împiedicați de puterile răului ale Reginei Amanoa, o urmaşă a lui Naga Sadow. În cele din urmă conflictul vechi de secole se încheie odată cu sosirea Maestrului Arca, moartea Reginei Amanoa şi căsătoria Stăpânului Fiarelor Oron Kira cu Prințesa Galia. Între timp, Cavalerul Jedi Exar Kun ce fusese instruit de Maestrul Jedi Vodo-Siosk Baas găseşte învățătura interzisă a vechilor Sith. El imită căile demult decăzuților Sith şi le foloseşte pentru a crea o proprie filosofie a Codului Jedi. Cu aceste cunoştințe Kun pune la cale o vastă şi puternică frăție şi îşi arogă titlul de prim Stăpân Întunecat al Sith. Kun şi alți Stăpâni Sith preiau controlul asupra Galaxiei şi reînvie vechiul Imperiu Sith. Lor li se opun în mod violent sute de Cavaleri Jedi. Războiul Sith care urmează este un conflict teribil în care multe personaje istorice importante sunt ucise, inclusiv Maestrul Jedi Arca. Toți Cavalerii Jedi se adună laolaltă pe luna-junglă într-un front unit contra cetății fortificate Sith construite de Exar Kun. Cavalerii Jedi aliați îi distrug printr-o masivă lovitură nimicitoare pe supraviețuitorii Massassi. La scurtă vreme după aceea Exar Kun este şi el ucis de Cavalerii Jedi. Spiritul său este surghiunit pe un tărâm al întunericului veşnic pe Yavin 4. Stăpânii Sith sunt înfrânți şi nu se mai aude nimic despre ei până peste câteva secole, pe timpul războiului comerțului, pe Planeta Naboo.

IMPERIUL...

Un Senator ambițios şi lipsit de scrupule numit Palpatine s-a ridicat extrem de repede la putere, ajutat de către unii membri obscuri ai Senatului care începuseră să râvnească la mai multă influență şi autoritate. Promițând că va face curățenie în Galaxie şi va readuce Republica la strălucirea ei de odinioară, Palpatine a fost ales Cancelar al Republicii şi s-a înconjurat cu acei oficiali lacomi şi avizi de putere care l-au sprijinit în ascensiunea sa. Ceea ce ei nu ştiau era că Palpatine îşi trăgea puterea şi carisma din partea întunecată a Forței. El avea însă ambiții mult mai mari decât i-ar fi îngăduit funcția de Cancelar, iar aceia care i-au netezit drumul spre înaltele sfere ale puterii politice se vor trezi curând înlăturați, întemnițați ori striviți de mâna grea a lui Palpatine, în timp ce acesta îşi urmărea fără cruțare țelul final. Din ordinul lui Palpatine, noul Imperiu a început o cursă a înarmării cum nu a mai existat alta în istoria galactică. Imense nave cu o incredibilă putere de foc au sărit de pe planşeta de proiectare în existența reală parcă peste noapte. Progresul tehnologic ce a rezultat a determinat apariția unei noi ştiințe a războiului.

Sistemele din centrul galaxiei au fost primele care au căzut, guvernele lor planetare fiind înlăturate prin forță, în timp ce legea marțială se extindea de la o lume la alta.

Sigur pe poziția sa, înconjurat de un nucleu militar ce-i ştia de frică, Palpatine

s-a autodeclarat Împărat. Pentru prima oară în nenumărate secole, lumile Vechii Republici s-au trezit conduse de un singur om. Toate drepturile personale au ajuns la cheremul capriciilor Împăratului, iar cele dintâi revolte împotriva lui Palpatine au fost înăbuşite aproape înainte de a izbucni. Cavalerii Jedi au fost vânaţi în mod sistematic şi executaţi sumar. Ei s-au văzut abandonaţi, trădaţi sau ucişi chiar de către aceia pe care îi apăraseră vreme îndelungată. Senatul marionetă ce fusese păstrat în funcţiune era permanent dezbinat, iar conducerea directă a fost încredinţată Guvernatorilor regionali numiţi de Palpatine. Crearea unei arme teribile, una capabilă să distrugă o planetă întreagă dintr-o singură lovitură, a ţinut liderii îngroziţi ai fiecărei lumi sub ameninţarea anihilării. Steaua Morţii a fost ultimul cuvânt al lui Palpatine – asigurarea finală a puterii sale asupra miliardelor de fiinţe pe care le conducea.

ALIANŢA REBELĂ...

Când Imperiul lui Palpatine a ajuns la putere, un grup de cetăţeni de pe întreg cuprinsul galaxiei au început să se organizeze încet şi discret într-o Forţă Rebelă. Rebelii aveau un singur scop: distrugerea Imperiului şi întoarcerea la sistemul democratic din trecut. La început, fără să ştie, acest grup curajos a avut aliaţi în Senat. Acei Senatori planetari au înţeles pericolul extrem reprezentat de ascensiunea rapidă la putere a lui Palpatine şi au pus la cale, în secret, răsturnarea lui printr-o mişcare de preemţiune care ar fi concentrat valul rezistenţei într-o forţă care să asigure libertatea tuturor locuitorilor Vechii Republici.

Senatorul Bail Organa din Alderaan şi Senatoarea Mon Mohtma din Chandrila au pus la cale în secret un plan care, se spera, va împiedica drumul său spre Preşedinţia Senatului. Tentativa lor a eşuat deoarece ridicarea la putere deplină a lui Palpatine s-a produs literalmente peste noapte odată ce baza sa de politicieni corupţi a fost instalată. La o întâlnire în reşedinţa lui Organa în Casa Cantham din Oraşul Imperial, Mon Mohtma a îndemnat la revoltă generală împotriva lui Palpatine şi a forţelor sale crescânde. Organa s-a opus, temându-se că o asemenea mişcare ar fi putut distruge nu numai pe Palpatine, dar şi întregul sistem de guvernare pe care ei luptau să-l salveze. Organa dedicase întreaga sa viaţă democraţiei Vechii Republici şi sistemului Senatorial şi socotea că, odată pusă în mişcare pentru a-l opri pe Palpatine, anarhia nu va mai putea fi controlată.

Apoi o mică planetă din Sectorul Sern, lângă Lumile Centrale, a fost prima care a simţit urgia militară a lui Palpatine. Masacrul de la Ghorman a avut loc atunci când Guvernatorul planetar Ghormanez a refuzat să se încline în faţa lui Palpatine. Cetăţenii acestei lumi, sfidând o sporire Imperială a impozitelor, au organizat un protest paşnic pe principalul port spaţial al planetei, blocând pistele de aterizare folosite de navele lui Palpatine. Zeci de persoane au fost ucise şi alte sute grav rănite când o navă militară condusă de Căpitanul (ulterior Marele Moff) Tarkin a aterizat intenţionat peste protestatari atunci când a venit să adune noile taxe. Acest eveniment a marcat moartea Vechii Republici şi în acel moment multe alte lumi au înţeles că sistemul democratic pe care îl cunoşteau s-a prăbuşit complet.

Bail Organa, îngrozit de o asemenea monstruozitate, a început să o ajute pe Senatoarea Mohtma să deturneze fonduri şi arme în mâinile sufletelor curajoase care s-au unit în curând, formând celule de rezistenţă organizată. Încă şi mai important, poate, Organa şi mica sa grupare de simpatizanţi ai Rebelilor din Senat au pus la dispoziţia liderilor Rebeli informaţii strict secrete, permiţându-le să plănuiască lovituri prin surprindere împotriva navelor şi trupelor Imperiale.

Multele grupuri izolate de rezistenţă împrăştiate prin toată galaxia i-au pricinuit puţine griji lui Palpatine. Conducătorii lor erau săraci, iar forţele lor dezorganizate. Ei aveau puţine arme şi, desigur, nimic din ceea ce ar fi putut face faţă forţelor Imperiale însărcinate cu eliminarea lor. Multe unităţi de rezistenţă au

fost dispersate sau chiar nimicite, iar planeta lor a fost pusă sub legea marțială.

Implicarea Senatoarei Mothma în Rebeliune a fost descoperită de poliția secretă Imperială, dar înainte ca ea să fie prinsă, o informație dintr-o sursă amicală ajunsă la urechea lui Organa i-a permis să părăsească capitala Imperială. Astfel, ea a evitat capturarea şi dedicându-se cu totul distrugerii Imperiului a devenit Şeful Statului Major al Alianței Rebele.

Lucrând la organizarea unei Alianțe a Planetelor Rebele, primul său succes a venit la o conferință secretă ținută în sistemul Corellian. Întrucât Mohtma a arătat numeroşilor lideri ai grupurilor de rezistență dispersate cum o conducere centrală ar duce la îmbunătățirea comunicațiilor, la un acces mai bun la fonduri, aprovizionare şi armament, cele trei grupuri principale de rezistență au căzut de acord să se unească într-un grup coerent. Acest *Tratat Corellian* a pus bazele Alianței care în scurtă vreme şi-a sporit puterea grație nou-formatei unități.

Declarația Rebeliunii, ratificată la aceeaşi conferință, l-a sfidat în mod fățiş pe Palpatine şi chiar i s-a adresat personal. Ea prevedea, între altele:

„Ai dezorganizat Senatul, vocea Poporului;

Ai instituit o politică flagrantă de rasism şi genocid împotriva popoarelor non-umane din galaxie;

Ai înlăturat conducătorii aleşi ai planetelor, înlocuindu-i cu Moffi şi Guvernatori după bunul tău plac;

Ai mărit impozitele fără consimțământul celor impozitați;

Ai ucis şi întemnițat milioane de persoane care nu au beneficiat de un proces;

Ai extins armata dincolo de limitele necesare şi prudente, doar pentru unicul scop de a-i oprima pe supuşi.

Noi, Alianța Rebelă, în numele şi cu autoritatea ființelor libere din galaxie declarăm în mod public şi solemn intențiile noastre:

Să luptăm şi să ne opunem ție şi forțelor tale prin orice mijloace care ne vor sta la îndemână;

Să refuzăm orice lege Imperială contrară drepturilor ființelor libere;

Să provocăm distrugerea ta şi distrugerea Imperiului Galactic;

Să eliberăm pentru totdeauna toate ființele din galaxie.

Pentru îndeplinirea acestor țeluri noi punem chezăşie proprietățile, onoarea şi viețile noastre.”

Lumile din întreaga galaxiei s-au unit în lupta contra tiraniei lui Palpatine şi a Imperiului său. Divergențele care existaseră cândva între rase şi specii au fost lăsate deoparte, deoarece dorința comună de libertate a devenit centrul de greutate al vieților lor. Piloți spațiali au străbătut distanțe interstelare, adeseori în mici nave de luptă, cu riscul de a fi detectați şi întemnițați de Imperiali, în scopul de a se alătura Rebeliunii.